

உ
சிவமயம்.

குலோத்துங்கசோழன் கோவை,

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் நூற்பரிசோதகர்

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர்
செய்த

அருமபதவ்யையுடன்

மதுரைஜில்லா முறைபூர்

ஸ்ரீமாத்

மய. சி. சண்முகஞ்சோட்டியார்

அவர்கள்

பொருளுதவியால்

மதுரை

வேதபுரம் அச்சுப்பதிச்சாலை,

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

மதுரை ஹஸ் ஜவண்மீ

[இதன் விலை] காப்பிரைட் | அணு 12.

சு.கூ.ர.

உ

இப்புத்தகத்தி லடங்கியவை.

க. முகவுரை.

உ. குலோத்துங்கசோழன்கோவை, க - கஙகூ.

ங. ஐ அரும்பதவரை, கஙௌ - ககூஅ.

ச. செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி, ககூகூ - கௌகூ.

ரு. பிழைதிருத்தம், - கௌகூ.

கூ. அகப்பொருட்செய்திநாள்வரையறைச்செய்யுள்விளக்கம், கௌசூ.

உ
சிவமயம்.

குலோத்துங்கசோழன் கோவை

மு க வு ரை

அஹம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னு நான்கனு ளொன்றாகிய இன்பத்தைப்பற்றிய நூல்களுள் தலைமைவாய்ந்தது அகப்பொருட் கோவை யென்பது; அஃதாவது:—*இருவகைப்பட்டமுதற்பொருளும் † பதினான்குவகைப்பட்ட கருப்பொருளும் ‡ பத்துவகைப்பட்ட வுரிப்பொருளும் பொருந்திக் கைக்கிளையாதிய அன்புடைக் காமப் பகுதியவாங் களவொழுக்கத்தினையுங் கற்பொழுக்கத்தினையுங் கட்டளைக் கலித்துறையால் † பன்னிரண்டகப்பாட்டுறுப்புந் தோன்றப் பல துறைகளமையப் பாடப்படும் அரிய பெரிய நூலாம். வாதுபாடி: வண்ணம்பாடு. யாவையுப்பாடிக் கோவைபாடு என்னும் பழமொழியே யிதற்கொரு சான்றுதலறிக.

அன்புடைக்காமத்தைக் கூறுதலால் இத்தகைய கோவை, ஐந்திணைக்கோவை யெனப்படும். “ஐந்திணை யென்ப தன்புடைக் காமம்” என்னும் அகப்பொருள் அகத்திணையியல் 4-ஆம் குத்திரத்தாலறிக. இவ் ஐந்திணைக்கோவையுட் பாடப்படுவோர் பாட்டுடைத் தலைவரென்றும் காமத்தலைவரென்றும் இருவராவார்; அவ்விருவருள் பாட்டுடைத் தலைவருக்கு நாடு, நகரம், பெயர்முதலியவை கூறப்படும். காமத்தலைவருக்கு அவற்று ளொன்றேனுங் கூறப்படாது. அங்ஙனமே, சீமூர குலோத்துங்கசோழனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக்கொண்ட இக்கோவையென்னு நூல் மேற்சொல்லிய எல்லா இலக்கணங்களும் அமையப்பெற்றதுடன் ஒழுகிய ஒகையும் விழிய.

*. நிலம், காலம் என்பன. † தெய்வம், உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர், பறவை, விலங்கு, ஊர், நீர், பூ, மரம், உணவு, வாச்சியம், யாந், பண், தொழில் என்பன. ‡ புணர்தல், புணர்தற்குக்காரணம், பிரிதல், பிரிதற்குக்காரணம், இருத்தல், இருத்தற்குக்காரணம், ஊடல், ஊடற்குக்காரணம், இரங்கல், இரங்கற்குக்காரணமென்பன. § திணை, கைகோள், கூற்று, கேட்போர், இடன், காலம், பயன், முன்னம், மெய்ப்பாடு, எச்சம், பொருள்வகை, துறை என்பன.

பொருளும் விளங்கும் மோனை, எதுகை, சிலைடை, கற்பனையாதிய நயங்கள் முழுதும் பரக்க இருத்தலிற் படிப்பவர் மனத்தைப் பரவசப்படுத்தும் பான்மையுள்ளது.

இந்நூலை, திருநெல்வேலி வித்துவ சிகாமணியாகிய ஸ்ரீமான் நெல்லையப்பன் கவிராஜரவர்கள் அச்சியற்றி வெளிப்படுத்த நினைந்து சிலவருடங்கட்குமுன் தமது புத்தகசாலையிலிருந்து எட்டுப்பிரதி யொன்றுடன், வேறுசில பிரதிகள் கொண்டு பரிசோதித்துத் தமது திருக்கரத்தாற்றீட்டிய புத்தகப்பிரதியொன்றையு மென்னிடங்கொடுத்தருளினார்கள். திருவருள் கூட்டாமையால் உடனே அச்சுப்பதிப்பதிற் சிறிது முயற்சிசெய்யாதிருந்தனன். தற்காலத் திருவருள் கூட்டியதனால் திருக்கயிலாச பரம்பரைத் திருவாவடுதறையாதீனத்திலிருந்து என்னுடைய பெரியபிதா அவர்களாகிய சேற்றூர்ச்சம்ஸ்தான வித்துவான் மு. கந்தசாமிக்கவிராயரவர்க ளெழுதிப்படித்த சுத்தப்பிரதியொன்றும், தென்காசி மகா-நா-ஸ்ரீ முத்துக்குமாரசாமியாபிள்ளையவர்கள் எட்டுப்பிரதி யொன்றுங் கிடைத்தமையால் எல்லாச் சுவடிகளையும் ஒப்புமைநோக்கி யாராய்ச்சிசெய்து உள்ளகையுள்ளவாறே சுத்த பாடமாக்கிக் கல்லாதார் அறியும்பொருட்டு அரும்பதவுரை யொன்றெழுதிப் பிற்பாதத்திற்சேர்த்து மதுரைஜில்லா முறையூரில் கனகினுங் கற்றருக்கே பெரும்பொருளீதுவக்குங் கற்பகமாகிய ஸ்ரீமாந் பழ. சி. சண்முகஞ்செட்டியாரவர்கள் பொருளுதவிபெற்று, அச்சியற்றி வெளிவரச்செய்தனன். ஏட்டுச் சுவடிகள் அதிகங் கிடையாமையா லதுபற்றிக் காலந் தாழ்க்காமல் பெற்றதுகொண்டு திருப்தியடைவோமென்னுங் கருத்தா லிங்ஙனம் விரைந்து பதிப்பித்து முடித்தேன்; இதிலுந் திருத்தமான பாடங்கள் கிடைக்கப்பெற்ற கனவான்கள் எனக்குத் தெரிவித்து, அவற் றையுதவுவார்களாயின் அவர்களுக்கு நன்றிய ரீதல்கூறி, இரண்டாம் பதிப்பில் அவ்வாறு பதிப்பித்து வெளிப்படுத்தும் பேரவாவுடைய னாயிருக்கின்றேன்.

இந்நூலாசிரியராவார் இன்னாரென்று நூலுள் எங்கேனுங்குறிப்பாகக் கூடக்காணவில்லை. கன்னபரம்பரையில் மகாகவியாகிய ஒட்டக்கூத்தரென்று பெரும்பாலார் கூறுகின்றனர். ஒட்டக்கூத்தர்

விக்கிரமசோழதேவர் காலத்திலிருந்து அவருக்கும், அவர் மைந்தர் குலோத்துங்கசோழதேவர் காலத்திலும், அவர் மைந்தர் இராசராச சோழதேவர் காலத்திலுமிருந்து, அவ்விருவருக்குள் •தனித்தனி யொவ்வோர் உலாப்பிரபந்தம் பாடியுள்ளார்; அம்மூன்றுலாப்பெற்ற மூன்றரசர்களது வழியில், சிலதலைமுறைகளுக்குப்பின் றோன்றிய வன் சங்கமராசனென்னும் சோழனாவன்; இவனுக்கு மைந்தராகிய நல்லமன், குமாரசுலோத்துங்கன், சங்கரன் என்னு மூவருளொருவ னாகிய குமாரசுலோத்துங்கன் காலத்திலுமிருந்து, கூத்தர் இக்கோ ஷை பாடினாரென்ப தொருசிறிதும் பொருந்தாமைகாண்க.

அற்றன்று. கூத்தரது இரண்டாவது உலாப்பெற்றவனும் விக்கிரமசோழன் மகனுமாகிய குலோத்துங்கசோழனே இப்பாட்டுடை த்தலைவனென்று கொண்டாலென்றையெனின்? குமாரசுலோத்துங்க னென்றுஞ், சங்கரன் முன்னோன் குலோத்துங்கனென்றும், (௬௩) சங்கமராச குலோத்துங்கன் (௨) என்றும் இந்நூலுட் பிரயோகங் கள் காணப்படுவனவாதலால், இப்பெயர்கள் விக்கிரமசோழன் மக னாகிய குலோத்துங்கசோழனுக் கிபையாமைகாண்க; சங்கமராசன் மகனே இக்குமாரசுலோத்துங்கன் என்பதும், இவன் சங்கமசோழ னது சகோதரனென்பதும், சங்கமசோழ னுலாவில்

“சங்கமன் றெல்லேத் தவம்போல.....

வல்லமனாதி மனுவினு மேதக்க

நல்லம னென்கின்ற நாயகற்கும்.....

பைத்த பொருடிலியை பல்கோடி வேந்தனிய

வைத்த குமாரசுலோத்துங்கன் —மெய்த்துணையாத்

தோற்றிய சங்கர ராசன் சுமரான்”

என வருவனவற்றாலறிக. ஆதலின், கூத்தருலாப்பெற்ற குலோ த்துங்கசோழனும் கோவைப்பிரபந்தம்பெற்ற குமாரசுலோத்து ங்க சோழனும் ஒருவரல்லரென்பதற்கும் கோவை நூலாசிரியர் கூத் தரல்லரென்பதற்கும் ஐயமில்லை.

இவற்றை விரிவாகத் தெரியவேண்டுமெல், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் செந்தமிழ் மூன்றாநொகுதி 164-ஆம் பக்கமுதல் 170-ஆம் பக்கம் வரையும் செந்தமிழ்ப் பத்திராசிரியர் பூமிக் ரா. இராகவை

யங்காரவர்கள் தக்க பிரமாணங்களோடு நன்காராய்ச் தெழுதியுள் ளாகாள்; ஆண்டுக்காண்க. இனி, “கோவையுலாவந்தாதிக் கொட்ட க்கூத்தன்” எனக்கூறியதெனினையெனின்? அது புதுவைக்காங்கே யன்மேற் கூத்தர்பாடியதாகத்தெரியும் நாலாயிரக் கோவை பற்றி யே என்க; இஃதறியாதார் மேற்கூறிய வாக்கியங்களைக் கொண்டு குமார குலோத்தங்கன் கோவையே கூத்தர்பாடியகோவையென்று கன்ன பரிமபுரையில் வழங்கிவந்தனர் போலும், ஒருவாற்றானும் இந்நூலாசிரியர் இன்னாரென்பது தெரியவில்லை. பவவாற்றானு நுணு கிய ஆராய்ச்சியுள்ள பேரறிவாளன்க ளெங்காவது இந்நூலாசிரியரி ன்னாரென்று தெரிந்து தயைகூர்ந்து எனக்குத்தெரிவித்தால் இரண் டாம்பதிப்பிலேவெளிப்படுத்தச்சித்தனாயிருக்கின்றேன். சுபம், சுபம், சுபம்.

இங்ஙனம்,

மு. ரா. அருணாசலக் கவிராயர்,

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க நூற்பரிசோதகர்.

உ

சிவமயம்.

குலோத்துங்கசோழன் கோவை.

காப்பு.

கணைக்கோவை யேசொரிந் தன்றிலங் காபுரி காயரவி
னிணைக்கோவை யீந்த கடாக்களி நேபெழு பார்க்குமொரு
துணைக்கோவைக்கோழிக்குலோத்துங்கசோழனைச்சொல்லியவைந்
துணைக்கோவை பாட வடிதொறுங் காக்கநின் சேவடியே.

நூல்.

முதலாவது:—களவியல்.

ஆதாவது-பொருளதிகாரத்துட் கூறப்பட்ட உருவும் திருவும்
பருவமும் குலனும் குணனும் அன்பும் பிறவுந் தம்முனொத்த பதினா
நதாண்டும் பத்துமாதமுஞ்சென்ற தலைவனும் பதினொன்றும் பத்து
மாதமுஞ்சென்ற தலைவியும் கொடிப்போரும் பிறருமின்றி யூழ்வங்
த்தாற் றுமேயெதிர்ப்பட்டுப் புணர்தற்றன்மை. இங்ஙனம் புணர்தல்-
வேதத்துட்கூறிய எண்வகைமணத்துட் காந்தருவமணமாய்க் கைக்
கிளை முதல் வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிதலீரூகிய பதி
னேழு கிளவீத்தொகைகளையுடையது; அவை வருமாறு:—

முதலாவது.—கைக்கிளை.

அ-தாவது-தலைவன்மாட்டாவது தலைவிமாட்டாவது நிகழுமொரு
தலைக்காமம்; அவற்றுளிது- தலைவன்பாற்படு மெருதலைக்காமமாய்க்
காட்சி ஐயம் துணிவு குறிப்பறிதல் என நான்குவகைப்படும்; அவை
வருமாறு:—

காட்சி.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியை ஒருமுஞ்சோலையிடத்துக்காணுதல்.

உ குலோத்துங்கசோழன் கோவை.

பொன்பூத்த தாமரை செங்குமிழ் நீலம்பொற்கோங்கரும்பு
மின்பூத்த காந்தளும் பூத்தது வேவெகுண் டோருக்கெல்லாங்
கொன்பூத்த வேற்கைக் குமார குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பி
லின்பூத்த கற்பகக் காநடு வேயொ ரிளங்கொடியே. (க)

ஐ ய ம்.

(இ-ள்.) கண்டதலைவன் இவள் எந்த வுலகத்துப் பெண்ணே
வென்று அந்தேகப்படுதலைக் கூறுதல்.

சங்கம ராச குலோத்துங்க சோழன் றமிழுறந்தைத்
துங்கன் வழிமுத லோனிட மோவவன் சூழிடமோ
வங்கவ னுக்கிரு ணீங்கிட மோவன்றி நண்பிடமோ
கொங்கவி முங்குழ லாட்கிட மேதெனக் கூறுவமே. (உ)

து ணி வு.

(இ-ள்.) சதேகிக்கப்பட்ட தலைமகள் பாதம்பூமியிற் படிதலா
லுங் கண்புடை பெயர்ச்சியாலும் பூலோகத்துப் பெண்ணெனத்தெளி
ந்து கூறுதல்.

முன்னம் பலரு நீலமீ துலாவரு மூரிமதன்
பின்னம் பலரும் பெயருநெஞ் சேபெருங் காவிரிக்கு
மன்னன் குமார குலோத்துங்கன் றஞ்சை வரையிலிந்தப்
பொன்னங் கொடியனை யார்க்கிடம் வேறில்லை பூவிடமே. (ங)

கு றி ப் ப றி த ல்.

(இ-ள்.) தெளிந்ததலைமகள் தலைவியின்வேட்கைஅவள்பார்வை
யாற் றன்னிடத்துள்ள தென்றறிதலைக் கூறுதல்.

பொங்கோத ஞாலத் தறிவொன் றிலாத புரவலர்தம்
வெங்கோன் மையுமந்த வெங்கோன்மை யாவும் விலக்கியென்று
நங்கோ னுறந்தைக் குலோத்துங்க சோழ னடாத்துமொரு
செங்கோன் மையுமொத்த வாலிரு நோக்குமிச் சேயிழைக்கே. (ச)

1-கைக்கிளைமுற்றிற்று.

இரண்டாவது.—இயற்கைப்புணர்ச்சி.

அஃதாவது—தெய்வத்தானாவது தலைவியானாவது கூடுதல்; அவற்று
ளிது தலைவியாற் கூடுதலென்க. அது: வேட்கையுணர்த்தல், மறுத்
தல், உடன்படல், கூட்டமென நான்குவகைப்படும்; அந்நான்கும்—இர
ந்தபின்னிற்றற் கெண்ணல் முதலிய பதினேந்தும் பிறவுமாகிய விரிக
கோடியுடையுன; அவை வருமாறு:—

இரந்துபின்னிற்றற் கெண்ணல்

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியை யாசித்துப் பின்னிற்றற்கு நினை
த்தல்.

மலையாக் குவிந்த தனங்களுள் ளார்கனி வாயிதழ்க்கே
நிலையாச் சுரக்கு மமுதமுள் ளார்நில வேந்தர்க்கெல்லாந்
தலையாக்குந் செம்பொற் சரணுந் குலோத்துங்கன் றஞ்சைவெற்
லையாக்குங் கூர்விழி யாரிரப் போர்க்கின் றளிப்பர்நெஞ்சே. (நு);

இரந்துபின் னிற்றல்.

(இ-ள்.) அங்ஙனமெண்ணிய தலைவன் தலைவிக்கு இதஞ்சொல்
லிப் பின்னே நின்றல்.

உள்ளக் கமலத்தி னுள்ளா றியவென் னுவகையென்னும்
வெள்ளத் தடத்தை விடாவன்ன மேவியன் பாவனைத்துந்
தெள்ளத் தெளிந்த குலோத்துங்கன் கோழிச் சிலம்பினமதன்
களளச் சலத்தையென் பாலினு நீக்கக் கருதுமின்றே. (சு);

முன்னிலை யாக்கல்.

(இ-ள்.) தலைவிநிற்பது தன் காரியத்திற்குவேண்டுங் காரண
மென்றெண்ணி அவளைத் தலைமகன் முன்னிலையாக்கி மொழிதல்.

மெய்யா னதுவியர் வாருமென் றோவினை யாடல்செய்யீர்.
கையா னதுகிவப் பேறுமென் றோமலர். காவிற் கொய்யீர்
சையா சலப்பொன்னி நாடன் குலோத்துங்கன் றஞ்சையுன்னீர்.
ருய்யானந் தன்னி லெருபாவை போனிற்ப். தோதுமினே. (எ);

மெய்தோட்டுப் பயிற்றல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவி சரீரத்தினோருறுப்பைத் தீண்டிப்பழ
குதல்; அஃதாவது: கூந்தலிலுள்ள வண்டுகளை யோட்டுதல்போலத்
தோளைத் தொட்டுமையாடல்.

சு குலோத்துங்கசோழன் கோவை.

கோடாத நீதிச்செங் கோலான் குலோத்துங்கன் கோழியின்னார்
தோடார் மலர்க்குழல் குழுவண்டு காடுய் பாதல்செய்தும்
பீடார்பொற் றுமரைச் சங்கமுற் றும்பெருங் காவியங்க
ளுடா டியுமிவர் தூலைய மேது முணர்ந்திலிரே. (அ)

பொய் பாராட்டல்.

(இ-ள்.) தலைமகன் தலைமகள்மாட் டுள்ளது மில்லதுக்கறிப்
புகழ்ந்து கொண்டாடுதல். ஆயின், உள்ளது கூறுதலும் பொய்பாரா
ட்டலோவெனின்? அற்றன்று. மற்றென்னையெனின்? இல்லதுகூறு
வான் உள்ளதை விட்டுவிடுவானல்லென்க.

கண்டார் துதிக்குங் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பில்
வண்டார் குழவி முகநடை போல்வளந் தங்களுக்கு
முண்டாக வேண்டி யிரந்திரந் தேயொரு நான்முகனைத்
தண்டா மரையும்வென் னன்னமு மின்னமுந் தாங்குவவே. (ஆ)

இதுவுமது.

திக்காணெ யெட்டிம்பின் காட்டிய வாறுஞ் சிலைந்தம்போ
யிக்கா கிளிபுக் கொளித்திடு மாறு மிடப்பவர்க்குக்
கைக்காம தேனுக் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பின்
மைக்காவி யங்கண்ணி நின்கொங்கை யான்மன மானித்தே. (க)

இடம்பெற்றுத் தழால்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியைத் தழுவுதற்கு வாய்த்த இடங்
தைக்கண்டு கூறுதல்.

அத்தாரு நேருங் குலோத்துங்க சோழ னளகைவெற்பி
வெத்தா லினிமெனி வாய்மன மேயெழு பாரும்பிற்கு
முத்தார் வனமுலை யார்கண்ணி லேயுண்டு மொய்கருணை
கொத்தார் வனமுலை யார் கண்ணி லேயுண்டு கட்டமே. (கக)

வழிபாடு மறுத்தல்.

(இ-ள்.) இரந்துபின்னிற்றன் முதலாகப் பொய்பாராட்டலீறு
சத் தலைவன் வழிபட்டதனைத் தலைவிமறுத்தல்.

கருமனை வேற்கைக் குமாற குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பில்
வாருந் மாதுவி காளுங்கள் பான்மறைந் துய்யச்செய்யீர்

நீரு மசோக மடைந்துநிற் பீரும்மை நேசித்தெய்தும்
பேரு மசோக மடைந்துநின் றுலென் பிழையுமக்கே. (கஉ)

இடையூறு கிளத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி வெட்கமுற்றுக் கண்ணை மூடிக்கொண்டு நிற்
றவினா லெழுந்த துன்பத்தைக் கூறுதல்.

செம்மையிற் பைங்கொடி யிர்புண்ட ரீகத் திறங்கொண்டுநீர்
வெம்மையிற் செங்கயன் மீனங்கொண் டிரிந்த விரியம்போ
விம்மையிற் செய்ய வடமே ருவுங்கொள்ளி லிப்புவிபோ
ரும்மையத் தஞ்சைக் குலோத்துங்க சோழனென் றோதுவமே. (1)

நீநேனைந் திரங்கல்.

(இ-ள்.) புணர்ச்சியெய்தாமையா லிவளுள்ள மெஞ்ஞான் றியை
யுமோவென நெடுநேரந் தலைவனினேந்து தலைவியைப் பார்த்துக் கூறு
தல்.

என்றோ முகமெடுப் பீரெந்த நாட்செவ் விதழலாந்து
நின்றோர் மொழியென் னுடன்மொழி விரிந்திர யோட்டியபின்
கன்றோட வேட்டுங் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணியன்னீர்
குன்றோ வெனுங்கொங்கை மெந்நாட் டிறந்தென்னைக் கூடுவதே. (2)

மறுத்தெதிர் கோடல்.

(இ-ள்.) மூன் வழியாடு மறுத்ததனை மறுத்துத்தலைவி தலைவன்
கூறியசொல்லையேற்றுக் கோடலைக் கூறுதல். போரேற்றா னென்
பதற்குப் போரெதிர்த்தானென்புழிப்போல், எதிர்தல் - ஏற்றல்.

வெப்பார் வெஞ்ஞிக் களிற்றாளர் காமத்தின் வெள்ளத்தையா
முப்பார் புணையிற் கடப்பதொப் பாயுவ ராழிசுற்றுந்
குப்பாவை கேள்வன் குமாச குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பிற்
றப்பா நிறைபெறுகி கச்செய்தி லேமெய்தத் தவநெஞ்சமே. (கரு)

இதுவுமது.

அள்ளற் கடலன்ன மாலா னவர்தமக் கங்கொருகல்
விள்ளப் படாதன் றுருகிய தால்வெண்ணெய் வாரியுண்ட
கள்ளத் தொருவன் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணியிலென்
னுள்ளக் கண்கலிம் மாலா னவர்க்கின் றுருகியதே. (கக)

குலோத்துங்கசோழன் கோவை.

வறிது நகைதோற்றல்.

(இ-ள்.) தலைவி முகத்திலே சிறுநகை தோன்றுதல். வறிது-சிறிது.

என்றோ திருவுள் மிப்பா வையர்க்கென் நிரங்குமிந்த
மன்றோ யிருளுக் கிளநில வாயது வண்டமிழைச் [பிற
சொன்னோரை வாழ்விக்குங் கோழிக் குலோத்துங்க சோழன்வெற்
பொன்னோ வெணுசிறத் தார்முகத் தாமரைப் புன்னகையே. (கௌ)

இக்கவி உரைப்போருங் கேட்போரு மின்மையாற் கவிக்கூற்றெ
ன்று கொள்க.

முறுவற் குறிப்புணர்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி சிறுநகையின் குறிப்பைத் தலைவனுணர்தல்.

மகத்தான பன்னிரு வெய்யவ ரான்மல மாதவென
தகத்தா மமையை யவர்வித்த தாலன்றி மாவண்ணை
யுகத்தான் பொருத குலோத்துங்க சோழ னுற்றதைவெற்பின்
மிகத்தான் புதுமை யிவண்கை யாமிந்த வெண்ணிவவே. (கஅ)

முயங்குத லுறுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி புணர்ச்சிக்குடன்பட்ட அருமையை வற்புறுத்
திக் கூறுதல்.

நண்ணு ருழைக்குலஞ் சாயவெல் வேங்கை நடாத்தியெங்குங்
கண்ணாக் காக்குங் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பிற்
பெண்ணு மழுது முயன்றெய்து மாறு பெறப்புகுந்தீதம்
விண்ணு மழுது முயன்றெய்த வாயினி மேதினிக்கே. (கக)

இதுவுமது

குடநாணுங் கொங்கைக் கரும்புக்கு மேல்விதித். கோன்வளைத்த.
மடநாண வேலி பறிப்புண்ட தான்மலர்க். கோகண்கை
யுடனாக வாழும் சீர்வாத்துங்க சோழ னுற்றதைவெற்பிற்
கடநாக மாது வினிகார். துணிவது காரியமே. (உ௦)

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியைக் கலத்தலான் மகிழ்தல்.

தேனென்றம் பாலென்றந். தேமாங்கனியென்றந், திங்கரும்பு
தானென்றுஞ் சொல்வது நாமட்டன் றோவத். தயர்தன்பாற்.

௩.—வன்புறை.

காணென்ற வாசம் பெறுமால் குலோத்துங்கன் காவிரிவாய்
மீனென்ற கண்ணி யிதழ்த்தேன்றித் தித்தென் மெய்யெங்குமே.

புகழ்தல்.

(இ-ள்.) தலைவியினது நலத்தைத் தலைவன்வியந்து பாராட்டல்.

ஒருகால் விரிதந் தொருகாற் குவிதரு மொண்கஞ்சமு
மிருகாலும் வந்துதி யாமதி யாவது மீராகும்
பொருகா விரித்துறைத் தஞ்சைக் குலோத்துங்கன் பூங்கிரிவாய்
வருகா ரிகைநின் முகம்போலு மென்பதெவ் வாசகமே. (௨௨)

இப்பதினைந்து துறைகளுள், இரந்துபின்னிற்றற் கெண்ணல் முதல்நீடுகினைந்திரங்கலீருகிய ஒன்பதினுள், வழிபாடு மறுத்த லொழிந்த எட்டும் வேட்கையுணர்த்தற்கும், வழிபாடு மறுத்தவொன்றும் மறுத்தற்கும், மறுத்தெதிர் கோடலும் வறிதுநகை தோற்றலுமாகிய இரண்டும் உடன்படற்கும், ஏனையநான்குங் கூட்டத்திற்கு முரியன.

2-இயற்கைப்புணர்ச்சி முற்றிற்று.

மூன்றாவது.—வன்புறை.

அஃதாவது-தலைவி ஐயுற்றவழி ஐயந்தீரத் தலைவன் வற்புறுத்திக் கூறல்; அஃது-ஐயந்தீர்த்தல், பிரிவறிவுறுத்தலென இருவகைப்படும்; அவை: அணிந்துழி நாணியதுணர்ந்து தெளிவித்தல் முதல் இடமணித்தென்ற லீருகிய ஆறுவிரிகளையுடையன; அவை வருமாறு:—

அணிந்துழி நாணிய துணர்ந்து தெளிவித்தல்.

(இ-ள்.) புணர்ச்சியிடத்துத் தலைவி புனைந்த முத்தார முதலிய கொங்கையணி குழலணிகள் வேறுபட்டவற்றைத் தலைவன் நன் கையினால் வேறுபாடுதீரப் புனைந்துழித் தலைவி பாங்கியா லணியப்பட்ட அணிக்கு இவ் வகையாலணியும் அணி வேறுபடுமென்றும் அதைப் பாங்கியுறியில் ஐயம் பிறக்குமென்றும் நாணுற்று வெட்கப்பட்டாளாக அதைத் தலைவனறிந்து தலைவியைத் தெளிவித்தல்.

செய்யுந் தருமத் துறையூர்க் குலோத்துங்க சென்னிவெற்பி
னையுந் தொழிலொழி நன்னுத லேநடு வாதியந்தம்
பெய்யு மணிகலன் முன்போ லணிந்தனன் பேரிருளை
கையுமென் கையு மொருவர்தம் பாலணி கற்றனவே. (௨௩)

குலோத்துங்கசோழன் கோவை.

பெருநயப் புரைத்தல்.

(இ-ள்.) இனி, தலைவன் வருவானோ வராநோவென்ற தலைவி முகம் வேறுபட அதைத் தலைவன் குறிப்பாறுணர்ந்து தனது மிகுந்த காதலைக் கூறுதல்.

மண்ணாடு காக்குங் குமார குலோத்துங்கன் வாழுநத்தைக்
கண்ணாடி யெங்குந் திரிவண்டு காள்சுதிர் மாமதிக்கே
யுண்ண ணுயதன்றி யம்மதி நாண் வொனிநுங்கஞ்சம்
பெண்ணுர் முகக்கஞ்சம் போலவுண் டோறும் பெருந்தடத்தே. (1)

தெய்வத்திறம் பேசல்.

(இ-ள்.) மேற்கூறியதைத் தலைவி தெளியாதவனாகத் தலைவன் அவளுழ்வலியின் றிறத்தைக் கூறுதல்.

விதியார் பிணைப்பப் பிணைந்தங் கூட்டம் விலக்கவல்ல
மதியார் சிலருமீவ் வையத்துண் டோமண்டு காவிரின்
னதியாதி சங்கம ராச குலோத்துங்க னாகைவெற்றிற்
கதியான் மடவன்ன மேயென்ன மேனி கருகுவிதே. (உரு)

பிரியே எனன்றல்.

(இ-ள்.) தலைவன் பிரிவென்னுங் கவற்சியால் தலைவி புடல்
விளர்ப்பக்கண்ட தலைவன் உன்னலிட்டுப் பிரியமாட்டே னென்று
கூறுதல்.

என்றேனு மெய்யு முயிருமொப் பாமென்ன யானஞ்சுவே
னென்றே யலவிரண் டேபென்கை யாலொரு நாள்வளவிற்
கன்றே யெறிர்த குலோத்துங்க சோழன்கல் பாணியன்னீர்
சென்றே யுமைப்பிரி யேன்பிரிந் தாலெங்குந் தோறுவனே. (உசு)

பிரிந்து வருகென்றல்.

(இ-ள்.) பிரியேனென்றது கேட்டு மகிழ்ந்த தலைவிக்குத் தலை
வன் பின் பிரிந்து வருவேனென்று கூறுதல்.

நீங்கே னுனையொரு போதுமின் னையன்றி நீங்கியுயிர்
தாங்கேன் வருவதுந் தாழ்ச்சிசெ யேன்றட மாற்பிடத்துப்
பூங்கே கயத்தன் குலோத்துங்க சோழன் புகார்வரைவா
யாங்கே நிலாமுதிக் குண்டோ நிலாவிடுத் தாரிடமே. (உஎ)

௩.—பிரிவுழி மகிழ்ச்சி.

இடமணித் தென்றல்.

(இ-ள்.) தலைவனார் தூரத்திலுள்ளதோ? சமீபத்திலுள்ளதோ? வென்று தலைவி வருந்திய அதனைக் குறிப்பாற்கண்ட தலைவன் ஊரிருக்குமிட மிகச்சமீபத்திலுள்ளதென்றாகூறுதல்.

தேனே யுனது விழிகாது சூழ்ந்தெனச் சென்றுனதூர்
மாளையென் னூர்வள்ளை மேனாவை நீட்டுமெம் மன்னவர்க்குந்
தானே தலைமைப் பெருமான் குலோத்துங்கன் தஞ்சைவெற்பிற்
பூநேரு நின்றிரு மேனியென் வாடிப் புலம்புவதே. (௨௮)

இவற்றுள் முன்னையமூன்றும் ஐயந்தீர்த்தற்கும், பின்னையமூன்
றும் பிரிவறிவுறுத்தற்கு முரியன.

3-வன்புற முற்றிற்று.

நான்காவது.—தெளிவு.

அஃதாவது - தலைவன் கூறிய சொல்லைத் தலைவி மெய்யெனத்
தெளிந்தாற்றுவது; இது - வகையும் விரியுமில்லாமனின்றது.

வையார் நமைத்தனி வைத்தாலு மீள மனமறுப்புச்
செய்யார்நங் காதலர் தேறுநெஞ் சேதேய்வ வேதம்பொய்த்தும்
பொய்யாத சங்கம ராச வரோதயன் பொற்புயத்துக்
கொய்யார மாலைக் குமார குலோத்துங்கன் கோழியிலே. (௨௯)

4-தெளிவு முற்றிற்று.

ஐந்தாவது.—பிரிவுழி மகிழ்ச்சி.

அஃதாவது-பிரிந்துபோகுமிடத்துப் போகின்ற தலைவி தன்மை
யைக்கண்டு தலைவன்மகிழ்தல்; இது - வகையின்றிச் செல்லுங்கிழத்தி
செலவுகண் டெனத்தோடு சொல்லலும் பாகனோடு சொல்லலுமாகிய
இரண்டு விரிகளை யுடையது; அவை வருமாறு:—

செல்லுங்கிழத்தி செலவுகண் ளோத்தோடு சொல்லல்.

(இ-ள்.) புணர்ச்சிக் குறியிடத்தினின்றும் பெயர்ந்து செல்லா
நின்ற தலைமகளது செலவைக்கண்டு தலைவன் மன்னெஞ்சோடுசோல்
லுதல்.

குலோத்துங்கசோழன் சோவை.

மின்னே சரிகொண்டை யோர்காந்த னேந்தவும் பெய்கலைபைத்
தன்னே ரிலாதொரு தாமரை தாங்கவுந் தண்டமிழ்க்குப்
பொன்னே பொழியுங் குலோத்துங்க சோழன் புகார்வரைவா
யென்னே ஈட்கின்ற வாரெஞ்சு மேயென தின்னுயிரே. (௩௦)

பாகனோடு சோல்லல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தன்னைத் தேடிவந்த தேர்ச்சாரதியிடத்தில்
தலைவி செல்லுதலைக் காட்டிக் கூறுதல்.

மூன்பார்த்த வச்சமுஞ் சோர்வோ பெர்ப்பு முகவெயர்ப்பும்
பின்பார்த்த நோக்குமென் பேரன்பு மாய்ப்பெரு வேந்தரெல்லாந்
தன்பாற் பணியுஞ் சரணுன் குலோத்துங்கன் மஞ்சைவெறிபின்
பின்பார்த்த வேல்வல வரபார்க்கி வாயொரு மின்செல்வதே. (௩௧)

5-பிரிவுழிமகிழ்ச்சி முற்றிற்று.

ஆளுவது.—பிரிவுழிக் கலங்கல்.

அஃதாவது - தலைவி பிரிந்த இடத்துத் தலைவன் வருந்துவது;
அது - மருளுற்றுரைத்தல் தெருளுற்றுரைத்தலென இரண்டுவகைப்ப-
டும்; அவை: ஆயவெள்ளம் வழிபடக்கண்டிது மாயமோவென்றல்முதல்
கண்படை பெறுது கங்குனோத லீராகிய ஐந்து விரிகளை யுடையன;
அவை வருமாறு:—

ஆயவெள்ளம் வழிபடக்கண்டிது மாயமோவென்றல்.

(இ-ள்.) தலைவியைப்பிரிந்த மாதர்கூட்டம் வந்து வழிபடுதலைக்
கண்டு இம்மாதர் கூட்டத்துள்ளாளென்னைத் தனித்துக் கூடியது
என்ன மாயமோ? வென்று தலைவன் மயங்கிக் கூறுதல்.

ஓம்மாடி துன்பத்துக் கண்மாடி வெள்ளத்தை மீட்கருஞ்சே
தம்மாடி வெள்ளந் தணந்திங்ங் னேதச மாமுகனைக்.
கம்மாய வெய்த குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணியன்றோ.
ஓம்மாய மோகனை வோமணம் போணமக் கெய்தியதே. (௩௨)

வாயில்பெற்று யுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி உயிர்ப்பாங்கி முகத்தைநோக்கிச் செல்லுதலைப்
பார்த்துத் தலைவன் அப்பாங்கியைத் தூதாக்கப்பெற்று உய்வதாகக்
கூறுதல். பாங்கி - புகத்திலிருக்கு முயிர்த்துணைவி.

அம்மான் முகமரைக் சும்மதி மீதுக்கு மாதரிக்கு
மிம்மான் விழிவண்டு மானுஞ்சென் நேறு மெடுத்தொழிம்பாற்
பொய்ம்மானெய்யத் குலோத்துங்க சோழன் புகார்வகைவா
ய்யம்மா நலமொன்று கண்டுகொண் டேன்களிப் புள்ளத்திலே. (௩௩)

பண்புபாராட்டல்.

(இ-ள்.) தலைவியின் தழைக்கத் தலைவன் வியந்துகொண்டாடி
தல். பண்பு-எண்டு அழகின்மேனின்றது.

பொன்னே யழற்படு முத்தே துளையுண்ணும் பூப்புலரு
மின்னே கரக்கும்பைந் தேனே யழிதரும் வெள்விடையோன்
றன்னையந் தன்னை மறவாக் குலோத்துங்கன் றஞ்சைவெற்பி
லென்னையிப் பூங்கொடிக் கொப்பாக நாமெடுத்தேத்துவதே. (௩௪)

பயந்தோர்ப்படழிச்சல்.

(இ-ள்.) தலைவியைப் பெற்றேறாதத் தலைவன் வாழ்த்தல்.

மாமேரு பொன்னறை பாய்நாக லோக மணியறையாய்த்
தாமேயில் வையத்து வாழிய ரோதவிழ்ப் பாவலர்க்குக்
காமேக மன்ன குலோத்துங்க சோழன்மல் யாணிவெற்பில்
யாமே பெறவின்ப மீர்தாளைக் தந்த விருவாருமே. (௩௫)

கண்படைபெறுது கங்குளுதல்.

(இ-ள்.) அன்றிரவிலே தலைவி தந்த ஆசையால் நித்திரை பெறுது
இருட்காலத்தைத் தலைவன் கொந்து கூறுதல்.

தாயாய்ப் புவனம் பாகுங் குலோத்துங்கன் றஞ்சைவெற்பில்
வாயாற் கெடுபவர் தாமுமுண் டான்மலை வானார்குலத
துயா ளாகத்துதக் கங்குலொவ் வாயென்று சொற்றகுற்ற
மோயாம லென்னை வுலாத்தது கோபித் தாயிருண்ணாவே. (௩௬)

இவற்றின்-முன்னையதொன்றும் மருளுற்றனூத்தற்கும், பின்னைய
கூன்குத் தெருளுற்றனூத்தற்கு முரியன.

6- பிரிவுழிக்கலங்கல் முற்றீற்று.

காட்சிமுதல் கண்படைபெறுது கங்குளுதலிற்றுதியாகக் கூறிய
கூப்பத்து முன்று துறைகளும் முதல் நான் நிகழ்ச்சியென்க.

ஏழாவது—இடந்தலைப்பாடு.

அஃதாவது—இயற்கைப்புணர்ச்சியிற் கலந்த தலைவன் மறநாளவ்விடத்தில்தான் தலைவியைக் கூடுதல்; அதுதெய்வந் தெளிதல் கூடல் விடுத்தவென மூவகைப்படும்; அம்மூன்றும் தந்த தெய்வந்தருமெனச் சேறல் முதல் ஆயத்துய்த்தலீருகிய ஐந்து விரிகளையுடையன; அவை வருமாறு:—

தந்ததெய்வந்தருமெனச்சேறல்.

(இ-ள்.) முன் கூட்டியவிதி யின்னுமவ்விடத்திற் சென்றற் கூட்டுமெனத் தலைவன் சேறல்.

இட்டாரெப் போது மிடுவா ரிடாரென்று மிட்டுண்கிலார் பட்டாங்கி லுள்ள படியிதன் ரோபண் டிராவணனைக் கட்டாண்மை தீர்த்த குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிமின்னைத் தட்டாது முன்னந் தருந்தெய்வ மின்னந் தருநெஞ்சமே. (௩௭)

முந்துறக்காண்டல்.

(இ-ள்.) முன்போலத் தலைவியைத் தலைவன்காணுதல்.

சிர்தா மணிவிளக் கோவிள ஞாயிற்றுச் சேயழகோ மந்தா கினிரதந் மாலேகொ லோமத மாரிசிர்திக் கந்தாடு தந்திக் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பிற் கொந்தாடு காநடு வேநின்ற தீதென்று கூறரிதே. (௩௮)

முயங்கல்.

(இ-ள்.) தலைவியைத் தலைவன் புணர்தல்.

தேனுந் துவர்க்கும் பசும்பாகுங் கைக்குமத் தீங்கரும்பு தானும் புளிக்குங் கணிகளுங் காறுந் தசமுகன்பாற் கூனுஞ் சிலைக்கைக் குமார குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பி லீனுந் தளிர்நிறத் தாளிதழ்த் தேனுண்ட வென்னிதழ்க்கே. (௩௯)

புகழ்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியைப் புகழ்ந்து கூறுதல்.

பிறையாயு மங்கை றுதனுக்கொவ் வாய்பிறை போய்க்கலையி னிறையாய போது முகத்துக்கொவ் வாய்நெடுங் காவிரிப்பூந் துறையாதி சங்கம ராசகு லோத்துங்க சோழன்வெற்பின் மறையாநிற் பாய்வரு வாயென்ன நாண மதியுனக்கே. (௪௦)

ஆயத் துய்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியை மகளிர் கூட்டத்துக் விடுத்தல்.

தண்டா ரகையின் கணநடு வேயொரு தண்மதியங்
கண்டா லலது சிறப்பில்லை யேநவ கண்டமெல்லாங்
கொண்டாடுஞ் சங்கம ராச குலோத்துங்கன் கோழிலெற்பின்
மண்டாய வெள்ளத் தெழுந்தருள் வாய்மென்ன வாணுகியே. (சக)

இவற்றுள் - தந்ததெய்வத் தருமெனச் சேறலொன்றுத் தெய்வத்
தெளிதற்கும், காண்டல் முயங்கல் புகழ்தலாகிய மூன்றுங் கூடற்கும்
ஆயத்துய்த்தலொன்றும் விடுத்தற்கு முரியன. இதுவரையும் இரண்
டாநான் நிகழ்ச்சி.

7-இடந்தலைப்பாடு முற்றிற்று.

எட்டாவது. — பாங்கற்கூட்டம்.

அஃதாவது - மூன்றாநான் தோழனாக் கூட்டம்; அது: சார்
தல் கேட்டல் சாற்றல் எதிர்மறை கேர்தல் கூடல் பாங்கிற் கூட்ட
லென எழுவகைப்படும்; அவ்வேழம் தலைவன் பாங்கனைச் சார்தல்
முதல் பாங்கிற் கூட்டலீறாகிய இருபத்துநான்கு விரிகளையுடையன;
அவை வருமாறு:—

தலைவன் பாங்கனைச் சார்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியால் வந்த ஆசைநோய் தோழனா லன்
றித் தீராதென்றெண்ணி அவனைச் சார்தல்.

வெயிற்கே நிழலும் பசிக்கே யமுதும் வினைக்கறமும்
பயிர்க்கே புனலுமுண்டாயது போற்பண்டு வாரியுண்ட
தயிர்க்கேகட் ணெட்ட திருமால் குலோத்துங்கன் தஞ்சைவெற்பி
லுயிர்க்கேத நீக்க நமக்குயிர்ப் பாங்க னொருவனுண்டே. (சக)

பாங்கன் தலைவனை யுற்றதுவினாவல்.

(இ-ள்.) பாங்கன் தலைவனது மனமும் புயமும் வாயிய வேறு
பாடு கண்டு இவ்வேறுபாடு வந்ததற்குக் காரண மென்னை யென்று
கேட்டல்.

கசு குலோத்துங்க சோழன் கோவை,

திதோரை மாற்றித் திசைகாத்த தோசெஞ்சொ லேழிசையிற்
போதோடு பட்ட புலர்ச்சிகொ லோபொன்னி பூகச்சென்னி
மீதோத மோது முறந்தைக் குலோத்துங்கன் வெற்பண்ணலே
யேதோ வறிகின்றி லேன்றிரு மேனி யினைத்ததுவே. (ச௩)

தலைவ னுற்ற துரைத்தல்.

(இன்.) அங்ஙனம் கேட்ட பாங்கனுக்குத் தலைவன் நனக்குற்ற
வேறுபாட்டின் காரணத்தைக் கூறுதல்.

கானாகத் தார்புனை தோணண்ப னேயுட் கலையனைத்துந்
தானாகச் சோர்ந்து தளரச்செய் தேதரை பேழுமொரு
கோனாகக் காக்குந் குமார குலோத்துங்கன் கோழிவெற்றின்
மானாக மொன்று விழுங்கிய தாலென் மதியையின்றே. (ச௪)

கற்றறி பாங்கன் கழறல்.

(இன்.) வேதாகமங்கள்யாவுங் கற்றறிந்த பார்ப்பணப் பாங்கன்
தலைவனை யிடித்துக்கூறல். இடித்துக்கூறல் - உறுதிச்சொற் சொல்
லுதல்.

அல்லோ வெயிலைப் பொருயிரு னோவழ லோனைமொய்க்குங்
கல்லோ குழையுங் கடலோ வுறங்குங்கல் யாணிப்பிரான்
வில்லோத மீது குனித்தோன் குலோத்துங்கன் வெற்பிலொரு
செல்லோதி யோநின் மனமயக் காநிற்குந் தேர்மன்னனே. (ச௫)

கிழவோன் கழற்றெதிர் மறுத்தல்.

(இன்.) பாங்கன் கூறிய உறுதிமொழியைத்தலைவன்மறுத்தல்.

பண்ணுசை பூண்ட குலோத்துங்க சோழன் பதித்தஞ்சைவாய்ப்
பெண்ணுசை யார்க்கும் விடாதுநண் பாமுனி பெண்கொடிக்கா
விண்ணாடர் கோண்கொண்ட காமத்தி னுலந்த வேள்கணைபாய்
புண்ணு யிரங்களைக் கண்ணு யிரமென்னும் பொன்னுலகே. (ச௬)

பாங்கன் கிழவோற் பழித்தல்.

(இன்.) அங்ஙனம் கூறியதலைவனைப்பாங்கன்நிந்தித்துக்கூறுதல்.

மானாக நாணிற் குழைந்துள்ள மேரு வரைதிரும்பப்
பூதாக நாணிற் குழைந்ததன் ரோபொரும் பேய்க்குத்தெவ்வ

ருனாக நல்குங் குலோத்துங்க சோழ னுறந்தைவெற்பிற்
கானாகத் தாழ்குழ லாட்கைய நீமனங் கட்டுண்டதே. (சஎ)

கிழவோன் வேட்கை தாங்கற்கருமைசாற்றல்.

(இ-ள்.) தலைவன் பாங்கனோக்கி லீ பழிக்கின்ற என்னுள்ளந்
தேறுதற்கு வேட்கை யென்னுற் ருங்கமுடியாதென்று கூறுதல்.

சுழிவேலை கட்டு முறந்தைக் குலோத்துங்க சோழன்வெற்பில்
வழிவேலை யன்ன கலைநண்ப நேயந்த மாணையாள்
விழிவே லெறிந்தவென் புண்வழி யேவெய்ய தீயெனநின்
மொழிவே லெறிகுவை யாலினி யாற்ற முடிவதன்றே. (சஅ)

இதுவுமது.

இந்நா ளொருத்தி தருகாமத் தீநண்ப யாரவிப்பார்
பொன்னாருஞ் செல்வப் புகார்மன் குலோத்துங்கன் புண்ணியமார்
தொன்னுண் மரபிற் றெடுங்கடற் கேனுமத் தொன்மரபோர்க்
கந்நாள் வருவித்த வானதிக் கேனு மவிக்கரிதே. (சக)

பாங்கன் றன்மனத்தழங்கல்.

(இ-ள்.) அதுகேட்ட பாங்கன் எம்பெருமான் ஆற்றா லிய்வாறு
கூறினான் அதற்கு நானென் சொல்வேனென்று தன்னுள்ளே வருந்து
தல்.

மேலாய் சான்றவர் வெய்யோனு நம்பெரு வேந்தனுமே
போலா மெனவிருந் தேமிரு வோரையும் புகண்டமோர்
கோலா லளிக்கும் குமார குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பின்
மாலாழி யன்றுமின் றும்மறைத் தாலென்ன வாய்நமக்கே. (ரு0)

இதுவுமது.

தடமார் விசும்பினுக் கோர்மதி பார்க்கெந் தலைவாநீதி
யிடமார் மதியிரண் டென்றிருந் தேமிரு மாமதியுங்
கடமார் களிற்றன் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பின்
மடமா னிரண்டு * மறுச்செய்த தேதினி வாய்நமக்கே. (ருக)

பாங்கன் றலைவனோடமுங்கல்.

(இ-ள்.) இவ்வனம் வருந்திய பாங்கன் சகியாதவனாய்த் தலைவனோடு வருந்துதல்.

மேகம் பணியுங் குழலா ளொருத்திக்குன் மெய்வருந்து
மோகம் பலசொல்லி யுந்தணி யாய்முனை வேலுடனே
காகம் படருங் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பா
பூகம்ப மெய்தி லதைபார் தணிப்பார்தம் புந்திகொண்டே. (இ-உ.)

எவ்விடத்தெவ்வியற்றென்றல்.

(இ-ள்.) பாங்கனில்வாறு கூறியும் தலைவன் வருந்துதலைக்கண்டு இவன் தலைவியைக் கூடாதொழியின் இறந்துபடுமென்று தேறித் தலைவனை நோக்கி நின்றாற் காணப்பட்ட உரு எந்தவிடத்து எந்தவியலையுடையதென்று வினாவுதல்.

வாமா நகுலன் குமார குலோத்துங்கன் வாழுறந்தைக்
கோமான் கொடியிருக் குங்குடி யோசெழுங் கோகனகப்
பூமா னறிய விதழா யிரக்கடை பூட்டுமில்லோ
காமானு மோதி யிடமே துயிலெது காவலனே. (இ-ஈ.)

அவனஃதிவ்விடத்திவ்வியற்றென்றல்.

(இ-ள்.) தலைவன் என்றாற் காணப்பட்டவரு இந்தவிடத்து இந்த உயிலையுடையதென்று கூறுதல்.

பண்ணுகுங் கண்டம் பயோதரங் கோடந்தப் பைந்தொடிக்குத்
தண்ணுகுஞ் சொல்பிறை தான்குளங் காண்டமிழ் வாணர்தங்க
ளெண்ணாகும் வண்மைக் குலோத்துங்க சோழ னிடத்துநண்பா
கண்ணாகு மாவிடந் தோள்வரை காணிடங் காவிடமே. (இ-ச.)

பாங்கனிறைவனைத் தேற்றல்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு நீ வருந்தாதொழிக. கீ சொன்ன குறியிடத் துச் சென்று தலைவியைக்கண்டு யான்வருகிறேனென்று தலைவனைப் பாங்கன் தேற்றல்.

கிளிபோய் மொழிகற்பக் கேகயம் போய்க்கிளர் சாயல்கற்ப
வளிபோய் விழிகற்ப நிற்குமப் பாவை யழகுசுண்டு
கனிபோ தகமன் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பா
வொளிபோது நின்னிலை யான்கான் பளவு முளந்தெளியே. (இ-ஊ.)

குறிவயிற்சேறல்.

(இ-ள்.) தலைவன்கூறிய குறிவிடத்துத் தலைவியக்காணப் பாங்
கன் தேடிப்போதல்.

முலைவான் பகைப்பந் தடிக்குங்கொ லோமுன் குழைப்பகையா
லலைவாம்பொன் னூசலை யாட்டுங்கொ லோவள கப்பகையாற்
கலைவாரி தேருங் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிப்பிரான்
மலைவாயக் காமலர் கொய்யுங்கொ லோமன்னன் மன்னுமிரே. (ருசு)

இறைவியைக்காண்டல்.

(இ-ள்.) அங்கனந்தேடிச்சென்றபாங்கன் தலைவியக்காணுதல்.

முலையே முறுவன் முலையே நளின முகிழ்மருங்கு
லிலையே வயிறும் வடத்திலே யேயெண்ணி லாதவெண்ணெண்
கலையே தெரியுங் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிப்பிரான்
மலையே யிடமு மீவரேநங் கோன்சொன்ன மாதருமே. (ருள)

இகழ்ந்ததற்கிரங்கல்.

(இ-ள்.) தலைவிபேரழகைக் கண்ட பாங்கன் காணமுன்னம் எம்
பெருமானையறிவின்றியிகழ்ந்தன மென்றிரங்கிக் கூறுதல்.

கண்ணார் வெருவப் பொருவேற் குலோத்துங்க னாகைவெற்பிற்
பெண்ண ரமுதி னழகறி யாமலப் பெண்ணமுதின்
கண்ணாகுங் கூற்றி னலைப்புண்ட வேந்தனைக் கல்வியிலேன்
பண்ணாகுங் கூற்றி னலைத்திகழ்ந் தேன்முன்பின் பார்த்திலனே. ()

தலைவனைவியத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவிகண்வலையிற்சிக்கி அத்தடையோடுந்தலைவன்கம்
மிடத்துவந்தது வியப்பென்று பாங்கன் அதிசயித்துக்கூறுதல்.

சாயாத சொற்க மகன்றே யரிவைகுந் தந்தணந்தே.
யோயாத்மேக பதிங்கடந் தேயுடைந் தோடினரைக்
காயாத சிங்கங் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பிற்
சேயா னினிதுவந் தான்வந்த தாலறத் தோந்தவனே. (ருக)

தலைவியை வியத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவியைப் பாங்கன் வியந்துகூறுதல்.

கஅ குலோத்துங்க சோழன் கோவை.

கரும்பே யிவளவன் கைக்களி நேகடுந் தேறவிவன்
சுரும்பே யவனிவண் மாந்தளி ரேயவன் சொற்குயிலே
யரும்பேய் முலையுண் குலோத்துங்க சோழ னளகைவெற்பிற்
றரும்பே ரமிர்தத் துளியிவ ளேயவன் சாதகமே. (௬௦)

இவ்வைந்து பாடலும் பாங்கன் றன்னுட்கூறியவை.

தலைவன்றனக்குத் தலைவிநிலைகூறல்.

(இ-ள்.) தலைவிருறியிடத்துத் தனித்துநிற்கின்ற நிலையைப் பாங்
கன் கண்வெந்து தலைவனுக்குக்கூறுதல்.

கண்ணஞ் சகோரத்தை நீணில வாய்வைத்துங் காய்கதிரா
வுண்ணண் முளரி யுணைநோக்கி யேவைத்து மொண்புயத்துத்
தண்ணூர மாலேத் தலைவன் குலோத்துங்கன் றஞ்சைவெற்பிற்
பெண்ணு ரணங்குதின் றுளண்ண லேயப் பெரும்பொழிற்கே. (௬௧)

தலைவன் சேறல்.

(இ-ள்.) தலைவன் பாங்கன் சொற்படி குறியிடத்துப் போதல்.

தள்ளாப் பதமிரண் டாப்பிறந் தேமன்றித் தாவிவிழும்
புள்ளாய்ப் பிறந்தில மேநெஞ்ச மேபுனல் வேணியனை
யுள்ளாகக் கொள்ளுங் குலோத்துங்க சோழ னுறந்தைவெற்பிற்
கள்ளாரக் காவினிற் பார்தமைக் கூடிக் கடுகுதற்கே. (௬௨)

தலைவியைக்காண்டல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியைப்பார்த்தல்.

நன்னித் திலங்க ளிருபாலுஞ் சிந்தநந் தோடொழுகும்
பொன்னித் துறைவன் குலோத்துங்க சோழன் புகடர்வரைவா
யுன்னிக் களியு முளத்தா மரையினுள் ளேறுமொரு
கன்னிக் களியன்ன மென்னுயி நோக்கியிக் காநின்றதே. (௬௩)

கலவியின் மகிழ்தல்.

(இ-ள்.) புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்.

தேனார் கடலுந் திருப்பாற் கடலுந் திரைபுரண்டொன்
றுனுவெத் தன்மையத் தன்மையன் றேவகி லாண்டமெலாங்
கோனாகுஞ் சங்கமன் முன்னோன் குலோத்துங்கன் கோழி வெற்பின்
மானாரும் யானு மணந்தவிப் பேரின்ப மாகடல். (௬௪)

புகழ்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் புணர்ந்தபின் றலைவியைப் புகழ்ந்துகூறுதல்.

மட்டார் குழலி கலவியி னீக்கிய வார்திரும்பக்
கட்டா தொருகணந் தாழ்த்தன னேற்கவி வாணர்செம்பொற்
கொட்டார மன்ன குமார குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பி
லெட்டா னையுநிலை கெட்டோடு மூதண்ட மென்படுமே. (௧௩௫)

பாங்கியோடு வருகெனப்பகர்தல்.

(இ-ள்.) இனிநீ புன்னுயிர்ப் பாங்கியுடனேவருவாயென்று தலை
விக்குத் தலைவன் கூறுதல்.

கோங்கார் முகிண்முலை யாய்மெய்யு நீழலுங் கூர்பொருளும்
பாங்கா முரையும் பிரிவதுண் டோபண் டிராவணனை
யாங்காரந் தீர்த்த குலோத்துங்க சோழ னளகைவெற்பி
னீங்காரின் காதலி தன்னுடன் வாவினி நீவரிலே. (௧௩௬)

பாங்கிற்கூட்டல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியை ஆயத்துச் செலுத்துதல். ஆயம்.—
மாதர்கூட்டம்.

அணியே பசும்பொன் னொராயிரங் கோடிகொண் டாக்கிண்டு
மணியே யமைத்தில ரேற்சிறப் போவணங் கார்கிரத்தைத்
துணியே தரப்பொருங் கோழிக் குலோத்துங்க சோழன்வெற்பிற்
பணியே நினக்குச் செய்யுமாய் போந்தருள் பான்மொழியே. (௧௩௭)

இவற்றுள்-மூன்றைய மூன்றுஞ் சார்தல் கேட்டல் சாற்றலென்னு
மூன்றற்கும், பாங்கன் கழறல் முதல் கிழவோன்வேட்கை தாங்கற்
கருமை சாற்றலீருகிய நான்கும் எதிர்மறைக்கும், பாங்கன் நன் மனத்
தழுங்கல்முதல் தலைவன் நனக்குத் தலைவிலை கூறலீருகிய பதினெண்
றும்சேர்த்தற்கும், தலைவன்சேறல் முதல் புகழ்தலீருகியநான்கும் கூடற்
கும், தலைவன் றலைவியைப் பாங்கியோடு வருகெனப்பகர்தலும் தலை
வன் றலைவியைப் பாங்கிற் கூட்டலுமாகிய இரண்டும் பாங்கிற்கூட்டல்
ற்குமுரியன.

8-பாங்கற்கூட்டமுற்றிற்று.

ஒன்பதாவது—பாங்கிமதியுடன்பாடு.

அஃதாவது- தலைவி வேறுபாட்டைப் புணர்ச்சியுண்மை யறிந்தா
ராய்ந்து தோழி தன்மதியை யுடன்படுத்தல்; அது: முன்னுறவுணர்
தல் குறையுறவுணர்தல் இருவருமுளவழி யவன்வாவுணர்தலென
மூன்றுவகைப்படும்; அவற்றுள் - முன்னுறவுணர்தலாவது தலைவினைப்
புணர்ந்து மீண்டுவந்து தன் முன்னுற்ற தலைவியின் டீவறுபாட்டைப்
பாங்கி கண்டு அதனானேகூட்ட முண்மையறிதல்; அது: வகையின்
வகையாய் ஐயமுற்றோர்தல், ஐயந்தீர்தல், பல்வேறு கவர்பொருட்
சொல்லி நாடலென மூன்றும்; அவற்றுள்-ஐயமுற்றோர்தல் பல்வகைப்பட
ும்; அவை வருமாறு:—

நாற்றங்கண்டையுறல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவியிடத்துப் பண்டுபயின்றிறியாததோர் புதிய
வாசனைகண்டு ஐயுற்று ஆலோசித்தல்.

கையாப் பெருமண மெய்துமுன் னேயிந்தக் காரிகைதன்
மெய்யாற் பெருமண மெங்கெய்தி னுள்விரி காவிரிபோய்ச்
செய்யார்க்குங் கோழிக் குலோத்துங்க சோழன் சிலைக்கொல்லிவா
ய்யாக் குறியிடுதென் னோவந்த வாறென் றுணர்கிலனே. (சுஅ)

தோற்றங்கண்டையுறல்.

(இ-ள்.) புணர்ச்சியாற் பெற்றதோ ராமுகண்டு சந்தேகித்தல்.

பொன்னுற்ற கொங்கையுஞ் சோர்வுற்ற கூந்தலும் பூந்தளிர்
மின்னுற்ற மேனியு மெங்கணுற் றுள்வெகுண் டோருக்கெல்லாங்
கொன்னுற்ற வேற்கைக் குமார குலோத்துங்கன் கோழியன்னுட்
கென்னுற்ற வோவறி யேன்சிறி யேனெஞ் சிலைக்கின்றதே. (சுக)

ஒழுக்கங்கண்டையுறல்.

(இ-ள்.) தெய்வந்தொழாமை முதலியகண்டு சந்தேகித்தல்.

ஒன்னுரை வெங்கண்ட வேலான் மனதடி யோரிரண்டாற்
கன்னூரி யாக்குங் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பிற்
பொன்னுண் கழுத்தில்வந் தேறுமுன் னேயிர்தப் பூவைதனக்
கிந்நா னுறுப்பெங்கு மேறிய லுமென் னினிச்சொல்வதே. (எ0)

உண்டுகண் டையுறல்.

(இ-ள்.) முன்னாளிற் குறைந்த வுணவுகண்டு சந்தேகித்தல்.
நிறையுண்ட செவ்வந்தி வான்குழ் பிறையன்ன நீள்குருதித்
கறையுண்ட வாட்கைக் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பி
லறையுண்ட பாற்கடன் மேனாட் கடையமு தேனுநஞ்சாய்க்
குறையுண்ட யுகக் குறையுண்ட தேதெங் குலக்கொடியே. (௭௧)

செய்வினை மறைப்புக்கண் டையுறல்.

(இ-ள்.) தலைவி தலைவன்பாற்பட்ட தன்னினைவுத் தொழிலும்
பிறர்க்குப் புலனாகாமை மறைத்தல்கண்டு சந்தேகித்தல்.

சேனாடர் காவைந்து மொன்றாங் கரதலச் சென்னி பொன்னிச்
சோனாடு காக்குங் குலோத்துங்க சோழனுன் னாருக்கன்றோ
நாணாளுஞ் செய்யும் வினைமறைத் தோடுகை நங்கொடிக்குங்
காணு தெனைமறைக் கும்வினை போந்ததெக் காரணமே. (௭௨)

சேலவுகண் டையுறல்.

(இ-ள்.) தலைவி ஆயத்தை நீங்கித் தனியே பெயர்தல்கண்டு சந்தேகித்தல்.

பந்தா டலுந்தண் ஈனையா டலும்பைம்பொ னூசன்மிசை
வந்தா டலுமறந் தேபுறம் போய்வண்டு கோடிகிண்டக்
கொந்தாடு தாதகித் தாமன் குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பிற்
சந்தாடுங் கானடர் திம்மா னுலாவாருந் தன்மையென்னே. (௭௩)

பயில்வுகண் டையுறல்.

(இ-ள்.) தலைவியெப்போது மோரிடத்தே நிற்பல்கண்டு சந்தேகித்தல்.

பன்னாட் டரசர் மனைத்திரு வாகும் பலவுமொன்றாய்த்
தென்னாட்டிங் கோழிக் குலோத்துங்க சோழன் நிராமனைக்கே
தொன்னாட் பயின்றதற் கேறிற்ப தாமெனைத் தோனைக்கென்னோ
விந்நாட் பயிலு மிடமே யிடமி தெனநிற்பதே. (௭௪)

பிறைதொழு கேன்றல்.

(இ-ள்.) பிறைச்சந்திரனைக் காட்டிப் பாங்கி தொழுது சின்று
தலைவியை நோக்கி “நியுமினைத் தொழுவாயாக” வென்று கூறி அவ

எது புணர்ச்சிநிலையை யறிதல். கன்னியர் பிறைதொழுவதுங் கலந்த
வரது செய்யாமையும் உலகவழக்கு.

போதே யுதித்து மிமவான் புகுந்தும் புலக்கலையை
மீதே வளர்த்தும் விளங்குத லால்வியன் பாவனைத்துங்
கோதே பிரித்தெறி கோமான் குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பின்
மாதேமுத் தேவியர் காண்டொழ வேதகும் வான்பிறையே. (எடு)

ஐயங்கரந்து தையலை வினாவுதல்.

(இ-ள்.) பலவாசுகத் தோன்றிய சந்தேகத்தைப் பாங்கி தன்
ஐயம் மறைத்துக்கொண்டு தலையினை வினாவுதல்.

குடைந்தனை யோசனை கொய்தனை யோதழை குன்றெதிர்கூஉ
யடைந்தனை யோவண்ட லாடினை யோவம்பு யாசனத்தின்
மடந்தைமன் கோழிக் குலோத்துங்க சோழன் மனைக்கொல்லிவாய்
விடந்தயங் கும்விழி யாயென்கொன் மேனி மெலிந்தனையே. (எசு)

கரந் துரை.

(இ-ள்.) பாங்கி தன் கள்ளத்தை வெளிப்படுத்தப் பலகால்வினா
வியும் அக்கள்ளத்தை யொளித்துத் தலைவி வேறு கூறுதல்.

சரிவண் டியிர்கட நாகக் குலோத்துங்க சோழன்வெற்பிற்
பரிவண்டு தோழி நினையொழிந் தேநென்னற் பாணியினுஞ்
சரிவண் டொலிப்ப வொலிசுனை யாடலுந் தாழ்குமுல்குழ்
வரிவண் டலைத்தமெய் வாட்டமல் லாதில்லை வாட்டங்களுே. (எஎ)

சுனைவியந் துரைத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவியங்குணங்கூறப்பின்னும் விடாதவளாய்ப்பாங்கி
தலைவியுள்ள நிகழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தச் சுனையை விழந்து சொல்லு
தல். சுனை - நீர்நிலை.

கொத்தாரு மல்லிகை கிஞ்சகம் பூப்பக் கொடியவத்தி
யத்தா மரைமல ரச்செய்த தாலளி வாயலம்பும்
புத்தார மாலைக் குலோத்துங்க சோழன் புகார்வரைவாய்ச்
சித்தா வதும்வரு மோதிரு வேநின் செழுஞ்சுனைக்கே. (எஅ)

இதுவுமது.

கருமேக வண்ணன் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பிற்
 றிருமேனி நாணுந் திருவுரு வாய்செய்ய வாய்வெருப்பு
 முருமேற் பசப்பும் விழிமேற் சிவப்பு முடல்விவர்ப்புந்
 தருமேற் குடைவ னடியேனு மந்தத் தடஞ்சுனையே. (எக)

நாணநாட்டம்.

(இ-ள்.) தலைவி நினைவை யையமறத்துணிந்த தோழி அவள் நா
 ணும்படி நாடுதல்.

கூரம்பு ராசிபண் டெய்தோன் குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பிற்
 போரம்பு நேரப் பொருங்கணல் லாய்புனை சாந்தகிலுஞ்
 சீரம்பு சாதப் பதபஞ்சந் தொய்யிலுஞ் சிந்துரமு
 மீரம் படாது சுனையா டியவண்ண மெவ்வண்ணமே. (அ௦)

தகையணங்குறுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவிவேற்றழகன் அகளைத் தெய்வப்பெண்ணாகப்
 பாங்கி வலியுறுத்திக் கூறுதல்.

மன்னாக வந்த குலோத்துங்கன் கோழி வரையனையா
 யுன்னாக மன்ன வொருத்தியென் காதலி யுண்ணது
 பொன்னாகும் வண்ணமு முத்தாகும் வாயும் பூதுப்பகழி
 மின்னாகுந் கண்ணுமொவ் வாண்மற் றெலாமொக்கு மெல்லியலே. (1)

நடுங்கநாட்டம்.

(இ-ள்.) தலைவி நடுங்கத்தக்கதாகப் பாங்கி யாராய்தல். [பி
 கொங்கோட்டுங்வேங்கைக்கொடியோன்குலோத்துங்கன் கோழிவெற்
 லங்கோட்டு மென்களத் தாயென்சொல் வேனரன் மூத்தமைந்தன்.
 வெங்கோட்டி யானை முகனைமுன் பாய்வெய்ய கோட்டுருவாஞ்
 செங்கோட்டி யானைகண் டேனஞ்சி னேனஞ் சிலம்பிலின்றே. (அ௨)

இப்பதினான்கும் முன்னுறவுணர்தலின் வகைபூகிய ஐயமுற்றோர்
 தலின்விரியென்க. ஐயந்தீர்தல், பல்வேறு கவர்பொருட் சொல்லி
 நாடலாகிய இரண்டின் னிரி காணப்படவில்லை. இத்துணையு முன்றா
 னன் நிகழ்ச்சியென்க.

முன்னுறவுணர்தல் முற்றிற்று.

குறையுறவுணர்தல்.

அஃதாவது-தலைவன் தழைமுதலியவற்றைக்கொண்டு தன்பாற் குறையுற்று நிற்பக்கண்டு பாங்கி அதனானே கூட்டமுண்டென்றறி தல்; அது: தேர்தல் தெளிதலென இருவகைப்படும். தேர்தல்-ஆராய் ச்சிசெய்தல். அவைவருமாறு:—

பெட்டவாயில்பெற் றிரவு வலியுறுத்தல்.

(இ-ள்.) இயற்கைப்புணர்ச்சிக்குப் பின்னர்ப் பீரிவுழிக் கலங் கலின்வாயில் பெற்றுத்தலென ஆண்டுவிரும்பப்பட்ட பாங்கியைத்தலை வன் தூதாகப்பெற்றுக் குறையிரத்தலை வற்புறுத்திக் கூறுதல்.

கோடே பிடித்துமென் போதுகொய் வார்வரைக் கோடுறுந்தே னீடேணி யைக்கொடு னேயர்கொள் வார்நில வேந்தர்க்கெலாங் காடே கொடுக்குங் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பி லேடே கமழும் குழலியைப் பாங்கியி னெய்துவமே. (அங்)

ஊர்வினாதல்.

(இ-ள்.) தலைவன் கண்ணிபுத்தழையுமேந்திக் குறையுற்றவன் போலவந்து நின்று ஊர்யாதென்று பாங்கியைக் கேட்டல்.

யானா தரிக்கின்ற நம்வடி வேகண் டெறிகடலே மேனானை யூருமக் கென்றிருந் தேனெழு மேதினிக்குங் கோனாகுஞ் சங்கம ராச குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பி னானாரும் வேற்கணல் லீரிந்த நாளெந்த வூர்சொல்லுமே. (அசு)

பேர்வினாதல்.

(இ-ள்.) வெளி.

திருவோ விரதிகொ லோசசி யோதெய்வ மோதினித னுருவோவந் நாளுங்கள்-பேரறி யேனுயர் வாணர்க்கைந்து தருவோ வெனுங்கைக் குமார குலோத்துங்கன் மஞ்சைவெற்பின் மருவோதி யீருமக் கிந்நாளெப் பேர்சொல்லும் வாய்மலர்ந்தே. ()

கேதேவினாவல்.

(இ-ள்.) கெட்டபொருளைத் தலைவன்பாங்கியிடத்து வினாவுதல்.

முலையொன்று மானுடன் கன்றுமுன் போட முழங்கருவி
நிலையொன்று சோரிபின் போடவும் போடு நிழற்கொடிசூழ்
கொலையொன்று வேற்கைக் குமார குலோத்துங்கன் கோழியன்னீர்
கலையொன்றிங் கோடிநொந் தேவந்த தோவுங்கள் காவலிலே. (அசு)

நெஞ்ச வினாதுல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தன் மனத்தைப் பாங்கியிடை வினாவுதல்.

நஞ்சோ டெதிரு மொருவாரி தைத்துரை வாங்கலைபின்
மஞ்சோ டெவமிக்கும் வார்சூழ லீரந்த வானவர்கா
வஞ்சோட நல்குங் குலோத்துங்க சோழ னளகையிலென்
னெஞ்சோடி வந்ததுண் டோசொல்லும் வாய்மலர் நீர்திறந்தே. ()

வழிவினாதுல்.

(இ-ள்.) தலைவன் றுன்செல்லும் வழியைப் பாங்கியிடைக் கேட்
டல்.

போகா வழிபுகுந் தேதாகும் போம்வழி யென்றுநின்றும்
பாகார் மொழியிற்சொன் னாற்பழு தோபத்தி யாலுருகி
நாகா பரணனை யேத்துங் குலோத்துங்க னாகையன்ன
ராகாது பெண்மைக் கிளநெஞ் சலால்வன்னெஞ் சாய்நிற்பதே. (அசு)

மொழியாமை வினாதுல்.

(இ-ள்.) பாங்கி யொன்றும் பேசாதிருத்தலைத்தலைவன்கேட்டல்.
சொல்லே சிந்தொன்று சொன்னாற் குழைந்துமெய் சோர்த்துவிழீர்
கல்லே கவணுக் கரிதென்ப தோகனத் தோடி னரைக்
கொல்லே நெனுஞ்சொற் குமார குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பில்
வல்லே பொருங்கொங்கை ஈர்திற வீருங்கள் வாய்மலரே. (அசு)

இடைவினாதுல்.

(இ-ள்.) தழையைக்காட்டித் தலைவன் நன்குருத்தறிவித்து நங்
குமலமுலைபு மதிபாசமாயிராநின்றன; இவையிவ்வாறுநிற்பவெவ்வனம்?
ஹம் இடை யெங்கே? யென்று தலைவியைக் கேட்டல்.

தரும்போது கற்பக நேராக் குலோத்துங்கன் றஞ்சைவெற்பிற்
சுரும்போது யீரொன்று தேட்கநின் றேன்சுனை சூழ்புனத்தைத்

கரும்போ தகங்கலை மேய்வதென் நேகடி கோட்டுதற்கு
வரும்போது கொண்டு வரமறந் தீர்கொன் மருங்கினையே. (௬௦)

ஊர்பெயர் கேடுதேயோடொழிந்தவை வினாதல் முற்றிற்று.

தேர்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

யாரேயிவர் மனத்தெண்ணம் யாதெனத்தேர்தல்.

(இ-ள்.) மேற்கூறியவாறு கண்ணியுந்தழையு மேந்திவந்து ஊர்
முதலியவை வினாவி நின்றவர் யாவரோ? இவர் மனத்தினினைப்பு
யாதோ? எனப்பாங்கி தன்மனத்தில் ஆராய்ச்சி செய்தல்.

நெரியாயு மென்பர் நடுவிலே யோவென்பர் நீண்டகலைக்
குறியாயு மென்பர் கரிசூறு மென்பர்செங் கோகனகை
பிறியா வுறந்தைக் குலோத்துங்க சோழன் பெருங்கிரிவாய்ச்
செறியா வழகின ராரோ விவர்க்கென்கொல் சிந்தனையே. (௬௧)

எண்ணந்தேளிதல்.

(இ-ள்.) தலைவனினப்பைப் பாங்கிதேளிதல்.

வானோர் விழுங்கு மதிக்கலை யோமலை வாணர்மின்னா
ரானோ ரிடைக்கலை யோவிலை யாக வவனிக்கெலாந்
தானோ தலைமைப் பெருமான் குலோத்துங்கன் தஞ்சைவெற்பில்
யானோரும் காலிவர் வேட்ட மெலாமிங் கிவன்பொருட்டே. (௬௨)

இவ்விரண்டிக் குறையுற வுணர்தலின் விரியென்க.

குறையுறவுணர்தல் முற்றிற்று.

இருவருமுளவழியவன் வரவுணர்தல்.

அஃதாவது-தலைவியுந் தானுமொருங்கிருந்த ஓட்டத்தில் தலைவன்
நனிவரப் பாங்கிசெண்டு அதனானே கலப்புண்மையறிதல், அதன்விரி
வருமாறு:—

கையுறையேந்திவருதல்.

(இ-ள்.) தலைவியும் பாங்கியுஞ் சேர்ந்திருப்பது கண்டு தலைவன்
கையுறையேந்திவருதல். கையுறை-காட்சிப்பொருள்.

ஒருகோ டரத்தி னிருகிளி யாமென்ன வோரிதண்மேன்
முருகோடும் வண்ணநின் றுரிரு வோரு முழங்குபொய்கைக்
குருகோடி யார்க்குங் குமார குலோத்துங்கன் கோழிவீற்றி
லருகோடி நங்குறை யாற்றுகைக் கேசெவ்வி யாமிதுவே. (சு௩)

புனங்கண்டே மகிழ்தல்.

(இ-ள்.) அவ்விருவரு மிருக்கப்பெற்ற வனத்தின்வளப்பத்தைப்
பார்த்து மகிழ்தல்.

தாயுர் தமரு மெனத்தமிழ் தாங்கியத் தண்டமிழை
யாயுங் கமகன் குலோத்துங்க சோழ னளகைவெற்பி
லேயுந் திருவனை யார்புனத் தேயிதண் மீதிருக்க
மேயுந் கிளிக்கும் பிணைக்குங்கைம் மாறெம்மில் வேறில்லையே (சு௪)

இருவரும் உளவழிச்சேறல்.

(இ-ள்.) பாங்கியர் தலைவியர் தனித்திருக்குமிடத்துத் தலைவன்
செல்லுதல்.

குடையாற் புவிகவித் தானங் குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பிற்
புடையார்க்குந் தோகையி லன்னமன் வீர்முன்பு போதப்பின்பு
நடையாற் பிடியு மொழியாற்பைங் கிள்ளையு நன்னயனக்
கடையாற் பிணையு மழைத்தழைத் தோபுனங் காப்பதுவே. (சு௫)

தலைவனவ்வகை வினாத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் மூன் கெடுதிவினாத்தல்போல மீண்டுங்கலைவந்த
தோவென்று வினாவுதல்.

சுருதி கறங்கு முறந்தைக் குலோத்துங்க சோழனொன்றர்
கருதிய செல்வமு மாவியும் போங்கடுந் திநிமித்தம்
பருதியுண் மூடி முகில்சோரி பெய்தெனப் பாவைநல்லீர்
குருதிபின் சோரீநிங் கேவந்த தோவொரு குஞ்சரமே. (சு௬)

எதிர்மொழிகோடுத்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவன் வினாவுக்கு வீடைகூறுதல்.

தரிக்கும் புவனம் புரப்போன் குலோத்துங்கன் றஞ்சைவெற்பா
விரிக்கும் பிணைகரி யாங்கண்டி லேமெய் யிலாதுபொய்யே

௧-அ குலோத்துங்க சோழன் கோவை.

யிரிக்கும் பிணைக்கும் பிணையல்ல வேயெவ ரேனுமெய்யுங்
கரிக்கும் கரியல்ல வேயெங்க ளேனலுங் காவலுமே. (௯௭)

இறைவனை நகுதல்.

(இ-ள்.) தலைவனப்பாற் சென்றானாகப் பாங்கி தலைவியைநோக்கி
அசதியாடல். அசதியாடல் - சிரித்துப்பேசுதல்.

அலையேபன் டெய்த குலோத்துங்க சோழ னழகைக்கொல்லி
மலையே வருமன்னர் வேட்டைக் கெலாமறு மாற்றஞ்சொல்வேங்
கலையே யெனிற்கலை கற்றோரைக் கேளும் கரியெனிற்கொல்
லுலையே செலும்பின் கயங்கனி நேற்புகு மோடையிலே. (௯௮)

இதுவுமது.

வம்போடு தாதகித் தாரான் குலோத்துங்கன் வாழுநந்தைக்
கம்போடு நேர்திருக் கந்தரத் தாயிர்தக் காவலர்மான்
கொம்போடு மெய்தன ராமொரு யானையைக் கோத்தெய்தவில்
லம்போ டடிச்சுவ மும்போன தோவந்த யானைகொண்டே. (௯௯)

பாங்கி மதியி னவரவர் மனக்கருத்துணர்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தன்னறிவால் தலைவன் தலைவியென்ற இருவர்
மனக்குறிப்பை யாராய்தல்.

கொந்தார மாலைக் குமார குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பி
னந்தா திருவர் கருத்துங்கண் டேநம்மை யேகரந்து
சந்தார் புனத்திருந் தார்முலை மேலிரு தாமரையும்
வந்தார் புயத்தினி னீலமுஞ் சால மலர்ந்தனவே. (௧௦௦)

இதுவுமது.

வள்ளலுந் தாருவு நேரான் குலோத்துங்கன் வாழ்கொல்லிகு
முள்ளலம் பூருஞ் சீனைச்சா ரலுக்கே யடுத்திருவ
ருள்ள மெலாமித் தனைநாட்சொல் லாதிக் கொளித்திருந்த
கள்ள மெலாமின் றறிந்தே மிவர்தங் கடைக்கணிலே. (௧௦௧)

இவ்வேழு பிருவருமுளவழியவன் வரவுணர்தலின் விரியென்க.

9-பாங்கி மதியுடன்பாடு முற்றிற்று.

பத்தாவது—பாங்கியிற்குட்டம்.

அஃதாவது—பாங்கியாற்குட்டிலிக்குத் தலைவன் தலைவியைக் கூடுக்
கூட்டம், அஃது - இரந்துபின்னிற்றல் சேட்படை மடற்கூற்று மடல்
விலக்கு உடன்படல் மடற்கூற்றொழிதல் குறைநயப்பித்தல் நயத்தல்
கூட்டல் கூடல் ஆயக்கூட்டல் ஷேட்டல் எனப் பன்னிரண்டு வகை
யினையுடைத்து; அவை வருமாறு:—

தலைவ னுட்கோள்சாற்றல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தான் தன்னுள்ளத்தின்கட் கொண்ட காத
லைக் கூறுதல்.

திங்கட்கண் னாடியுந் தாரகை யாரமுந் தெய்வக்கங்கை
யங்கட் சுனையு மெனத்தரு வேமங்கை மேருவன்ன
வெங்கட் களிற்ற னுறந்தைக் குலோத்துங்கன் வெற்பனையீ
ரெங்கட்கு வேண்டுவ துங்கடைப் பார்வைகொண் டேவுவதே. . (1)

பாங்கி குலமுறைகிளத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் இவ்வாறு கூறியதற்குப் பாங்கி குலமுறைமை
யா வியையாதென மறுத்துக் கூறுதல்.

மீன்கூழ் மதிகழி மீனெய்து மோவிடுந் தேரிரவி
வான்கூ ழலகையந் தோபுகு மோமழு வானியைப்போய்த்
தான்கூழ் தருதிருத் தாளான் குலோத்துங்கன் றஞ்சைவெற்பிற்
கான்கூழ் குறமின்னை யோமன்ன நீமனங் காமிப்பதே. . (கரு)

தலைவன் றலைவிதன்னை யுயர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியை யுயர்த்திக் கூறுதல்.

மீனீன்ற மீன்கந்தி யைக்குரு வேந்தனும் வேற்குகனு
மானீன்ற வள்ளியைச் சேர்ந்தில ரோமழை யேழுமொன்றாய்த்
தானீந் தெனத்தமிழ்க் கீலோன் குலோத்துங்கன் றஞ்சைவெற்பிற்
கானீன்ற பூங்குழ லாய்நல மேகுலங் கன்னியார்க்கே. . (கரௌ)

இதுபுது.

எச்சுற்ற மரன்புலி கண்டா லெனத்தெவ்வ ரேற்றெதிரே
வைச்சுற்ற வேற்றைக் குலோத்துங்க சோழன் வரையினியர்

நச்சத் தருமிசைத் தேன்பிறந் தாலு நவையிலைபாற்
கச்சத் தடமுலை யாய்நல மேகுலங் கன்னியார்க்கே. (௧௦௫)

பாங்கி யறியாள்போன்று வினாதல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியிடத்துந் காதல்கொண்ட தறியாள்
போல நீ யெவளிடத்துக் காதல்கொண்டாயெனப் பாங்கி வினாதல்

பந்தா நெருஞ் கழங்கா நெருந் பனிச்சுலைவாய்
வந்தா நெருந் பலகோடி. யான்மத மாரிபெய்து
கந்தாடும் யானைக் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பிற்
சந்தாடுந் தோண்மன்ன யார்கண்ண தோரின் றனதுகண்ணே. ()

இறையோனிறைவிதன்மையியம்பல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தான் காதலித்த தலைவி தன்மை கூறுதல்.
தன்மை - இலக்கணம்.

ஒதியு நூன்மருங் கும்மங்கு லாமொண் முலைமொழிதோள்
சோதியின் வேழங்க ளாமணங் கேதொல்லை ராவணனைக்
காதிய வீரன் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பி
லேதியு நீலமு நீயுங்கண் னாமென தின்னுயிர்க்கே. (௧௦௭)

பாங்கி தலைவி யருமைசாற்றல்.

(இ-ள்.) தலைவி கிடைத்தற்கரியனென்று பாங்கிகூறுதல்.

மாமேருப் பொன்னு மலயா சலச்சந்தும் வானமுதுங்
காமேன் மலர்க்குல மும்மெளி தாயினுங் காரரக்கர்
கோமேதை பேய்க்கிடும் வில்லான் குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பா
யாமேயிவ் வண்ணஞ் சொலற்கரி தாமெங்க ளேந்திழைக்கே. (௧௦௮)

தலைவனின்றியமையாமையியம்பல்.

(இ-ள்.) தலைவியில்லாது வாழ்வெனக்கில்லையெனத் தலைவன்
கூறுதல்.

தாரா தழுவத்தச் சாதகந் திங்கள் சகோரமுண்ணச்
சோர, தொழியி னுயிரூய்யு மோசெய்ய வேழமுய்யக்
கூராழி யன்றெறி கோமான் குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பில்
வாராது மாநிஞர் தாலணங் கேயென்கண் வாழ்வெனக்கே. (௧௦௯)

இதுவுமது.

தளத்தே கொடிப்புவி முன்னேவிக் தாண்பின் னேவித்தெவ்வைக்
களத்தே தூர்க்குங் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிலெற்பில்
வளத்தே மொழியுங்கண் மங்கைதன் பேரை வருந்தியவென்
னுளத்தேசற் றுன்னினும் போமுயிர் மீளுமென் னோதுவதே. (க௧௦)

பாங்கி நின்குறை நீயே சென்றுரையென்றல்.

(இ-ள்.) தலைவியினிடத்துநினக்கு வேண்வெனவற்றை நீயே
சொல்லென்று பாங்கிகூறுதல்.

வந்தார்க்கும் வண்டும் பறவையும் போதும் வனக்கனியுஞ்
சந்தாற் கொணர்ந்துண் னு மோவண்ண லேதடங் கோடுதொறு
நந்தார்க்குங் காவிரி நாடன் குலோத்துங்க னாகைவெற்பிற்
செந்தார்க் குழலிக்கு நீயே விளம்புநின் சிந்தனையே. (க௧௧)

பாங்கியைத் தலைவன்பழித்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் பாங்கியை நிந்தித்துக் கூறுதல்.

நாற்றா ரணிபணி கோழிக் குலோத்துங்க னுடையாய்
தேற்றா தவட்கென் குறைகூறென் றாயென்ற தீயவெஞ்சொன்
மேற்றாவி வெய்யில் சுடும்போது காய்ந்தெய் மேல்விடலு
மாற்றாத புண்ணுக் கழல்வே னுழைத்தலு மாய்விட்டதே. (க௧௨)

குறையுறவுணர்தன்முத லிதுகாறு நான்வாநான் நிகழ்ச்சியென்றுணர்க்.

பாங்கிபேதைமை யூட்டல்.

(இ-ள்.) தலைவி பிறர்துயரமறியானென அவளதுபேதைமையை
ப்பாங்கி தலைவனுளங் கொளச்சாற்றல்.

வெஞ்சா வுயிருக்குண் டாகவெய் தூனுனும் வேடர்கன்னி
யஞ்சாளுன் சோர்வை யறிந்தண்ண லேகதி ராயிரந்தோய்
செஞ்சாஷி யங்கதிர்தீ தஞ்சைக் குலோத்துங்க சென்னிவெற்பி
னஞ்சா மரக்கனி யின்னமு தாவதிந் நாட்டில்லையே. (க௧௩)

காதலன்றிலைவி மூதறிவுடைமை மொழிதல்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு கூறிய பாங்கியை நோக்கி முதிர்ந்த அறி
வினையுடையாள் தலைவியாதலின் அவளை யங்ஙனங் கூறற் பாலையல்லே
யென்று தலைவன் கூறுதல்.

மீன்போத வெங்கண்ட கோழிக் குலோத்துங்கன் வெற்பனையாய்
தேன்போது சொல்லியைப் பேதையென் றாய்சிந்தை வாட்டமுடன்
யான்போதக் கண்டுகண் ணீருகுத் தாணின் புனத்தயனீ
தான்போதக் கண்டந்த நீர்துடைத் தாளிடைத் தானைகொண்டே.()

முன்னுறுபுணர்ச்சி முறையுறக்கூறல்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு கூறக்கேட்ட பாங்கிமுன் நின் வேட்கைதீர்
த்தாளென்று கூறினையே அங்ஙனமே யின்னங்கூடுகவென்று கூறுதல்.

முன்னே திருவரப் பெற்றா ரொருவர்தம் முன்புசூந்து
பின்னே திருவென் றிரப்பர்கொல் லோபெருந் தாமரைச்செம்
பொன்னே புணருங் குலோத்துங்க சோழன் புகாரண்ணலே
மின்னேயுன் சோர்வறிந் தாற்பிறர் பாலென்கொல் வேண்டுவதே ()

தன்னிலை தலைவன்சாற்றல்.

(இ-ள்.) அது கேட்ட தலைவன் வேட்கை நோயால் வருந்தாந்
தன்னிலைமையைப் பாங்கிக்குக் கூறுதல்.

எத்தா மரையும்பைந் தேனுக்குத் தேனல்கு மேனுஞ்செல்வி
மொய்த்தா யிரங்கதிர் தந்திட வேண்டு முதுபுலவர்
புத்தா ரமுதங் குலோத்துங்க சோழன் புகாரணை பா
ளொத்தாலு கீயன்றி யுண்டோ புணர்ப்பவ ரொண்ணுதலே. (ககசு)

பாங்கியுலகியலுரைத்தல்.

(இ-ள்.) உலகில் வேட்கை கொண்டார் சான்றோரை முன்
னிட்டு வரைந்துகொள்வர். அவ்வாறுலகியலாதல் நீயும்வரைந்துகொள்
கவெனப் பாங்கி கூறுதல்.

வாயிற் பலசொல்லி யென்னோ வுனதுமெய்ம் மார்பணிக்கே
யாயிற் பிறிதொன் றியம்புகின் றேனம்பு சாதமலர்க்
கோயிற் கொடிக்கொண்ட மார்பன் குலோத்துங்கன். கோழிவிவற்பா
தியிற் கரியினல் லரிதிணங்கா தெங்கள் செய்யபொன்னே. (ககள)

தலைமகன் மறுத்தல்.

(இ-ள்.) அவ்வுலகியலைத்தலைவன்வேட்கையாற்றாமறுத்தல்.

மண்மேன் முகுந்தன் குலோத்துங்க சோழன் வயலுறந்தைப்
பெண்மேன் மணஞ்செய்து கூடுகென் றுய்ப்பெருந் தீவயிற்றுக்

குண்மே விராப்பக லூடாட வாடு மொருவர்க்கந்த
விண்மே லமுதுவர் தோபசி தீர்ப்பது மெல்லியலே. (ககஅ)

இதுவுமது.

ஆறே யிழுக்கப் படுவார்க்கொ ரோட மமைப்பதற்குத்
தூறே செறிவனஞ் செய்வதொப் பார்ந்தொல்லை வாலியிரு
கூறே படக்கண்ட வில்லான் குலோத்துங்கன் கோழியின்னை
மாறே யரிய மணஞ்செய்து கூடென்கை வாணுதலே. (ககக)

பாங்கி யஞ்சி யச்சுறுத்தல்.

(இ-ள்.) இந்நிகழ்ச்சி பிறரறிவொன்று பயந்தவளாய்த் தலை
வனை யப்புனம்விட்டுப்போக அச்சமுறுத்திக் கூறுதல்.

போதே புகுந்த திருளே வளைந்தது பூம்புனத்து
மீதேயெம் மையர் வரச்செவ்வி யாயது மெய்த்தமிழைக்
காதே புனையுங் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பா
திதே யினிநிற்ப தேகுவம் யாமுந் திருமனைக்கே. (க௨௦)

தலைவன் கையுறைபுகழ்தல்.

(இ-ள்.) இனிக்காலந் தாழ்க்கலாகாதென்று தான்கொண்டு
வந்த கையுறையைத் தலைவன் புகழ்ந்து கூறுதல். கையுறை-காட்சிப்
பொருள்.

பாம்பாடி கைக்குடைக் கேதழ லாடி பழமனைக்கே
தேம்பாயு மித்தழை தேடிற்கிட் டாது செழுநிறையைக்
காம்பா லழைத்த குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பின்
வேம்பா கெனுமொழி யீருடைச் காழுங்கண் மெல்லிடைக்கே. ()

இதுவுமது.

திருமான் கமலத்து மாயோன் பணிலத்துந் தென்றலந்தேர்ப்
பெருமாண்கை வேழத்தும் வெண்குடை யாகத்தும் பேரகிலத்
தொருமார னான குலோத்துங்க சோழ னுற்றதைபின்னீர்
வருமா நலமுத்தம் யான்கொணர்ந் தேனுங்கண் மாமுலைக்கே. ()

பாங்கி கையுறைமறுத்தல்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் புதுமப்பட்ட கையுறையை பாங்கியிகழ்த்து
மறுத்துக் கூறுதல்.

பேய்தரும் பான்முலை யுண்டோன் குலோத்துங்கன் பேருறத்தை
வாய்தருங் கொல்லி மலையண்ண லேமகிழ் வாலெமக்கு
நீதரு மாந்தழை பின்னல ராங்கிளை நீள்வடுவாந்
காய்தரு மூரெங்கும் பல்காலு மிந்தக் கனிபொருட்டே. (௧௨௩)

இதுவுமது.

முன்னொரு வேய்முத்தந் தாங்கப் பொறுது முனையரங்கர்
மன்னொரு மேனி வருந்திறைந் தான்மலர்க் கோகனகப்
பொன்னொரு வாத குலோத்துங்க சோழன் புகாரண்ணலே
மின்னொரு தூலிடை யோதாங்கு நீதரும் வேய்முத்தமே. (௧௨௪)

ஆற்றா நெஞ்சினோ டவன்புலத்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி மறுத்தலைச் சகியாத நெஞ்சடனே தலைவன்
வருந்திக் கூறுதல்.

எய்தாப் பொருளென்று மெய்தாதிங் கெய்தும் பொருணெஞ்சமே
நொய்தாக் கிடைக்குமென் றுரறி யார்பல தூற்புலவோர்க்
குய்தா பரனங் குலோத்துங்க சோழ னுறந்தைவெற்பின்
வெய்தா வுயிர்ப்பை தழையொடு வாடுவை மின்பொருட்டே. (1)

இதுவுமது.

கையோ மெலிந்தன கையுறை யேந்தியிக் காவிரண்டு
மையோ வருந்தின போயும்பின் மீண்டுமிங் காருயிரு
முய்யோநெஞ் சேநங் குலோத்துங்க சோழ னுறந்தைவெற்பின்
மெய்யோ நமக்கின்பம் பொய்யோ வறிகில மேற்செய்வதே. (௧௨௫)

பாங்கி யாற்றுவித் தகற்றல்.

(இ-ள்.) இங்ஙனம் வருந்துதலைக்கண்ட பாங்கி தலைவனை யஞ்
சாதே! நானாவாவெனக் கூறிவிடுத்தல்.

அலைமேன் முனிந்த குலோத்துங்க சோழ னகைகெவற்பிற்
சிலைமே னுதலிஷய யின்றிரப் பேன்சென்று காலேதனின்
மலைமேற் கதிர்வர நீவரு வாய்மலை மேற்கதிராய்
முலைமேற் பொலியச்செய் வேனுன்கைம் மாணிக்க மொய்ம்மணியே.

இவற்றுள்-தலைமகன் கூற்றாயினவெல்லாம் இரந்துபின்னிற்றற்
கும், பாங்கி கூற்றாயினவெல்லாஞ் சேட்படுத்தற்கு முரியன. இதுகா
றும் ஐந்தாநான் நிகழ்ச்சி யென்க.

இரந்துகுறைபெறுது வருந்தியகிழவோன்
மடலேபொருளெனமதித்தல்.

சுழிகொண்ட பொன்னிற் குமார குலோத்துங்க சோழன்வெற்பில்
வழிகொண்ட பெண்ணை மடற்பரி யேறி மலர்க்கணையே
பொழிகொண்ட விற்படை நீங்காது வீதி புருந்துமின்னார்
விழிகொண்ட நம்மன மீட்டேயில் வாறன்றி வேறில்லையே. (௧௨௮)

(இ-ள்.) மறுகாட் காலையில் வந்த தலைவன் பாங்கியாற் காரிய
மின்றெனக்கருதி இரந்து குறைமுடியாதாயினேமென்று வருத்த
முற்ற இனி நமக்குப்பொருளாவது *மடலேறலேயெனத் தன்னுள்
ளே மதித்துக் கூறுதல்.

பாங்கிக் குலகின்மேல் வைத்துரைத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் அம்மடலேற்றினே யுலகின்மேல் வைத்துப்
பாங்கிக்குக் கூறுதல்.

* மடலேறலாவது - பனங்கருக்காற் குதிரையும் பனந்தருவி
னுள்ளனவற்றால் வண்டி முதலானவுஞ்செய்து அக்குதிரையின்மே
லேறுவது. அங்ஙனமேறுவான் நிருவாணியா யுடலெக்கு நீறுபூசித்
தான் காயித்த தலையினுருவை யொருபடத்திற் றன்கையாலெழுதி
அப்படத்தின் றலையிலே தன்பெயரை யெழுதித் தன்கையிற்பிடித்து
நிலிருள்ளே நாற்சந்தியி லாகார நித்திரையின்றி அப்படத்தின்மேற்
பார்வையையு மனத்தையுமிருத்தி ஆசைவயத்தனும்வேறுணர்ச்சியின்றி
ஆவுரிஞ்சினும் அழல்மேற்படினு மறிதலின்றி மழை வெயில் காற்றான்
மயங்காதிருப்பழி, அவற்றைக்கண்ட அவ்வூரினுள்ளார் பலருங் கூடி
வந்து நீ மடலேறிச் சோதனை தந்தால் நீ யிச்சித்த பெண்ணைக் கொடு
க்கச்செய்வோமென்று கூற, அதற்கவ னிசைந்தானாயி னரசனுக் கறி
வித்து அவனைவலால் ஏறவேண்டும்; அங்ஙனமேறும்போது பூனை
யெலும்பு எருக்கீழ் இவைகளாற் கட்டிய மாலைபுனைந்துகொள்ளல்
வேண்டும். அக்குதிரையின் வடத்தை யிழுத்தலும், அக்குதிரை யந்தி
ரத்தினுருகே யுருண்டோடும்போது பனங்கருக்கு அறுத்த வீடமெல்
வாம் இரத்தம் வெளிப்படாது வீரியம் வெளிப்படின் அப்போதவனை
பலவ்ளித்து அவனுக்கு அரசன் கொடுக்கச்செய்தல் வேண்டும். இரத்
தம் வெளிப்படி லவனை யரசனாற் கொலைசெய்துவிடல்வேண்டும் என்
பன புலவரார னிருயிக்கப்பட்டவழக்கு.

புயலாகும் வெள்ளப் புணையா வனபுறத் தாருவினங்
கயலாகுங் கண்ணி பலவுண்டு காண்கடற் காசினியோர்க்
குயலாகுங் காவற் குலோத்துங்க சோழ னுறந்தைமின்னூர்
மயலாகும் வெள்ளப் புணைபெண்ணையென்னு மாநிலமே. (௧௨௯)

அம்மடலேற்றினைத் தன்மேல்வைத்துச் சாற்றல்.

(இ-ள்.) தலைவன் அம்மடலேறவேனென்று பாங்கிக்குக்கூறுதல்.

மேலாகும் வையத் துடனண்ட கோளகை மீதளந்த
காலான் குமார குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பி
னாலா மலர்க்குழ லீரின்று வேண்டுவ னாயப்பான்
மாலாகும் யான்சிவ னாகச்செய் வேனுங்கண் மன்றகத்தே. (௧௩௦)

பாங்கி தலைமக ளவயவத் தருமைசாற்றல்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு கூறக்கேட்ட பாங்கி படமெழுதியபின்னன்
றே? மடலேறுவது. ஆதலால் தலைவியவயவந் தீட்டித் தருமையெ
ன்று கூறுதல்.

தருக்கோடி யன்ன குமார குலோத்துங்கன் றஞ்சைவெற்பா
மருக்கோ கனக மலரகத் தாளும் வணங்குமெங்க
ளுருக்கோதை மேனிக்கந் தாதியைத் தீட்டி னுலாவென்பதுந்
தருக்கோவை தீட்டிற் கிளவியு நீயெங்ஙன் நீட்டுவையே. (௧௩௧)

தலைமகன் றன்னைத்தானே புகழ்தல்.

(இ-ள்.) இவ்வாறெழுத லரிதென்று கூறிய பாங்கியைநோக்கித்
தலைவன் றன்னைத்தானே புகழ்ந்து கூறுதல்.

கூரேறு வேற்கைக் குமார குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பிற்
காரேறு பூங்குழற் காரிகை யாய்கைக் கிழியகத்தே
சீரேறு பூவை வினையே னமைக்குந் திறமைகண்டா
லீரேழு வைய மமைத்தா னமைப்பினு மேறாபின்றே. (௧௩௨)

பாங்கி யருளியல் கிளத்தல்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு தலைவன் கூறக்கேட்ட பாங்கி அருண்முறை
மை கூறுதல்.

இங்கோர் கரும்பனை யார்தமைக் கூடுவ தேய்ந்திடுமா
றங்கோர் கரும்பனை யாரைக்கொண் றோவங்க மீழும் வங்கன்

கொங்கோடக் குத்துங் களிற்றான் குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பிற்
செங்கோன் முறையிறை வாதகு மோநின் றிருவருட்கே. (௧௩௩)

கொண்டேகூறல்.

(இ-ள்.) தலைவனுயிரைத் தாங்கிக்கொண்டு நிற்கு தலைமையா
கிய மொழியைப் பாங்கி கூறுதல்.

கொலைபார்த்துழலுங்கண் ணாளண்ண லேநின் குறைமறுக்கி
னிலைபார்த்துப் பின்கிழி நீபிடிப் பாய்நெடுங் கொத்துப்பத்துத்
தலைபார்த்துப் பார்த்தந்தப் பார்வையில் வாமச்செந் தாமரைக்கைச்
சிலைபார்த்த கோழிக் குலோத்துங்க சோழன் செழுங்கிரிக்கே. (௧௩௪)

இவற்றுள்-தலைமகன் கூற்றாயின வெல்லா மடற் கூற்றிற்கும் பாங்கி
கூற்றாயின வெல்லாமடல் விலக்கிற்கு முரியன.

தலைவி யிளமைத்தன்மை பாங்கி தலைவர் குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவியினது மங்கைப்பருவ நிரம்பாமையைத்
தலைவனுக்குக் கூறுதல்.

குந்தப் படையிற் கொடிசூழ் குலோத்துங்கன் கேர்ழிவெற்பி
லிர்தத் துயருனக் கேனண்ண லேயிருள் போலிருண்ட
கந்தக் குழலிக் கரும்பிய வாரின்னங் கண்டதுண்டோ
தந்தத் திளமுலை வாயினு மார்பகர் தன்னினுமே. (௧௩௫)

தலைவன் தலைவி வருத்திய வண்ணமுரைத்தல்.

(இ-ள்.) அங்ஙனங் கூறிய இளமைப்பருவமே தன்னேவருத்திய
விதத்தைத் தலைவன் பாங்கிக்குக் கூறுதல்.

குன்றியின் கழுஞ்சிரத் தின்கர வீரத்தின் கொம்பிளமை
யொன்றிய வாருயி ருண்பதன் றேரவுவ ராழிகட்டும்
வென்றியன் கிள்ளிக் குலோத்துங்கன் கோழியின் மின்னையாய்
துன்றிய னுங்கொம் பிளமையு மாமத் தொழிலிலுக்கே. (௧௩௬)

பாங்கி செவ்வியருமை செப்பல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவியின் சமையத்தினருமை தலைவனுக்குக்
கூறுதல்.

ஆடாள் சுணைநர் துகங்களங் கூசல்ப் பாவையிசை
பாடாள் சிறுமணற் சோதும் டாள்பட ராயமுடன்

௩௮ குலோத்துங்க சோழன் கோவை.

கூடா ஞறந்தைக் குலோத்துங்கன் கொல்லியங் குன்றணையாள்
சூடாள் மலரண்ண லேயெங்ங னேயுன் றுயர்சொல்வதே. (௧௩௭)

தலைவன் செவ்வி யெளிமை செப்பல்.

(இ-ள்.) தலைவன் றன்குறைசொல்லுதற்குத் தலைவி சமையமெளி
தெனக்கூறுதல்.

மனத்தா மரைமல ருங்கரத் தாமரை வாய்குவியுந்
தனத்தா மரைமுகை தம்வா ரறுத்தெழுந் தாண்டவஞ்செய்
கனத்தா மரையன் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பி
னினததா மரையின் மயிலுக்கென் பேர்சொலி னேந்திழையே. (1)

பாங்கி யென்னை மறைத்தபி னெளிதென நகுதல்.

(இ-ள்.) நீ விரிவரு மெனக்குத் தெரியாமன் மனமொத்தக்
கலத்தபின் இக்களவொழுக்க மொழுததற்கினியெளிதெனநகையாடிப்
பாவகி கூறுதல்; எனவே யென்னையன்றி யுங்கள் களவொழுக்க நிகழா
தென்பது குறிப்பாற் பெறப்பட்டது.

கண்ணும் பொருளும்வெற் பாகலந் தாலுங் கலந்தபொரு
ண்ணுஞ் சுடரன்றிக் காண்பரி தாமுங்க னால்வினையா [லோ
லெண்ணும் பொருத்த மிருவோர்க்கு மியானின்றி யெய்துங்கொ
தண்ணங் கவிகைக் குமார குலோத்துங்கன் றஞ்சையிலே. (௧௩௯)

அந்நகை பொறுஅ தவன்புலம்பல்.

(இ-ள்.) பாங்கி நகையாடிக் கூறுதல் சரியாமற்றலைவன் வருந்
திக்கூறுதல்.

ஒண்பா வளர்க்குங் குலோத்துங்க சோழ னுறந்தெவெற்பின்
வண்பாவை யன்ன வடிவினல் லாயென் வருத்தமெண்ணுய்
பெண்பா லுணக்குமற் றுண்பால் புராரிக்கும் பேதமல்லால்
வெண்பா லொழுகு நகையா விருவார்க்கும் வேறில்லையே. (௧௪௦)

பாங்கி தலைவனைத் தேற்றல்.

(இ-ள்.) அங்ஞன் வருந்திய தலைவனைப்பாங்கி சின்ருத்து
முடிப்பவெனத் தெளிவ்த்தல்.

அழலாய துன்புற லையாவத் தையலென் னாதரவிற்
கழலாது யான்செய்தவாறுசெய் வாள்பண்டு கானிரையைக்

குழலா லழைத்த குமார குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பி
னிழலாடிப் பாவையும் பார்க்கின்ற பார்வையு நேரெனவே. (௧௪௧).

பாங்கி கையுறை யேற்றல்.

(இ-ள்.) தலைவன் கொடுத்த காட்சிப் பொருளைப் பாங்கி மங்கி
கரித்து வாங்கிக்கொள்ளுதல்.

மொழியேயாகி கையுறை தாரே லெனச்சொல்லு மொய்குழலான்
விழியே தரச்சொல்லுங் காண்ணன் லேவெண்ணி லாப்பணிலஞ்
சுழியேயும் பொன்னிப் புகார்மன் குலோத்துங்க சோழன் வெற்பி
லுழியேயுன் கைத்தழை யீவாய் வலிதுங்க னுழ்வினையே. (௧௪௨).

கிழவோளுற்றல்.

(இ-ள்.) தலைவன் துன்ப நீங்கிச்சொல்லுதல்.

ஏவிய தன்பணிக் கெய்தாத வேந்த ரெடுத்தபடை
தாவிப வெம்பரி வீரன் குலோத்துங்கன் றஞ்சைவெற்பி
லாவிபங் கண்ணிரம் போற்புல ராதுதன் னங்கைகொண்ட
காவியங் கண்ணிக்குக் கைம்மாறு வேறென்றுங் காண்கிலமே. ௧௪௩.

இவற்றைப்-பாங்கி கூற்றாயின வெல்லங் குறைநேர்தற்குந் தலைவன்
கூற்றாயின வெல்லாமடற் கூற்றெழிதற்கு முரியன.

இறைவன்றனக்குக் குறைநேர்பாங்கி யிறைவிக்கவன்
குறையுணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் வருத்தந் தணிப்பவென்று சொல்லிய பாங்கி
அவ்வருத்தத்தைத் தலைவிக்குக் கூறுதல்.

வருவா ரொருவர்வந் தேதுஞ்சொல் லார்புன மாட்டகலார்
தருவார் தழைகுழை வார்திரு மேனியுந் தையனல்லார்க்
குருவார் மதனன் குலோத்துங்க சோழ னுற்றதைவெற்பிற்
றிருவா ரணங்குனை யோயென்கொ லோவவர் சிந்தனையே. (௧௪௪)

இறைவியறியாள் போன்று குறியாள் கூறல்.

(இ-ள்.) பாங்கி யிவ்வார்த்தைகூறவே தலைவிகேட்டுத் தானொ
ன்றமறியாள்போல மனத்திற்கருதாதவேறென்றைக்கருதிக்கூறுதல்.

மரைமான் கவைய முலைப்பால் பளிங்கு மணித்தரள
நிரைமாண் கூடர்திருப் பாற்கட லாய்நெடுஞ் சோலையெல்லாந்

தரைமான் கமலமின் கோமான் குலோத்துங்கன் றஞ்சைவெற்பில்
விரைமான் பசுந்தொங்கன் மாலா யழகு மிகநின்றதே. (கசரு)

பாங்கி யிறையோற் கண்டமை பகர்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவனின்வயத்தனாக வந்தவதனைக் கண்டே
னென்று கூறுதல்.

தண்ணூர் மதியக் கவிகைக் குலோத்துங்கன் றஞ்சைவெற்பிற்
பெண்ணு ரழுத்தனை யாய்தலை நாணம் பெரும்புனத்தே
யுண்ண யுயவன் புரிமையெல் லாமொரு வர்க்கொருவர்
கண்ணுன் மொழியக்கண் டாரைக்கண் டேன்வண்டற் காவகத்தே.()

பாங்கியைத் தலைவி மறைத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி தன்களவொழுக்கத்தைப் பாங்கிக்கு மறைத்
துக் கூறுதல்.

மானுனை வேட்டைசெய் வார்புனத் தேவழி கேட்டெய்துவா
ரானுர் மனத்தென்னை யாதரித் தோவகி லாண்டமொரு
கோனாகக் காக்குங் குமார குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பிற்
றேனாள் சொல்லியென் சொன்னாய் பொறுதென் செவிக்குதுவே.()

பாங்கியென்னை மறைப்ப தென்னெனத் தழாஅல்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு மறைத்துக் கூறிய தலைவியை யுனக்கு நான்
வேறே? வென்று உவகையாகத் தழுவிக்கொண்டு கூறுதல்.

உன்னு வியுமென தாவியு முள்ளத் துணர்வுமொன்றாய்த்
தொன்னுண் முதலெனைக் காத்தனை யேதொல்லை நாளத்தந்தி
தன்னாவி காத்த குமார குலோத்துங்கன் றஞ்சைவெற்பி
லிந்நான் மறைப்பதற் குத்தக்க நாண்வந்த தேதனைங்கே. (கசஅ)

பாங்கி கையுறை புகழ்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவன்கொடுத்த காட்சிப்பொருளைப்புகழ்ந்து
கூறுதல்.

கூராரூர் தாரைக் கினிதார் தரளங்கள் கொங்கைக்குமாஞ்
சோராரிற் ருந்துடிக் காமணங் கேதொல்லை மாமனுறா
லாராயு நீதித் குலோத்துங்க சோழ னளகைவெற்பிற்
காராய நிண்குழற் காம்வெற்ப ரீந்தவென் கைம்மணியே. (கசக)

இவற்றள் - பாங்கி கூற்றாயினவெல்லாங் குறைநயப்பித்தற்கும்,
தலைவிக்கூற்றாயினவெல்லா மறுத்தற்கு முரியன.

தோழி கிழவோன் றயர்நிலை கிளத்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவனது வேட்கைகொண்ட ஹயர்நிலையைத்
தலைவிக்குக் கூறுதல்.

காலேக்கு நேமியம் புண்மகிழ் வாவன கண்டுஞ்செம்மை
மாலேக்கு மேனி மெவிவன நோக்கியு மாதூயிலுக்
காலேக் கவருங் குலோத்துங்க சோழ னளகைவெற்பி
லோலைக் குழையணங் கேயெனைப் பார்ப்ப ருயிர்ப்பரன்றே. (கூ0)

மறுத்தற்கருமைமாட்டல்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு பாங்கி கூறிய சொற்கட்கு விடையின்மை
யால் இனி அத்தலைவன்வரி லென்னான் மறுத்தற்கரிதெனப் பொருத்
திக் கூறுதல். மாட்டல் - பொருத்தல்.

நற்பாவை யாயுங் குமார குலோத்துங்க னுகைக்கொல்லி
வெற்பாய் வயங்கு முகிண்முலை யாய்வெற்பர் வாடக்கண்டும்
பொற்பாவை யாகியு நீயுரு காயினிப் போக்கரிதென்
கற்பா வையுமுரு கும்மவர் காமக் கிங்கனற்கே. (கூக)

தலைவன் குறிப்பு வேறாக நெறிப்படக் கூறல்.

(இ-ள்.) தலைவனெண்ணுங் குறிப்பு நம்பாலிரப்பவன்போற் றோ
ற்றவில்லை. வேறு நினைப்பானாகத் தோன்றியதென் ருமூங்குபடப்
பாங்கி கூறுதல்.

நீலாம் பரனுங் குடநாடர் வேந்தனு நீடிருதோன்
மேலாம் புண்தொங்கல் கொய்வனென் றூர்வெம் புலியுயர்த்தே
நாலாம் புணரியுங் காப்போன் குலோத்துங்க னுகைமுந்நீர்ச்
சேலாம் பொருவிழி யாயென்கொ லோவவர் சிந்திநையே. (கூஉ)

பாங்கி தலைவியை முனிதல்.

(இ-ள்.) தலைவி யொன்றுக்கு மறுமொழி கொடாளா அவளை
ச்சினந்து பாங்கி கூறுதல்.

மழையீந்த செங்கைக் குலோத்துங்க சோழன் வயலுறந்தைத்
தழையீந்த மன்னவர் தங்குறை யோதழை வாங்கிவந்துள்

ஹழையீந்த வென்குறை யோவீந்த நாளி ஹுறுகுறையோ
பிழையீந்த தென்னென் றறிகின்றி லேனின்னும் பேரணங்கே. ()

தலைவி பாங்கியை முனிதல்.

(இ-ள்.) அங்ஙனங் கூறிய பாங்கி சொற்சொற்பொருதவளாய்த்
தலைவி பாங்கியைக் கோபித்துக் கூறதல்.

பயந்தார் பொறார்நங் கினைக்கும் பழுதிது பார்க்கிலென்று
வியந்தாவி நைவதுங் கண்டுரை வாய்வெங் கராப்பொரமுன்
கயந்தா னழைத்த குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பி
னயந்தா யிலையெனை யென்குறை கூறினை நன்னுதலே. (கருசு)

தலைவி கையுறை யேற்றல்.

(இ-ள்.) அங்ஙனங் கூறியபின் இனி, பாங்கியையன்றி யொன்று
முடியாதென்று கருதி அவன் கொடுத்த கையுறைப் பொருளைத் தலைவி
வாங்கிக் கொள்ளுதல்.

கொண்டாற் பழியுங் கொளாவிடிற் பாங்கி கிடைமுனியுந்
தண்டாப் புறவல ருந்தரு மாமத் தசம்பில்வெண்ணெ
யுண்டாற்றுங் கொண்டல் குலோத்துங்க சோழ னுறந்தைவெற்பிற்
பண்டாற் றியவினை யோவினை யேன்கொளப் பட்டதுவே. (கருரு)

இவற்றன் - பாங்கி கூற்றாயினவெல்லாக் குறைபயப்பித்தற்கும்,
தலைவி கூற்றாயினவெல்லாக் குறைநேர்த்தற்கு முரியன.

இறைவி கையுறையேற்றமை பாங்கி யிறைவற்குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி தழைமுதலியவற்றை யேற்றுத்தொண்டமையை
த்தலைவனுக்குப் பாங்கி கூறதல்.

கைக்கார் தளந்தழை கோங்குபைங் கொன்றை கருவினையின்
யிக்கார் தழைகிஞ் சுகப்பூந் தழைவிரி நாண்முளரி
யக்கார்தை கார்தன் குலோத்துங்க சோழ னளகைவெற்பார்
விக்கார் திருமொழிக் குன்மார் தழைவஞ்சி யீர்ந்தழையே. (கருசு)

இதுவுமது.

ஒத்தேநின் மாந்தழை மாணிக்க வார முடனணிந்தாள்
கொத்தே படுதண் குழலிதன் மேனியுங் கோத்தகவிக்

கத்தேனு வன்ன குலோத்துங்க சோழ னளகைவெற்பா
முத்தே வியர்திரு மெய்யாயி னுளென் மொழிவதுவே. (கரு௭)

பாங்கி தலைவனுக்குக் குறியிடங் கூறல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியைச் சந்திப்பதற்கு ஒரு அறிஞர்புள்ள
இடத்தைப் பாங்கி கூறதல். அறிஞரி - அடையாளம்.

குத்துங் களிற்றன் குமார குலோத்துங்கன் கோழிப்பிணான்
கத்துங் கவிகையிற் சிந்திடம் போலுங் கறங்கருவி
முத்தும் வயிரமு மாணிக்க ராசியு முன்கொழித்துத்
தத்தும் வரையிடம் யாம்பக லாடிடர் தார்மன்னனே. (கரு௮)

பாங்கி குறியிடத் திறைவியைக் கொண்டுசேறல்.

(இ-ள்.) முன்சொன்ன அடையாளமுள்ள இடத்துக்குத் தலை
வியைப் பாங்கி கூட்டிக்கொண்டு செல்லுதல்.

கண்ணற் குவளையுங் கையாற்செங் கார்தளங் கட்டுரையின்
பண்ணற் சிலம்புங் குறையச்செய்: தேபல நாடுகொண்ட
மண்ணுட் டரசன் குலோத்துங்க சோழன் மலைக்கொல்லிவாய்
விண்ணுட்டு வல்லியொப் பாய்நடப் பாய்வென்று மீள்வதற்கே. (௯)

பாங்கி தலைவியைக் குறியிடத்துய்த்து நீங்கல்.

(இ-ள்.) கூட்டிக்கொண்ட தலைவியைக் குறியிடத்து நிறுத்திவிட்
டுப் பாங்கி நீங்குதல்.

முரல் கரங்கண் ணிதழ்ப்பகை யாமுல்லை கார்தளஞ்சஞ்
சோரமென் பிண்டிமின் னேகொய்து மீள்வனிச் சோலைநிற்பாய்
கோர நெடும்பரிக் கோமான் குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பில்
வீரமுன் செல்லப் பொரும்போரிற் பின்னிற்கும் வேந்துமுண்டே.

நீங்கும் பாங்கி தலைவற்குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) அங்குணங்கிய பாங்கி தலைவியைத் தலைவனுக்குக் கூற
யடையாகக் காட்டிக்கொடுத்துக் கூறதல்.

என்பாங் கினளென்று மின்றுதொட் டேயிர்த வேந்திழையா
ளுன்பாங் கினளிவட் குள்ளயிர் நீடி மொருகமலர்
பொன்பாங்க னெங்கள் குலோத்துங்க சோழன் புகாரண்ணலே
பின்பாங் கறிந்தினி வேறெது கூறுவும் பேதைமே. (கரு௯)

ஹிறைவீ யிறையோனிடத் தெதிர்ப்பதேல்.

(இ-ள்) தலைவியைத் தலைவனோடுவந்து காணுதல்.

மனக் கலக்கொங்கை மாலைடை வாடா பொழிசெழுந்தே
ஹைகை வகத்தென்முன வாகுதிப பிறுமக காகவுள்ள
வினகைநீந் தேநீன பவதபன பாரத வெவநினைக்கோ
ஹைகை புதிமக குனெததககை மகவகை மாமுதே. (க௬௨)

இதுவுமது.

ஹைவகை புதிமக ஹைகைவகை புதிமக
புதிமகவகை ஹைவகை புதிமக தலைமகைக்கட்
ஹைவகை புதிமக ஹைவகை புதிமக
ஹைவகை புதிமக ஹைவகை புதிமக. (க௬௩)

புதிமகை புதிமகை.

(இ-ள்) வெளி.

ஹைவகை புதிமக ஹைவகை புதிமக
ஹைவகை புதிமக ஹைவகை புதிமக
ஹைவகை புதிமக ஹைவகை புதிமக
ஹைவகை புதிமக ஹைவகை புதிமக. (க௬௪)

இதுவுமது.

ஹைவகை புதிமக ஹைவகை புதிமக
ஹைவகை புதிமக ஹைவகை புதிமக
ஹைவகை புதிமக ஹைவகை புதிமக
ஹைவகை புதிமக ஹைவகை புதிமக. (க௬௫)

புகழ்தல்.

(இ-ள்) வெளி.

ஹைவகை புதிமக ஹைவகை புதிமக
ஹைவகை புதிமக ஹைவகை புதிமக
ஹைவகை புதிமக ஹைவகை புதிமக
ஹைவகை புதிமக ஹைவகை புதிமக. (க௬௬)

தலைமகைத் தலைமகன் விடுத்தல்.

(இ-ள்) தலைவியைத் தலைவன் ஆயக்கூட்டத்திற்கெல்லவிடுதல்

நந்தா மலரெத் தீனமலர்ந் தாலுமந் நாண்மலர்க்குட்
செந்தா மரையன்றிச் சீரெய்து மோதிருத் தோள்ணையிற்
கொந்தார்பைந் தாமக் குமார குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பில்
வந்தாளுஞ் செந்திரு வேயுன தாய மருவுகவே. (௧௬௭)

பாங்கி தலைவியைச் சார்ந்து கையுறை காட்டல்.

(இ-ள்.) குறியிடத்து நிறுத்திப்போயின பாங்கி தலைவன்போயி
னபின் தான் கையுறை கொண்டுவரப்போயின பாவீனையாகக் கையு
றை கொண்டுவந்து காட்டல்.

பண்முல்லை யாழ்மொழி யாய்ச்சியர் மாலைமுப் பைம்புறவத்
தொண்முல்லை மேய குலோத்துங்க சோழ னுறந்தைவெற்பில்
வெண்முல்லை வாணகை யாய்முல்லை மாலை மிகக்கொணர்ந்தேன்
வண்முல்லை குடுவ தேநலங் காண்குல மாதருக்கே. (௧௬௮)

தலைவியைப் பாங்கிற்கூட்டல்.

(இ-ள்.) பாங்கிதலைவியை மகளிர் கூட்டத்திற் சேர்த்தல்.

மையுறு காவிற் பிரிந்தே நெடிதிங்கு வைகியதற்
கையுறு வார்நம தாயத்துள் ளாரடை யார்முடியைக்
கொய்யுறும் வாட்கைக் குமார குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பி
னையுறு கூர்விழி யாய்வினைந் தேருவம் யாமினியே. (௧௬௯)

நீங்கித்தலைவற் கோம்படை சாற்றல்.

(இ-ள்.) தலைமகளை ஆயத்துட்சேர்த்து மீண்டுவந்து பாங்கி
தலைவற்கு ஒம்படை சொல்லுதல். ஒம்படை-மறவாமை.

அடிநின்ற மீனமுஞ் சாபமு மானி யடவிபுகக் [பா
கொடிநின்ற வேங்கை யுயர்த்தோன் குலோத்துங்கன் கோழிவெற்
கடுநின்ற நோக்கிக்கு நீயுல காளுந் கருணைக்குயிர்
நடுநின்ற பாவிக்கு மேத முறாவண்ண நண்ணுகவே. (௧௭௦)

உலகியன் மேம்பட விருந்து விலகிகல்.

(இ-ள்.) உற்றார் அயலாரிலிருந்து வந்தாலவர்க்கு உணவுகொடு
த் துபசரித்தலுலகியல் பாதலா லவ்வுலகியல் பெருமைப்படத் தலை
வனை பெம்மூர்க்கு வந்திருந்து விருந்துண்டு போமெனப் பாங்கி தலை
வன் செல்லுதலை விலக்குதல்.

சக
குலோத்துங்க சோழன் கோவை.

உண்ணீர் முகிற்கைக் குலோத்துங்க சோழ ஹந்தைவெற்ப
ரெண்ணீர் விருந்தின் றருந்துதற் கேயெங் குலத்துவள்ளி
கொண்ணீர்மை யன்பிற் றினைமாவர் தேனுங் குழைப்பவண்டு
தெண்ணீரு முண்டில தோவெங்கண் மால்வரைத் தெய்வமுமே. (1)

விருந்திறை விரும்பல்.

(இ-ள்.) அவ்வுணவைத் தலைவன் விரும்பிற் கூறதல்.

நனையார் மார்பன் குலோத்துங்க சோழனன் னாட்டினஞ்சே
யனையார் பிறந்தகத் துட்பிறந் தீரனை யார்பிடிப்ப
வினையாய நஞ்சமு தாயதென் றுலுங்கண் மென்கைபிடித்
தனையாள நஞ்சுந் தினையாவர் தேனுயிற் கென்படுமே. (கௌ)

இவற்றன்-பாங்கி கூற்றாயினவெல்லாம் கூட்டற்கும் பாங்கிற்கூட்டற்கும்,
தலைவன் கூற்றாயினவெல்லாம் கூட்டற்கும், வேட்டற்கு முரியன.

இத்துணையும் ஆறாள் நிகழ்ச்சி யென்க.

10-பாங்கியிற் கூட்டமுற்றிற்று.

பதினொராவது.—ஒருசார் பகற்குறி.

அஃதாவது-ஒருகூற்றப் பகற்குறி; அது - யாதெனில்? தலைவன்
மறநான் தன்வேட்கை மிகுதியால் பகற்குறியிடத்துவந்து நிற்கத்தலை
வியைப் பாங்கி குறியிடத்துச் செலுத்தாது மறுத்துக்கறத் தலைவன்
வருந்திப்போதல். ஆதலாற் பகற்குறியாகாது ஒருசார் பகற்குறியாயி
ற்று; அஃது-இரங்கல். வன்புறை இற்செறிப்புணர்த்தலென மூவகைப்
பரிம்; அவை வருமாறு:—

கிழவோன் பிரிந்துழிக் கிழத்தி மாலையம் பொழுதுசுண்டிரங்கல்.

(இ-ள்.) மேற்கூறியவாறு தலைவன் பிரிந்துபோகத் தலைவி மலை
க் காலத்தைக் கண்பெருந்துதல்; இக்கூற்றப் பாங்கியை நோக்கிக்
கூறதலு மாலையை நோக்கிக் கூறதலுந் தன்னுட் கூறதலுமென
மூன்றாம்; அவற்றளிது தன்னுட் கூறதல்.

நன்னுண் மதியக் குடையான் குலோத்துங்க னுகைவெற்பிற்
பொன்னு ளயோத்தியி னுண்டாய பாவம் புனத்துமுண்டோ
வந்நாளும் பெண்பழி கொண்டது. மாலையென் றுருஞ்சொல்வ
நிந்நாளும் பெண்பழி கொள்ளலிம் மலை யெதிர்ப்பட்டதே. (கௌ)

கக.—ஒருசார் பகற்குறி.

சுள்

பாங்கிபுலம்பல்.

(இ-ள்.) தலைவி வருத்தங்கண்டு பாங்கி வருந்துதல்.
கூருந் திகிரித் திருமால் குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பி
லாரும் பொருவ தெளிமைகண் டோவந்த வேந்தன்விடுந்
தேரும் பரியும் புறம்போகக் கண்டு சிலைக்கரும்ப
னூருங் கரிநஞ் கரும்பினை நாடி யுறுநின்றதே.

(கஎச)

தலைவனீடத் தலைவி வருந்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் வாராது நாழிகை நீடிக்கத் தலைவி வருந்திக்
கூறுதல்.

சேனா சமுத்திர வெய்யோன் குலோத்துங்கன் நென்னுறந்தைக்
கானூர் சுணைக்கய லுண்ணும்புள் ளீரொரு காலுமெழுந்
தானுத செவ்வந்தி தான்வரப் போனவ ராழ்கடல்வாய்
வானு ரலரிவர் தும்வந்தி லாரென்ன வன்னெஞ்சரே.

(கஎடு)

தலைவியைப் பாங்கி கழறல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவியை நீ வருந்துவது முறைமையன்றெனத்
கட்டுரைத்தல்-கழறல்-கட்டுமை, இடித்துக் கூறல், உறுதிச்சொல்.

திருவும் பணியணங் கேபிரி வார்தினங் கேள்வரென்று
மருவும் பழங்க ணுழப்பதென் னோவறி யோர்க்கருளும்
பொருளும் புரிந்த குலோத்துங்க சோழன் புகார்வரைவாய்ப்
பிரிவுப் புணர்ப்பும் பிறப்பவர் யார்க்கும் பெருவிதியே.

(கஎசு)

தலைவி முன்னிலைப்புறமொழி மொழிதல்.

(இ-ள்.) பாங்கி யெதிரே நிற்கவுந் தலைவி அவன்மேல் வெறப்
பா லவனை கோக்கிக் கூறுது புறமாய்க் கூறுதல்.

தீராத புன்கணுங் காமவெந் நோயுஞ் சிறையுமுற்ற
பேராயின் மற்றுன்றி யாரறி வார்பெரும் பாரணீத்துஞ்
சோராமற் காக்கு முறந்தைக் குலோத்துங்க சோழன் வெற்பிற
கூரா சையுமென் றனிமையும் யார்க்கினிக் கூறுவதே.

(கஎஎ)

தலைவி பாங்கியோடு பகர்தல்.

(இ-ள்.) வெறுப்பால் முன்னிலைப் புறமொழிகேட்ட பாங்கி
தலைவியைபுபசரித்தலால்வெறுப்புநீக்கிப்பாங்கியோடுதலைவிகூறுதல்.

௪௮ குலோத்துங்க சோழன் கோவை.

வாரா திருக்கில் வராரோவென் றேங்கும் வரிலணங்கே
சேரா தினிப்பிரிர் தாலோவென் றேங்குந் திசைபுரக்குங்
கூராழி யங்கைக் குமார குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பிற்
பேராசை கொண்டவர் நெஞ்சுக்கெப் போதும் பெருந்துயரே. (1)

தலைலியைப் பாங்கி யச்சுறுத்தல்.

(இ-ள்.) அங்ஙனங் கூறியுந் துன்பமுறந் தலைலியை யதூங்கு
மாறு பாங்கி பயமுறுத்திக் கூறுதல்.

கோவாய் கோழிக் குலோத்துங்கன் மால்வரைக் கோவிரும்பாம்
பூவா யிதனும் பொருந்திநிற் பாய்ப்புட் புகாதெறியாய்
பாவா யுழலுங் குழல்போற் புறம்பல காலுஞ்செல்வாய்
மாவாய் கண்ணனை கண்டாற் புனத்துன்னை மாற்றுமின்றே. (க௭௬)

நீங்கற்கருமை தலைவி நீனைந்திரங்கல்.

(இ-ள்.) தலைவன் றன்னேவிட்டு நீங்கற்கருமையைத் தலைவி
நீனைந்து தன்னுள்ளிரங்கிக் கூறுதல்.

ஒங்குங் கவிகைக் குலோத்துங்க சோழ னுறந்தையன்னாய்
நீங்கும் படிக்கரி தென்றல்ல வோநில மாமடந்தை
தேங்குங் கலைபிற் பெருமானை வைத்தனள் செந்திருவுந்
தாங்கும் பிறந்தகத் தேவைத்து நாளந் தழுவினளே. (௧௮0)

தலைவிக் கவன் வரல் பாங்கி சாற்றல்.

(இ-ள்.) அங்ஙன மனமிரங்குந் தலைவிக்குத் தலைவன் வருதலைப்
பாங்கி கூறுதல்.

பொருந்தானைத் தஞ்சைக் குலோத்துங்கசோழன்பொருப்பர்வந்தார்
வருந்தாது. தேர்வரு முன்மறை வேமறைந் தேயவர்தம்
மருந்தா மரைக்கண் புதைப்பவுன் பேரை யழைப்பதுவுன்
கருந்தாரை வஞ்சிபிற்பே ரழைப்பதுங் காண்பதற்கே. (௧௮௧)

தோழிசிறைப் புறமாகச் செறிப்பறுவுறுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் சிறைப்புறமாகக் குறியிடத்துவரப் பாங்கி
தங்களுக்குள்ள செறிப்பை யறிவுறுத்திக் கூறுதல். சிறைப்புறம்-வெளிப்
புறம். செறிப்பு-காணவர் நினைகொய்யப் புறத்தினில் வந்திருத்தல்.

அணையாழி கட்டுங் குலோத்துங்க சோழ னளகைவெற்பிற்
பணையார் புனத்தினி னுளைக்கென் றேபகார் தார்கணியார்
துணையாய கன்னிகும் பத்தேசெம் பொன்வருஞ் சூழ்குழைபோ
யிணையாய மீனத்தி லேமழைக் கோள்வரு மென்பதுவே. (கஅஉ)

தோழி தலைமகற்கு முன்னிலைப் புறமொழி மொழிந்தறிவுறுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் முன்னிலையாய் நிற்பத் தோழி தலைமகளைக்
காணாதவன்போலப் புறமொழியாய்ப் புட்கள் விலங்குகளை நோக்கிக்
கூறுவாள் போன்று செறிப்பறிவுறுத்தல்.

நறவார் புனக்கிள்ளை காண்மஞ்ஞை காணவ்வி காள்கலைகா
ளுறவா லுமக்கொன்று கூறுகின் றேனுல கேழனிக்குந்
திறவாளி தஞ்சைக் குலோத்துங்க சோழன் சிலம்பிலெம்மை
மறவா திருமன்ப ரெங்களன் பேது மறக்கினுமே. (கஅங)

பாங்கி தலைமகன் முன்னின் றுணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தோழி தலைவனுக்கெதிரேநின்று துணையறுத்தலாலினி
யெம் மூர்க்குப் போவேம் இப்புனத்தின்கண் வருதலொழிகவெனக்
கூறுதல்.

இருவீருஞ் சூழ்புன நான்முகத் தோன்சென்னி யெம்மையர்வாள்
பொருவீர வில்லி யுகிர்க்கிணையா மின்று போதுகின்றேங்
கருவீர மேகங் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பில்
வருவீர்கொ லோவன்ப ரேமற வாடுதெங்கண் மாநகர்க்கே. (கஅச)

பாங்கி முன்னின் றுணர்த்தி யோம்படைசாற்றல்.

(இ-ள்.) அங்ஙன முன்னின்று கூறிய பாங்கி யெம்மை மறவா
மைக் காக்கவேண்டுமென்று கூறுதல்.

ஒண்பூவை வண்ணன் குலோத்துங்க சோழ னுறந்தைவெற்பா
வண்பூ வெணுமணன் காவல்விட் டேமற வாமலென்றுந்
தண்பூவை நாடிய பேரொளி போலத் தளர்ந்துகொலும்
பெண்பூவை நாடி வரவேண்டு நின்னுளப் பேரளியே. (கஅரு)

கிழவோன் றஞ்சம்பெறுது நெஞ்சோடு கிளத்தல்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு கூறக்கேட்ட தலைவன் வேறோர் பற்றுக்
கோடு பெருமல் நெஞ்சுடன் கூறுதல்.

தலைமேன் மௌலி பொறுத்தோன் குலோத்துங்கன் மஞ்சைவெற்பி
 னிலைமேல் வெறுந்தனி நிற்குநெஞ் சேநெடி தேதினமு
 மலைமேற் கதிர்கண் முளைக்கின்ற வாறென வாய்தினையிம்
 மலைமேற் கதிர்கண் முளைக்கிலன் றோவுயிர் வாழ்வதுவே. (கஅசு)

இதுவுமது.

படிபோ தவும்வின் முடிபோ தவும்பண்டை நாளளந்த
 வடிபோ தனைய குலோத்துங்க சோழ னளகைவெற்பிற்
 பிடிபோ னடைதளர் வாய்க்கொடி போனதன் பின்வழியே
 குடிபோ யினைநெஞ்ச மேயெந்த நாளைனைக் கூடுவையே. (கஅ௭)

இவற்றுள் - கிழவோன் பிரிந்தழிக் கிழத்தி மாலையம். பொழுது
 கண்டிரங்கலும் பாங்கி புலம்பலுந் தலைவனிடத் தலைவி வருந்தலு
 முன்னிலைப்புறமொழி மொழிதலுந் தலைவி பாங்கியொடு பகர்தலும்
 நீங்கற்கருமை தலைவி நினைந்திரங்கலுந் கிழவோன் மஞ்சம்பெறுது
 நெஞ்சொடு கிழத்தலுமாகிய வேழு மிரங்கற்கும், தலைவியைப் பாங்கி
 கழறலும் பாங்கி யச்சுறுத்தலும் பாங்கி யவன்வரல் சாற்றலும் வன்பு
 றைக்கும், பாங்கி சிறைப்புறமாகச் செறிப்பறி வுறுத்தலு முன்னிலைப்
 புறமொழி மொழிக் தறிவுறுத்தலு முன்னின்றணர்த்தலு மோம்படை
 சாற்றலுமாகிய நான்கு பிற்செறிப்புணர்த்தற்கு முரியன. முன்னைய
 வேழில் நெஞ்சொடுகிளத்தலொழிந்த வாறும் வரைதல் வேட்கைக்கும்
 பின்னைய நான்கும் வரைவுகடாதற்கு முரியன.

11-ஒஞ்சார் பகற்குறி முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது.—பகற்குறியிடையீடு.

அஃதாவது:—பகற்குறிக்கண்வந்த தலைமகன் குறிக்கட் செல்
 லாது இடையீடுபட்டுப்போதல். இடையீடு - தடை; அது-விலக்கல்
 சேறல் கலக்கடுமன மூவகைப்படும்; அவை வருமாறு:—

இறைவனைப் பாங்கி குறிவரல் விலக்கல்.

(இ-ள்.) இனி அடிக்கடி தாய்வருவன். நீவந்தாற் பழியுண்டா
 மென்று தலைவனைப் பகற்குறியிடத்து வராதேயென்று பாங்கிகூறுதல்.

தாயே யெனுந்தண் ணாளியான் குலோத்துங்கன் மஞ்சைவெற்பிற்
 றீயே யனையசெவ் வேலிறை வாதினந் தோறும்பல்கா

லாயே வருமிடங் காண்புனங் காப்பு மகன்றதுதா
னீயே யினிவருங் கால்வருங் காண்பி னெடும்பழியே. (கஉதல்.)

இறைவியைப் பாங்கி குறிவரல் விலக்கல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவியைநோக்கி யுன்னுடைய தனபாரங்களீ
னழகை யையுற்றுத் தாய் பார்த்துக் கவல்கின்றன ளினியிப்புனத்திவ்.
வரலொழிவாயென்று கூறுதல்.

மெய்ச்சாரும் வாய்மைக் குமார குலோத்துங்கன் வெந்பணங்கே.
கச்சாரு நின்முலை மேனியிற் பாரமுங் கட்டழகும்
பொய்ச்சா ரிடைதுடங் கும்மன்னை நோக்கிப் புகையுபிர்த்தா
வரிச்சாரல் வந்தினி நாம்வண்ட லாடு மிடமல்லவே. (கஅசு)

இறைமகளாடிடனோக்கி: யழுங்கல்.

(இ-ள்.) தலைவி தான் விளையாடிய இடங்களைவிட்டுப் பிரிதற்
கஞ்சி வருந்தல்.

தண்டேன் சுனைப்புன மூசல்பந் தாடவிச் சாரலெல்லாங்
கொண்டே குவன்பின் வராமலை யோகொற்ற வேந்தரைப்பின்
கண்டே பொருத குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பிற்
பண்டேநங் குன்றைச் சிறகறுத் தான்விண்ணிற் பாவியுமே. (கக௦)

பாங்கி யாடிடம்விடுத்துக்கொண் டகறல்.

(இ-ள்.) தலைவியைப் பாங்கி விளையாடிடத்தைவிட்டுத் தம்மூர்
க்குக் தொண்டிபோதல்.

அனைபோ யயிலுங் குலோத்துங்க சோழ னளகைவெற்பிற்
கினைபோ தவிழும் பொழில்வண்டு காள்கிள்ளை காளிறைவர்
முனைபோலுந் தோளிக் கொடிபோம் வழியை மொழியுமென்றால்
வளைபோ யொழுகு மடையாளஞ் சொல்லி வரச்சொல்லுமே. (கக௧)

இதுவகையும் ஏழாநாள் நிகழ்ச்சி யென்க.

யின்னாள் நெடுந்தகை குறிவயி னீடுசென்றிரங்கல.

(இ-ள்.) எட்டாநாள் தலைவன் குறியிடமாகிய மாதவீப்பந்த
ரிடத்துவந்து காலீட்டித்துத் தலைவியை நினைந்து வருந்துதல்.

நெறிக்கே விழிவைத்து நீடுயிர்ப் போடெதிர் நிற்பவரிக்
குறிக்கே வரக்கண்டி லேனென்செய் வேன்குடப் பாடிவெண்ணெ

குலோத்துங்க சோழன் கோவை.

தலைநகரக் கவருங் குலோத்துங்க சோழ னுறந்தைவெற்பிற்
தலைநகரிக் கே கயவினங் காளைன்று மீள்வரப் பூவையமே. (ககஉ)

தலைவன் வறுங்களாடி மறுகல்.

(இ-ள்.) தலைவியில்லாத தினைப்புனத்தை நோக்கித் தலைவன் வருந்துதல்.

ஆவிக் கமலங் கலந்தென்னை யான்பவ ராழ்கடலோ
வாவிட கமலங்கொ லோபுகுந் தார்வணங் காவரசைக் [பிற
கோவிக்கும் வேங்கைக் கொடியோன் குலோத்துங்கன் கோழிவெற்
றாவிட களிமயில் காளைங் நனகினர் சொன்மின்களே. (கக௩)

இதுவுமது.

மின்னூரி சென்ற வடியைக்கண் டேனந்த மின்பிறகே
பென்னாவி சென்ற வடிகண்டி. லேணிப மோலமெனப்
பொன்னாழி விட்ட குலோத்துங்க சோழன் புகார்வரைவாய்
முன்னாள் வினைமுற்றி யிந்நாட் டினைவந்து முற்றியதே. (கக௪)

குறந்தொடி வாழுமுந்நோக்கி மதிமயங்கல்.

(இ-ள்.) தலைவியி னாராதேடிச் செல்வோமானால் அறிந்திலமெ
ன்று தலைவன் மதிகலங்கிக் கூறுதல்.

மீனவர் சேரரை வெங்கண்ட வீரம் விழுக்கவிஞ்
ராவவர் பாடுங் குலோத்துங்க சோழ னளகைவெற்பில்
வானவ ரூரமிர் தைப்பசித் தோர்பெற வாஞ்சிப்பதிக்
கானவ ரூரமிர் தைத்தமி யேன்பெறத் காமிப்பதே. (கக௫)

இவற்றுள் - இறைவனைப் பாங்கி குறிவரல் விலக்கலு மிறைவி
யைப் பாங்கி குறிவரல் விலக்கலுமாகிய விரண்டும் விலக்கற்கும், ஆடி
டம் விடுத்துக்கொண் டகறலொன்றுஞ் சேற்றற்கும், இறைமகளாடிட
நோக்கி யழுங்கல் முதலிய நான்கும் கலக்கத்திற்குமுரியன.

• 12-பகர்த்துறி யீடையீடு முற்றிற்று.

பதின்முன்னுவது.—இரவுக்குறி.

அஃதாவது:—தலைவன் நிலவியை யிரவுக்குறியிற் கூடுதல்; அது-
வேண்டல் மறுத்தல் உடன்படல் கூட்டல் கூடல் பாராட்டல் பாங்கிற்
கூட்டல் உயங்கல் நீங்கல் ஆகிய ஒன்பது வகைப்படும்; அவை வரு
மாறு:—

இறையோ னிருட்குறி வேண்டல்.

(இ-ள்.) தலைவன் இருக்குறியைவிரும்பிப்பாங்கியுடன் கூறுதல்.

பொருவா னபயன் குலோத்துங்க சோழன் புகாரனையாள்
பெருவாள் விழிமய லாற்றுவி லேன்பகல் போந்தகல்
வருவார் மதனல்ல வென்னெஞ்ச மோவல்ல வாங்குமது
திருவார் மருங்கல்ல யான்வரு வேனிச் செறிகங்குலே. (கக௬)

பாங்கி நெறியின தருமைகூறல்.

(இ-ள்.) அதுகேட்ட தோழி தலைவன் வரும்வழியில் சிங்கமுத
லிய மிருகங்கள் சஞ்சரித்தலால் அவ்வழிவர லரிதென்று கூறுதல்.

பணியா லுருத்திர னாற்றால் வருணன்பல் பேய்க்கணத்தி
னணியாற் பயிரவி யாரெறிக் கேயறிந் தார்க்குச்சிந்தா
மணியாங் குமார குலோத்துங்க சோழன் வரையிறைவா
தணியாக் கடுந்தெய்வ மாங்கங்குல் வாயெங்ஙன் சார்வதுவே. (கக௭)

இறையோ னெறியின தெளிமைகூறல்.

(இ-ள்.) அங்ஙனங் கூறிய வழியிலுள்ள மிருகங்களுக் கஞ்சே
றுதலால் அவ்வழி வருத லிலேசென்று தலைவன் பாங்கிக்குக் கூறுதல்.

நடைபோதங் கற்ற நெறியான் குலோத்துங்க னாகைவெற்பின்
கடைபோதுங் கங்கு னெறிக்கணங் கேயுங்கள் கன்னியல்குற்
புடைபோலு நாக முலைபோலும் வேழம் பொலங்கலைஞ்
ழிடைபோலுஞ் சிங்க மெனக்கெளி தாம்வந் தெதிர்க்கினுமே. (கக௮)

பாங்கியவனாட்டணியியல்வினாத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவனது நாட்டிப் பெண்களணிபுமணியையு மியலை
யும் பாங்கி வினாவுதல்.

ஆடும் புனலுங் கலைபுங் கலனு மணிமணமுஞ்
சூடுந் தெரியலும் யாதண்ண லேதுன்ன லார்மடியுக்
கோடுஞ் சிலைக்கைக் குமார குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பி
னாடும் படியெனக் கோதுங்க ணாட்டின நங்கையாக்கே. (கக௯)

தலைவ னவனாட் டணியியல் வினாத்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி குறிப்பறிந்து தலைவன் அவனாடைய, நாட்டி
லுள்ள வணிகலன் முதலியவற்றை வினாவுதல். குறிப்பறிதல்-வேண்டு
வன கொடுத்தற்கென்க.

௫௪

குலோத்துங்க சோழன் கோவை.

என்னுட் டணியியல் சொல்லியென் னோவந்து யான்முக்கு
மந்நாட் டணியியல் காண்பைகொல் லோவம ராயெயல்லாம்
பொன்னுட்டில் வைக்குங் குலோத்துங்க சோழன் புகாரணையாய்
நின்னுட் டணியியல் நீகூ றெனக்கென் னினைவறிந்தே. (௨௦௦)

தன்னுட் டணியியல் பாங்கி சாற்றல்.

(இ-ள்.) வெளி.

சுனையாடல் பைந்தழை யாடை கழைமுத்தந் தூயசந்தம்
புனையா மசோக மலரண்ண லேபொருந் தாவரசைக்
கனையாழி யேற்றுங் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பி
னனையாரும் பூங்குழ லாரணி வாரெங்க னுட்டணியே. (௨௦௧)

இறைவிக் கிறையோன் குறையறிவுறுத்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவனை யோரிடத்து நிறுத்திவிட்டுத் தலைவி
யிடத்திற்சென்று தலைவன் குறையைறிவித்தல்.

ஏதா மிறைவர் குறிப்பறி யேனின் றிலங்கிழையா
யோதா துணர்ந்த குலோத்துங்க சோழ னுறந்தைவெற்பி
னீதா மரைகதிர் தாமென வாழ்ந்த நெறிவிடுத்தார்
தாதார் குமுதமுந் திங்களு மாதலைச் சாற்றினரே. (௨௦௨)

நேராதிறைவி நெஞ்சோடுகிளத்தல்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு கூறக்கேட்டதலைவி யியையாது தன்னைஞ்சு
டன் சொல்லுதல்.

விரவுஞ் சிறுபஞ்சங் காலினென் றுலஞ்சும் வேந்தனாரேயோ
வரவுங் கரியுந் திரியிருட் கேயடுத் தார்க்கருளும்
புரவும் புரிந்த குலோத்துங்க சோழன் புகார்வரைவாய்
வரவுந் துணிவைகொல் லோநெஞ்சு மேயென்ன வன்கண்மையே. ()

நேரிழை பாங்கியோடு நேர்ந்துரைத்தல்.

(இ-ள்.) நெஞ்சொடு கூறியதலைவி தோழியோடுன்பட்டுக்கூறு
தல்.

கற்றா்புகழுங் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பி
னெற்றாலுஞ் சொல்லறி யேனணங் கேயென் னுயிரணையா

ரற்று விருளில் வருவரென் றுயல்ல வாமிதென்று
சொற்று விருவகைக் கும்மன் பிலேனெனத் தோற்றுமின்றே. (௨௦௪)

நெர்ந்தமை பாங்கி நெடுந்தகைக் குரைத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி புடன்பட்டமையைத் தலைவனுக்குத் தோழி
கூறுதல்.

மாகை யிருட்துறி யான்வேண்டும் போது மகிழ்ச்சியளி
யோகை யுளக்கஞ்ச மீதுற்ற தாலொலி நீருடுத்த
நாகை புரக்குங் குலோத்துங்க சோழனன் னாட்டினிலென்
றோகை யடிக்கஞ்ச மீதேயென் கைவண்டு சூழ்ந்தபின்னே. (௨௦௫)

குறியிடை நீர்இத் தாய்துயிலறிதல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவனைக் குறியிடத்து நிறுத்தித் தாயினது
நித்திரையையறிதல்.

வனமேய சந்தன மல்லிகை மாதவி மௌவலெல்லாஞ்
சினமேய தோரத்தி சாய்க்கின்ற தாற்சிலம் பேருடையாக்
கனமே தடுத்த குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பி
லனமே யுணர்ந்தில ரோகடி தோதுயி லன்னையர்க்கே. (௨௦௬)

இறைவிக் கிறைவன் வரவறிவுறுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவிக்குத்தோழி தலைவன்குறியிடத்துவருதலையறிவித்
தல்.

இறங்கிய மன்னர்தன் சேவடிகூட விடிமுரசங்
கறங்கிய முன்றிற் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பிற்
பிறங்கிய நந்தண் டலைத்தலை வாய்மலர் பெய்குடம்பை
யுறங்கிய புட்குளெல் லாமுறங் காதுகொல் லொண்ணுதலே. (௨௦௭)

இதுவுமது.

கொடிமேற் புலிவைத்த கோமான் குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பிற்
கடிமேற் பொதும்பினின் னன்பர்வந் தார்கடுந் தேர்ச்சுடரு
முடிமேல் வெயிலும் வடிவேல் விளக்கமு மொய்க்குமல்கு
முடிமே லெறிப்புமெல் லாமிரு ணீக்கிய தாரணங்கே. (௨௦௮)

தலைமகளைக் குறியிடத்துக் கொண்ணேறல்.

(இ-ள்.) தலைமகன் வந்துநிற்குங்குறியிடத்துக்குத் தலைவியைப்
பாங்கி யழைத்துக்கொண்டு செல்லுதல்.

ஞ்சு

குலோத்துங்க சோழன் கோவை.

மஞ்சேயும் வண்மலர்க் கையுறை யுங்கொண்டு வாளுயின்னும்
பஞ்சேய் விளக்கெனக் கங்குல்வந் தாரையப் பண்ணவர்கா
வஞ்சே யென்னுங்கைக் குலோத்துங்க சோழ னளகைவெற்பி
னெஞ்சேமுன் போதப்பின் போதுகம் வாவெதிர் நேரிழையே. (1)

குறியுய்த்தகறல்.

(இ-ள்.) பாங்கிதலைவியைக் குறித்தகாவிடத்திலே செலுத்திரீங்
குதல்.

மாமே கலையைச் சிலம்போ டொதுக்கினின் மாணிக்கப்பூ
ணமே யெனும்கிளக் காதிற்தி யாலந்த மேருவெனுங்
கோமேவு வேங்கைக் குலோத்துங்கன் கோழிக் கொடி பனையாய்
தேமே வலர்கொய்து நான்வரு வேணிச் செழும் பொழிறகே (2க0)

வண்ணோறையாரோன் வந்தேதிர்ப்படுதல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியை நேர்வந்து காணுதல்.

சுற்றாழி யென்னு மொருபெற்ற தாயுந்துஞ் சாதலர்வி
தெற்ற யிரங்கடை யுந்திற வாதுத னெண்புயத்தே
பொற்ற ரணியுங் குலோத்துங்க சோழன் புகார்வரைவாய்
முற்ற முலைவந்த வாறெந்த வாறிந்த மொய்யிருட்கே. (2கக)

பெருமக ளாற்றின தருமை நினைந்திரங்கல்.

(இ-ள்.) தலைவிதலைவன் வரும்வழியின் தருமை நினைந்து வருந்
துதல்.

அருட்டோய வாரிக் குலோத்துங்க சோழ னளகைவெற்பா
வருட்டோட வோடிய தேர்ப்பக லோனையு முள்விழுங்கு
மிருட்டோமு னிட்ட வடிதெரி யாதிங்கி யானுமொரு
பொருட்டோ வரவுந் திருமேனி சாலப் புலரவுமே. (2கஉ)

புரவலன் நேற்றல்.

(இ-ள்.) அங்கனம் வருந்திய தலைவியைத் தலைவன் நெளிவித்தல்.

விரிதா மரைநண்பர் போயிடும் பேரிருள் வேலியையான்
புரிதாழை நண்பர் திறக்கவந் தேன்பொய்கை யூடுபண்டு
கரிதா னழைத்த குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பிற்
சுரிதார் குழலி திருமேனி வாடியென் சோர்கின்றதே. (2கஉ)

புணர்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

தண்ணூர் நிதம்ப விடநா கழுந்தமி யேற்கமிர்த
முண்ணு டியவின்பந் தந்தமை யாலுந்தி நாண்முளரிக்
கண்ணூர் பிரமன் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பில்
விண்ணு ரமுதங்கொண் டோவகுத் தானிவண் மெய்யெங்குமே. (1)

புகழ்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

நந்திதன் பாதம் பணிவோன் குலோத்துங்க னாகைவெற்பிற்
பந்தியம் பூண்முலைப் பாவைநல் லார்தம் பனிமொழியை
முந்திய நான்முகன் கையால் வகுத்தமுன் னுள்விரற்கீழ்ச்
சிந்திய பேரொழுக் கோதிருப் பாற்கட றேன்கடலே. (2௧௫)

இறைமக ளிறைவனைக் குறிவரல் விலக்கல்.

(இ-ள்.) யானையைச் சிங்கமோது மிராக்காலத்திலே வரிற்
றுன்ப மிகவுண்டாமென்று பயந்து தலைவிதலைவன் வருதலை விலக்கல்.

முன்பாய் கரியை யரிதாவக் கோடி முதுபிடிபோய்த்
துன்பா யரற்று மிராவண்ண லேதுத்தி வாளுநாக
நன்பாய் வளரும் வளவன் குலோத்துங்க னாகைவெற்பி
லன்பால் வரினுமென் பானினி நீவர வஞ்சுநெஞ்சே. (2௧௬)

இறைவியை யில்வயின்விடுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியை வீட்டினிடத்துச் செல்லென விடு
த்தல்.

தேன்றும் குழலிதின் கொங்கை பொறுமையிற் சென்றொடிந்தால்
வான்றா ழிடைக்கிடை மற்றில்லை யேமனு நூலுழக்குஞ்
சான்றாண்மை யார்துதி நீதிக் குலோத்துங்கன் மஞ்சைவெற்பி
னீன்றா ரெழாது சிலம்பதி ராதங் கெழுந்தருளே. (2௧௭)

இறைவியை யெய்திப் பாங்கி கையுண்காட்டல்.

(இ-ள்.) குறியிடத்து நீங்கிய பாங்கி தலைவியையடைந்து கையு
றை காட்டுதல்.

கைக்கேசெங் கார்த ணைக்கே தளவங் கனியிதழின்
மெய்க்கே குமுதம் விழிக்கேகல் லாரமுன் வேற்றரசர்

௩௮ குலோத்துங்க சோழன் கோவை.

புக்கே வணங்குங் குலோத்துங்க சோழன் புகார்வரைவா
யிக்கே மொழிதிறை யாய்வரக் காட்டின விம்மலையே. (௨௧௮)

பிற்சென் றிறைவனை வரவு விலக்கல்.

(இ-ள்.) தோழி தலைவியை மனையிற் சேர்த்தபின்பு தலைவன்
பாற்சென்று இவ்விருளில் நீ வராதேயென்று விலக்கிக் கூறுதல்.

குனிபார் சிலைக்கை யபயன் குலோத்துங்கன் கோழிலெற்பா
வினிபா ரிரவு வரலொழி வாய்வரி லீண்டுவரப்
பனியா ழியிற்கஞ்ச மோபக லோன்விடும் பாரத்திண்டேர்த்
தனியா ழியிற்கஞ்ச மேதிரு மாளிகை தையலுக்கே. (௨௧௯)

பெருமகன் மயங்கல்.

(இ-ள்.) பாங்கி யிவ்வாறு இரவுக்குறி விலக்கியசொற் கேட்டுத்
தலைவன் மனங்கலங்கிக் கூறுதல்.

மன்னும் புகழ்க்கொல்லிக் கோழிக் குலோத்துங்க மன்னன்வெற்பிற்
றுன்னுஞ் சகோர நிலாவுண்ணத் தோன்றுஞ் சடரும்விண்ணீ
ருன்னும் பறவைக் குறுங்கோ டையுமென்ன வொண்ணுதலாய்
மின்னுந் தமியனுங் கூடுமிக் கூட்டம் விலக்கினையே. (௨௨௦)

தோழி தலைமக யேர்கிளந்து விடுத்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவனுக்குத் தலைவிக்குநேருந் துயரைக் கூறி
நீ ஊர்போய்ச் சேர்ந்த செய்தி யாமறியும்படி அடையாளங் காட்டெ
ன்று கூறிவிடுத்தல்.

காதுங் களிற்றுக் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பா
யாதுங் கருகு மிருட்குறி வாயிடை யீண்டகன்ற
போதுங்கொம் பாவியிங் குய்யவங் கூரிற் புகுந்தளவே
யூதுங்கொம் பாலறி வேனிநத் தார்க்கின முண்டென்பதே. (௨௨௧)

தீருமகட் புணர்ந்தவன் சேறல்.

(இ-ள்.) தலைவியைக் கலந்த தலைவன் றன்னூர்க்குப்போதல்.

பூங்கே கயமன் குலோத்துங்க சோழன் புகாரனையாய்
தாங்கேத மேது வரினுமஞ் சேன்றனி போமிருளுக்
கீங்கே யளக முகின்மின்னுக் கேதுணை யென்றனக்கே
யாங்கே யளக முகின்மினெல் லாந்துணை யாய்வருமே. (௨௨௨)

இவற்றுள் - இறையோ னிருக்குறி வேண்டலும் நெறியினதெளிமை கூறுதலும் தலைமகனவனுட் டணியியல் வினாதுலும் பாங்கி இறைவிக்கு இறையோன் குறையறிவுறுத்தலுமாகியநான்கும் தேவன் டற்கும், பாங்கி நெறியினதருமை கூறலும் இறைமகள் இறைவனைக் குறிவரல் விலக்கலும் பாங்கி இறைவனை வரவு விலக்கலுமாகிய மூன்றும் மறுத்தற்கும், பாங்கி யவனுட் டணியியல் வினாதுலும் அவற்குத் தன்னுட் டணியியல் பாங்கி சாற்றலும் நேரிழை பாங்கியோடு நேர்ந்துரைத்தலுமாகிய மூன்றும் உடன்படற்கும், தலைமகள் நேர்ந்தமை பாங்கி தலைவற்குணர்த்தலும் குறியிடை நிறீஇத்தாய் துயிலறியலும் இறைவிக்கு இறைவன் வரவறிவுறுத்தலும் அவட்கொண்டு சேறலுமாகிய நான்குங் கூட்டற்கும், தலைமகள் தலைமகளை யெதிர்ப்படுத்தலும் தேற்றலும் புணர்த்தலுமாகிய மூன்றும் கூடற்கும், தலைமகன் புழந்தலும் கையுறைகாட்டலுமாகிய இரண்டும் பாராட்டற்கும், தலைமகன் தலைவியை யில்வயின் விடுத்தலும் பாங்கி தலைமகளை இற்கொண்டேகலுமாகிய இரண்டும் பாங்கி கூட்டற்கும், நேராதிறைவி நெஞ்சொடு கிளத்தலும் தலைமகள் ஆற்றினதருமை சினைந்திரங்கலும் பெருமகள் மயங்கலும் தோழிதலைமகள் துயர்கிளந்துவிடுத்தலுமாகிய நான்கும் முயங்கற்கும், பாங்கி குறியுயித் தகறலும் திருமகட் புணர்ந்தவன் சேறலுமாகிய இரண்டும் நீங்கற்கு முரியன. முயங்கல் - வருந்துதல்.

இதுவரையும் எட்டாநான் நிகழ்ச்சி.

13-இரவுக்குறி முற்றிற்று.

பதினான்காவது.—இரவுக்குறி யிடையீடு.

அஃதாவது - இரவுக்குறிக்கண்வந்த தலைமகள் அல்ல குறிப்பறிதலால், இடையீடுபட்டுப்போதல்; அஃது-அல்லகுறியெனவும் வருந்தொழிற் கருமையெனவு மிரண்டுவகைப்படும்; அவை வருமாறு:— [இடையீடுபடுதல் - குறி தவறுதல்.]

இறைவிக் கிசுளை யிறைவர வுணர்த்தல்.

(இ-ள்.) மறுநாளிரவில் தலைவன் வருதலைத் தலைவிக்குப் பாங்கி கூறுதல்.

துயோத முத்து நகையாயிக் கங்குற் சுடிகையராப்
பாயோ னளகைக் குலோத்துங்க சோழன் பகைஞரைப்போன்
மாயோன் பெருமுன் னவன்புய மாலை மடற்குடம்பைச்
சேயோன் பரியின மென்னோதுஞ் சாது தெளிக்கின்றதே. (உஉ௩)

சிவமயம்.

குலோத்துங்கபோழன் கோவை,

முதலாம் தமிழ்ச் சங்கம் நூற்பரிசோதகர்

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர்
செய்த

அருள்பதவுபாயுடனி

மதுரைஜில்லா முறைபூர்

ஸ்ரீமாத்

மது. சி. சண்முகஞ்ஞொட்டியார்

அவர்கள்

பொருளுதவியால்

மதுரை

வேதபாது அச்சுயத்திரசாலை

மதிப்பிடுகப்பெற்றது.

மாதாணம் (ஸ்ரீ) ஜவண்மீ

இதன் விலை] காப்பிரைட் | அனா 12.

செட்டி.

உ

இப்புத்தகத்தி லடங்கியவை.

- க. முகவுண்ர.
- உ. குலோத்துங்கசோழன்கோவை, க - கஙகூ.
- ங. ஷெ அரும்பதவரை, கஙஎ - ககூடி.
- ச. செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி, ககூகூ - கஎங.
- ரு. பிழைதிருத்தம், - கஎங.
- சு. அகப்பொருட்செய்திநாள்வரையறைச்செய்யுள்விளக்கம், கஎச.
-

சிவமயம்.

குலோத்துங்கசோழன் கோவை

முகவுரை

அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னு நான்கனு ளொன்றாகிய இன்பத்தைப்பற்றிய நூல்களுள் தலைமைவாய்ந்தது அகப்பொருட் கோவையென்பது; அஃதாவது:—*இருவகைப்பட்டமுதற்பொருளும் †பதினான்குவகைப்பட்ட கருப்பொருளும் ‡பத்துவகைப்பட்ட வரிப்பொருளும் பொருந்திக் கைக்கிளையாதிய அன்புடைக் காமப் பகுதியவாங் களவொழுக்கத்தினையுங் கற்பொழுக்கத்தினையுங் கட்டளைக் கலித்துறையால் §பன்னிரண்டகப்பாட்டுறுப்புந் தோன்றப் பல துறைகளமையப் பாடப்படும் அரிய பெரிய நூலாம். வாதுபாடி: வண்ணம்பாடு. யாவையும்பாடிக் கோவைபாடு என்னும் பழமொழியே யிதற்கொரு சான்றாதலறிக.

அன்புடைக்காமத்தைக் கூறுதலால் இத்தகைய கோவை, ஐந்திணைக்கோவை யெனப்படும். “ஐந்திணை யென்ப தன்புடைக் காமம்” என்னும் அகப்பொருள் அகத்திணையியல் 4-ஆம் குத்திரத்தாலறிக. இவ் ஐந்திணைக்கோவையுட் பாடப்படுவோர் பாட்டுடைத் தலைவரென்றும் காமத்தலைவரென்றும் இருவராவார். அவ்விருவருள் பாட்டுடைத் தலைவருக்கு நாடு, நகரம், பெயர்முதலியவை கூறப்படும். காமத்தலைவருக்கு அவற்று ளொன்றேனுங் கூறப்படாது. அங்ஙனமே, சீமூரற் குலோத்துங்கசோழனைப் பாட்டுடைத்தலைவனாகக்கொண்ட இக்கோவையென்னு நூல் மேற்சொல்லிய எல்லா இலக்கணங்களும் அமையப்பெற்றதுடன் ஒழுகிய ஒகையும் விழுமிய.

*. நிலம், காலம் என்பன. † தெய்வம், உயர்ந்தோர், தாழ்த்தோர், பறவை, விலங்கு, ஊர், நீர், பூ, மரம், உணவு, வாச்சியம், யாழ், பண், தொழில் என்பன. ‡ புணர்தல், புணர்தற்குக்காரணம், பிரிதல், பிரிதற்குக்காரணம், இருத்தல், இருத்தற்குக்காரணம், ஊடல், ஊடற்குக்காரணம், இரங்கல், இரங்கற்குக்காரணமென்பன. § இணை, கைகோள், கூற்று, கேட்போர், இடன், காலம், பயன், முன்னம், மெய்ப்பாடு, ஏச்சம், பொருள்வகை, துறை என்பன.

பொருளும் விளங்கும் மோனை, எதுகை, சிலேடை, கற்பனையாதிய நயங்கள் முழுதும் பரக்க இருத்தலிற் படிப்பவர் மனத்தைப் பரவசப்படுத்தும் பான்மையுள்ளது.

இந்நூலை, திருநெல்வேலி வித்துவ சிகாமணியாகிய ஸ்ரீமான் நெல்லையப்பன் கவிராஜரவர்கள் அச்சியற்றி வெளிப்படுத்த நினைந்து சிலவருடங்கட்குமுன் தமது புத்தகசாலையிலிருந்து எட்டுப்பிரதி பொன்றுடன், வேறுசில பிரதிகள் கொண்டு பரிசோதித்துத் தமது திருக்கரத்தாற்றீட்டிய புத்தகப்பிரதியொன்றையு மென்னிடங்கொடுத்தருளினார்கள். திருவருள் கூட்டாமையால் உடனே அச்சப்பதிப்பதிற் சிறிது முயற்சிசெய்யாதிருந்தனன். தற்காலத் திருவருள் கூட்டியதனால் திருக்கரிலாச பரம்பரைத் திருவாவடுதுறையாதீனத்திலிருந்து என்னுடைய பெரியபிதா அவர்களாகிய சேற்றாச்சகம் ஸ்தான வித்துவான் மு. கந்தசாயிக்கவிராயரவர்க ளொழுதிப்படித்த சுத்தப்பிரதியொன்றும், தென்காசி மகா-நா-ஸ்ரீ முத்துக்குமாரசா மியாபிள்ளையவர்கள் எட்டுப்பிரதி பொன்றுங் கிடைத்தமையால் எல்லாச் சுவடிகளையும் ஒப்புமைநோக்கி யாராய்ச்சிசெய்து உள்ள கையுள்ளவாறே சுத்த பாடமாக்கிக் கல்லாதார் அறியும்பொருட்டு அரும்பதவுரை பொன்றெழுதிப் பிற்பாகத்திற்சேர்த்து மதுரைஜில்லா முறையூரில் கணவிலுங் கற்றாருக்கே பெரும்பொருளீந்துவக்குங் கற்பகமாகிய ஸ்ரீயாந் பழ. சி. சண்முகஞ்செட்டியாரவர்கள் பொருளுதவிபெற்று, அச்சியற்றி வெளிவரச்செய்தனன். எட்டுச் சுவடிகள் அதிகங் கிடையாமையா லதுபற்றிக் காலந் தாழ்க்காமல் பெற்றதுகொண்டு திருப்தியடைவோமென்னுங் கருந்தா லிங்ஙனம் விரைந்து பதிப்பித்து முடித்தேன்; இதிலுந் திருத்தமான பாடங்கள் கிடைக்கப்பெற்ற கணவான்கள் எனக்குத் தெரிவித்து, அவற் றையுதவுவார்களாயின் அவர்களுக்கு நன்றியறிதல்கூறி, இரண்டாம் பதிப்பில் அவ்வாறு பதிப்பித்து வெளிப்படுத்தும் பேரவாவுடைய னாயிருக்கின்றேன்.

இந்நூலாசிரியராவார் இன்னாரென்று நூலுள் எங்கேனுங்குறிப்பாகக் கூடக்காணவில்லை. கன்னபரம்பரையில் மகாகவியாகிய ஒட்டக்கூத்தரென்று பெரும்பாலார் கூறுகின்றனர். ஒட்டக்கூத்தர்

விக்கிரமசோழதேவர் காலத்திலிருந்து அவருக்கும், அவர் மைந்தர் குலோத்துங்கசோழதேவர் காலத்திலும், அவர் மைந்தர் இராசராச சோழதேவர் காலத்திலுமிருந்து, அவ்விருவருக்குள் •தனித்தனி யொவ்வோர் உலாப்பிரபந்தம் பாடியுள்ளார்; அம்மூன்றுலாப்பெற்ற மூன்றரசர்களது வழியில், சிலதலைமுறைகளுக்குப்பின் றோன்றிய வன் சங்கமராசனென்னும் சோழனாவன்; இவனுக்கு மைந்தராகிய நல்லமன், குமாரகுலோத்துங்கன், சங்கரன் என்னு ழுவருளொருவ னாகிய குமார குலோத்துங்கன் காலத்திலுமிருந்து, கூத்தர் இக்கோ ஷை பாடினாரென்ப தொருநிறிதும் பொருந்தாமையாக.

அற்றன்று. கூத்தரது இரண்டாவது உலாப்பெற்றவனும் விக்கிரமசோழன் மகனுமாகிய குலோத்துங்கசோழனே இப்பாட்டுடை த்தலைவனென்று கொண்டாலென்றையெனின்? குமாரகுலோத்துங்க னென்றுஞ், சங்கரன் முன்னோன் குலோத்துங்கனென்றும், (சூக) சங்கமராச குலோத்துங்கன் (உ) என்றும் இந்நூலுட் பிரயோகங் கள் காணப்படுவனவாதலால், இப்பெயர்கள் விக்கிரமசோழன் மக னாகிய குலோத்துங்கசோழனுக் கியையாமையாகாக; சங்கமராசன் மகனே இக்குமாரகுலோத்துங்கன் என்பதும், இவன் சங்கரசோழ னது சகோதரனென்பதும், சங்கரசோழ னாவான்

“சங்கமன் றெல்லேத் தவம்போல.....

வல்லமனாகி மனுவினு மேதக்க

நல்லம னென்கின்ற நாயகற்கும்.....

பைத்த பொருபுலியை பக்கோடி வேந்தனிய

வைத்த குமார மகேதரற்கு —மெய்த்துணையாத்

தோற்றிய சங்கர ராசன் சுமரான்”

என வருவனவற்றாலறிக. ஆதலின், கூத்தருலாப்பெற்ற குலோ த்துங்க சோழனும் கோவைப்பிரபந்தம்பெற்ற குமார குலோத்து ங்க சோழனும் ஒருவரல்லரென்பதற்கும் கோவை நூலாசிரியர் கூத் தரல்லரென்பதற்கும் ஐயமில்லை.

இவற்றை விரிவாகத் தெரியவேண்டுமெல், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் செந்தமிழ் மூன்றாந்தொகுதி 164-ஆம் பக்கமுதல் 170-ஆம் பக்கம் வரையும் செந்தமிழ்ப் பத்திராசிரியர் பூமித் தா. இராகவை

யங்காரவர்கள் தக்க பிரமாணங்களோடு நன்காராய்த் தெழுதியுள்
 னாகள்; ஆண்டுக்காண்க. இனி, “கோவையுலாவந்தாதிக் கொட்ட
 க்குத்தன்” எனக்கூறியதெனையெனின்? அது புதுவைக்காங்கே
 யன்மேற் கூத்தர்பாடியதாகத்தெரியும் நாலாயிரக் கோவை பற்றி
 யே என்க; இஃதறியாதார் மேற்கூறிய வாக்கியங்களைக் கொண்டு
 குமார குலோத்தங்கன் கோவையே கூத்தர்பாடியகோவையென்று
 கன்ன பறம்புரையில் வழங்குவந்தனர் போலும், ஒருவாற்றானும்
 இந்நூலாகிரியர் இன்னாரென்பது தெரியவில்லை. பலவாற்றானு நுணு
 கிய ஆராய்ச்சியுள்ள பேரறிவாளன்க னெங்காவது இந்நூலாகிரியுரி
 ன்னாரென்று தெரிந்து தயைசூர்து எனக்குத்தெரிவித்தால் இரண்
 டாம்பதிப்பிலேவெளிப்படுத்தச்சித்தனாயிருக்கின்றேன். சுபம், சுபம்,
 சுபம்.

இங்ஙனம்,

மு. ரா. அருணாசலக் கவிராயர்,

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க நூற்பரிசோதகர்.

உ

சிவமயம்.

குலோத்துங்கசோழன் கோவை.

காப்பு.

கணைக்கோவை யேசொரிந் தன்றிலங் காபுரி காயரவி
னிணைக்கோவை யீந்த கடாக்களி நேபெழு பார்க்குமொரு
துணைக்கோவைக்கோழிக்குலோத்துங்கசோழனைச்சொல்லியவைந்
திணைக்கோவை பாட வடிதொறுங் காக்கநின் சேவடியே.

நூல்.

முதலாவது:—களவியல்.

அஃதாவது-பொருளதிகாரத்துட் கூறப்பட்ட உருவும் திருவும்
பருவமும் குலனும் குணனும் அன்பும் பிறவுந் தம்முனொத்த பதினை
நதாண்டும் பத்துமாதமுஞ்சென்ற தலைவனும் பதினொன்றும் பத்து
மாதமுஞ்சென்ற தலைவியும் கொசிப்போரும் பிறருமின்றி யூழ்வய
த்தூற் றுமேயெதிர்ப்பட்டுப் புணர்தற்றன்மை. இங்ஙனம் புணர்தல்-
வேதத்துட்கூறிய எண்வகைமணத்துட் காந்தருவமணமாய்க் கைக்
கிளை முதல் வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிதலீருகிய பதி
னேழு கிளவீத்தொகைகளையுடையது; அவை வருமாறு:—

முதலாவது:—கைக்கிளை.

அ--தாவது-தலைவன்மாட்டாவது தலைவிமாட்டாவதுநிகழுமொரு
தலைக்காமம்; அவற்றுளிது- தலைவன்பாற்படு மெருதலைக்காமமாய்க்
காட்டி ஐயம் துணிவு குறிப்பறிதல் என நான்குவகைப்பதும்; அவை
வருமாறு:—

காட்சி.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியை ஒருபூஞ்சோலையிடத்துக்காணுதல்.

பொன்பூத்த தாமரை செங்குமிழ் நீலம்பொற்கோங்கரும்பு
மின்பூத்த கார்தளும் பூத்தது வேவெகுண் டோருக்கெல்லாங்
கொன்பூத்த வேற்கைக் குமார குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பி
லின்பூத்த கற்பகக் காரடு வேயொ ரிளங்கொடியே. (க)

ஐ ய ம்.

(இ-ள்.) கண்டதலைவன் இவள் எந்த வுலகத்துப் பெண்ணே
வென்று அந்தேகப்படுதலைக் கூறுதல்.

சங்கம ராச குலோத்துங்க சோழன் றமிழுற்றதைத்
துங்கன் வழிமுத லோனிட மோவவன் சூழிடமோ
வங்கவ னுக்கிரு ணீங்கிட மோவன்றி நண்பிடமோ
கொங்கவி முங்குழு லாட்கிட மேதெனக் கூறுவமே. (உ)

து ணி வு.

(இ-ள்.) சதேகிக்கப்பட்ட தலைமகள் பாதம்பூமியிற் படிதலா
லுங் கண்புடை பெயர்ச்சியாலும் பூலோகத்துப் பெண்ணெனத்தெளி
ந்து கூறுதல்.

முன்னம் பலரு நிலமீ துலாவரு மூரிமதன்
பின்னம் பலரும் பெயருநெஞ் சேபெருங் காவிரிக்கு
மன்னன் குமார குலோத்துங்கன் றஞ்சை வரையிலிந்தப்
பொன்னங் கொடியனை யார்க்கிடம் வேறில்லை பூவிடமே. (ங்)

கு றி ப் ப றி த ல்.

(இ-ள்.) தெளிந்ததலைமகள் தலைவியின்வேட்கைஅவள்பார்வை
யாற் றன்னிடத்துள்ள தென்றறிதலைக் கூறுதல்.

பொங்கோத ஞாலத் தறிவொன் றிலாத புரவலர்தம்
வெங்கோன் மையும்ந்த வெங்கோன்மை யாவும் விலக்கியென்று
நங்கோ னுற்றதைக் குலோத்துங்க சோழ னடாத்துமொரு
செங்கோன் மையுமொத்த வாலிரு நோக்குமிச் சேயிழைக்கே. (ச)

1-கைக்கிளை முற்றிற்று.

இரண்டாவது.—இயற்கைப்புணர்ச்சி.

அஃதாவது—தெய்வத்தானாவதுதலைவியானாவதுகூடுதல்; அவற்றினிது தலைவியாற் கூடுதலென்க. அது: வேட்கையுணர்த்தல், மறுத்தல், உடன்படல், கூட்டமென நான்குவகைப்படும்; அந்நான்கும்—இரந்தபின்னிற்றற் கெண்ணல் முதலிய பதினேந்தும் பிறவுமாகிய விரிகளையுடையுன; அவை வருமாறு:—

இரந்துபின்னிற்றற் கெண்ணல்

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியை யாசித்துப் பின்னிற்றற்கு நினைத்தல்.

மலையாக் குவிந்த தனங்களுள் ளார்கனி வாயிதழ்க்கே
நிலையாச் சுரக்கு மமுதமுள் ளார்நில வேந்தர்க்கெல்லாந்
தலையாக்குஞ் செம்பொற் சரணன் குலோத்துங்கன் றஞ்சைவெழி
லலையாக்குங் கூர்விழி யாரிரப் போர்க்கின் றளிப்பாநெஞ்சே. (இ)

இரந்துபின் னிற்றல்.

(இ-ள்.) அங்ஙனமெண்ணிய தலைவன் தலைவிக்கு இதஞ்சொல்விப் பின்னே நின்றல்.

உள்ளக் கமலத்தி னுள்ளு நியவென் னுவகையென்னும்
வெள்ளத் தடத்தை விடாவன்ன மேவியன் பாவனைத்துந்
தெள்ளத் தெளிந்த குலோத்துங்கன் கோழிச் சிலம்பினமதன்
களாச் சலத்தையென் பாலினு நீக்கக் கருதுமின்றே. (சு)

முன்னிலை யாக்கல்.

(இ-ள்.) தலைவிரிப்பது தன் காரியத்திற்குவேண்டிங் காரணமென்றெண்ணி அவனைத் தலைமகன் முன்னிலையாக்கி மொழிதல்.

மெய்யா னதுவியர் வாசுமென் றேவினா யாடல்செய்யீர்
கையா னதுசுவப் பேறுமென் றேமலர் காவிற்கொய்யீர்
சையா சலப்பொன்னி நாடன் குலோத்துங்கன் றஞ்சையுன்னீ
ருய்யானந் தன்னி லெருபாவை போனிற்ப் தோதுமினே. (எ)

மெய்தோட்டிப் பயிற்றல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவி சரீரத்தினோறுப்பைத் தீண்டிப்பழகுதல்; அஃதாவது:கந்தலிலுள்ள வண்டுகளை யோட்டுதல்போலத் தோனைத் தொட்டுமையாடல்.

புலர்ந்தபின் வறுங்களந் தலைவிகண் டிரங்கல்.

(இ-ள்.) ஒன்பதாநாள் இருள்புலர்ந்தபின் தலைவி வெற்றிடத் தைக்கண்டு வருத்தல். இருள்புலர்தல் - விடிதல்.

பூமேன் முகுர்தன் குலோத்துங்க சோழன் புகார்வண்கொண்
மாமே விரவின்கு வந்தன ரோவந்த போதெதிர்போ
யாமே குறியின் மருண்டுபல் காற்சென் றினைத்தமைநீர்
தாமே யுரைத்தனி ரோவில்லை யோநந் தலைவருக்கே. (உஉஅ)

தலைவி தன்றுணைவிக் குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி தன்றுன்பத்தைத் தன்றோழிக்குச்சொல்லுதல்.

கரணன்மை தீர்த்துக் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பி
னுரநா யகர்வந்த துண்மைமின் னேநென்ன லோங்குகங்கு
லரனார் பரியி லவனேமி மூன்றுமொன் றுமொருபேர்
வரநா னிலமுஞ்சங் கும்மாய பேரை மலர்ந்ததுவே. (உஉக)

தலைமக ளவலம் பாங்கி தணித்தல்.

(இ-ள்.) தலைவியின் றுன்பத்தைத் தோழி தணித்துக்கூறுதல்.

மட்டோ டவிழ்குழ லாய்வருந் தேல்வனத் தோர்தருவிற்
கட்டோ டவிழும் பிறிதொரு போதைக் கடன்முரசக்
கொட்டோ டதிர்முன்றிற் கிள்ளி குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பி
னிட்டோ டினரைவர் துதுக்குத் தாமுன் னியைந்தவரே. (உஉஊ)

இறைவன்மேற் பாங்கி குறிபிழைப் பேற்றல்.

(இ-ள்.) பத்தாநா ளிரவுக்குறியில் வந்த தலைவன்மேற் பாங்கி
அல்லகுறிப்பிட்ட குற்றமேற்றிக் கூறுதல்.

கங்கே தெரிவரி தாந்துய ராய கடலுட்பட்டுச்
செங்கே ழிதழியும் யாணுநொந் தேஞ்செ யெலாந்தாளச்
சங்கே தவழ்பெருன்னி நாடன் குலோத்துங்கன் றஞ்சைவெற்பா
வெங்கெயுன் மாநக ரங்கே வருகைக்கு மெண்ணினமே. (உஉக)

இறைவிமே லிறைவன் குறிபிழைப் பேற்றல்.

(இ-ள்.) மேற்கூறிய குற்றத்தைத் தலைவன் தலைவிமேலேற்றிக்
கூறுதல்.

பூமறந் தாலும் வரிவண்டு பூவிற் பொதியவிழ்க்கு
மாமறந் தாலுங் வருங்கோ கிலம்வணங் காதவன்கட்
கோமறந் தான்பொரு வேலான் குலோத்துங்கன் கோழிமின்னூர்
தாமறந் தாலும்பின் யான்மற வேனென்றுந் தாழ்குழலே. (௨௩௨)

இதுவுமது.

கோடாத் தனிச்செய்ய கோலான் குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பிற்
பாடாக் கிளிவர யார்தடுப் பார்பாவி யேன்விரக
மோடாப் புகையெழ வேவாக் கொடியில்லை யொண்ணுதலாய்
வாடாத் தனிரில்லை தேடாத்திக் கில்லை வனமெங்குமே. (௨௩௩)

அவள் குறிமருண்டமை யவளவற் கியம்பல்.

(இ-ள்.) தலைவி குறிமயங்கியதைப் பாங்கி தலைவனுக்குக்கூறுதல்

தடியுங் குருதியுந் தோய்வேற் குலோத்துங்கன் மஞ்சைவெற்பிற்
படியுங் கயத்துக்குந் தேமாங் கணியும் பறந்தபுள்ளுங்
கொடியுன் குறியென்று சோலைபிற் போயுங் குழைத்துவந்து
மடியும் விழியு மறத்தேயத் தேய்ந்த தருங்கங்குலே. (௨௩௪)

அவன் மொழிக்கொடுமைசென் றவளவட் கியம்பல்.

(இ-ள்.) தலைவன் சொல்லியகொடுமையைத் தோழி தலைவிக்குச் சொல்லுதல்.

கூனுஞ் சிலைக்கைக் குமார குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பார்
மானுங் கணையு நிகர்விழி யாய்நென்னல் வல்லிருட்கே
கானுந்து புள்ளைப் பெடையொடு நீக்கக் கலைத்தகுற்றம்
யானுந் துணைவி யுடனீங்கி னேனென் றியம்பினரே. (௨௩௫)

என்பிழைப் பன்றென் றிறைவிநேர்தல்.

(இ-ள்.) குறிபிழைத்தது என்பிழையன்றென்று தலைவிநேர்த்து கூறுதல்.

கணையே யெழுங்கூரற் புள்வாய்க் குறியைத்தங் னைக்குறியூர்
யணையே துயிலவந் யான்போயு மீண்டு மயார்ததெல்லா
முணையேவிட் டல்ல குலோத்துங்க சோழ னுறந்தைவெற்பின்
விணையேன் பிழையன் மணங்கே முன்னுளை வினைப்பிழையே. ௨௩௬

இப்பன்னிரண்டும் அல்லகுறியின் விரியென்க. அல்லகுறி-குறிதவறுதல்.

இதுவரையும் பத்தாநாட் பகல் நிகழ்ச்சி.

தாய் துஞ்சாமை.

(இ-ள்.) தாய் விழித்திருத்தல்.

கோழிமன் சங்கம ராச குலோத்துங்கன் கொல்லிவெற்பர்
தோழியிக் கங்குல் வருவதெங் கேசொல்லு நூற்புலவோ
ரேழிசை யாளர் மடவார் விழிக்கிணை யென்சொலினு
மாழியு நீலமுமேயிணை யாநம தன்னைகண்ணே.

(௨௩௭)

நாய் துஞ்சாமை.

(இ-ள்.) நாயுறங்கியபின் ஊரிலுள்ள நாயுறங்காதிருத்தல்.

காரிதன் பொற்பரி துஞ்சா தொலித்ததிக் கங்குலெம்பா
லாரியர் தேர்ப்பரி செல்வதெங் கேயம ராரைவென்ற
சோரிவை வேற்கைக் குமார குலோத்துங்க சோழன்வெற்பிற்
பாரிய னுன்முகன் வெம்பரி யாநடைப் பைந்தொடியே.

(௨௩௮)

ஊர் துஞ்சாமை.

(இ-ள்.) நாயுறங்கினும் ஊரிலுள்ளா ருறங்காதிருத்தல். ஊர்-
ஆகுபெயர்.

பண்ணா ரிறைவர் பரிவரு மாடுறங்கன் பாவைநல்லாய்
கண்ணா ரவரிமை யாமையி னுற்கலை நாண்மதியத்
தண்ணூர் தரளக் கவிசைக் குலோத்துங்கன் றஞ்சைவெற்பின்
மண்ணூரி தன்றந்த விண்ணூர தாம்பல வைகலுமே.

(௨௩௯)

காவலர் கடுகுதல்.

(இ-ள்.) ஊர் துஞ்சியபின் நகர்காப்போர் பறையடித்துக்கொ
ண்டு ஊர் சுற்றிக் கடுகிவருதல். கடுகல்-விரைதல்.

தயிர்போய்க் கரந்துண்ட மாயோன் குலோத்துங்கன் றஞ்சைவெற்பி
னயிர்போற் செறியகி லோதிரல் லாயிவ் வருங்கங்குல்வாய்ச்
செயிர்போம் பறையல்ல விக்கா வலர்பறை தீவினையே
னுயிர்போம் பறையொக்குங் காணினி வேடுறங்க னுய்வதுவே.

()

நிலவு வெளிப்படுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் வருதற்கிடையூறாய் நிலாவெளிப்படுத்தல்.

பெறுவே மெனுமன்ப ரின்பம் பெருதிப் பெருநிலவா
றுறுவே தனைசெய்த தொண்ணுத லாயுழ தாறடிதோய்
நறுவேரி யாரப் புயத்தான் குலோத்துங்க னுக்கெவெற்பின்
மறுவே மதியுற மூடாது போயதென் வல்வினையே. (௨௪௧)

கூகை குழறுதல்.

(இ-ள்.) கூகை குழறக் கேட்டதலைவி யஞ்சிக் கூறல்.

பேறா முறந்தைக் குலோத்துங்க சோழன் பெருங்கிரிவாய்
மாறுவிக் கங்குலின் மங்கைநல் லாய்வருங் கவ்வரிக்கே
யாறா மெழுத் தொன்ப தாமெழுத் தாம்பெய ரார்த்தெழுந்து
வீரூம் பதினொ ரெழுத்தாம் பெயரை விலக்கியதே. (௨௪௨)

கோழி குரல் காட்டேல்.

(இ-ள்.) இருவர்க்கு மிடையூறாய்க் கோழி கூவுதல்.

ஒட்டா திறைவர் வரநின்று கூவுமின் றெண்டொடியாய்
தட்டாது மூக னெனக் குகனாரைத் தடம்புயத்துக்
கட்டாண்மை வீமன் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பி
விட்டான் முன்சாபங் கொடிக்குமிட் டானில்லை யீசனுமே (௨௪௩)

இவ்வேழும் இரவுக்குறி யிடையீட்டில் வருந்தொழிற்கருமையின்விரி;

இவ்வேழில் ஒவ்வொன்றுக்கும் நந்நான்கு நாழிகையாகக் கொள்க.

இதுவரையும் பத்தாநாளிரா நிகழ்ச்சி.

14-இரவுத்தறி யிடைபீழேற்றிற்று.

பதினைந்தாவது.—வரைதல் வேட்கை.

அஃதாவது - இடையீடுபட்டதொற் பதினொருநாள் தலைவி மண
ஞ்செய்தலை விரும்பல்; அஃது - அச்சம் உவர்த்தல் ஆற்றாமையென
முன்றுவகைப்படும்; அவை வருமாறு:—

தலைமகளைப் பாங்கி பருவரல் வினவல். -

(இ-ள்.) தலைவி தன்பமுற்றிருத்தலைத் தோழி கேட்டல்.

பொன்னே முலைக்கும்வெண் முத்தே விழிக்கும் புனைந்தலங்க
லன்னேர் குழற்புனை யாதுநிற் பாயகி லாண்டமெங்கண்
மன்னையென் தேத்துங் குமார குலோத்துங்கன் மால்வரைவா
யென்னே பழங்கண்ணி யானறி யாவெண்ண ம்தணங்கே. (௨௪௪)

அருமறை சேவிலி யறிந்தமை கூறல்.

(இ-ள்.) தலைவி யரிய களவொழுக்கத்தைச் செவிலித்தாயறிந்த
மை பாங்கிக்குக் கூறுதல்.

மந்தா நிலமு நறுஞ்சாந்துந் தோய்ந்துமெய் வாடுதலைக்
கொந்தார் குழலிநம் மன்னைகண் டாள்கொண்டல் போல்வழங்கு
மந்தா மரைக்கைக் குலோத்துங்க சோழ னளகைவெற்பி
னொந்தாள் களவறிந் தாள்சிவந் தானிரு நோக்கமுமே. (உசரு)

தலைமகன் வருந்தொழிற் கருமை சாற்றல்.

(இ-ள்.) தலைவி தலைவன், வருதற் கருமையைப் பாங்கிக்குக்கூறு
தல்.

உறங்குந் தொழிலிலைத் தாய்க்கு னுமலிக்கு மூர்க்குமெங்குங்
கறங்குந் துடியுங் குடினொயுங் கோழியுங் காவலர்வந்
திறங்குந் சரணன் குமார குலோத்துங்க னின்னிசைபோற்
பிறங்கு நிலவும் வருவதெவ் வாறன்பர் பெய்வளையே. (உசசு)

தலைமக ணூர்க்குச் செலவொருப்பதேல்.

(இ-ள்.) தலைவனிருப்பிடத்துக்குப் போதற்குத் தலைவி துணிக்
து பாங்கிக்குக்கூறுதல்.

சுழிகாட்டும் பொன்னிமன் கோழிக் குலோத்துங்க சோழன்வெற்பிற்
பழிகாட்டு மென்றிரங் காதிருப் பார்தம் பதியளவாய்
மொழிதாட்டும் பெண்பழி நன்றோமண் காக்கு முறைமைக்கென்ன
வழிகாட்டி நெஞ்சமுன் செல்லச்செல் வோமின்று வானுதலே. ()

பாங்கி யிறைவனைப் பழித்துரைத்தல்.

(இ-ள்.) தோழி தலைவனை நிந்தித்துக் கூறுதல்.

பொய்யாகு மன்பர்மெய் யாவர்கொ லோபொய்யி லாதவன்பர்
மெய்யாவு ரன்றிப்பொய் யாவர்கொ லோவென்றி வாணனைமுன்
கையா யிரங்கொய் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பிற்
றையாலவ் வூர்க்குச்சென் றுலுமொன் றேயவர் தங்குணமே. ()

இறைவி யிறையோன்றனை நேர்ந் தியற்படமொழிதல். .

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவனியலைப்பழித்தது பொருளாய்த் தலைவி
தலைவனோடுன்பட்டவளா யவனியலைக்கூறுதல்.

ஒருகாலர் துன்ப மொருகால மின்ப முதிக்கநமைத்
தருகாலஞ் செய்தவன் செய்கையன் றோதரி யாரிரியப்
பொருகால வேற்கைக் குலோத்துங்க சோழன் புகார்வரைவாய்க்
குருகாருங் கைவல்லி யன்பரை நாமென் குறைசொல்வதே. (௨௪௬)
இதுவரையும் பதினொராநாள் நிகழ்ச்சி.

கனவுநிலி புரைத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் கனவிற்கூடினாகை, விழித்தபின்பு பொய்
யாய்ப்போன துன்பத்தைப் பன்னிரண்டாநாள் தலைவி பாங்கியினிட
த்திற் கூறுதல்.

கொழித்துத் தமிழ்கொள்ளுங் கிள்ளிக் குலோத்துங்கன் கோழிவெற்
வழுத்தித் தலைவர் கனவில்வந் தார்வெண்ணெய் வாருகைக்கே [பில்
யழுத்திக் கடையப் பெருந்தாழி யங்குடைந் தாலெனவே
விழித்துக் கெடுத்தது தோழியென் பாவி விழித்துணையே. (௨௫0)

கவினழி புரைத்தல்.

(இ-ள்.) விகாரத்தாற் தலைவிதன் னலனழிந்ததைப் பாங்கியுட
ன்கூறுதல்.

சின்தோத வாடை நிலமா னழகுமென் சீரமுரு
முந்தோதும் வேந்த ரிருவர்வ ராமல்வெண் முத்துமிழ்ந்து
நந்தோடும் பொன்னித் துறையான் குலோத்துங்க னகையன்ன
யந்தோ விருளும் பசலையு மாய்வந் தழிக்கின்றதே. (௨௫௧)

தன்றுயர் தலைவற்குணர்த்தல் வேண்டல்.

(இ-ள்.) தலைவிதன் றுன்பத்தைத் தலைவனுக்கு அறிவிக்கவேண்
டுமென்று பாங்கியுடன் கூறுதல்.

போவாரை யற்றவ ரன்பர்முன் னேதுன்பம் போயுரைக்கு
நாவாரை யற்றவர் மால்கொள்வ ரோநவ கோடிநெய்வக்
காவாருஞ் செங்கைக் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பில்
வேவா ரெனில்வந் தவியாருண் டோசொல்லு மெல்லியலே. (௨௫௨)

துன்புறல் பாங்கி சொல்லெனச் சொல்லல்.

(இ-ள்.) யான் துயரடைதலைத் தலைவற்கு நீ சென்று சொல்
லென்று தலைவி கூறியதற்குத் தலைவியை கோக்கிப் பாங்கி கூறுதல்.

சுடரான் மகிழுங் கமலமெல் லாமதி தோற்றுகின்ற
படரான் மகிழுகொல் லோமயி லேபயந் தோடியந்தக்
குடராசன் சேவிக்குந் தாளான் குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பி
விடரார் மனத்தையு நீயேசொல் லுங்க ளிறையவற்கே. (௨௫௩)

அலர்பார்த்துற்ற அச்சக்கிளவி.

(இ-ள்.) ஊரிஜள்ளார் சொல்லும் பழிச்சொல்லைக் கருதி அதனா
லுற்ற பயத்தாற் றலைவி கூறுஞ்சொல்.

நீரா விருநிலத் தாற்கொடி யானெடுங் கோடதனால்
ஊரா மலரு மலரையல் லான்மலை கோடிகொண்டு
காராழி கட்டுங் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பி
ஊரார் பவளந் தொறுமலர் பூத்ததென் னாழ்வினையே. (௨௫௪)

ஆறுபார்த்துற்ற அச்சக்கிளவி.

(இ-ள்.) வழியைப்பார்த்து அதனாலைந்த பயத்தாற் றலைவி
பாங்கியைநோக்கிக் கூறுஞ்சொல். பார்த்தல் - கருதல்.

தெண்ணீர் வரும்பொன்னி நாடன் குலோத்துங்கன் மென்னுறந்
பெண்ணீர்மையேன்பிறந் துய்வனை யோபெரு மாவெறிந்து [தைப்
புண்ணீர் மிதித்தநம் மன்பர்தஞ் சேவடி பூங்கொடியென்
கண்ணீ ரினிற்கழு வித்தொழு வேன்றினங் கங்குலிலே. (௨௫௫)

காமமிக்க கழிபடர் கிளவி.

•(இ-ள்.) தலைவி ஆசைமிகுந்து சிறப்பச் சிந்தித்துச் சொல்லுஞ்
சொல்; இக்கிளவிக்கு கடல், காணல், விலங்கு, புள் முதலியவற்றை
விளித்துத் தலைவி யிரங்கிக் கூறுதன்மரபு.

பரசே தரித்த கரத்தான் முனிமதன் பைங்கொடியே
முரசே பெருந்தந்தை மாலிகை யேவைய மூன்றினுக்கு,
மரசே செலுத்துங் குலோத்துங்க சோழ னளகைடுவற்பிற
கரைசேரு நாளெந்த நாள்வினை யேனுட் கவலைவிட்டே. (௨௫௬)

இதுவுமது.

ஓதக் கயலையுண் டண்ணந்து விக்கி யுடல்குலுக்கிப்
பாதத் துணைநிமிர்க் குங்குரு கீர்வெண் பணிவபங்க.
சாதத் திருநிதி யன்னுண் குலோத்துங்கன் றஞ்சைவெற்பிற
காதற் சிறையுங் குறையுங்கண் டாரில்லைக் கன்னெஞ்சமே. (௨௫௭)

தன்னுட் கையா நெய்திகேள்வி.

(இ-ள்.) தலைவி தன்னிடத்துத் துன்பத்தைப் பிறிதொன்றன்
மேலீட்டுச் சொல்லுஞ்சொல்.

நிலமே சுழித்தனை கீழ்வளை வீழ்த்தினை நீடலரின்
குலமே சுமந்தனை யுள்ளலைந் தாய்குறு காரைமுந்நீர்க்
கலமேற வேற்றிய கோழிக் குலோத்துங்கன் காவிரிவாய்ச்
சலமே யுனக்குமுண் டோவன்ப ராலுள்ள சஞ்சலமே. (உருஅ)

நெறி விலக்குவித்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி தலைவன்வரும்வழியை விலக்கெனப் பாங்கி
யொடு கூறுதல்.

ஆராயு நீதிக் குலோத்துங்க சோழ னளகைவெற்பிற்
நேராழிப் பானுவஞ் சோமனுங் காணினுஞ் சேணிநின்றும்
பேராத வச்சங் கொளும்ருட் கானத்துப் பேயுமஞ்சி
வாரா வழிநம தன்பர் வராதினி மாற்றணங்கே. (உருக)

குறி விலக்குவித்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி தலைவன்வரு மிரவுக்குறியை விலக்கெனப்
பாங்கியொடு கூறுதல்.

கனங்காக்குஞ் செங்கைக் குலோத்துங்க சோழன்கல் பாணிவெற்பி
மனங்காக்கு நம்மன்பர்க் கோதணங் கேகங்குன் மாலைக்கெல்லாந்
தினங்காக்கு மன்னை வரவரி தாங்குறி சேரப்பெறீர்
புனங்காக்க மீள வருநாளங் கேபகற் போதுகென்றே. (உரு௦)

வெறி விலக்குவித்தல்.

(இ-ள்.) தாய்தந்தையர் வெறியாடுதலை விலக்கும்படி பாங்கிக்
குத் தலைவி கூறுதல். வெறியாடுதல் - ஆடுவெட்டிப் பலியிடுதல்.

வந்தைதன் கேள்வன் குமார குலோத்துங்கன் வெற்பனையாய்
சுந்தையில் யான்கொண்ட மாலறி யாமற் சிலம்பகநீதே
நிந்தை விடாவெறி கொண்டாடு மையைமுன் னேசித்ததோர்
தந்தைதன் னேவுநந் தாய்பேதை மையுந் தவிர்த்தருளே. (உரு௧)

பிற விலக்குவித்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி யிதரவரவைத் தலைவற்குச் சொல்லி அவர் வர
வை விலக்கெனப் பாங்கிக்குக் கூறுதல்.

உறையோதை மாரிச் குலோத்துங்க சோழ னுறந்தையின்முன்
 னிறையோதை வேழமட் டாரையல் லாற்பிறர் நீண்மணத்தி
 னறையோதை வாரியைப் போன்முர சோதை யசணநன்மாப்
 பறையோதை கேட்டெனக்கேட்டேன்விலக்கின்று பான்மொழியே.

குரவரை வரைவெதிர் கொள்ளுவித்தல்.

(இஃ.) நந்தலைவர் விட்ட பெரியோர் மணம்பேசுவர அவரை
 நம் மவ ரெதிர்கொண் டழைக்குமாறு செய்யெனத்தலைவி பாங்கியொடு
 கூறுதல்.

முதிர்கொள்ள நூல்விதி யேமணத் தூது முதல்வர்விட்டா
 லெதிர்கொள்ள மாறுநங் கற்பழி யாம லிகலைவென்று [பின்
 கதிர்கொள்ளும் வேற்கைக் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்
 வெதிர்கொள்ளு மால்வரை நந்தமர் யார்க்கும் விளம்பணங்கே. ()

இவற்றுள் - அருமறை செவிலியறிந்தமை கூறலுந் தலைமகன்
 வருந்தொழிற் கருமைசாற்றலும் அலர் பார்த்துற்ற அச்சக்கிளவியும்
 ஆறுபார்த்துற்ற அச்சக்கிளவியும் நெறிவிலக்குவித்தலும் குறி விலக்கு
 வித்தலும் வெறி விலக்குவித்தலும் பிற விலக்குவித்தலும் குரவரை
 வரைவெதிர் கொள்ளுவித்தலுமாகிய ஒன்பதும் அச்சத்திற்கும், தலை
 மகனுர்க்குச்செல வொருப்படுத்தலும் பாங்கி யிறைவனைப்பழித்தலும்
 தலைவி யிறையோன்றன்னை நேர்ந்தியற்பட மொழிதலுமாகியமூன்றும்
 உவர்த்தற்கும், பாங்கி பருவரல் வினவலும் கனவுநலிபுரைத்தலும் கவி
 னழிபுரைத்தலும் தன்றுயர் தலைவற்குணர்த்தல் வேண்டலும் துன்புற
 ல்பாங்கி சொல்லெனச் சொல்லலும் காமமிக்க கழிபடர் கிளவியும்
 தன்னுட் கையா நெய்திடுகிளவியுமாகிய ஏழும் ஆற்றுமைக்குமுரியன.
 பருவரல் வீனவிய பாங்கியென்பதற்கு வினவலுமொரு துறையாக்க
 வாற் குத்திரத்திற் கூறிய பதினெட்டுக்குமேற் பத்தொன்பதாயிற்று.

இதுவரையும் பன்னிரண்டாநாள் நிகழ்ச்சி.

15-வரைதல் வேட்கை முற்றிற்று.

பதினாறுவது.—வரைவுகடாதல்.

அஃதாவது - பாங்கி தலைவனுடன் வரைவுகடாதல். வரைவுக
 டாதல் - மணம் வினாவுதல்; அது-பொய்த்தல் மறுத்தல் கழறல் மெய்
 த்தலென நான்கு வகைப்படும்; அவை வருமாறு:—

வினவிய செவிலிக்கு மறைத்தமை விளம்பல்.

(இ-ள்.) முன் வரைதல் வேட்கையில் தலை அருமறை செவிலியறிந்தமை கூறியவதனைத் தோழி தன்னைச் செவிலி வினவியதாகவும் அதற்குத் தான் மறைத்துக் கூறியதாகவுந் தலைவற்குக் கூறுதல்; இக்கிளவிமுதல், பின்வருங் கவினழிபுரைத்த லீரகக் கூறியகிளவிகள் பலவற்றுள்ளும் குறிப்பினும் வெளிப்படையானும் வரைவுகடாவிய வாறு கண்டுக்கொள்க.

அளியைத் தருங்கட் குலோத்துங்க சோழ னளகைவெற்பா
வொளியைத் துறந்த முகத்தின ளாயுடல் வாடக்கண்டு
தெளியப் படாத துயரேதென் றுளன்னை சிற்றில்வந்தென்
கிளியைப் பருந்தெடுத்தேகிற்தென் றுளென் கிளிமொழியே. ()

அலரறி வுறுத்தல்.

(இ-ள்.) ஊரில் தலைவியைத் தூற்றும் அலர்விரிந்ததென்று தலைவனுக்குப் பாங்கி யறிவுறுத்தல். அலர் - பழிமொழி. அறிவுறுத்தல் - அறியும்படி கூறுதல்.

சோலை யிசைக்கும் வரிவண்டு சூழ்கொன்றை சூடும்பிரான்
காலை யிசைக்குங் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பில்
வேலை யிசைக்குந் துறைவா பிறவென் விளம்புவதுன்
மாலே யிசைக்கு மலர்நூத்த தூரெங்கும் வாணுதற்கே. (உசுரு)

தாயறி வுறுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவியின் களவைத் தாயறிந்தாளென்று தலைவனுக்குத் தோழி யறிவுறுத்தல்.

இரவா னதற்கு நடுவேசெவ் வந்தி யெழமணக்கும்
வரவான தில்லைபிற் நாட்டிலென் றுள்வெண்ணெய் வாருகைக்குக்
கரவா னதுசெய் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பி
லரவான வல்குல் களவறிந் தாளன்னை யாண்டுகையே. (உசுசு)

வெறி யச்சுறுத்தல்.

(இ-ள்.) அன்னை வெறியாதெல் செய்ய நினைத்தாளென்று தலைவனுக்குப் பயமுறுத்திப் பாங்கி கூறுதல்.

உருப்பிற் கொடிய முடிவேந் தரைத்தூர் தோன்புலிபோய்ப்
பொருப்பிற் பொறித்த குலோத்துங்க சோழன் புகாரணையாள்

விருப்பிற் பெருமநின் னோயான் மெலியு மெலிவறியா
ணெருப்புக் கடவுளைக் காணடை யாக்க நினைந்தனளே. (௨௬௭)

பிறர்வரை வுணர்த்தல்.

(இ-ள்.) பிறர் மணங்குறித்து வந்ததைத் தலைவற்குப் பாங்கி
கூறுதல்.

வல்லும் பொருங்கொங் கையைமணப் பாண்முடி மன்னர்விடச்
செல்லும் பசும்பொன்னின் மேருவும் போந்தெவ்வ ரூர்மதிலைக்
கல்லும் களிற்றுக் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பா
வல்லும் பகலுமொன் றாய்விடுங் காணென் னயல்சொல்வதே. ()

வரைவேதீர் வுணர்த்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவனை நோக்கி நீ மணங்குறித்துத் தூதனுப்
பினல் தலைவி சுற்றத்தா ரெதிர்கொண்டு வருவரெனக்கூறுதல்.

அரிதேரு மார்பன் குலோத்துங்க சோழ னளகைவெற்பிற்
சொரிதேன் மொழியை வரைதலுக் காச்செல்லுந் தூதுவிட்டால்
விரிதேன் வரைத்தமர் வந்தே யெதிர்வர் விளக்கிருக்க
வெரிதே வெதண்ண லேவரை யாதிங் கிராவரலே. (௨௬௯)

வரையுநா ளுணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவனுக்குப் பாங்கி மணஞ்செய்யுநாளே யறிவித்தல்.

தங்கு மரணம் பிறிதொன்றி லாதந்தச் சாவகமுங்
கொங்கு மிறைஞ்சங் குமார குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பா
பொங்கு மளிமணத் தெய்தாத வேங்கைகள் பூத்தனகா
ணெங்கு மளிமணத் தெய்தா திராதினி யாவர்க்குமே. (௨௭௦)

அறிவறி வறுத்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைமகளறிவைத் தலைவனுக் கறியக்கூறுதல்.

திற்றகே புலியன்ன கோழிக் குலோத்துங்க சென்னிவெற்பி
லுற்றகேதஞ் சொல்லி யுணைப்பழித் தேன்குழித் தோடுபொன்னி
யற்றகேச வல்லி யதற்குள நாணி யனைமுதலாம்
பிறர்க்கே யொளிப்ப தொளித்தா னெனக்கும் பெருந்தலையே. ()

குறிபெயர்த்திதேல்.

(இ-ள்.) பாங்கி யிக்குறி யியல்பல்ல வேரோர் குறியிடைவருக
வென்று தலைவனுக்குக் கூறுதல்.

நோயால் வருந்துமீம் மெய்விடுத் தேயும்பர் நோயறுமெய்
தூயார் தவஞ்செய் தெடுத்தென வேதொல்லே நாணிரையை
வேயா லழைத்த குமார குலோத்துங்கன் வெற்பண்ணிலே
நீயா யிழையுடன் செல்வாய் பிறிதொரு நீழலுக்கே. (௨௭௨)

இதுவரையும் பதினமூன்றாநாள் நிகழ்ச்சி.

பகல்வருவானே யீரவு வருகேன்றல்.

(இ-ள்.) வெளி.

தடுத்தாழி கட்டுங் குமார குலோத்துங்கன் றஞ்சைவெற்பா
வடுத்தா யிழைக்குப் பகல்வருங் காலந்த வாயிழையும்
வடுத்தான் வருமென்று மன்றே விலங்க மலைக்கயிலை
யெடுத்தான் புரிநம் புரியான தில்லை பெனரையுமே. (௨௭௩)

இரவு வருவானைப் பகல் வருகேன்றல்.

(இ-ள்.) வெளி.

முன்னேமி யுண்ட முதலேயென் றானே முறையிடுநாட்
கைந்நேமி யேவுங் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பா
வந்நேமி யம்புட் பகற்காலத் தான்மகிழ் வாகவென்னே
தன்னேமி யம்புள்ளைப் பார் துறை வாளெங்க டையலுமே. (௨௭௪)
இதுவரையும் பதினான்காநாள் நிகழ்ச்சி.

பகலினு மிரலினும் பயின்று வருகேன்றல்.

(இ-ள்.) பகற்காலத்தும் இராக்காலத்தும் நெருங்கிவருகவெனப்
பாங்கி தலைவற்குணர்த்தல். பயிலல் - நெருங்கல்.

அடிவாளி விள்ளும் பசற்கால மாரிருட் காலமதன்
முடிவாளி விள்ளுமியானென்செய் கேன்முடி பத்துந்தத்தத்
தொடுவாளி யெய்த குமார குலோத்துங்க சோழன்வெற்பில்
விடுவாளி யன்னகண் ணாறிரு காலு மெனிவதற்கே. (௨௭௫)

பகலினு மிரலினு மகலிவணென்றல்.

(இ-ள்.) பகற்காலத்து மிராக்காலத்து நீ யிவ்விடத்து வராதே
யென்று தலைவனைப் பாங்கி விலக்குதல்.

தாயே யெனப்புகி தாங்குங் குலோத்துங்கன் தஞ்சைவெற்பா
நீயோ விருகுறி யுந்தவிர் வாயெங்க ணேரிழையு
மாயோ னிருகண்ணுந் துஞ்சலைப் போன்மழு மானெடுக்குஞ்
சேயோ னிருகண்ணுந் துஞ்சில வாலென்று தேம்புநின்றே. (௨௭௬)

உரவோ னுடே முருங் குலனும் மரபும் புகழும் வாய்மையுங் கூறல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவனைநோக்கி நாடுமுதலியவற்றும் சிறந்த
நீ மணஞ்செய்யாத வந்துபோவது தகுதியின்றெனக் கூறுதல்.

உருமாந னன்ன குலோத்துங்க சோழ னுறந்தைவெற்பிற்
பெருமா னினது வளநாடு மூரும் பெருங்குலமும்
வருமா மரபும் புகழுமெய் வாக்குமற் றேதுமென்றார்
திருமா னிரங்கவு நீயிரங் காது திரிகின்றதே. (௨௭௭)

ஆறுபார்த்துற்ற அச்சங் கூறல்.

(இ-ள்.) வரும் வழியைக்கருதி அவ்வழியிற் றிரிதரும் விலங்காற்
றோன்றும் பயத்தைத் தலைவனுக்குத் தோழி கூறுதல்.

கைக்கேய் நிதியங் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பா
மைக்கே நிகருங் கருங்குழற் காய்வருங் கானெதிரே
புக்கே மனஞ்செலு நீயிருட் கேபொரு மாமுழங்குந்
திக்கே செவிசெலுஞ் செல்லுங்கண் ணீருந் திருமுலைக்கே. (௨௭௮)

ஆற்றுத்தன்மை யாற்றக் கூறல்.

(இ-ள்.) தலைவியின் ஆற்றத்தன்மையை யாற்றுதல் செய்யத்
தோழி தலைவனுக்குக் கூறுதல்.

பேயாவி வெம்முலைப் பாலோ டருந்திய பிள்ளைமுகிற்
காயா நிறத்தன் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பா
தோயா தொருகணர் தாழ்த்தனை யேலங்ஙன் றோகையுயிர்
மாயா தொருகணர் தாழா தினியென்ன வாசகமே. (௨௭௯)

காவன் மிகவுரைத்தல்.

(இ-ள்.) குறியிடத்து நீ வருவதற்கும் அவள் வருவதற்கும்இடை
யூறுகிய காவல் மிகவாயினதென்று தோழி தலைவனுக்குக் கூறுதல்.

அம்பொன்னின் மேருவில் வெம்புகி தீட்டு மளகைப்பிரான்
பைம்பொன்னின் மார்பன் குலோத்துங்க சோழன் பணிவரைவா

யெம்பொன்னைத் தாய்புறங் காக்கின்ற வாறிரர் தேர்க்குதவாச்
செம்பொன்னைப் பேய்புறங் காக்கின்ற வாறொக்குந் தேர்மன்னனே ()

காம மிக வுரைத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி வேட்கை மிகவாயினதென்று தோழி தலைவனு
க்குக் கூறுதல்.

கதிக்குங் கனதனத் தாட்கைய நீதந்த காமச்செந்தி ‘
பதிக்குந் தீராத் திரளும்வெண் ணீறெழும் பாவலர்வாய்
துதிக்கும் புகழள கேசன் குலோத்துங்க சோழன்வெற்பின்
மிதிக்கும் பசம்புல்லுந் தீயுமென் னுமினி மேற்சொல்வதே. (௨௮௧)

கனவு நலிபுரைத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவிக்குக் கனவினால் வந்ததுன்பத்தைப் பாங்கிதலை
வனுக்குக் கூறுதல்.

கூருந்திகிரித் திருமால் குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பில்
வாருந் தலைவரென் சொல்லொன்று கேளுமெம் மாதணைக்கே
சோருங் கனவந்து நீர்கொடு போன துயிலையின்னர்
தாருங் கனவினிற் கண்டாலு மும்மைத் தழுவுதற்கே. (௨௮௨)

கவினழி புரைத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவியழகழிந்திருத்தலைத்தோழி தலைவனுக்குக்கூறுதல்.

காவிய வாரிக் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பா
தீவிய வாண்மதி மாசண்ட கோலமுஞ் சீரணிச்ச
மேவிய மாந்தளிர் வெவ்வெயிற் கேவெம்பு மேனியும்பொன்
னோவிய மேற்புகை யுண்டது மாமிவ ளுன்பொருட்டே. (௨௮௩)

இவற்றுள்-வினவிய செவிலிக்கு மறைத்தமை விளம்பல் முதலா
கப் பிறர் வரைவுணர்த்த லீராகக் கூறிய வைந்தும் பொய்த்தற்கும்,
குறிபெயர்த் 'திடுதலும் பகல் வருவானே யிரவு' வருகென்றல் முதலிய
நான்கும் மறுத்தற்கும், உரவோன் நாடு முருங் குவனு மரபும் புகழும்
வாய்மையும் கூறலொன்றுங் கழற்கும், வரைவெதிர் வுணர்த்தல் முத
லாகிய ஏனைய ஒன்பதும் எய்துதற்குமுரியன; இவையெல்லாம் குறிப்
பிணனும் வெளிப்படையானும் வரைவுகடாவிய வாறுணர்க.

16-வரைவுகடாதல் முற்றிற்று.

பதினேழாவது.—ஒருவழித் தணத்தல்.

அஃதாவது-மேற்கூறிய பாங்கியொடு வரைதற்குடன்பட்ட தலைவன் தன்னூர்க் கொருவழி போய்வருகிறேனென்று போதல்;

அது-செலவறிவுறுத்தல் செலவுடன் படாமை செலவுடன் படுத்தல் செலவுடன்படுத்தல் சென்றுழிக்கலங்கல் தேற்றியாற்றுவித்தல் வந்துழிநொந்துரைத்தல் என ஏழுவகைப்படும்; அவைவருமாறு:—

• தன்பதிக்ககற்சி தலைவன் சாற்றல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தன்னூர்க்குப் போய்வருதலைப் பாங்கிக்குக்கூறுதல்.

இந்நாட் பதியின் முடிக்குங் கரும மெனக்குண்டுபோய்ப்
பின்னாட் புலரிக்கு முன்வரு வேன்பெருங் கோகனகப்
பொன்னாரு மார்பன் குலோத்துங்க சோழன் புகார்வரைவாய்க்
கொன்னாரும் வேல்விழி யாய்மொழி யாய்நங் குலக்கொடிக்கே. (1)

பாங்கி விலக்கல்.

(இ-ள்.) தலைவன் பிரிதலைப் பாங்கி விலக்குதல்.

தருங்கா வனைய கொடையான் குலோத்துங்கன் றஞ்சைவெற்பில்
வருங்கா வலவொன்று கேளுசொல் வேனெனங்கண் மானனைபா
ளொருங்காவி போம்பழி சூடாமுன் னாவிபி னுள்ளனங்கள்
கருங்காவி போந்தவஞ் செய்தபின் போவது காரியமே. (2அரு)

தலைவ னீங்கல் வேண்டல்.

(இ-ள்.) தலைவன் பாங்கியை யுடன்படுத்தி நீங்கற்பொருட்டு வேண்டிக் கூறுதல்.

மின்னாவி யிங்கெனக் கென்ன வியுமுங்கண் மின்னுக்கென்றாற்
பின்னாவி னைவ தொருவருக் கோபெருந் தாமரைச்செம்
பொன்னா தரிக்குங் குலோத்துங்க சோழன் பொருப்பனையா
யுன்னாமுன் னானை வருவேனில் லேனென தூரகத்தீத. (2அக);

தலைவனைப் பாங்கி விடுத்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவனை யூர்க்குப்போய்வருகென விடுத்தல்.

கோவியர் கூறை கவரந்தோன் குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பா
மேவிய காலையில் மீண்டில் யேல்விழி வென்றபழி

௭௬ குலோத்துங்க சோழன் கோவை.

வாணி மதன்கடை யம்பட்டி வாங்க வரும்வரிலென்
னாயிை யோவிய மென்பா யல்துண்மை யாய்விடுமே. (௨௮௭)

பாங்கி தலைவிக் கவன்செல வுணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவிக்குப் பாங்கி தலைவன் பிரிவைச் சொல்லுதல்.

மேற்காலம் வல்விசை யற்காப் பகலைவெங் கங்குல்செய்த
போர்க்கால நேரிக் குலோத்துங்க சோழன் புகார்வரைவாய்க்
கார்க்கால னேர்கண்ணி யுன்னிவிட் டேகவுங் கால்வருமோ
தேர்க்கால் கொடுநடந் தார்தம தூர்க்கின்று தேர்மன்னரே. (௨௮௮)

தலைவி நெஞ்சோடு புலத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி மனத்தொடு வருந்திக் கூறுதல்.

ஒருநாட் பிரிகில மென்றிரிப் போதொரு நாட்பிரிந்தால்
வருநாட்பி னுண்டென்கை யாவர்கண் டார்மலர் மானிகைச்செந்
திருமார் பணிந்த வுறந்தைக் குலோத்துங்க சென்னிவெற்பி
னருநாண் மதிக்குன் னுயிர்பிழைத் தாற்பின் னறிநெஞ்சமே. ()

இதுவரையும் பதினைந்தாநாள் நிகழ்ச்சி.

சேன்றேனீடலிற் காமமிக்க கழிபடர் கிளவி.

(இ-ள்.) தலைவன் மாலக்காலம்வரையும் வராமல் வரவுநீட்டித்
தலாற் காமமிக அதனால் மிகுந்த நினைவொடு கூறுதல்.

சிவனாந்தின் டேர்த்துகி லேதுணி யேசெம்மல் போர்க்களமே
நவனாம் வருணற்கு மாநக ரேநாக சூடிகையிற்
புவனாதி தீரன் குலோத்துங்க சோழன் புகார்மலைத்
தவனார் புனற்கட மேபுரை யாயித் தனியவர்க்கே. (௨௯௦)

பிறைகண் டிரங்கல். .

(இ-ள்.) தலைவி பிறைச்சந்திரனைக் கண்டு வருந்துதல்.

புந்திக்கு ளன்பர்நின் றுலுந்தம் மாகம் புழுங்குமென்று
சிந்திக் கவுமஞ்ச வேன்றெய்வ மேசெழுந் தாதகித்தார்
கந்தித்த மார்பன் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பி
னந்திப் பிறைக்கென்செய் வேனென்செய் வேன்பிரி வாற்றுகைக்கே.

பிறையோடு புலம்பல்.

(இ-ள்.) மேற்கூறிய பிறையோடு தன்றுயர்கூறித் தலைவி யிரங்
கிக் கூறுதல்.

தண்ணோடை நெற்றிக் களிற்றான் குலோத்துங்கன் மஞ்சைவெற்பி
மண்ணோடு கூடல் வளைத்தயர் வேன்மணிப் பூண்முலையிற் [ன்
கண்ணோ டருவியுங் கண்டெனைக் காய்வை கடலகத்துப்
பெண்ணோடுதித்தனையென்கைபொய்யோடுவெண் பிறைக்கொழுந்தே.

குருகோடு புலம்பல்.

(இ-ள்.) நாரைப் பறவையோடு இரங்கிக் கூறுதல்.

பொருங்கால வேற்கைக் குலோத்துங்கசோழன் புகார்த்துறைவாய்ப்
பெருங்கால வைக்குமுன் போங்குரு கீர்பெண் பழிக்கிரங்கி
யிருங்கால வேலர் தமதூர் குறித்தெம தூர்குறித்து
வருங்காலென் னெஞ்சைமுன் னேவரக் காட்டி வரச்சொல்லுமே.()

விடியாமைக் கிரங்கல்.

(இ-ள்.) இரவு விடியாதிருத்தலுக்குத் தலைவி வருந்திக்கூறுதல்.

போகாத கங்குலின் கற்பாந்த காலமும் போயொருநான்
மாகா தலரையு மெய்துவ மோவணங் காவரசக்
காகாய நல்குங் குலோத்துங்க சோழ னளகைவெற்பி
லேகாம லம்மட்டு நிற்கிலன் ரோவினி யென்னுயிரே. (௨௬௪)

தலைவியைப் பாங்கி யாற்றுவித்தல்.

(இ-ள்.) மேற்கூறியவாறு வருந்திய தலைவியைப் பாங்கி யவ்வரு
த்தத்தைத் தணியச் செய்தல்.

எவ்வேந்தரும்வந் திறைஞ்சிய பாத னிரவிஞ்சல்
செவ்வெந்தன் கோழிக் குலோத்துங்க சோழன் சிலைக்கொல்லிவா
யவ்வேந்த ரோட்டிய தேர்தோன் றியதினி யாழினுநின்
வெவ்வேந்த ரோட்டிய தேர்தோன்று மஞ்சல் விடுதியின்றே. ()

இதுவரையும் பதினாறாள் நிகழ்ச்சி.

தலைவன் வந்தமை பாங்கி யுணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் வந்தசெய்தி தலைவிக்குத் தோழிகூறுதல்.

௭௮ குலோத்துங்க சோழன் கோவை.

துயோர் பழிகொள்வ ரோமறந் தேனும்பொய் சொல்லுவரோ
நீயோயுந் தன்மைக் கொருமிப்ப ரோநில மேழனந்த
மாயோ னளகைக் குலோத்துங்க சோழன் வரையினென்னந்
போயோர் திரும்பிவந் தார்வருந் தேவினிப் பூங்கொடியே. (௨௬௬)

வந்தோன் றன்னொடு நொந்துவினாதல்.

(இ-ள்.) பாங்கி வந்த தலைவனொடு துன்பப்பட்டு வினாவுதல்.

விள்ளா தணைக்குங்கை சற்றே நெகிழினு மெய்துளங்கி
யுள்ளாவி போமெனுந் தையலை யோவுறி மீதுவெண்ணெய்க்
கள்ளா முகுந்தன் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பின்
வள்ளால் பிரிந்தொரு நாளிருந் தாயென்ன வஞ்சகமே. (௨௬௭)

தலைவன் பாங்கியொடு நொந்துவினாதல்.

(இ-ள்.) எவ்வண்ணந் தலைவியை யாற்றியிருந்தாயென்று தலைவ
ன் ரோழியொடு வருந்திக் கேட்டல்.

மீனாழி யேழு மெழுதீவும் விண்ணும் விழுங்கிற்றெங்கு
மானா தநில வென்றஞ்சி னேனஞ்சி யோடினர்பின்
கூனாத விற்கை யபயன் குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பின்
மானா ருயிர்க்கென்செய் தாய்நேற்றி ராமுற்றும் வாணுதலே. (௨௬௮)

பாங்கி தலைவியை யாற்றுவித்திருந்த அருமை கூறல்.

(இ-ள்.) வெளி.

பொறியார் நெருப்பெனப் பொங்கு நிலாவெள்ளம் புக்கழுந்தும்
வெறியார் குழவி யுயிர்பீட்ட வாறுபொன் மேருவிற்போய்க்
குறியார் புலியை யெழுதுங் குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பா
எறியாழி வெள்ளத்தி னுள்விழு மாணிக்கம் யான்கண்டதே. (௨௬௯)

இவற்றினைத் தன்பதிக்ககற்சி தலைவன் சாற்றலும் பாங்கி தலைவிக்
கவன்செலவுணர்த்தலுமாகிய இரண்டுஞ் செலவறிவுறுத்தற்கும், தலை
மகனைப்பாங்கி விலக்கலொன்றுஞ் செலவுடன்படாமைக்கும், நீங்கல்
வேண்டலொன்றுஞ் செலவுடன்படுத்தற்கும், பாங்கி விடுத்தலொன்
றுஞ் செலவுடன்படுத்தற்கும், தலைமகன் நெஞ்சொடு புலத்தல் முதலிய
கூறுஞ் சென்றழிக்கலங்கற்கும், தலைமகளை யாற்றுவித்தலும் தலைமக

க அ.—வரைவிடை வைத்துப் பொருள் எக்
வயிற் பிரிதல்.

ன் வந்தமை தலைமகட் குணர்த்தலுமாகிய இரண்டுத் தேற்றி யாற்று
வித்தற்கும், பாங்கி வந்தோன் றன்னொடு நொந்து விதைல் முதல்முன்
றும் வந்துழி நொந்துரைத்தற்கு முரியன.

17-ஓருவழித்தணத்தல் முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது.—வரைவிடைவைத்துப்
பொருள்வயிற் பிரிதல்.

அஃதாவது-விவாகத்தை யிடையிலே நிச்சயித்து விவாகத்துக்கு
வேண்டும் பொருள் காரணமாகத் தலைவன் பிரிதல்; அது - பிரிவறிவு
றுத்தல் பிரிவுடன்படாமை பிரிவுடன்படுத்தல் பிரிவுடன்படுதல் பிரி
வுழிக்கலங்கல் வன்புறை வன்பொறை வருவழிக்கலங்கல் வந்துழிமகி
ழ்ச்சி யென வென்பது வகைப்படும்; அவை வருமாறு:—

என்பொருட் பிரிவுணர்த் தேந்திழைக்கென்றல்.

(இ-ள்.) விவாகத்துக்காகப் பொருள்கொண்டுவருதற்குப்பிரியும்
என்னுடைய பிரிவைத் தலைவிக்குச் சொல்லென்று தலைவன்பாங்கிக்
குக் கூறுதல்.

குரமலைக் கும்பெம் பரியான் குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பிற்
சரமலைக் குங்கண்ணிக் கோதணங் கேசந்து மாண்மதந்தோ
யுரமலைக் கேயுரந் தோற்றே யிடுந்திறை யொப்பச்செம்பொன்
கரமலர்க் கேதரப் போவேன் வரையக் கருதியின்றே. (௩௦௦)

நின்பொருட் பிரிவுரை நீயவட்கென்றல்.

(இ-ள்.) வெளி.

போவா ரெனச்சொல்லுஞ் சொல்லதற் காவி பொறுக்கிலன்றோ
பாவார் குழலிக் கியான்சொல்லு வேன்பண்டு வாளரக்கர்
கோவா ருயிருண்ட வில்லான் குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பி
லேவார் சிலைவள்ள னீயே யுரைபிரிந் தேருவதே.* (௩௦௧)

நீடேனென்றவ னீங்கல்.

(இ-ள்.) தலைவன் நீட்டித்திராது விரைந்து வருவேனென்று
பாங்கியொடு கூறி நீங்குதல். நீட்டித்தல் - காலந்தாழ்த்தல்.

மாணார்கண் ணாளுமி யானுமொன் றாக மணக்கிண்டு
வானாத காற்றெய்தி லாகின்றி லேனம ராடுதென்னர்.

மீனாழ் விவிக்குங் கோழிக் குலோத்துங்கன் வெற்பனைப்பாய்
போனா னெடிதுநில் லேன்வரு வேன்கைப் பொருள்கொணர்தே.()

குளேதே துரைத்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவனுக்குச் சபதமெடுத்துச் சொல்லுதல்.

தருமா நெதிருங்கைக் கிள்ளி குலோத்துங்கன் றஞ்சைவெற்பா
வருமாறு நீசொன்ன சொற்பிழைத் தான்மழு மானெடுக்கும்
பெருமான் கிலையொடுந் தேரடி பேரும்பெய் யுங்கணையின்
செருமானத் தூணி வறக்கும்பொய் யாமந்தத் தேர்ப்பரியே.(௩௦௩)
இதுவரை பதினேழாநான் நிகழ்ச்சி.

பாங்கி தலைவிக் கவன்செல வுணர்த்தல்.

(இ-ள்.) பொருள்வயிற் பிரியுந் தலைவன் செல்லுதலைப் பாங்கி
தலைவிக்குக் கூறுதல்.

வில்லோ பிரானிளப் பானிதி யோவட வேந்திளப்பா
னில்லோ வரியிளப் பானறி யேனிடைந் தோடினரைக்
கொல்லோ மெனவிடுந் சென்னி குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பா
வல்லோ வெனுநின் முலைவிலைக் கேகினர் வாணுதலே. (௩௦௪)

பூங்குழையிரங்கல்.

(இ-ள்.) தலைவி வருந்தல்.

கண்ணே யனையவர் நீங்கின ராலினிக் காமனெய்யும்
புண்ணே புகப்புக வென்னுயிர் போம்பொன்னின் மாரிபெய்யும்
விண்ணே யெனுங்கைக் குலோத்துங்கன் கோழி விளக்கிழையாய்
பெண்ணே யிறைவரும் பொண்ணே நமரும் பெறுவதெங்கே.(௩௦௫)

பாங்கி கோடுஞ்சொற் சொல்லல்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு நீ யிரங்குவதென்னென்று கோழி தலைவியை
நோக்கிக் கொடிய சொல்லைச் சொல்லுதல்.

கரையாரும் பொன்னிக் குலோத்துங்க சோழன்கலை யாணிவெற்பிற்
குரையா ரலைத்தீரும் பாயலை வாய்குல நீதிக்கன்பர்
வரையா தயலவர் பல்வா யலரு மதனலரு
நிரையாய் வருத்த வருந்துவ தோநல நேரிழையே. (௩௦௬)

தலைவி கோடுஞ்சொற் சொல்லல்.

(இ-ள்.) மேற்கூறியபாங்கியைமனத்தினுஞ்ஞெந்துதலைவிகூறுதல்.

கஅ.—வரைவிடை வைத்துப் பொருள் வயிற் பிரிதல். அக

தருந்தாரு வன்ன குமார குலோத்துங்கன் றஞ்சைவெற்பிற்
பரிந்தார் வரைந்தில ரேனுமென் னும்பல காலகலா
திருந்தா ரெனினும்பின் வந்தா ரெனினுமே னுட்குளிரும்
மிரிந்தா ரெனுஞ்சொற் பொறுதணங் கேயிங்கென் பேதைநெஞ்சே.

வருகுவர் மீண்டெனப் பாங்கி வலித்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கிதலைவர் திரும்பிவருவரென் றகூறுதல். வலித்தல்—
வற்புறுத்திக் கூறுதல்.

கூற்றுங் கொடியுந் தொடர்வேற் குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பி
னேற்றுந் துயருனக் கேதணங் கேதும் மிருவருக்கும்
போற்றும் புணர்ச்சி திடமேநின் பூண்முலைப் பூண்களெல்லா
மாற்றும் பரிவை நினைந்தேனு மீண்டு வருகுவரே. (௩௦௮)

பருவங்கண்டு பெருமகள் புலம்பல்.

(இ-ள்.) தலைவன் பிரியும்போது கர்காலத்துக்கு முன்னேவரு
வலென்று குறிப்பாற் கூறிப் போயின னாதலாலே கார்ப்பருவங்கண்டு
தலைவி புலம்பிக் கூறுதல்.

தழைகா லங்கான மயிலாடு காலந் தளவுகொன்றை
குழைகால மிந்திர கோபமொய் காலங் குருகினஞ்சேர்ந்
தழைகாலங் கோழிக் குலோத்துங்க சோழ னிருங்கொல்லிவாய்
மழைகாலம் வந்தும் வராரோ நமைத்தனி வைத்தவரே. (௩௦௯)

இதுவுமது.

மின்னாகும் வாளொ னேறவீசி வில்லம்பு மீதுகொண்டு
மின்னாகுங் கோபத் தொடுநெடு மேகம் பெரும்பதத்திற்
கன்னூரி செய்த குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பி
னென்னா ஞாயிர்கொல்ல வந்ததெண் ணார்கொல்விட் டேகினரே. ()

இதுளே வம்பென்றல்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு புலம்பிய தலைவி தேறும் வண்ணம் பாங்கி
இது-காலத்தின் வந்த மேகமன்று. இடையே வம்பாகத் தோன்றிய
தென்று கூறுதல், வம்பு-காலமல்லாத காலத்திற் றோன்றும் பொருள்.

தெளிக்குந் திறமன்பர் வாராமுன் னார்த்தது செல்லிதென்று
துளிக்குங்கண் ணீர்பொழி யேலணங் கேதெவ்வர் சோரியுட்போய்க்

அ2 குலோத்துங்க சோழன் கோவை.

குளிக்குங் கரதல வேலான் குலோத்துங்கன் கோழிப்பிரா
னளிக்குங் கடாக்களிற் றார்ப்பும் பெற்றோர்துதி யார்ப்புமிதே. (௩௧௧)

இறைமகள் மறுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி பாங்கி கூறியவதனை மறுத்துக் கூறுதல்.

கொழுமுல்லைக் கோநிரை காத்தோன்குலோத்துங்கன்கோழிவெற்பிற்
செழுமுல்லைத் தூங்கை காசன்றென் பாய்திர ளாகவைஞ்
முழுமுல்லைப் பூம்புற வெல்லாம் வரிவண்டு மூசவிரிந்
தெழுமுல்லைப் போதும்பொய் யோமத வேளெடுத் தெய்கின்றதே.

அவர்துதாகி வந்தடைந்ததிப் பொழுதெனத் துணைவிசாற்றல்.

(இ-ள்.) தலைவி கார்காலம் வந்ததென்று கூறிய சொற்கேட்ட
பாங்கி தலைவன் தான் வருகின்ற செய்தியை யறிவித்தற்கு விடப்ப
இப்பொழுது இக்கார் தூதாய்வந் தடைந்ததென்று கூறுதல்.

ஓயா தழுதந் தனக்கீயுந் தானத் துதித்ததிரு
நீயாவ தெண்ணியுன் மெய்வருந் தாம நெறிமுறையிற்
சாயாத நீதிக் குமார குலோத்துங்கன் றஞ்சைவெற்பிற்
துயார் வருவது காரோதப் போந்தது துதெனவே. (௩௧௩)

தலைவி யாற்றல்.

(இ-ள்.) தலைவி துன்பத்தைச் சகித்திருத்தல்.

பொர்க்கும் பலநதி தம்மாழிக் கேள்வனைப் புல்லுதுமென்
றார்க்குங் கவிப்பெழுந் தாலிக்குங் காணடை யாருடைந்து
தாற்கும் படிகண்ட கோழிக் குலோத்துங்க சோழன்வெற்பி
னெற்குந் தலைவர் வரும்போதிப் போதஞ்ச லென்னெஞ்சமே. ()

அவனவட் புலம்பல்.

(இ-ள்.) 'பொருளிட்டச்சென்ற தலைவன் தன்கருமமுற்றியபின்
றையே யவ்வீழ்ந்துத் தலைவியை நினைத்துப் புலம்புதல்.

சிலைமீது வாங்கு முகிலாங் குலோத்துங்கன் நென்னுறந்தைத்
தலைமீது மேகமுன் னோடக்கண் டாற்றள ராதெழுந்த
மலைமீது நின்று கடற்கோடு மாறென்பர் மைக்கடனின்
றலைமீ துதித்தமின் னூர்மலைக் கோடுமின் றுறிரண்டே. (௩௧௫)

க அ.—வரைவிடை வைத்துப் பொருள் அங்
வயிற் பிரிதல்.

இதுவுமது.

இதுவரையும் பதினேழாநாள் நிகழ்ச்சி.

வட்டிளந் தாதகித் தாரான்றெவ் வாயிப மெங்குமம
ராட்டிளஞ் சீயங் குலோத்துங்க சோழ னளகைவெற்பிற்
காட்டிளம் பூங்கொடி மெல்லா மழைக்குக் கதிர்த்தெழுநம்
வீட்டிளம் பூங்கொடி நெஞ்சே மழைக்கு மெலிந்தெழுமே. (௩௬௬)

பாகன்றன்னோடு சோகங்கொண்டவன் சொல்லல்.

(இ-ள்.) சோகங்கொண்ட தலைவன் தேர்பாகனோடு தேரை
விரைந்து நடாத்தச் சொல்லுதல்.

காராழி மூழ்கிய மைந்நாகம் போலநங் காரிகைகண்
ணீராழி மூழ்கு முலைவல வானில மேழ்புரக்கு
மோராழி வேந்தன் குலோத்துங்க சோழ னுற்றதைவெற்பிற்
மோராழி மேகமுன் னோடுமுன் னோட்டுநின் செங்கைகொண்டே.

இதுவுமது.

என்பெருந் தேர்வல வாதிரு மான்மக னேறுமொரு
நன்பெருந் தேரிற் கடிதோட வேண்டு நளினமனைப்
பொன்பெருந் கேள்வன் குலோத்துங்க சோழன் புகார்வரைவாய்த்
தென்பெருந் சார்த முலையாவி மீளத் திருப்புகைக்கே. (௩௬௭)

மேகந் தன்னோடு சொல்லல்.

(இ-ள்.) தலைவன் வருங்காலத்து மேகத்தைநோக்கிக் கூறுதல்

தார்மேன் மணத்த புயத்தான் குலோத்துங்கன் றஞ்சையென்னு
மார்மே லணுகமுன் போமுகில் காளுறங் காதவிழி
நீர்மே லொருவெறுங் கூடுகண் டாலின்று நீர்விளம்புந்
தோர்மே லொருவெறுங் கூடுகண் டேனெனுஞ் செய்தியையே. ()

பாங்கி வலம்புரிகேட் டவன் வரவறிவுறுத்தல்.

(இ-ள்.) வலம்புரிச் சங்கோசையைக் கேட்டுத் தோழி தலைவன்
வாவைத் தலைவிக்கறிவித்தல்.

பெண்சங்கந் தூற்றலுங் கூடலி லேநின் பெருமலர்க்கை
மண்சங்கந் தூற்றலு நீக்கணங் கேமனு நீதியெடுத்

அச குலோத்துங்க சோழன் கோவை.

தொன்சங்க மேத்துங் குலோத்துங்க சோழ னுறந்தைவெற்பிற்
தொன்சங்க மன்பர்வந் தாரென்று தோர்முன் நமரித்ததே. (௩௨௦)

வலம்புரிகிழத்தி வாழ்த்தல்.

(இ-ள்.) வலம்புரிச்சங்கைத் தலைவீ வாழ்த்தல்.

சரிசங்க மென்கையில் வீழாது காத்த தலைவர்திண்டேர்ச்
சரிசங்கம் யாடுதென்று வாழ்த்தெடுப் பேன்சுரர் மாதர்நையப்
புரிசங்க மூதுங் குலோத்துங்க சோழன் புகாரணையர்
திரிசங்கம் பூமியில் வீழாது காத்தவன் சீரோத்ததே. (௩௨௧)

இதுவுமது.

நடைப்பா லனத்தையொப் பீர்மற வேனுயிர் நல்கியன்ப
நடைப்பாநத் தோர்வர வும்பகர்ந் தேயொரு தோற்றமெடுத்
நடைப்பாடி புக்க குலோத்துங்கன் கோழி யெழிற்கொல்லிவாய்
விடைப்பாக னாரிடத் தாரிடத் தார்செய்த மெய்நன்றியே. (௩௨௨)

தலைவன் வந்துழிப் பாங்கி நீனைத்தமை வினாதல்.

(இ-ள்.) தலைவன் வந்தவிடத்துத் தோழி தலைவியை சீனைத, ச
முண்டோவென்று கேட்டல்.

மனமேபைந் தாமரை யத்தா மரையின் மலருக்கெங்க
ளானமே திருவெனச் செய்ததுண் டோவம்பொன் மாரிசொரி
கனமே யெனுங்கைக் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பா
தனமே கொணர வனமே கொணர்ந்தெய்துந் தாண்ணடைக்கே. ()

வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிந்த தலைவன் பொருளீட்
டிவந்த இற்றைத்தினம் முப்பத்து நான்கா நாளென்க; முப்பத்துநான்
கென்னுங் கணக்கு எற்றற்பெற்றதெனின், “களவினுட் டலிர்ச்சி
வரைவி னீட்டந், திங்க ளிரண்டி னகமென மொழிப” என்னும் இறை
யராகப் பொருட் சூத்திரவுரையில் பொருளீட்டிவந்த தலைவன் ஆறு
நாளில் வரைவு முடிப்பென்று கூறியதனாலும் தலைவன் தலைவியைக்
கண்ட பதினெட்டாநாளிற் பொருள்வயிற் பிரிந்ததனாலும் ஐம்பத்தா
நாளிற் வரைவு முடிந்ததாகக் கூறுதலாலும் என்க. அற்றேல், “வரை
விடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிவோ, ரிருதுவின் கண்ணுடைத்
தென்மனார் புலவர்” எனக்கூறி னாராலோவெனின், இருதிங்களைன்
நது எல்லை கடவாமைக்குக் கூறியதன்றி இருதிங்களுள் வரக்கூடா

க.அ.—வரைவிடை வைத்துப் பொருள் அரு வயிற் பிரிதல்.

தென்னும் யாப்புறவின்மையினென்க. ஆயின், “வரைவினீட்டந் திங்க ளிரண்டினக” மென்றதனால் அதுபதாநாள் மணமுடிந்ததாகக் கூறினா லென்னையெனின், அச்சுத்திரவுரையில் திங்களிரண்டினு நான்குநாளி ருக்க மணமுடிப்பதியல் பென்று கூறியதனால் கூறலாகாதென்க. மாத த்தினந்தமாகிய நான்கு நாட்கள் மணத்துக்கு விலக்கப்பட்டனவெ ன்று சோதிடதூலவர் சிலர் கூறுதலாலிங்ஙனங் கூறியது போலும்.

தலைவ னினேத்தமை சேப்பல்.

(இ-ள்.) வெளி.

தன்னுத வண்மைக் குமார குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பி னன்ற முமைவிடுத் தேகுமந் நாட்டி னறுங்குழலா னொன்று யினாளன்றி யென்பார் வையுமென் னுளமும்விட்டுச் சென்றாலன் றேவணங் கேடுகினைத் தேனென்று செப்புவதே. (௩௨௪)

ஆற்றுவித் திருந்த அருமை சாற்றல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவியை யாற்றுவித்திருந்த அருமையைத் தலை வனுக்குக் கூறுதல்.

தனிக்கே ளபயன் குமார குலோத்துங்கன் மஞ்சைவெற்பா லினிக்கேதந் திரவுன் றேர்வரு மோவென நான்விரிச்சி கனிக்கே பொழில்சென்று கேட்டுநின் றேனன் கனிபறிப்பார் கனிக்கே யிரதமுண் டென்பாரஃ தானியைக் காத்ததுவே. (௩௨௫)

இவற்றுள் - என்பொருட் பிரிவுணர்த் தேந்திழைக் கென்றலும் பாங்கி தலைவிக்கவன் செலவுணர்த்தலுமாகிய இரண்டும் பிரிவறிவுறுத் தற்கும், நிற்பொருட் பிரிவுரை நியவட் கென்றலொன்றும் பிரிவுடன் படாமைக்கும், நீடேனென்றவ னீங்கலொன்றும் பிரிவுடன் படுத்தற் கும், தலைவியிரங்கலும் பாங்கி கொடுஞ்சொற் சொல்லலும்பருவங்கண்டு பெருமகள் புலம்பலும் இறைமகண் மறுத்தலும் அவனவட் புலம்பலு மாகிய ஐந்தும் பிரிவுழிக் கலங்கற்கும், வருகுவர் மீண்டெனப் பாங்கி வலித்தலும் இகுளை வம்பென்றலும் அவர் தாதாகி வந்தடைந்த திப் பொழுதிதனிற் றுமாகிய நான்கும் வன்பொறைக்கும், பிணைவியியாற்ற லொன்றும் வற்புறைக்கும், பாகனோடு சொல்லலும் மேகத்தோடு சொல்லலுமாகிய இரண்டும் வரும்வழிக் கலங்கற்கும், வரவறிவுறுத்தல் முதலாகிய ஐந்தும் வந்துழிமகிழ்ச்சிக்குமுரிடன.

18-வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிதல் முற்றிற்று.

முதலாவது களவியல் முற்றிற்று.

இரண்டாவது வரைவியல்.

அஃதாவது-தலைவன் தலைவியைக் குரவர் முதலாயினோர் கொடுப் பவுங் கொடாதொழியவும் கற்பிற்குநிமித்தமாகிய வதுவைச் சடங் கொடி பொருந்தி மணஞ்செய்துகோடல்; ஆதலால்துகற்பின் பாற்படு மென்க; இவ்வரைவு-வரைவு மலிவும் அறத்தொடு நின்றலுமாகிய இரண் டிவகைப்படும்; அவற்றுள்,

பத்தொன்பதாவது.—வரைவு மலிவு.

அஃதாவது-வரைவு தொடங்கி நடக்கு முயற்சியிருதல்; அது- வரைவு முயல்வுணர்த்தல் வரைவெதிர் வுணர்த்தல் வரைவறிந்து மகி ழ்தல் பராவல்கண்டிவத்தலெனநான்குவகைப்படும்; அவைவருமாறு:—

காதலன் முலைவிலை விடுத்தமை பாங்கி காதலிக் குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தனவிலையாகத் திரவியங் கொடுத்ததைத் தோழி தலைவிக்குக் கூறுதல்.

கடமே நிகரிளங் கொங்கைக்குத் தோற்றுன் கடைத்தலைமுன் வடமேரு வந்து வணங்குகை போல்வட காளிந்திபாற் குடமேய மேய்த்த குமார குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பிற் றடமேய தோணம்ப ரீந்தார் முலைவிலை தாழ்குமுலே. (௩௨௩)

காதலி நற்ற யுள்ள மகிழ்ச்சி யுள்ளல்.

(இ-ள்.) தலைவன்விடுத்த முலைவிலைப் பொருள்களைக்கண்டு நம் மகட்கு மணஞ்செய்யுங்காலமென்று நற்றய் மகிழுமுள்ள துஃமகிழ்ச்சி யைப் பாங்கி நினைத்துக் கூறுதல்.

கற்றார்க்கு வள்ளல் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பிற் செற்றார் தொழமுன்னர் செங்கையி னாற்செழும் பான்முலையைப் பற்றார் குழவி தனைப் பெறுந் தாய்நம் பதமணிந்தா னற்றாய் மகிழ்வு திருத்தாய் மகிழ்வினனி பொங்குமே. • (௩௨௪)

பாங்கி தமர்வரை வெதிர்ந்தமை தலைவிக் குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தமர்மணங்கூறி வந்துழித் தலைவி தமர்மண மெதிர்ந்தமை பாங்கிதலைவிக் குணர்த்தல்.

முன்றாளி னல்லறஞ் செய்தோன் முயலின் முயன்றதெல்லா மெந்நாளும் வந்தெய்து மாரணங் கேயெழு பார்மடந்தை

தன்னாய கன்சங் கமன்வாழ் குலோத்துங்கன் றஞ்சை வெற்பி
னன்னு யகற்குத் தரவிசைந் தார்நின்னை நந்தமரே. (௩௨௮)

தலைமக ஞ்வகை யாற்றா துளத்தோடு கிளத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி மகிழ்ச்சியடங்காது நெஞ்சோடு கூறுதல்.

வல்லா ரொருவர் துணைபெற் றுள்ளோர்க் கென்றும் வாழ்வுறுவ
தில்லாத தோஷுள்ள தென்கைகண் டாயெழு காலிங்கமுங்
கொல்லா புரமும் பொருதோன் குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பி
னல்லா டவர்மணம் பெற்றனை யேயின்று நன்னெஞ்சமே. (௩௨௯)

தலைவனைப் பாங்கி வாழ்த்தல்.

ஆரே மலையுங் குலோத்துங்க சோழ னளகைவெற்பிற்
பாரே தொழுவென்றும் வாழிய நீ பெங்கள் பான்மொழிக்குவ்
வாரே யணிந்த வலரையெல் லாமொழி வாகக் கொய்தோ
நீரே யணிந்த தலர்மலை கூறு நிலமன்னரே. (௩௩௦)

தலைவி மணம்பொருட்டாக வணங்கைப் பராகிலை காட்டல்.

(இ-ள்.) தலைவி மணம் நிமித்தமாகத் தெய்வத்துக்குச் சிறப்புச்
செய்து வாழ்த்திக்கொண்டு நிற்கு நிலையைப்பாங்கி தலைவனுக்குக்காட்
டெதல்.

உள்ளாசைத் தீயு முயிர்ப்பும்வெங் காம னுயிர்த்தவம்புந்
தெள்ளாவிப் பூவெனத் தெய்வமுன் னேதினந் தாழ்த்தலைப்பார்
புள்ளார மலைக் குலோத்துங்க சோழன் புகார்வரைவாய்
வள்ளா லுனது மணம்பொருட் டாலெங்கள் வானுதலே. (௩௩௧)

இ துவமுது.

யாதேனூந் தெய்வத்தி னெய்தா திராதென்று தேறியெங்கள்
மாதே யணங்கை வணங்குகை பார்மது ரித்ததொன்னுல்
காதே மணக்குங் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பா
நீதேனும் வண்டு மெனக்கூடுங் கூடலி னேயங் கொண்டே. (௩௩௨)

கண்டோன் மகிழ்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி தெய்வத்தை வாழ்த்துதலைக் கண்ட தலைவன்
மகிழ்தல்.

அஅ குலோத்துங்க சோழன் கோவை.

கொத்தார மாலிக் குமார குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பின்
மைத்தாரைக் கண்ணி யணங்கினை யேமணம் வேண்டியிரு
கைத்தா மரையுங் குவிவாக நோக்கியென் காதலுள்ள
மெய்த்தா மரையும் விரிவாக்கியதென் விளம்புவதே. (௩௩௩)

இவற்றுள்-காதலன் முலைலீலை வீடுத்தமை பரங்கி காதலிக்
குணர்த்தலும் தலைவி மணம்பொருட்டாக அணங்கைப் பராலிலை காட்
டலுமாகிய வீரண்டும் வரைவு முயல்வுணர்த்தற்கும், பாங்கி தமர்
வரை வெதிர்த்த மை தலைமகட்குணர்த்தலாகிய வொன்றும் வரை
வெதிர் வுணர்த்தற்கும், நற்றாயுள்ள மகிழ்ச்சியுள்ளலும் உவகையாற்றா
துளத் தொடுகினத்தலுந் தலைவனைப் பாங்கிவாழ்த்தலுமாகிய மூன்றும்
வரைவெதிர்த்தமகிழ்த்தற்கும், தலைமகனணங்கைப்பராலிலைகண்டோன்
மகிழ்தலாகிய வொன்றும் பராவல் கண்டுவத்தற்கு முரியன.

இதுவரை ஐம்பத்தொன்றாள் நிகழ்ச்சி.

19-வரைவு மலிவு முற்றிற்று.

இருபதாவது.—அறத்தொடு நின்றல்.

அஃதாவது-களவை முறையே வெளிப்படுத்தி நின்றல். முறையே
வெளிப்படுத்தி நின்றலாவது; தலைவி பாங்கிக் கறத்தொடு நின்றல். பா
ங்கி செவிலிக்கறத்தொடு நின்றல். செவிலி நற்றாய்க் கறத்தொடுநின்றல்
நற்றாய் தன்னையர்க் கறத்தொடு நின்றலெனக் கொள்க. அறத்தொடு
நின்றற்குப் பொருள், முறையே வெளிப்படுத்தி நின்றவென்பது; இப்
பொருள் எவ்விடத்திற்கு மாகாது இவ்விடத்திற்கு மாதிரிமென்று
கொள்க; அது - முன்னிலை முன்னிலைப்புறமொழியுடைய இருவகைப்ப
டும், அவை வருமாறு:—

கையறு தோழி கண்ணீர் துடைத்தல்.

(இ-ள்,) தீளவுப் புணர்ச்சியால் மிகவும் அலரெழுதல் கண்டு தந்
தையர் முதலாயினோர் வெறுப்புற்ற தறிந்த தலைவன் பிரிந்தேக, அப்
பிரிவாற்றாமையா லழுதுகொண்டிருந்த தலைவியை ஆற்றிக் கையற்ற
தோழி யருகிருந்து கண்ணீர் துடைத்தல். கையறல் = செயலறல்.

நீலமுத் தாகவு நீலமுத் தானின் முலையின்முத்தின்
கோலமை நீலம் நாகவு மேருன்ற மேந்தியன்று

காலமை காத்த திருமால் குலோத்துங்கன் றஞ்சைவெற்பிற்
காலமை வேல்விழி யாய்மொழி யாய்வந்த காரணமே. (௩௩௪)

கலுழ்தற்குக் காரணங் கூறல்.

(இ-ள்.) தலைவியழுதற்குக் காரணஞ் சொல்லுதல்.

கனவே பொருவர் புணரப் பொருந்துமென் கண்கள்விழித்
தனவே நினைந்து கலுழ்கின்ற னன்றருக் காடுநீகப்
புனவே யிசைத்த குலோத்துங்க சோழன் புகார்வரைவாய்
வனவே யனையபைந் தோளாய் பிறிதில்லை ஷாட்டங்களே. (௩௩௫)
தலைவன் தெய்வங்காட்டித் தெளிப்பத் தெளிந்தமை யெய்தக்கூறல்.

(இ-ள்.) தலைவன் றெய்வத்தைக் காட்டிக் கரியென்று குளுறவு
சொல்ல மெய்யென்று தெளிந்த அதனைப் பாங்கிக்குப் பொருந்தக்
கூறுதல்.

அரிகாட்டு மாலேக் குலோத்துங்க சோழ னளகைவெற்பிற்
சரிகாட்டுந் தோளணங் கேதெளிந் தேன்றமி யேன்மறவேன்
வரிகாட்டும் வண்டுசெந் தேன்மறந் தாலு மதேனெனமுன்
கரிகாட்டு மென்றவர் தாந்தெய்வ மேகரி காட்டியதே. (௩௩௬)

இறைவி தலைவ னிகந்தமை யியம்பல்.

(இ-ள்.) தலைவி தலைவ னீங்கினமை பாங்கிக்குக் கூறுதல்.

கையோடி யொன்றணங் கேதெய்வங் காட்டக்கை யொன்றெனது
மையோதி வைத்ததெண் ணைக்கன் றார்மனம் வாக்கிரண்டு
செய்யோ னுறந்தைக் குமார குலோத்துங்க சென்னிவெற்ப
ரையோபொய் யாரென்று நார்தேறுகைநம் மறிவின்மையே. (௩௩௭)

பாங்கி யிற்பழித் துரைத்தல்.

(இ-ள்.) தலைமகளியலைப் பாங்கி பழித்துக் கூறுதல்.

வையம் புரக்குங் குமார குலோத்துங்கன் வாழுறந்தைக்
கொய்யம் புயமனைக் கொம்பனை யாய்கொண்ட காதல்கண்டு
மெய்யன்ப ரென்றிருந் தேமவர் தாம்வந்து மெள்ளமெள்ளப்
பொய்யன்ப ராகிவிட் டாரினி யாரன்பைப் போற்றுவமே. (௩௩௮)

தலைமக ளியற்பட மொழிதல்.

(இ-ள்.) அங்கனங் கூறக்கேட்ட தலைமகள் தலைமகளியற்கை
யோரியல்புட மொழிதல்.

அலைக்குந் துயரத்தி னெஞ்சக்குந் தஞ்ச லயர்த்தவென்கண்
 ணிலைக்குந் தலைவர் பிரிந்த கலார்நிக ரார்நகரங்
 குலைக்குந் தடக்கைக் களிற்றான் குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பின்
 முலைக்குங் கொடுங்கைக்கு மெய்தார்மின் னேயென் முதல்வினையே.

தேய்வம் போறைகோளச் செல்குவ மென்றல்.

(இ-ள்.) தலைவர் தெய்வத்தின்மேற் பிரியேனென்றாணை கூறிப்
 பிரிந்துபோன ராதலால் அத்தெய்வம் சேராதபடி அவர்எங்கட்குக் குற்
 தஞ் செய்தார்ல்லர் நீ பொறுத்துக்கொள்ளென்று வேண்டிக் கோட
 ற்கு இருவேழம் போதுவேமென்று தலைவி பாங்கியுடன் கூறுதல்.

நறுப்பு லடிசிலைப் பூவொடு தூவி நமைநம்பிரான்
 பிறிப்பாவ தில்லையென் றோதும்பொய் யாணையைப் பேரமுகி
 னுறுப்பான் மதனன் குலோத்துங்க சோழ னுறந்தாவெற்பிற்
 பொறுப்பா யினித்தெய்வ மேயென்று வேண்டுவம் போயணங்கே.

இல்வயிற் செறித்தமை செப்பல்.

(இ-ள்.) தலைவி தன் மெய் வேறுபாட்டாலும் ஊரிலுள்ளா ரல்லர்
 தாற்றுதலாலும் நற்றாயுளத்தில் வெறுப்பாகி மனையிடத்திலென்னைக்
 காலல்செய்தாளென்று பாங்கிக்குக் கூறுதல்.

தேவும் பகையுஞ் சிறுகாலு மாவியுஞ் சேரணுவ
 மேவும் பிறவும் புகாதணங் கேவிண்ணு மண்ணுமெல்லார்
 தாவும் பெரும்புகழ்ச் சோழன் குலோத்துங்கன் தஞ்சைவெற்பில்
 வாவுந் துயரத் தெனையனை காக்கு மனையென்பதே. (நசக)

சேவிலி கணையிரு ளவன்வரக் கண்டமை கூறல்.

(இ-ள்.) செவிலித்தாய் செறிந்த இருட்குறியிடத்துத் தலைவன்
 வரக் கண்டாளெனத் தலைவி பாங்கிக் குணர்த்தல்.

தண்டா மரைகயவு சங்கிவை மூன்றன்பர் தாட்குறியிற்
 கண்டா ளெனையஞ்னை காய்ந்துசொன் னுள்கரு நாடம்வங்கங்
 கொண்டாளுந் கிள்ளி குமார குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பில்
 விண்டாளுந் தோளி வயலுக்கல் லாதில்லை வெற்புக்கென்றே. (நசஉ)

சேவிலி நிலைமகள் வேற்றுமைக் கேது வினாதல்.

(இ-ள்.) செவிலித்தாய் தலைவியின் தவயவ வேறுபாட்டுக்குக்
 காரண மென்னையென்று பாங்கியைக் கேட்டல்.

மலராத தாம்பரை பொன்பூத் தனமல ராங்குவனை
புலராத முத்தினம் பூத்தன வாற்புவி காக்குமனு
குலராச சங்கம ராச குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பி
லலரார ணங்குக்கென் னீழபுனங் காவ லகன்றபின்னே. (௩௪௩)

பாங்கி வெழிலிலக்கல்.

(இ-ள்.) செவிலித்தாய் வெறியாட்டாளனையழைத்து மகட்டு
நோயுற்றவாறும் அதுநீருமாறுஞ் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்புழித்
தெய்வம் வந்தாடும்போது பாங்கி அத்தெய்வத்தை யாடவேண்டா
வென்று விலக்குதல். வெறியாட்டாளன் ஆடு பலிகொடுத்தார் நீரு
மென்புழி அவ்வாட்டைக் கொல்லாமல் விலக்கவெனினு மமையும்.

நடைத்தலை யன்னமன் னீர்பர வேந்தர் நடுங்கச்சங்கங்
கடைத்தலை யார்க்குங் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணியன்னுட்
குடைத்த கருங்கட லொப்பா மயல்வெள்ள முண்பனவா
மடைத்த கரையுடைத் தானிற்கு மோதும் மறிவின்மையே. (௩௪௪)

வெறி விலக்கியவதனாற் செவிலி பாங்கியை வினாதல்.

(இ-ள்.) வெறியாடல் விலக்கிய காரணத்தைப் பாங்கியுடன்
செவிலித்தாய் கேட்டறிதல்.

மாதோ வருந்திய நோய்க்கன்றை யாடும் வழிவெறியை
நீதோகை வந்து விலக்கினை யானெடுந் தேர்பகலின்
போதோவல் லாக்குங் குலோத்துங்க சோழன் புகார்வரைவா
யேதோ வறிகிலன் யானறிந் தாற்சொல் லெனக்கினியே. (௩௪௫)

தோழி பூத்தரு புணர்ச்சியா லறத்தொடு நின்றல்.

(இ-ள்.) பூவைக் கொடுத்ததனாற் புணர்ந்த களவை வெளிப்படுத்தித்
தோழி கூறுதல்.

குளித்தாகி ஞழிகிய வேளம்பென் றேநங் கொடிக்கொருகோன்
றெளித்தா தரவுடன் காட்டுகை போலத் திருநையுளங்
களித்தாகம் வைக்குங் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணியன்னீ
ரளித்தான்வெண் முல்லையுங் கஞ்சமு நீல மசோகமுமே. (௩௪௬)

புணரூ புணர்ச்சியா லறத்தொடு நின்றல்.

(இ-ள்.) புணலாற்குடும் புணர்ச்சியை வெளிப்படுத்திக்கூறுதல்.

கூட குலோத்துங்க சோழன் கோவை.

காராருங் கொல்லிக் குலோத்துங்க சோழன்சல் யாணிப்பிரா
னீராரும் பொன்னியெம் மான்படிந் தாடலு நீண்டபொன்னிப்
பேரா நிழுத்தமை கண்டெடுத் தானொரு பேரிறைவன்
வாராழி வந்துதிக் குந்திரு வேந்திய மாலென்னவே. (௩௪௭)

களிறுதரு புணர்ச்சியா லறத்தோடு நின்றல்.

(இ-ள்.) யானையைத் தடுத்துக் காத்துக் கூடும்புணர்ச்சியை வெளி
ப்படுத்திக் கூறுதல்.

பொன்னார மாப்பன் குலோத்துங்க சோழன் புகாரனையா
யுன்னரி பின்னுங் கரிமுன்னு மாவொரு தோன்றனின்ற
கோன்னார மாரிக் கணையா லதன்பெருங் கோடொடித்து
முன்னார மாரியும் பெய்ய வென்றானம் முதுகிரிககே. (௩௪௮)

தலைமகள் வேற்றுமைகண்டு நற்றாய் செவிலியை வினாது.

(இ-ள்.) தலைவி வேறுபாட்டை நற்றாய் தெரிந்து அதனுண்மை
யைச் செவிலியைக் கேட்டறிதல்.

மீதோ பசந்ததென் சொல்லோ கசந்தது வேல்விழியின்
போதோ புனலைப் பொழிகின்ற தாற்பொருந் தாவரசர்
வாதோட வோட்டுங் குலோத்துங்க சோழன் வரைக்கொல்லிவா
யேதோ வறிகின்றி லேன்மகண் மேனி யினைக்கின்றதே. (௩௪௯)

செவிலி நற்றாய்க்கு முன்னிலை மொழியா லறத்தோடு நின்றல்.

(இ-ள்.) முன்னிலைப் புறமொழியா லுணர்ந்தாது முன்னிலை மொ
ழியினாலே களவை வெளிப்படுத்தி நற்றாய்க்குச் செவிலிகூறுதல்.

கூருந் தமிழ்கொள்ளுங் கிள்ளி குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பிற
சோருந் திருவுக்குத் தேடிநில் லாயொரு தோன்றல்சென்று
தாருங் கொடுத்தன னும்புன லீர்ப்பவந் தாங்கினனாஞ்
சேருங் களிறு விலக்கின னாமென்கொல் செப்புவதே. (௩௫௦)

இவற்றுள்-வெறி விலக்கலொன்று முன்னிலைப் புறமொழிக்கும்,
ஏனைய பதினேழு முன்னிலை மொழிக்கு முரியன.

20-அறத்தோடுநின்றல் முற்றிற்று.

இருபத்தொராவது-உடன்போக்கு.

அஃதாவது-தலைவன் தன்னூர்க்குத் தலைவியை யுடன்கொண்டு
போதல்; அது - போக்கு கற்பொடுபுணர்ந்த கல்வை மீட்சியென

மூன்றவகைப்படும்; அவற்றுள்-போக்காவது-போக்கறிவுறுத்தல்போக் குடன் படாமை போக்குடன் படுத்தல் போக்குடன் படுத்தல் போக்கல் விலக்கல் புகழ்தல் தேற்றல் என எட்டிவகைப்படும்; அவ்வெட்டும்பாங்கி தலைவற்குடன் போக்குணர்த்தல் முதல் தலைவன் நன்பதியடைந்தமை தலைவற் குணர்த்தலீருகிய பதினெட்டு விரிப்படும்; அவைவருமாறு:—

பாங்கி தலைவற் குடன்போக் குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) காவலதிகப்படுதலால் தலைவியை யுண்ணூர்க் குடன் கொண்டுபோதியெனப் பாங்கி தலைவனுக்குக்கூறுதல்.

வள்ளா விவளை யெளிதிற் கொடாரெமர் மாநகர்க்குப்
புள்ளாடு கண்ணி யுடனடப் பாய்புக மூம்பழியு
நள்ளாது கற்பு மிதுவே குலோத்துங்க னாகைவெற்பிற்
கொள்ளாரிம் மங்கை முலைவிலைக் காவண்ட கோடியுமே. (௩௫௧)

ஆங்கவன் மறுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவிகொடிய பாலையில் நடக்கச் சகியாளென்று தலைவன் தடுத்துக் கூறுதல்.

செவ்விய கான்பெறு மின்சி றடிசெல்லு மாறெந்நனே
வவவிய மாகடல் வந்தவித தாலுங்கை வாளினிறபோய்
நவவியை வீழ்தத சிலைபான் குலோத்துங்க னாகைவெற்பில்
வெவ்விய பாலை யவியாது போவதென் மெல்லியலே. (௩௫௨)

போக்குடன் படுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவியைத் தலைவன் கூட்டிப்போதற்குப் பாங்கியுடனப் படுத்திக் கூறுதல்.

கயலார் வயலள கேசன் குலோத்துங்கன் காவிரிநாட்
பெயலாந் துணைகிய ரீயன்றி யாரொரு நாட்பிரியு
மயலார் கனவிலு மையல்கொண் டாண்மடக் கன்னியென்னு
மயலார் கடுஞ்சொல் வினுஞ்சுடு மோவவ் வருஞ்சுரமே. (௩௫௩)

தலைவன் போக்குடன் படுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியை யுடன்கொண்டுபோதற்குச் சம்மதித்தல்.

பன்ன ளினும்வருந் தீமைக்கு மேங்குஞ்செம் பஞ்சமஞ்ச
மின்னாள்செஞ் சிறடி மென்மைக்கு மேங்கும் விரைக்கமலப்
பொன்னாவி யன்ன குலோத்துங்க சோழன் புகாரணையாய்
சொன்ன விரண்டினும் வெஞ்சரம் போகை துணிந்தனனே. (௩௫௪)

பாங்கி தலைவிக் குடன்போக் குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவனுடன் தலைவி போதலை யவளுக்குப் பாங்கிகூறு
தல்.

கிளிக்குஞ் சிறியமென் பூவைக்கு மானுக்குங் கின்னவழு
தளிக்கும் பெயரெவர் நாளைக்கென் றுரம ராரைவென்று
களிக்குங் களிற்றுக் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பி
லொளிக்குங் குமமுலை யாய்தெரி யாதன்ப ரோதியதே. (௩௫௫)

தலைவி நாணழி விரங்கல்.

(இ-ள்.) உடன் போக்கில் நாணழியுமென்று அதற்குத்தலைவி
வருந்துதல்.

ஏர்க்குந் தலைவ ருடன்போகு மன்புக்கென் னாணழியிற்
சீர்க்குந் தகைமையிற் பெண்மைமென் னாநதிசை நாவிரண்டும்
போர்க்குங் கவிகைக் குலோத்துங்க சோழன் புகாரணையா
யார்க்குந் தனுவிற் படுநாணன் றேகுண டாவதுவே. (௩௫௬)

கற்பு மேம்பாடு பாங்கி கழறல்.

(இ-ள்.) தலைவிக்குப் பாங்கி கற்பின் பெருமை கூறுதல்.

சீதையச் சந்தர மதியத் திரௌபதி செல்வர்பின்போங்
காதையிற் கேட்டது கற்பென்ப ரோகம லாலயத்துக்
கோதைபொற் கேள்வன் குமார குலோத்துங்கன் கோழிலெற்பி
லோதையிற் பாரவர் நானென்ப ரோவெனக் கோதனங்கே. (௩௫௭)

தலைவி யொருப்பட் டெழுதல்.¹

(இ-ள்.) தலைவி தலைவனுடன் துணிந்துபோகச் சம்மதித்தல்.

அன்னையன் னையென் றெனைத்தேடி நைந்தழும் பூவைகிள்ளை
நன்னையஞ் செய்யுநின் கையடை காணாதுங் கோகனகப்
பொன்னே மணக்குங் குலோத்துங்க சோழன், புகார்வரைவாய்க்
கொன்னே பருந்திற்கும் பூசைக்குங் காத்தருள் கோமளமே. ()

பாங்கி சுரத்தியல் புரைத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவிக்குப் பாலைநிலத்தின் கொடுமையைப் பாங்கி கூறுதல்.

பாதாள நாகர் முடிபதைப் பாகப் படுங்கமர்வாய்த்
திதாவி யோடிச் சுடுநெடும் பாலைபிற் செந்தமிழ்க்கோ
ராதார மன்னன் குலோத்துங்க சோழ னளகைவெற்பிற்
காதார் விழியணங் கேநீகொ லோடலர்க் கால்வைப்பதே. (௩௫௯)

சுரத்தியல் புரைத்துழிச் சொல்லல்.

(இ-ள்.) பாலைநிலக் கொடுமை கூறிய தோழிக்குத் தலைவி கூறுதல்.

கொலையார் மதன்கையுந் தாயார்தம் வாயுங் கொடிதடுக்குந்
தொலையா வலரினும் யானெங்கும் பார்க்கினுஞ் சொல்லுமெண்ணெ
கலையா தரனெங் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பின் ிண்
மலையா நிலத்தினுங் காயுங்கொ னீசொன்ன வன்சுரமே. (௩௬௦)

பாங்கி கையடை கொடுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவனுக்குத் தலைவியைப் பாங்கி யடைக்கலங் கொடுத்தல்.

தேவேசன் விற்குனிந் தாலென்ன நாகச் செழும்படங்கை
மாவேயுங் கொங்கைகள் கண்பார்க் கினுமனை வேண்டத்தெய்வக்
காவே பெயர்த்த குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பிற்
கோவேயிவளையென் றும்மின்று போலன்பு கூர்ந்தருளே. (௩௬௧)

பாங்கி வைகிருள் விடுத்தல்.

(இ-ள்.) இருளாந்த இடையாமத்திற் பாங்கி தலைவியைத் தலைவனுடன் விடுத்தல்.

மலர்வாய்த் குழுதங் குவிகா லையிற்குன்ற மாநகர்வா
யலர்வாய்த் குழுதங் குவிவித்தி யானு மடிவணங்காக்
கலர்வாய் கிழிக்குங் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பிற்
புலர்வா யிராதுதின் பின்வரு வேன்சுரம் பூங்கொடியே. (௩௬௨)

இதுகாறும் ஐம்பத்திரண்டாநாட் செய்தியென்றுணர்க.

தலைமகளைத் தலைமகன் சுரத்துய்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியைப் பாலைநிலச் செலுத்துதல்.

அவைகா ணினைக்கண்ட தண்டலை நீபக லாடுமிட
முவைகாண் குடையுஞ் சீனையுவை காணுரை வாணாத்நங்
ணவைகாணின் மாற்றுந் குமார குலோத்துங்க-னுகைவெற்பி
லிவைகாண் பெருஞ்சுர மஞ்சா தெழுந்தரு ளேந்திழையே. (௩௬௩)

தலைமக ளசைவறிந் திருத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவியினது வருத்தத்தையறிந்து தலைவ னவளுடனி
ருத்தல்.

கணையே யெழுந்தழ லாலொரு மூன்று கமலமுமுத்
தீனையே யரும்பின காவிருந் தேகுவம் ரதநவடம்
புணையேய் புயத்தன் குலோத்துங்க சோழன் புகாரனையாய்
வினையேன் பொருட்டி னருமந்த மேனி மெலிந்தனையே. (௩௬௪)

உவந்தலர் சூட்டி யுண்மகிழ்ந் துரைத்தல்.

(இ-ள்.) தலைமகளை மகிழ்ந்து அவள் கூந்தற்கு மலரைச்சூட்டி
யதனாற் பரவசமகிழ்ச்சியடைந்து கூறுதல். உவகை - அறிவொடு கூடி
யது. மகிழ்ச்சி-அறிவழிந்தது. என்னை? “உள்ளக்களித்தலுங் காணமகி
ழ்தலுங் கள்ளுக்கில் காமத்திற்குண்டு” என்னுந்திருக்குறட்டுப் பரிமே
லழகர் கூறிய வுரையானு முணர்க.

நாவா யலரைக் கனலா மெனநடந் தாய்சுரத்திற்
காவா யலரிற் கனலாறு மாறுகல் யாணிபுரம்
கோவாய சங்கம ராச குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பிற்
பாவா யுணக்கணின் தேன்வினை யேன்முன்செய் பாக்கியமே. (௩௬௫)

கண்டோ ரயிர்த்தல்.

(இ-ள்.) வடிவின் மேம்பாட்டாற் றலைவனையுந் தலைவியையுந்
கண்டோ ரையமுறக்கூறுதல். கண்டோர்-பாலிலத்தெயிற்றியர்.

சேலோடும் வாவி யுறந்தைக் குலோத்துங்கன் சேரவரைப்
போலோ ரிருவர் வருபவ ராரப் புரவலனு
மாலோ நெனிலவ னுந்திரு வாமெனின் மற்றிவர்க்குக்
காலோ வுவுணத்தல் லால்வருந் தாதிந்தக் கானடந்தே. (௩௬௬)

கண்டோ ரிரங்கல்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் ஐயுற்றோர் வருந்திக் கூறுதல்.

செவ்வாயு மார்பின் முலையோ நிரம்பிலள் செவ்வனுடன்
வெவ்வா யழற்சுரம் போந்தன ளான்முந்தை வேந்தருக்கா
யவ்வா றழைத்த குலோத்துங்க சோழ னளகைவெற்பி
லெவ்வாறுயந் தாரிவ ரன்னைய ராய விருவருமே. (௩௬௭)

காதலின் விலக்கல்.

(இ-ள்.) மேற்கூறிய கண்டோர் ஆசையுடன் இங்கிருந்து நாளை
ப்போகலாமென்று வழிச்செலவு விலக்குதல்.

வெயிலோ விழுந்த திருளோ வளைந்தது மேனடக்கின்
மயிலோமென் சிறடி வாடினா வாண்மரு வார்வெருவ
வயிலோட விட்ட குலோத்துங்க சோழ னளகைவெற்பா
வெயிலோ வளைந்தவெம் மூர்வைகி நாளை யெழுந்தருளே. (௩௬௮)

தன்பதி யணிமை சாற்றல்.

(இ-ள்.) இவ்விடத்தில் வைகிப்போதல் வேண்டிமென்ற தலை
விக்குத் தலைவனுடைய பதி சமீபத்திலுள்ளதென்று கண்டோர் கூறு
தல்.

காளந் தருகண் ணியுமண்ண னீயுமிக் கானகன்று
னீளம் பெரிதில்லை காதமுண் டாலது நீங்குதலுந்
தாளம் புயமடு வுங்கடி காவுந் தடம்பொன்னியுந்
சோழன் குலோத்துங்கன் றஞ்சையுங் கோழியுந் தோன்றுமின்றே

தலைவன் றன்பதியடைந்தமை தலைவிக் குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

தூவியந் தோகை யணையாய்நா யெல்சுரம் போயதிப்பாற்
காவியுங் கானுங் கமலமுஞ் சேலுங் கரும்புஞ்சங்குந்
தீவிய சாழியும் வேலியுங் காவிரித் தீம்புனலு
மாவியுங் காவுந் குலோத்துங்க சோழ னளகையுமே. (௩௭௦)

இவற்றுள் - பாங்கி தலைவற் குடன்போக்குணர்த்தலும் தலைவிக்
குடன்போக்குணர்த்தலுமாகியவிரண்டும் போக்கறிவுறுத்தற்கும், தலை
மகன் மறுத்தலும் தலைவி நாணழிந் திரங்கலுமாகிய விரண்டும் போக்
குடன் படாமைக்கும், பாங்கி தலைவனையுடன்படுத்தலும் தலைவிகற்பு
மேம்பாடு பாங்கி கழறலுமாகிய விரண்டும் போக்குடன் படுத்தற்கும்,

தலைவன் போக்குடன்படுத்தலும் தலைவியொருப்பட்டெழுதலும்பாங்கு சுரத்தியல் புரைத்துழிச் சொல்லலுமாகிய மூன்றும் உடன்போக்குடன்படுத்தற்கும், பாங்கி கையடை கொடுத்தலும் வைகிருள் விடுத்தலும் தலைமகன் தலைமகளைச் சுரத்துய்த்தலுமாகிய மூன்றும் போக்கற்கும், தலைவன் தலைவியைவறிந்திருத்தலும் கண்டோர் காதலின் விலக்கலுமாகியவிரண்டும் விலக்கற்கும், தலைவன் தலைவியை யுலந்தலர்குடிகு யுண்மகிழ்ந்துரைத்தலும் கண்டோரயிர்த்தலுமாகியவிரண்டும்புகழ்தற்கும், கண்டோர் தன்பதியணிமை சாற்றலும் தலைவன் தன்பதியடைந்தமைதலைக்குணர்த்தலுமாகியவிரண்டுந்தேற்றற்குமுரியன. சுரத்தியல் புரைத்தல்- சுரத்தியல் புரைத்துழிச் சொல்லலுந், கண்டோரிரங்கல் - கண்டோரயிர்த்தலினு மடங்குமென்க.

21-உடன் போக்கு முற்றிற்று.

இருபத்திரண்டாவது.—கற்பொடு புணர்ந்த கவ்வை.

அஃதாவது - தலைவி தலைவனதுடைமையாய்க் கற்பொடு கூடிய அதனை அயலார் விராய சேரியர் பலருமறிதல்; அது-செவிலிபுலம்பல் நற்றாய்புலம்பல் மனைமருட்சி (நற்றாய்மருட்சி) கண்டோரிரக்கம் செவிலி பின்றேடிச்சேறல் என ஐந்துவகைப்படும்; அவை வருமாறு:—

செவிலி பாங்கியை விஞதல்.

(இ-ள்.) தலைவியைத் தேடிக்காணாமற் செவிலி பாங்கியைக் கேட்டல்.

திருமானு நீயும் நெருந லிராத்தென்றல் வேட்டனமென்
றருமா மனைமுன்றிற் றுஞ்சினி ரேயன்று மாரிசனு
மொருமானை யெய்த குலோத்துங்க சோழ னுறந்தைவெற்பிற்
கருமான் விழியெங்கு னேகினள் காண்கிலன் காரிகையே. (௩௭௧)

பாங்கி செவிலிக் குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி தலைவனுடன் சென்றதைப் பாங்கி செவிலிக் குக் கூறுதல்.

அன்னே முலையின் விலக்கேபொன் மாமலை யாகத்தந்து
மென்னே நமர்தந் திலாமையி னாலிரப் போர்கரத்திற்
பொன்னே பொழியுங் குலோத்துங்க சோழன் புகாரனையாய்
முன்னே கரியைவென் றாப்பின்சென் றுளம் முதுசுரத்தே. (௩௭௨)

பாங்கிய னுணர்ந்த செவிலி தேற்றுவோர்க் கெதிரழிந்து
மொழிதல்.

(இ-ள்.) வெளி. அழிந்து கூறல் - நொந்து கூறுதல்.

பொய்யாத பொன்னிக் குலோத்துங்க சோழன் புகாரணையீர்
செய்யா தொழிதுன்பம் வஞ்சிக்கென் பீர்வஞ்சி சீறடிக்கென்
மெய்யா முலைமுக மோமடி யோமடி சூழ்மருங்கோ
கையோ மலரணை யோமழை வேகின்ற காய்சுரமே, (௩௭௩)

செவிலி தன்னறிவின்மைதன்னை நொந்துரைத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி போதற்குத் தன் குறிப்பினு லறிவித்த தன்
மையை யறிந்திலெனென்று தன்னறிவின்மையை நொந்து செவிலி
கூறுதல். நோதல் - வருந்துதல்.

புள்ளும் பெடையுடன் போவது நோக்கென்றும் போற்றுகின்ற
தெள்ளங் கிளிநவ்வி நானையுன் காப்பென்றுந் தெவ்வரசைக்
கொள்ளுந் திறையன் குமார குலோத்துங்கன் கோழியன்னு
ளுள்ளங் குறிப்புரைத் தாள்பேதை யேனஃ தோர்ந்திலனே. ()

செவிலி தெய்வம் வாழ்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவிக்கு இடையூறு நிகழாவண்ணந் தெய்வத்தைச்
செவிலி வாழ்த்துதல்.

ஏகாமை செய்திலை யேதெய்வ மேசுரத் தேகுங்கொம்பை
வேகாமை யிங்குவை மீள்பணி வேன்வியன் பார்கலியுட்
போகாமை காக்குங் குலோத்துங்க சோழன் புகார்வரைவா
யாகாமை செய்தவ ராமாறுஞ் செய்வர்பின் பாருக்குமே. (௩௭௪)

இவ்வைந்தும் செவிலி புலம்பலின் விரியென்க.

செவிலி நற்றாய்க் கறத்தோடு நிற்பல்.

(இ-ள்.) செவிலி நற்றாய்க்குத் தலைவி தலைவனுடன் போக்கை
வெளிப்படுத்திக் கூறுதல்.

பொற்றோகை கேள்வன் குலோத்துங்க சோழன் புகாரணையா
யெற்றோ விளம்பரு வத்தினம் பாவங்கொண் டேகுதலு
மற்றோர்கை மாதங்கங் கண்டிய நாமறுத் தேமெனமுன்
னுற்றோர்கை மாதங்கம் வென்றோர்பின் னேகின ஞன்மகளே. ()

நற்ற யிரங்கல்.

(இ-ள்.) நற்றய் வருந்திக் கூறுதல்.

மையோதி யார்முடிப் பார்பசிக் கார்வந் தழுதளிப்பார்
மெய்யோடு வேர்துடைத் தாற்றுவ ரார்வெள் வளைதிருத்துங்
கையோரங் கார்நங் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பி
லையோ சுரத்தணங் கேளினக் கார்வண்ட லாடுதற்கே. (௩௭௭)

நற்றய் பாங்கி தன்னோடு புலம்பல்.

(இ-ள்.) நற்றய் யுயிர்ப் பாங்கியுடன் வருந்திக் கூறுதல்.

பற்றிலை வேற்கைக் குலோத்துங்க சோழன் பனிக்கொல்லிவாய்ப்
பெற்றிலை வஞ்சம் பெறுமையை நீபெண் மகவெனக்கு
மற்றிலை பொன்றென்ப தேயறி வாயிவ் வகையறிந்துஞ்
சொற்றிலை யேமக ளேசுரம் போக்கினை தோகையையே. (௩௭௮)

நற்றய் பாங்கியர் தம்மோடு புலம்பல்.

(இ-ள்.) நற்றய் பாங்கியருடன் வருந்திக் கூறுதல்.

மதிரீங்கு தாரகை யுங்கஞ்ச நீங்கு மலருங்கங்கை
நதிரீங்கு மாறுமொப் பாமினி ரோவொரு நாற்கவிஞர்
அதிரீங் கரிய வுறந்தைக் குலோத்துங்க சோழன்வெற்பிற்
பதிரீங்கி யென்கொடி தான்குரம் போனபின் பாங்கியரே. (௩௭௯)

நற்ற யயலார் தம்மோடு புலம்பல்.

(இ-ள்.) வெளி.

நாகா பரணனை யேத்துங் குலோத்துங்க னுகைவெற்பின்
மாகா தலியைப்பெற் றேமென்னு மோகையின் வாரிதியைத்
திகாய் சுரஞ்சென்ற சோகா னலமுண்டு தீர்த்ததினி
யாகாது பெண்மக வாசையெல் லார்க்கு மயலவரே. (௩௮௦)

நற்றீய் பயிலிடந் தம்மோடு புலம்பல்.

(இ-ள்.) தலைவி பழகி வீளையாடு மிடங்களோடு நொந்து நற்றய்
வருந்திக் கூறுதல்.

சங்கா ழியைக்கடை கையான் குலோத்துங்கன் றஞ்சைவெற்பிற்
பொங்கார வெண்ணகை யாடிடங் காஞ்சுரம் போனவஞ்சு

கெங்காத லுந்தன் னினங்கா தலும்விட் டிணைபிரியா
வுங்கா தலுமின்றோ ரேதிலன் காத லொழிவித்ததே. (௩௮௫)

இவ்வாறும் நற்றாய் புலம்பலின் விரியென்க.

நிமித்தம் போற்றல்.

(இ-ள்.) தலைவி வருதற்குத் தக்க சகுனத்தைத் துதித்து நற்
ராய் கூறுதல்.

கூர்க்கும் பவிதரு வேன்கொடி யேயென் கொடி. திரும்ப
வேற்கும் படிக்கரைத் தென்னுயிர் தாவிருங் கூற்றிலங்கை
யூர்க்குமுன் னேவுங் குலோத்துங்க சோழ னுறந்தைவெற்பி
லார்க்குமங் காக்கையன் ரோவுயிர் தாங்கு மகிலத்திலே. (௩௮௬)

சுரந் தணிவித்தல்.

(இ-ள்.) தலைவிக்குப் பாலைநிலத்தின் வெப்பத்தணியுமாறு நற்
ராய் பிரார்த்தித்தல்.

பெம்மா னுதற்கண் வலக்கணு மாஞ்சுரம் பின்னிடக்கண்
ணைம்மானுக் காக வினித்தெய்வ மேயிர்த்தர தாருவஞ்சங்
கைம்மான துங்கன் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பிற்
செம்மா னுறுமலர்ச் சேறடிக் காம்படி சீதளமே. (௩௮௭)

தன்மகள் மென்மைத்தன்மைக் கிரங்கல்.

(இ-ள்.) நற்றாய் தன்மகள் மெல்லிய தன்மைக்கு இரங்கிக் கூறு
தல்.

பஞ்சா னதுசடு மென்றஞ்சிச் சாளரம் பாய்நிலவு
நெஞ்சாரப் பஞ்சென் ததுமிதி யாய்நிக ராருயிர்க்கு
நஞ்சாய வேற்கைக் குலோத்துங்க சோழன் னாகைவெற்பிற்
செஞ்சாயல் வல்லியுன் மெல்லடி யோசெல்லுந் தீச்சுரமே. (௩௮௮)

தன்மக ளிளமைத் தன்மைக் குளமெலித் திரங்கல்.

(இ-ள்.) நற்றாய் தன்மக ளிளமைத் தன்மைக்கு மனமெலிந்து
வருந்திக் கூறுதல்.

பாரா லிடுங்கிளி பாறமே வீழ்ந்திந்தப் பஞ்சரத்துள்
வாராயிங் கென்றழு வாய்மக ளேமத வேழமுய்யக்

கூராழி யேவுங் குமார குலோத்துங்கன் கோழ்வெற்பி
லோரா தொருவன்பின் போவைகொல் லோமுன்செ யூழ்வினையே.()

அச்சத் தன்மைக் கச்சமுற் றிரங்கல்.

(இ-ள்.) கற்றாய் தலைவியது வெருவுந் தன்மையை நினைந்துதான்
பயமுற்று வருந்துதல்.

மதுரேசர் தாடொழுங் கோழிக் குலோத்துங்கன் மால்வரைவாய்
வெதிரேயுந் தோண்மக ளேயென்செய் வேன்வினை யேனினக்குக்
கதிரேயு மம்புலி யென்றாலு மஞ்சவை காய்புலியங்
கெதிரே வரிலுன் னருமந்த மேனிநின் றென்படுமே. (ந.அ.சு)

இவ்வைந்தும் மனமருட்சியின் விரியென்க.

கண்டோரிர்க்கம்.

(இ-ள்.) வழியிற் கண்ட மாதர் தலைவியைநோக்கி வருந்தி யழுங்
கல். இரக்கம்-அழுங்குதல்.

தோயந் தனக்கொரு தேவீற் றிருக்குந்தொல் லாழியென்னத்
தீயங் கடவுள்வை குஞ்சுர மோதிருத் தாமரைப்பொன்
னாகண் சங்கம ராச குலோத்துங்க னாகைவெற்பி
லாயமுந் தாயு மிரங்கவப் பேதை யடிவைப்பதே. (ந.அ.எ)

இஃதொன்றுங் கண்டோரிர்க்கம்; இதற்கு விரியில்லை.

செவிலி யாற்றுத் தாயைத் தேற்றல்.

(இ-ள்.) தலைமகள் பிரிவைச் சகியாத நற்றாயைச் செவிலி தேடி
மாறு கூறுதல்.

கன்றிய வாகுலந் தீரணங் கேகட லேழுவைப்புந்
துன்றிய வோதியைப் போய்க்கொணர் வேன்றெல்லைப் பூந்திருவை
யொன்றிய மார்பன் குலோத்துங்க சோழ னுறந்தைவெற்பிற்
பன்றியின் கோட்டகப் பட்டதன் றோவிர்தப் பாரெங்குமே. (ந.அ.அ)

அழகிய காமன் குலோத்துங்க சோழ னளகைவெற்பின்
விழிவழி நீர் பெய்யன் மெல்லிய லாய்வல்லி மேவுமிடம்
பழகிய வாவிலை யூடேகண் மூடிப் படுக்குமிளங்
குழுவியின் வாய்ப்பட்ட தன்றோசென் றேகிக் கொணர்வனின்றே. ()

உஉ.—கற்பொடு புணர்ந்த கவ்வை. க0௩

இதுவுமது.

தண்டுஞ் சிவிகையும் பாப்மாவும் பொன்னுந் தமிழ்க்குதவுந்
கண்டன் புகார்வரைக் காரிகை பேகமுந் நீரின்முனை
முண்டுண் டெனக்குறி காட்டியன் றைவர்க் குயிரளித்த
வண்டுண் டமிழ்ந்ததன் றேவணங் கேயிந்த வையகமே. (௩௯0)

ஆற்றிடைமுக்கோற் பகவரை வினாதல்.

(இ-ள்.) செவிலி தேடிப்போங்கால் வழியிடையெதிர்வருந்திரி,
தண்டமுடைய அந்தணரை வினாவுதல்.

மைக்கோ லெனுங்கண் ணியுமொரு காளையும் வந்தும்து
மெய்க்கோலங் கைதொழப் போந்தன ரோவெழு மேதினிக்குங்
கைக்கோல் செலுத்துங் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பின்
முக்கோலி னாலேத்து கோலைவென் றேசென்ற முன்னவரே. (௩௯௧)

மிக்கோ ரேதுக் காட்டல்.

(இ-ள்.) செவிலி வினாவுதற்கு உயர்ந்தோர் அஃது உலகவியல்
பென்று காரணங்காட்டிக் கூறுதல்.

ஞான கரனெங் குமார குலோத்துங்க னாகையின்னே
மீனார் விழியையென் னாடிநை வாய்விரி வாரிமுத்தந்
தேனா ரமுதந் கரும்பாகின் பாற்சுவை தேமலருந்
தானாகப் பூண்பவ ருண்பவர் வேய்ப்பவர் தாங்கொள்வரே. (௩௯௨)

எயிற்றியோடு புலம்பல்.

(இ-ள்.) செவிலி பாலைநிலத்துப் பெண்ணொடு வருந்துதல்.

கலியின் பயந்தெறுஞ் சோழன் குலோத்துங்கன் காவிரிநாட்
டொலியின் சுரத்தென் கொடிவந்த தோவொதி வார்குராவம்
புலியின்பீற் றுலிசெங் குன்றியம் பூணுடைய பூந்தழைமேன்
மலியுந் திலதந் தரித்தாரஞ் சாத்து மடக்கொடியே. (௩௯௩)

குரவொடு புலம்பல்.

(இ-ள்.) செவிலி குராமரத்தொடு வருந்துதல்.

கானீன்ற மாலைக் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பிற்
றேனீன்ற தாரொரு காளையின் னேயிந்தத் திரெறிக்

கலச

குலோத்துங்கசோழன் கோவை.

யானீன்ற பாவைவர் தாற்குர வேயிடை நீக்கிவீரீ
தானீன்ற பாவையுண் டாயுமுண் டோவித் தறுகண்மையே. (௩௧௬)

கவடுகண் டுரங்கல்.

(இ-ள்.) கிலத்தின்மேற் காவழுந்திய குறியைச் செவிலிகண்
டி. ரங்கிக் கூறுதல்.

முன்போன பேரடி யம்மன்னன் பேரடி முன்னதற்குப்
பின்போன சிறடி நம்பாவை சிறடி பேருலகைத்
தன்போ ணடாத்திய சென்னி குலோத்துங்கன றஞ்சுவெற்பின்
மன்போரி னான்மைக் கிடைந்தோடி னுரடி மாவடியே. (௩௧௭)

கலந்துடன் வருவோர்க் கண்டு கேட்டல்.

(இ-ள்.) உடன் போக்குப்போய தலைவனுர் தலைவியும்போல
அன்புகலந்து வழியிடை வருவோ ரிருவரைக்கண்டு செவிலிவினாத்தல்.
வந்தா ரிருவரு மென்றயிர்த் தேனிர்த வண்ணமன்னு,
கந்தாத பின்னுமுன் போயின ரோநகம் போலசைந்து,
கந்தாடும் வேழக் குலோத்துங்க சோழன் கல் யாணிவெற்பிற்
றந்தாயு மாயத் தவருமென் போலத் தவிக்கவிட்டே. (௩௧௮)

அவர் புலம்ப நேற்றல்.

(இ-ள்.) செவிலி யிரங்கிப் புலம்புதலை யெதிர்வந்தோர். தெளி
வித்தல்.

தாங்காவி யன்னவன் சுண்டாளும் யான்கண்ட தாவள்ளலும்.
பூங்காவி யங்கண்ணி காண்கடந்தேபொரு தாவரச
தாங்காமற் திர்க்குங் குலோத்துங்க சோழ னளகையுமத்,
தீங்கா விரியுநன் னுமிமிந் நேரந் தெரிசிப்பரே. (௩௧௯)

செவிலி புதல்வியைக் காணாது கவலைகூர் தல்.

(இ-ள்.) செவிலி தன் புதல்வியைக் காணாது துன்பமிருத்தல்.

மன்னே யுற்றதைக் குலோத்துங்க சோழன் மலைக்கொல்லிவாய்,
மின்னே சுரத்திடைக் கண்டில னானி மீண்டுசென்று
முன்னே நகைஞ் குடியலார்க்கெவ் வாறு மொழிவனல்லா
வென்னே வவளைப் பெறுந்தாயைத், தேற்றி யிருத்துவனே. (௩௨௦)

இவ்வொன்பதுஞ் செவிலி பின்றேடிச்சேறலின் விரியென்க.

22-கற்போடு புணர்ந்த கவ்வை முற்றிற்று.

இருபத்து முன்றாவது.—மீட்சி.

அஃதாவது-மீண்டவருதல், செவிலி புத்தல்வியைக் காணாது மீண்டு வருதலும் உடன்போய தலைவனுந் தலைவியு மீண்டவருதலு மடங்கப் பொதுப்பட மீட்சியென்றார். அது - தெளிதல் மகிழ்ச்சி வினாதல் செப்பவென நான்கு வகைப்படும்; அவை-தலைவி சேணகன்றமை செவிலி தாய்க்குணர்த்தல் முதல் நற்றாய்கேட் டவனுளங்கோள்வேலனை வினாத லீருகிய ஆறு விரிகளையுடையன; அவை வருமாறு:—

தலைவி சேணகன்றமை செவிலி தாய்க் குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி நெடுந்தூரம் போனதைச் செவிலி நற்றாய்க்குச் சொல்லுதல்.

சேணர் சுரமெங்குந் தேடிக்கண் டேனில்லை சேந்தனுநம்
பூணர் முலைவல்லி யும்போய வாறுவெம் போர்விடுத்துக்
காண தவாசிங்கங் கோழிக் குலோத்துங்கன் காக்கும்பொன்னிச்
சோணு போயினர் கோமானு மானுஞ் சரிசுழலே. (நகக)

இதுவரை ஐம்பத்துமுன்றானாள் நிகழ்ச்சி.

தலைவன் றம்பூர் சார்ந்தமை சாற்றல்.

(இ-ள்.) ஐம்பத்து நான்கானாள் தலைவன் மீட்சியில் தமதுரைத் தாஞ்சார்ந்தமை தலைவிக்குணர்த்தல், தம்மென்பது-தலைவன் றலைவிய ரிருவரையும்.

சுரத்தே யெதிர்த்தகைம் மாவிது நான்கண்டு தோயத்துன்னைக்
சுரத்தே யெடுத்த கரையிது காண்கண்ட நாட்புணர்ந்த
விரைத்தேம் பொழிவிது நம்மு ரிதுமெல்லச் செல்லணங்கே
குரைத்தேன்புனற்பொன்னிநாடன்குலோத்துங்கன்கொல்லியிலே.()

தலைவி முன்செல்வோர் தம்மோடு தன்வரல் பாங்கியர்க்
குணர்த்தி விடுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி தனக்கு முன்னே போகும் அந்தணரிடத்தில் தன் வரவைத் தன்றோழிகட்குச் சொல்லி அனுப்புதல்.

தென்பாற் றமிழ்நெரி சென்னி குலோத்துங்கன் நென்னுறந்தை
யின்பாற் செலுமறை யிர்தொழு தேயெங்கள் கேள்வருடன்
வன்பாற் சுரஞ்சென்று தம்முட னேவண்ட லாமெந்த
வன்பாற் றிரும்பிவந் தேனென்னு மாயத் தரிவையர்க்கே. (ச௦க)

க0௬ குலோத்துங்க சோழன் கோவை.

முன்சென்றோர் பாங்கியர்க் குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

ஆறுமின் னாகுல நித்திலத் தாற்சிற்றி லாக்ருமினு
ளேறுமின் னேகை யினிமட விரிதழ்த் தாமரையின்
வீறுமின் கேள்வன் குலோத்துங்கன் கோழியின் மெல்லமுதாக்
கூறுமின் மீளக்கண் டேமுயிர் போலொரு கோவுடனே. (ச0௦௨)

பாங்கியர் கேட்டே நற்றய்க் குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

மண்ணுடு காக்குங் குலோத்துங்க சோழன் வயலுறந்தைப்
பெண்ணு ரமுதனை யாயிரங் கேல்பெருங் கானகம்போ
யெண்ணு வழிநின் னிடரா ழியைக்குக னேவயில்போற்
கண்ணு மயிலில் விடுவிக்க மீண்டனன் காரிகையே. (ச0௦௩)

நற்றய்கேட் டவ னுளங்கோள் வேலனை வினாநல்.

(இ-ள்.) நற்றய் தன்மகள் வரவையறிந்து தலைவனுட் குறிப்பி
ன்னதென்று வெறியாட்டாளனைக் கேட்டல்.

நாலுஞ் சுரும்பியிர் தாரான் குலோத்துங்க னாகைவெற்பின்
மாலுங் திருவுமொப் பாய்முருகி ரெங்கண் மாநகராய்க்
கோலுங் கடலிடத் தோவல்ல வேலந்தக் கோநகராய்ச்
சூலுங் கடலிடத் தோமணப் பார்மன்னுந் தையலுமே. (ச0௦௪)

இவற்றுள்- தலைவி சேணகன்றமை செவிலி தாய்க் குணர்த்தலுந்
தலைவன் நம்மூர் சார்த்தமை சாற்றலுமாகிய இரண்டும் தெளிதற்கும்,
தலைவிமுன்செல்வோர் தம்மொடு தன் வரல் பாங்கியர்க் குணர்த்திவிடு
த்தலும் பாங்கி நற்றய்க் குணர்த்தலுமாகிய இரண்டும் மகிழ்ச்சிக்கும்,
நற்றய் தலைமக னுளங்கோள் வினாதலொன்றும் வினாதற்கும், பாங்கிய
ர்க்கு முன்சென்றோ ருணர்த்தலொன்றுஞ் செப்பற்கு முரியன.

23 - மீட்சி முற்றிற்று.

இருபத்து நான்காவது.—தன்மனைவரைதல்.

அஃதாவது:உடன்போய் மீண்டுவந்த தலைவன் தலைவியைத் தன்
னுர்க்குக் கூட்டிப்போய்த் தன் மனையின்கண் வரைந்து கோடல்.
அது - வினாதல் செப்பல் மேவலென மூன்று வகைப்படும்; அவை-நத்

றாய் மணனயர் வேட்கையிற் செவிலியை வினாதல்முதல் பாங்கி தானது முன்னே சாற்றிய துரைத்த லீராகிய ஐந்து விரிகளை யுடையன; அவைவருமாமு:—

நற்றாய் மணனயர் வேட்கையிற் செவிலியை வினாதல்.

(இ-ள்.) தலைவி நற்றாய் தன்மனையின் மணஞ்செய்யும் விருப்பினால் செவிலியை வினாவுதல்.

கொந்து விடாத மணமாலே நம்மனைக் கோன்புகுந்தே
யிந்து விடாத துதற்கிட நாநிதி யீந்தகஞ்ச
நந்து விடாத கரத்தான் குலோத்துங்க னைகவெற்பிற்
சந்து விடாதொழிந் தாலென்கொ லாமினித் தாழ்குழலே. (௪௦௫)

சேவிலிக் கிசுனை வரைந்தமை யுணர்த்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி செவிலித்தாய்க்குத் தலைவன் தலைவியை மணந்தமை தூதராத் தெரிந்து கூறுதல்.

மன்னே தமது மனைக்கேநம் மாதை வரைந்தவண்ண
முன்னேவந் தென்னொடு தூதர்சொன் னாழ்மும் மதகரிக்காப்
பொன்னேயி யேயுங் குலோத்துங்க சோழன் புகார்வரைவா
யன்னே யுனக்கினி யிவ்வாறெவ் வாறென் றறிவிப்பே. (௪௦௬)

வரைந்தமை செவிலி நற்றாய்க் குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

புரியார் குழலேக் குலோத்துங்க சோழன் புகாரிறைவர்
தரியா மணந்தன ராமணங் கேயவர் தாமிருவர்
கரியா முளரிமுன் னென்றோடொன் றேபற்றுங் கைமுளரி
வரியாருன் கண்ணின் முளரிகண் டேமுன் மகிழ்ந்திலையே. (௪௦௭)

தலைவன் பாங்கிக்கு யான் வரைந்தமை நுமர்க்கு கியம்புசென்
றென்றல்.

(இ-ள்.) விவாகமுடித்து மீண்டுவந்த தலைவன் தலைவியை விவாகஞ்செய்தமை உன் சுற்றத்தார்க்குச் சென்று சொல்லென்று பாங்கியினிடத்துக் கூறுதல்.

அந்நாளின் மாலே யெனக்கிடும் பாவைக் கரிகரியா
விந்நாளின் மாலையிட் டேன்வினை யேனு மிறைஞ்சலரைத்

க௦அ குலோத்துங்க சோழன் கோவை.

தன்னு ளெனக்கொண்ட கிள்ளி குலோத்துங்கன் நஞ்சைவெற்பின்
மின்னுளு துண்ணிடை யாய்துமர்க் கோது விரைந்துசென்றே. ()

பாங்கி தானது முன்னே சாற்றிய துரைத்தல்.
(இ-ள்.) வெளி.

ஒன்னுத்தஞ் சிங்கங் குலோத்துங்க சோழ னுறந்தைவெற்பின்
மின்னுர் மருங்குல் விளங்கிழை யானே விதிமுறையே
யந்நான் வரைகென் றுரைத்தவி யானைப் நீவரைந்த
திந்நா ளுரைக்குமுன் னேயுரைத் தேனெமர் யாவர்க்குமே. (சீ0க)

இவற்றுள் - நற்றாய் மணையர் வேட்கையிற் செவிலியை விஞ்ச
லொன்றும் விஞாதற்கும், வரைந்தமை பாங்கி செவிலிக்குணர்த்தலும்
வரைந்தமை செவிலி நற்றாய்க்குணர்த்தலும் பாங்கி தானது முன்னே
சாற்றிய துரைத்தலுமாகிய மூன்றும் செப்பற்கும், யான் வரைந்தமை
துமார்க்கியம்புசென்றென்ற லொன்றும் மேவற்கு முரியன.

இதுவரை ஐம்பத்து நான்காநான் நிகழ்ச்சி.

24 - தன்மனை வரைதன் முற்றிற்று.

இருபத்தைத்தாவது.—உடன்போக் கிடையீடு.

அஃதாவது - நம்மனையில் வரைந்துகொள்ளாது தன்னூரில்வரை
ந்தானென்று தலைவி சுற்றத்தார்வெறுப்படைதலால் தலைவியையுடன்
கொண்டு போம்போது தலைவி சுற்றத்தா ரிடையீடுபட்டு மீண்டி, தலை
வி வருதல். அது - போக்கறிவுறுத்தல் வரவறிவுறுத்தல் நீக்கம் இர
க்கமொடுமீட்சி என நான்கு வகைப்படும்; அவை - நீக்குங் கிழத்தி
பாங்கியர்தமக்குத் தன்செலவுணர்த்திவிடுத்தல் முதல் தலைமக ளவன்
புற நோக்கிக் கவன்றற்ற லீராகிய ஆறு விரிகளையுடையன; அவை
வருமாறு:—

நீங்குந் கிழத்தி பாங்கியர் தமக்குத் தன் செலவுணர்த்தி விடுத்தல்.

(இ-ள்.) ஐம்பத்தைத்தானான் தன்னூரைவிட்டு நீக்குந் தலைவி
எதிர்வருவார் தழ்மொடு தலைவனுடன் செல்லுந் தன் செல்லைப் பாங்
கியர்க்குச் சொல்லியனுப்புதல்.

கயராசி வேந்தன் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பில்
வெபராக மோடுஞ் சுரநடந் தேன்வினை யேனைநினைந்
தயராது தேறச் சொலுமின்னம் வேறென்றெம் மன்னையரைத்
துயராது தேறச் சொலுமந்த னாரென் றுணைவியர்க்கே, (சக0)

தலைமக டன்செல வீன்றூட் குணர்த்தி விடுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி தலைவனுடன்போதலைத் தன்றாய்க்குச் சொல்லி யனுப்புதல்.

ஊறுழி வண்ணன் குலோத்துங்க சோழ னுறந்தைவெற்பிற்
மேறா தெனதன்னை யாயந்த ணீர்சிந்தை போலநலம்
பேறா மொருவர்பின் போதுகின் மேனென் பிரிவைநினைந்
தாறா வயர்வ ளதுவே யெனக்கு மயர்வெனுமே. (சகக)

ஈன்றூட் கந்தண நுரைத்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

உன்னைத் தொழுதுஞ் செவிலியைத் தாழ்ந்து முயிர்த்துணைவி
தன்னைக் கிளிக்கிரந் துஞ்செல்லு மால்சஞ்ச ரீகமண்டும்
புன்னைப் புகார்மன் குலோத்துங்க சோழன் பொருப்பினுங்கண்
மின்னைச் சுரத்திற்கண் டேமன்னை யேயொரு மீளிபின்னே. (சகஉ)

ஈன்ற ளறத்தோடு நிற்பல்.

(இ-ள்.) நற்றாய் தலைவியின்களவை வெளிப்படுத்துதல்.

சேய்காண் மறியுந் தமர்கா டடுமொரு சேயுடனே
வேப் காணுந் தோண்மங்கை போயினள் காணுமென் பூமடந்தை
தோய்காள மேக முறந்தைக் குலோத்துங்க சோழன்வெற்பில்
வாய்காணும் வெம்பழி யன்றோ நமது வழிக்கென்றுமே. (சகங)

தமர் பின்சேறலைத் தலைவி கண்டு தலைவற் குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) சுற்றத்தார் பின்வருதலைத் தலைவி பார்த்துத் தலைவ னுக்கு அறிவித்தல்.

வாளுஞ் சிலையுஞ் சொரியம்புங் கோபமும் வாயிடிப்பு
நீளுந் தமியன் கிளையென்னுங் கார்நில மாதிரண்டு
தோளும் டூண்டி வுறந்தைக் குலோத்துங்க சோழன்வெற்பி
லாளுந் தலைவ ரெனும்பானு மேல்வந் தடைகின்றிதே. (சகச)

தலைமகளைத் தலைமகன் விடுத்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

தேகிதன் றுதையை வேள்வியட் டானான் றீவினையென்
ழேவிய தும்மையர் தம்மைய டேன்மிக்க பாவலவர்

காவியஞ் சூடுங் குலோத்துங்க சோழன்கல் யானியிலென்
னாழியு நீயுமின் னேநிற்க யான் சென் தகலுவனே. (சகடு)

தமருடன் செல்பவ ளவன் புறநோக்கிக் கவன் றுற்றல்.

(இ-ள்.) சுற்றத்தாருடன் செல்லப்பட்ட தலைவி அவன் புறக்
காட்டிப் போதலை நோக்கிக் கவலைப்பட்டித் தேறுதல்.

கைநான் வில்வாங்கி லுடையாப் படையில்லை காய்ந்தோரம்பு
பெய்தா லெவருய்வ ரோதெய்வ மேபெரு ராவணனைக்
கொய்தாடல் கொண்ட குமார குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பின்
பெய்தா மினத்துடன் விட்டே கினரன்பர் மெய்யருளே. (சக௯)

நிங்குங் கிழத்தி பாங்கியர் தமக்குத் தன்செல்வுணர்த்தி விடுத்த
லும் தன்செலவீனருட் குணர்த்தி விடுத்தலும் ஈன்றாட் கந்தனை
மொழிதலுமாகிய மூன்றும் போக்கறிவுறுத்தற்கும், ஈன்றாறத்தொடும்
சுற்றலும் அறத்தொடு நின்றலிற் றமர்பின் சேறலைத் தலைவிகண்டினைத்
தலுமாகிய விரண்டும் வரவறிவுறுத்தற்கும், தலைமகளைத் தலைவன்
விடுத்தலொன்று நீக்கற்கும், தாருடன் செல்ப வளவன் புறநோக்
கிக் கவன் றுற்றலொன்றும் இரக்கமொடு மீட்சிக்கு முரியன.

இதுவரை ஐம்பத்தைந்தா நான் நிகழ்ச்சி.

25-உடன்போக்கிடை யிடு முற்றிற்று.

இருபத்தாறாவது — வரைவு.

அஃதாவது:—ஐம்பத்தாறாநான் தலைவன்மீண்டு தலைவியில்லில் பின்
வராசின்றுழித் தலைவி தமரெதிர்கொண்டுபோ யழைத்துவந்தபின் உல
கவியற்கையின்படி பலவிதமாக அருங்கலமுதலிய வேண்டெனகொடுத்த
து அந்தணரையுஞ் சான்றோரையு முன்னிட்டு மணச்சடங்குடனே வத
வை முடித்தல்; இதற்கு வகையும் விரியுமில்லை.

அந்தணர் சான்றோர் முன்னிட்டருங்கலந் தந்து வரைதல்.

(இ-ள்.) பிராமணரையும் பெரியவரையு முன்னிவத்திக்கொண்டு
தலைவன் அரிய ஆபரணங்களைத் தலைவிக்குக் கொடுத்து விவாகஞ் செ
ய்தல்.

சான்றோரு மந்தன ரும்மிருந் திந்து நமனியப்பூ
னீன்றோர் கொடுப்ப வெரிகரி யாயிதழ்த் தாதுகிவாய்த்
தேன்றோ யலங்க லுறந்தைக் குலோத்துங்க சென்னிவெற்பின்
வான்றோய் புகழ்மன்னன் மின்னை முன்னீரின் மணந்தனனே. (சக௯)

கண்டோர் மகிழ்ந்து கூறல்.

(இ-ள்.) அங்ஙனஞ் செய்த மணத்தைப் பார்த்தவர் மகிழ்ந்து சொல்லுதல்.

ஒல்லார் புலிநங் குலோத்துங்க சோழ னுறந்தைவெற்பிற்

சுல்லார் சுரத்தில் விடுத்தகன் றேனின்னு காதலியை

நல்லார்கண் முன்ன மணக்கோலங் காண நமதுடம்பிற்

பல்லா யிரங்கண்கள் செய்தா நிலைசெய்த பாவிபுமே. (சுகஅ)

இங்ஙனமொரு தலைவனுக்குத் தலைவிக்கும் ஒருகால் மணமுடிப்பதன்றிப் பலகான் மணமுடிந்ததாகக் கூறுதல் உலகின்கண் வழங்குவதன்றே, இங்ஙாறு கூறியதென்னே யெனின்? உடன்போய்த் தன்னூரின் கண்ணே வரைதலு மீண்டுவந்து தன்மனையின் கண்ணே வரைதலும் அந்தணர் சான்றோரை முன்னிட்டுத் தாய்தமரறிய மணச்சடங்கின் முறையே முடியாமையான் அவையிரண்டு மணமாகா; அஃதென்னையெனின்? உலகியல்பின்கண் தாய்தமரறியாது மணச்சடங்குமின்றி ஒருவன் உரிமைகருதித் தாலிகட்டு மணம் மணமென்றுலகின் கணுள்ளார்கைக்கொள்ளார்; அவர்க்கேமீண்டு மணச்சடங் குடனே மணமுடிப்பார்; ஆதலா லந்தணர் முதலாயினரை முன்னிட்டு அவன் மனையின் மணச்சடங்குடனே முடித்தவின், இதுவே மணமாயின வாறுணர்க. இதுவரை இம்பத்தாறாநான் எனக் கணக்கிட்டது போல மேல் நிகழ்ச்சி கணக்கிட முடியாதென வறிக.

26-வரைவு முற்றிற்று.

இரண்டாவது வரைவியல் முற்றிற்று

முன்றாவது கற்பியல்.

கற்பென்பது-கற்பிக்கப்படுவது, கற்பித்தலாவதென்னையெனின்? தலைவிக்கு அறிவும் ஆசாரமுந் தலைவனாலும் இருமுது குரவராலும் செவிலியாலும் அந்தணர்முதலிய சான்றோராலும் போதித்தல்; ஆதலா லியல்பியல் கற்பியல் எனப்பெயராயிற்று.

ஆயின், இங்ஙாறு களவின்கணெழுதல் கற்பின்க் கணெழுதல் உலகின் கணின்றெனின்? கூறுதும், அறிவுடையோர் மக்கிக்கு மணஞ்செய்யுங்கால் இத்தன்மையானே கினக்கு மணஞ்செய்ய நினைத்தோம்; இது கினக்கியைபோ? இயையின்மையோ? எனவினாவி அவரவர் கூற்றின் படிசெய்வார்; அவர் கூறுக்கால் குறிப்பாணுணர்ந்து செய்வொனக்கொள்க. இங்ஙனம் இருவருள்ளமும் ஒத்தவழி மணஞ்செய்தலியல் பாயிற்று. ஆகவே உள்ளப்புணர்ச்சி நிகழ்ந்ததாம்; உள்ளப்புணர்ச்சி நிகழ்ந்தபோ

தே மெய்யுறுபுணர்ச்சிநிகழ்ந்ததாயிற்று. இதனை “உள்ளத்தா லுள்ள லுந்
தீதே பிறன்பொருளைக் கள்ளத்தாற் கள்வே மெனல்” என்னுங்குறட்
குப் பரிமேலழகர் உரையில் நினைத்தலுஞ் செய்தலோ டொக்கு மெனக்
கூறியதனுணர்ந்த. எனவே, உலகின்க ணிகழுங்கற் பொழுக்க மெல்
லாங் கந்தருவ மணத்தின் வழிக்கற்பென்றே கொள்க. இக்கற்பு-மகி
ழ்வும் ஊடலும் ஊடலுணர்த்தலும் பிரிவும் பிறவும் பொருந்தியதாய்,
இவ்வாழ்க்கை பரத்தையிற்பிரிவு ஒதற்பிரிவு காவற்பிரிவு தூதிற்பிரி
வு துணைவயிற்பிரிவு பொருள்வயிற்பிரிவு என ஏழு பாகுபாடுடையது;
அவற்றுள்,

இருபத்தேழாவது.—இவ்வாழ்க்கை.

அஃதாவது-தலைவனுந் தலைவியும் இல்லின் கண்ணே வாழுதலைக்
கூறுதல், அது-கிழுவோன் மகிழ்ச்சி கிழத்தி மகிழ்ச்சி பாங்கி மகிழ்ச்சி
செவிலி மகிழ்ச்சி யென நான்குவகைப்படும்; அவை-தலைவன் தலைவி
முன் பாங்கியைப் புகழ்தல் முதல் அன்னவர்காத லறிவித்த லீராகிய
பத்துவிரிகளையுடையன; அவைவருமாறு:—

தலைவன் தலைவிமுன் பாங்கியைப் புகழ்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

பணமே யரவல்கு லாய்நின தாருயிர்ப் பாங்கி யெங்குங்
குணமே யுணரின்மிக் காளல்ல வோகொழுஞ் சாலிபன்னக்
கணமே யுறந்தைக் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பின்
மணமே பின்னும்பெறத் தானல ரேமுன் வரப்பெற்றதே. (சகக)

தலைவனைப் பாங்கி வாழ்த்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

புள்ளாணையோதிம மீதேறு முப்பெரும் புங்கவரு
முள்ளா தரவின்மும் மாதரும் போலுன்னு மாறுவெண்ணெய்
கள்ளா முகுந்தன் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பின்
வள்ளாலெம் மங்கைபுடன்வாழி வாழியிம் மாநிலத்தே. (சஉ௦)

பாங்கிதலைவியை வரையு நாளளவும் வருந்தாதிருந்தமை

யுரையாயென்றல்.

(இ-ள்.) தோழி தலைவியை நோக்கித் தலைவன் மணஞ்செய்ய
மிதுகாறும் பொறுத்திருந்தமையைச் சொல்லென்று கேட்டல்.

கார்வா யெனுங்கைக் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பி
 னூர்வா யலருட் செவிசுடு மாறு முருவிலிதன்
 .பேர்வா யலர்மெய்ப் புறஞ்சுடு மாறும் பொறுத்திறைவர்
 தார்வாய் தருமெல்லை பெவ்வண்ண மாற்றினை தாழ்குழலே. (சஉக)

பெருமக ளுரைத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி தான் வருந்தாதிருந்த காரணம் பாங்கிக்குக்
 கூறுதல்.

பொறியோ வரிய குலோத்துங்க சோழன் புகாரிறைவர்
 வெறியோடு மாலையிடுநா ளளவுமெய்ந் தூலறிந்த
 நெறியோர் பிரிவுக் கலரெழு வாருயிர் நிற்குங்கொலோ
 குறியோ வியமனை யாய்நெறி காத்ததென் கூடநின்றே. (சஉஉ)

தலைவனைப் பாங்கி வரையு நாளளவு நிலைபெறவாற்றிய
 நிலைமை வினாத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவியைத் தலைவன் விவாகஞ்செய்யும்வரை யுயிர்தரி
 த்திருக்கச்செய்த நிலைமையைத் தோழி அத்தலைவனிடங் கேட்டல்.

ஒருமானன் நெய்த குலோத்துங்க சோழ னுறந்தைவெற்பிற்
 றருமானுஞ் செங்கைத் தலவள்ள லேசல ராகிதருந்
 திருமான் மணக்குமுன் னம்மா லமைந்த செயலெனவெம்
 பெருமான் மணக்குமுன் னிம்மா லமைந்ததென் பேசுகவே. (சஉங்)

மன்றன் மனைவரு செவிலிக் கிதுளை யன்புற வுணர்த்தல்.

(இ-ள்.) கலியாண மனையில் வந்த செவிலிக்குப் பாங்கி இருவ
 ரது அன்பையும் பொருந்தக் கூறுதல்.

அவ்வேந்தர் வெம்பரித் தேர்போ முனைநின் னரிவைமுன்றிற்
 கிவ்வேந்தர் ஷெம்பரித் தேர்வருங் காண்பண் டிசாவணனைக்
 கொய்வேந்த னன்ன குமார குலோத்துங்கன் னோழிவெற்பிற்
 நெய்வேந்தர் மேற்பொர வென்றே கினுநன்று தேன்மொழியே. ()

பாங்கி வாழ்க்கை நன்றென்று செவிலிக் குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தோழி தலைவியின் இல்வாழ்க்கை நல்லதென்று செவி
 வித்தாய்க்குக் கூறுதல்.

ககச குலோத்துங்க சோழன் கோவை.

வந்தாருக் கீதலும் போவாரை மீட்டலும் வந்தெதிர்த்தோர்
தந்தா யெனுமன்புந் தன்புறங் காத்தலுந் தண்டமிழ்க்குச்
சுந்தா மணிநம் முறந்தைக் குலோத்துங்க சென்னிவெற்பி
னந்தாம வோதிரின் மாதாக்கொப் பாமவ் வறத்தெய்வமே. (சஉரு)

மணமனைச் சென்றுவந்த செவிலி பொற்றொடி கற்பிய
னற்றாய்க் குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) விவாகஞ்செய்யப்பட்ட வீட்டுக்குப்போய்ப் பார்த்து
வந்த செவிலித்தாய் தலைவியின் கற்புத்தன்மையை நற்றாய்க்குச் சொ
ல்லுதல்.

பழிமான முந்தன் மனையறங் காத்தலும் பார்த்திபரைத்
தொழுமா தரவும் பெறுங்கற்பி னாற்றுதித் தோர்க்குச்செம்பொன்
பொழிமான துங்கன் குலோத்துங்க சோழன் புகார்ப்பிறந்தா
ளெழுமாத ரோடிவ ளெண்மாத ராவள்பண் டன்றிலையே. (சஉசு)

நன்மனை வாழ்க்கைத் தன்மை யுரைத்தல்.

(இ-ள்.) செவிலித்தாய் நற்றாய்க்குத் தலைமகனது நல்ல மனை
வாழ்க்கைத்தன்மையைச் சொல்லுதல்.

அன்பான் முகுந்தன் குலோத்துங்க சோழ னளகைவெற்பி
னின்பாவை தன்மனை வாழ்க்கையன் னேநிலத் தாறனைத்து
முன்பாய்வ தொக்கும் பொருளெய்து மாறு முகந்தளித்து
மின்பாய் முகிலுண்டு தாழாத வாரி விரிவொக்குமே. (சஉஎ)

அன்னவர் காது லறிவித்தல்.

(இ-ள்.) செவிலி நற்றாய்க் கிருவராசையுங் கூறுதல்.

வில்லும் பிறையும் பொருதுத லாளுமவ் வேந்துமன்னே
புல்லும் புணர்ச்சி மணவறை யாயது புல்லலரைக்
கொல்லுந் தடக்கைக் களிற்றான் குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பி
னல்லும் பகலு மறியாத பொன்னுல காய்விடுமே. (சஉஅ)

இவற்றள் - தலைவன் தலைவிமுன் பாங்கியைப் புகழ்தலொன்றுங்
கிழவோன் மகிழ்ச்சிக்கும், தலைவனைப் பாங்கி வாழ்த்தல் முதல் பாங்கி
வாழ்க்கை நன்றென்று செவிலிக்குணர்த்த லீராகியவாறனுள் பெருமக
னாரைத்தலொன்றுங் கிழத்தி மகிழ்ச்சிக்கும், அல்லனவைவந்தும் பாங்கி

மகிழ்ச்சிக்கும், மணமனைச் சென்றுவந்த செவிலி பொற்றொடி கற்பிய
னற்றாய்க் குணர்த்தலாதிய மூன்றுஞ் செவிலி மகிழ்ச்சிக்கு முரியன.

27 - இல்வாழ்க்கை முற்றிற்று.

இருபத்தெட்டாவது.—பரத்தையிற் பிரிவு.

அஃதாவது - தலைவன் பரத்தைமேற்காதலாய்த் தலைவியைப்பிரி
ந்து பரத்தையர் சேரியிற் போதல். அது - வாயில்வேண்டல் வாயின்
மறுத்தல் வாயினோர்வித்தல் வாயினோர்தல் என நால்வகைப்படும்;
அவை-காதலன் பிரிவுழிக்கண்டோர் புலவிக் கேதுவிதா மவ்விறைவிக்
கென்றல் முதல் புணர்ச்சியின் மகிழ்த லீராகிய பதின்மூன்றும் உணர்
த்தவுணரு மூடலெனவும், வெள்ளனியணிந்து விடுத்துழிப் புள்ளணி
மாவேலெண்ணல் வாயில்வேண்டல் முதல் இணர்த்தார் மாப்பனையிக
ழ்தலும் பிறவுமிறுதியாகிய அனைத்தும் உணர்த்த வுணரா ஆடலென
வுமிறுவகைப்படும்; அவை வருமாறு:—

காதலன் பிரிவுழிக் கண்டோர் புலவிக் கேதுவிதா

மவ்விறைவிக் கென்றல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியைப்பிரிந்து பரத்தையர் சேரிக்குப்
போதலைப் பார்த்தோர் இவன்போத லூடலுக்குக் காணமென்று
கூறுதல்.

மூப்போதும் பாவைதன் முன்றில் விடாமன்னர் மும்முரமா
யிப்போது சேரியர் முன்றில்புக் காரிப மோலமென்ன
வப்போது காத்த குலோத்துங்க சோழ னளகையன்னீர்
மைப்போ தெனுங்கண் சிவவா திராதந்த வாணுதற்கே. (சஉகூ).

தனித்துழி யிறைவி துனித்தழ திரங்கல்.

(இ-ள்.) தலைவி தலைவனைப் பிரிந்து தனித்த இடத்துத் துன்ப
முற்று அழுது வருந்துதல்.

தீம்பாகுந் தேனு மழுதுமொப் பாமன்னர் சேரியர்க்கா
வேம்பாகி விட்டின ரேதுசெய் வேன்முன் விசையன்றிண்டேர்க்
காம்பாகு செய்த குலோத்துங்க சோழ னளகைவெற்பிற்
காம்பாகுந் தோளும்பொன் னூருமுத் தூருமென் கண்களுமே. (1)

ஈங்கிது லென்னெனப் பாங்கி வினாது.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவியை நோக்கி நீயழுதுகொண்டிருத்தற்குக்
காரண மென்னென்று வினாது.

மலையா சலச்சர் தணிந்துமுண் டோவெப்பம் வானமுதந்
தொலையாம லுண்டும் பசியுமுண் டோதொல்லே வேலையெய்த
சிலையா னுறந்தைக் குலோத்துங்க சோழன் சிலம்பனையா
யிலையாரும் வேலர் மணந்துமுண் டோநினக் கித்துயரே. (சகக)

இறைமகன் புறத்தொழுக் கிறைமக ளுணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் நன்னிடத்தொழுகு மொழக்கமின்றிப் பரத்
தையரிடத் தொழுகின்றானென்று தலைவி பாங்கிக்குக் கூறுதல்.
புறத்தொழுக் கென்பதற்குப்பொருள்- பரத்தையரிடத்தொழுகு மொ
ழக்கமென்று பொருள்கொண்டவாறென்னையெனின்? வடநூலார்புற
முறைப்பாமென்று கூறுவ ராதலாற் பரத்தையரென்னுஞ் சொற்குப்
புறமுடையவரென்னும் பொருள் கூறியின்றவா றுணர்க. புறமுடைய
ரென்பதென்னையெனின்? இவரின்ப மின்பமன்றென்று தெய்வப்புல
மைத் திருவள்ளுவ நாயனார் வரைவின் மகளிரென்னு மதிகாரத்தில்
இன்பத்திற்குப் புறம் இவரின்பமென்று கூறியவாற்றானுணர்க. “இரு
மணப் பெண்டிரும்” என்னுந் திருக்குறளானு முணர்க.

தினைக்குஞ் சனைக்கு நடுவுமுன் றுரின்று சேரியர்த
மனைக்குங் கடைக்கு மிடையுமுன் றுர்வைய மேழ்திரக்
கனைக்குங் களிற்றுக் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பி
னினைக்குந் தொறுமணங் கேயண்டர் வானு நெருப்பெழுமே. (சகஉ)

தலைவியைப் பாங்கி கழறல்.

(இ-ள்.) தலைவிகுப் பாங்கி புத்திகூறுதல்.

கொங்கார் குழலணங் கேசேரி சேர்த்தனர் கொற்றவரென்
றிங்காவி நைந்தன் பறச்சொல்ல தோவிரு பாணியிலுஞ்
சங்காழி யேந்துங் குமார குலோத்துங்கன் றஞ்சைவெற்பிற்
கங்கா நதிபன் னதிதோய் வருணனைக் காய்ந்திலே. (சகங)

தலைவி ஓசவ்வணி யணிந்து சேடியை விடுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி பூத்தகாலை மூன்றாடப் போக்கி நாலாநான் நீரா
டியபின் இவற்றி னறிகுறியாகச் செம்பூவும் செவ்வாடையுஞ் செஞ்சாங்
தம்புனைவித்துத் தோழியைப் பரத்தையினிடத் திருக்குந்தலைவனிடங்
தூதாக அனுப்புதல்.

தாயே யெனுநிலந் தாங்குங் குலோத்துங்கன் றஞ்சைவெற்பில்
வேயே யனையமென் றேண்மட வீருங்கண் மீதுசிவப்
பாயே யெறிப்ப வணிந்தசெம் பொன்னணி யாருங்கண்டாற்
மீயேனுக் கானசெம் பூவல ராமித் தெருவெங்குமே. (ச௩சு)

அவ்வணி யுழையர்கண் டழுங்கிக் கூறல்.

(இ-ள்.) அவ்வலங்காரத்தைத் தோழியினிடத்து அயன் மனையி
னுள்ளார் பார்த் திரங்கிக் கூறுதல்.

உருவுமென் சாந்து மணிப்பூணுந் தூசு மொழிந்தவையு
மருவுமிச் சேடியர் செவ்வணி காணின் மழையனைத்தும்
பொருவுந் தடக்கைக் குலோத்துங்க சோழன் புகார்நகரத்
தெருவுமச் சேரியும் வெள்ளணி யூம்பிறர் செய்நகைக்கே. (ச௩ரு).

இதுவுமது.

நொடியே பலசொல்லிச் சேரிய ரேசத்தன் னோக்கிரண்டும்
வடியேயுஞ் சேடிசெங் கோலங்கொண் டாண்மண்ணும் விண்ணுந்
வடியே யளந்த குலோத்துங்க சோழ னளகைவெற்பிற் [தன்சே
கொடியேயென் பட்டதை யோகொடி தாமிக் குலமென்பதே. ()

செவ்வணி பரத்தையர்கண் டு பழித்தல்.

(இ-ள்.) அச்சேரியிற் போகிய தோழியின் செவ்வணியைப் பரத்
தையர் பார்த்து நிந்தித்துக் கூறுதல்.

பூணூர் மார்பன் குலோத்துங்க சோழன் புகார்ப்பெருமான்
கோணுத கோல்கொண்டு காக்கின்ற காலத்திற் கூரியவாம்
வாணுடு கண்ணிற் பரத்தையநல் லீரிந்த மாநிலத்தே
காணுது கண்டனங் கற்பகப் பூநங் கடைத்தலைக்கே. (ச௩௭)

புரத்தைய ருலகிய னோக்கி விடுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி நீராடிய ரூன்று பரத்தையர் தங்கள் சேரியில்
தலைவனிருத்தல் உலக முறைமைக்கு இயலாதென்று அவனை யனுப்பு
தல். உலக முறைமைக்கு இயலாமை “பூத்த காலேப் புனையிழை மனை
வியை, நீராடியின் னீராறுநாளுங், கருவயிற்றுறையுங் கால மாதலிற்,
பிரியப் பெறான் பரத்தையிற் பிரிவோன்” என்பதனுனு முணர்க்.
(அகப்பொருள் - அகத்தினையியல் கூக.)

ககஅ குலோத்துங்க சோழன் கோவை.

திக்கே புரக்கு முறந்தைக் குலோத்துங்க சென்னிவெற்பி
னிக்கே யெனுமொழி நும்மனைப் பூவையிச் சேடியாதம்
மெய்க்கேறும் பூப்பிறர் கண்டுகண் டேமிக்க சேடனென்பான்
பைக்கேறும் பூவறி யாதமுன் போமினிப் பார்த்திபரே. (ச௩அ)

தலைமகன் வரவுகண்டு வாயில்கண் மொழிதல்.

(இ-ள்.) தலைவன் வருதலைக் கண்ட தாதிகள் பாங்கிக்குச்சொல்
லுதல்.

செம்பே ரணியொடு சேடியைக் காண்டலுஞ் சேரியினு
நம்பே ரிறைவார்தம் வாயில்வர் தாரந்த நாளரக்கர்க்
கம்பே தொடுத்த குலோத்துங்க சோழ னளகைவெற்பிற்
கொம்பே வழக்குவ ரோபெரி யோர்தங் குலத்தியல்பே. (ச௩க)

வரவுணர் பாங்கி யிவைக் குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் வரவுணர்ந்த பாங்கி தலைவனை யெதிர்கொள்
ளத் தலைவிக்குச் சொல்லுதல்.

திண்டேரு மன்பரும் வாயில்வர் தார்செழும் பூவருங்கால்
வண்டே புறஞ்செல்லு மோவணங் கேவணங் கார்வணக்கங்
கொண்டே சிறைவிங் கோமான் குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பிற்
பண்டே செயுங்குறை கொள்ளா தெதிர்கொள்கை பண்புனக்கே. ()

முதிராவிளமுலை யெதிர்கொண்டு பணிதல்.

(இ-ள்.) தலைவனைத் தலைவி யெதிர்சென்று வணங்குதல்.

பொற்பாதப் பஞ்சம் பொதுமாதர் மஞ்சளும் பூண்குறியு
நற்பாணி வள்ளுகிர்க் கீற்றுங்கண் காணவு நாற்கவியின்
சொற்பாதந் தேரு முறந்தைக் குலோத்துங்க சோழன்வெற்பிற்
கற்பா மிதுகொடி. தாலெதிர் போதுவள் காதலியே. (சசக)

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்.

(இ-ள்.) 'ஓவளி.

அணங்குஞ் சுடர்வடி வேலார் பொருதயல் வேந்தர்முன்றி
லுணங்குந் திறஞ்செய் குலோத்துங்க சோழ னுறந்தையன்னுள்
பிணங்குஞ் சுவைக்குங் கரைதெரி யாது பிறகுமணர்
திணங்குஞ் சுவைக்குங் கரைதெரி யாதெனக் கென்றென்றுமே. ()

இப்பதின்மூன்று துறைகளும் உணர்த்தவுணரு மூடற்குரியன.

வெள்ளணி யணிந்து விடுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி புதல்வனைப் பயந்து நெய்யாடிய செய்திக்கு அடையாளமாக வெள்ளிய ஆபரண முதலியன வணிந்து சேடியைத் தலைவனிடத்துச் செவிலித் தாயர் விடுத்தல்.

நதித்தாரைப் பொன்னிக் குமார குலோத்துங்க னாகைவெற்பின்
மதித்தாரை யன்னவெண் மௌவலுஞ் சாதிபு மாலைபெய்து
பதித்தா ரழும்வெண் ணிறத்துசுஞ் சாத்தியெம் பாவையிடத்
துதித்தான் சிறுவ னெனக்கூற வேவின ருரனுக்கே. (௪௪௩)

புள்ளணி மாலைவேலண்ணல் வாயில்வேண்டல்.

(இ-ள்.) வெள்ளணியணிந்து வந்த தோழியைத் தலைவன் தூதா
க வேண்டிக் கூறுதல்.

கனமே யெனுங்கைக் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பின்
மனமே மகிழ்ந்து விரைந்துவந் தேன்வந்த காலத்தினர்
தனமே பொருப்பனை யாண்மனை யார்திருத் தாமரைக்கின்
றனமே யெனைத்திங்க ளாக்காது செங்கதி ராக்குவையே. (௪௪௪)

தலைவி நெய்யாடிய திருளை சாற்றல்.

(இ-ள்.) தலைவி புதல்வனைப்பெற்று நெய்யாடியதனைப் பாங்கி
தலைவனுக்குச் சொல்லுதல். நெய்யாதெல் - நெய்தேய்த்து நானஞ்
செய்தல்; இது - பிள்ளைப்பேற்றுச் சடங்கினென்று.

விரைசாரும் பன்மலர் போம்வண்டு போன்மெய்யை விற்றபொரு
ணிரைசாரும் நெஞ்சின ரில்லிருப் பிரிநில மேழுந்தத்துங்
குரைசாரும் வாசி நகுலன் குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பி
லரசாள வாண்மகப் பெற்றுநெய் யாடின ளாரணங்கே. (௪௪௫)

தலைவன் றன்மனத் துவகை கூறல்.

(இ-ள்.) வெளி.

போர்க்கும் பசுமஞ் சளுநெய்யின் பூசலும் பொற்குழவி
யேற்குங் கரமுஞ் சுரப்பூறு கொங்கையு மின்னமுத
மார்க்குங் குலோத்துங்கன் கோழியன் னுள்வண்ணத் தையவியும்
பார்க்கும் படிக்குக்கண் னாயிர மீந்திலன் பாவியன்றே. (௪௪௬)

தலைவிக் கவன்வரல் பாங்கி சாற்றல்.

(இ-ள்.) வெளி.

ஆலே துயிலுங் குலோத்துங்க சோழ னளகைவெற்பிற்
சேலே யெனுங்கண்ணி நின்மகம் காணுந் திருவுளத்தான்
மாலே திருவின் மனைக்குவந் தாலென வந்துநின்றார்
காலே சிவக்குமுன் கன்சிவப் பாறுகை கற்புனக்கே. (சசஎ)

தலைவி யுணர்ந்து தலைவனோடு புலத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி தலைவன் வருதலைத் தெரிந்து ஊடுதல்.

அணங்காரும் வேற்கைக் குலோத்துங்க சோழ னளகைவெற்பிற்
குணங்காணுஞ் சேயன்பில் வந்தன ராஞ்சென்று கோளரவப்
பணங்காயு மல்குன்மின் னீரடை யீரங்ஙன் பார்த்திபர்தம்
வணங்கா முடியெங்கை கால்வணங் காவகை வாசலையே. (சசஅ)

தலைவன் மகவேந்தல்.

(இ-ள்.) சேடியர் கொண்டுவந்து கொடுத்த பிள்ளையைத் தலை
வன் கையிற் றுங்குதல்.

கொடுத்தான் பசம்பொன் டறையோர்க் ககரமுங் கோடி.கொள்ள
விடுத்தான் கடவுளர் பூசைசெய் தான்விரைத் தாமரைப்பெண்
னடுத்தா னபயன் குலோத்துங்க சோழ னளகைவெற்பி
லெடுத்தான் மகவை யியம்பாண ரார்ப்ப விறையவனே. (சசக)

பாணன் வாயில் வேண்டல்.

(இ-ள்.) தலைவன் விடுத்த தூதாகவந்த பாணன் தலைவிக்குச்
சமாதானஞ் சாற்றுதல்.

வாயிற் புறமன்னர் கோடியர் சேவிக்கு மன்பதநின்
கோயிற் புறநிற்ப தோவணங் கேகுடைக் கிழலகைத்
தாயிற் புரக்குங் குமார குலோத்துங்கன் றஞ்சைவெற்பி
லாயிற் புகழ்ந்தடி யேனிரந் தேன்முனி வாறினியே. (சடு௦)

தலைவிபாணனை மறுத்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

காணுது கண்ணஞ் செயும்வாயிற் கேமுன் கரிக்கும்பமே
கோணுது நீட்டினர் போலவந் தாய்குட காவிரிவாய்ச்

சோணுடன் சங்கம ராச குலோத்துங்க சோழன்வெற்பிற்
பாணுவென் முன்னர்நில் லாதுசெல் வாயப் பரத்தைமுன்னே. (1)

தலைவி பாணனை முனிதல்.

(இ-ள்.) மறுக்கப்பட்ட பாணனை மீண்டுந் தலைவி சேடியர்முன்
னிலையிற் கோபித்தல்.

தென்பான் முனிவ னிசையத னுற்சிலை யேகரைத்தா
னென்பா ரதையின்று சோதிப்ப மோவியற் பாவலரை
யன்பால் வளர்க்குங் குலோத்துங்க சோழ னளகையன்னீர்
நன்பாணற் கும்மிசை வீணைக்குங் கன்மழை நாம்பொழிந்தே. (2)

தலைவி முனிந்தமை பாணன் தலைவற் குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி கோபித்ததைப் பாணன் தலைவனுக்குச் சொல்
லுதல்.

விரையேந்து தாரண்ண லேயென்சொல் வேன்விரி காளிரிப்பூந்
நிரையேந்து கோழிக் குலோத்துங்க சோழன்பொற் செங்கையினால்
வரையேந்த வன்று பொழிந்தகன் மாரியு மாதுக்குன்பே
ருரையேந்த வின்று பொழிந்தகன் மாரியு மோரிரண்டே. (3௫௩)

இதுவுமது.

வாழா திபனம் முறந்தைக் குலோத்துங்க மன்குலத்தோன்
ருழாழி யொன்றை யணைகட்டி. னுனந்தர் சூழணைப்போற்
ருழாதுன் பேரையெம் மன்னு தமிழ் நெடுத்தளவே
யேழாழி யுங்கட்ட லாமெம் பிராட்டி. யெறிந்தகல்லே. (3௫4)

பாடினி வாயில் வேண்டல்.

(இ-ள்.) தலைவியிடத்துப் பாடும்பெண் தலைவனுக்காகத் தூது
சொல்லுதல்.

பூமாலை யொத்த குலோத்துங்க சோழன் புகாரணங்கே
தேமாலைப் பாடினி யொன்றிரந் தேனுங்கள் செல்வார்வந்தா
லாமாலை யந்திந் தன்பா லெதிர்கொள்வ தன்றிமுல்லை
மாமாலை யெய்தின ரெய்தார் விழிமுத்து மாலைகளே. (3௫5)

பாடினி வாயின் மறுத்தல்.

(இ-ள்.) பாடும் பெண்ணுடைய துதைத் தலைவி மறுத்துக் கூறு
தல்.

க2.2 குலோத்துங்க சோழன் கோவை.

நண்ணுங் கருணைக் குலோத்துங்க சோழனன் னாட்டில்வஞ்சம்
பண்ணும் பரத்தையர் சேரியிற் பாடினி பாடினிப்போ
யுண்ணுங் கடுவு மமுதமு நாணலு மொண்கரும்பு
மண்ணும் பசும்பொன்னு மொன்றாக வெண்ணிய மன்னவர்க்கே. ()

கூத்தர் வாயில் வேண்டல்.

(இ-ள்.) கோடியர் தூது சொல்லுதல். கோடியர் - கூத்தாடுகின்
றவர்.

மாதே யுனைத்துதி கோடியர் யாமன்னர் பான்முனிவிப்
போதே விடவடி யேமிரந் தேம்புக ழாபரணங்
காதே புனைந்த குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பிற்
சீதேவி யாற்றில னோராதை மாதவன் சேர்ந்ததற்கே. (சரு௭)

கூத்தர் வாயின் மறுத்தல்.

(இ-ள்.) கோடியர் தூதைத் தலைவி மறுத்துக் கூறுதல்.

தோடலர் சோலை யுறந்தைக் குலோத்துங்க சோழன்வெற்பி
னூடல தாறுந் திறமிரந் தீரும்மை நான்முகத்தோ
னூடலை யேசெயச் செய்தன னோவகன் றுரையெல்லாங்
கூடலை யேசெயச் செய்தன னோசொலுங் கோடியரே. (சரு௮)

காமக்கிழத்தி வாயில் வேண்டல்.

(இ-ள்.) வெளி. ஈண்டுக்காமக்கிழத்தியென்றது, பாங்கியை.

முன்போத வந்து புகழ்ந்தோர்க் கெலாமுகி லேழுமென்னப்
பொன்போத நல்குங் குலோத்துங்க சோழன் புகாரணியா
யன்போர் வெறுத்தன ராயினு மாறுந் திறனறியா
வென்போ லெளியைகொல் லோவாறு வாய்கண் ணினைச்சிவப்பே. ()

தலைவி காமக்கிழத்திதன்னோ டிரங்கல்.

(இ-ள்.) தலைவன் பரத்தையரைச் சேர்ந்து தன்னை வெறுத்தமை
யைத் தலைவி பாங்கியொடு வருந்திக் கூறுதல்.

சாந்தமு மாத்தி மரமுமண் ணூலையுந் தண்கரும்பும்
போந்ததொர் வேழ மறிமானு மேனமும் பூமடந்தை
காந்த னுறந்தைக் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பி
னேந்தலுக் கெங்கையு மியானுமின் னேயினி யென்செய்வதே. ()

இறையோன் விருந்தோடு வந்துழிப் போறுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் விருந்தினருடன் வந்த இடத்துத் தலைவி தலைவன் குற்றத்தைச் சகித்தல்.

அந்தா மரைக்கண் கலுழந்தா ணுதன்முத் தரும்பிரின்று
நொந்தான் மனங்கனி வாய்துடித் தாடமிழ் நூற்கவிக்கு
நந்தா மிருகைக் குலோத்துங்க சோழனன் னாட்டிறைவர்
வந்தார் விருந்தோ டெனமறைத் தாள்கண் மழையணங்கே. (௪௬௧)

விருந்தோடு வந்துழிப் போறுத்தல்கண் டிறையோன் மகிழ்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

பொருந்தா முனிவுந் தணியாக்கண் ணீரும் புலர்ந்ததுன்பு
மருந்தாகி வந்தெமை வாழ்வித்த தான்மலர்க் கோகனகைக்
கருந்தா வமிர்தங் குலோத்துங்க சோழ னளகைவெற்பில்
விருந்தான் மறுமையுண் டின்பமென் பாரிம்மை மேவியதே. (௪௬௨)

இறைமகள் விருந்துகண் டொளித்த லூடல் வெளிப்படல்.

(இ-ள்.) தலைவி விருந்தினரைக் கண்டு மறைத்த லூடல் வெளிப்
படுதல்.

ஏறிய தோர்வெயி லாற்சுரங் காய்ந்த விளநிலவா
லாறிய திப்பின்னு மூண்டது போலரும் பாவலவர்
கூறிய கீர்த்திக் குலோத்துங்கன் கோழியிற் கோதைக்கென்னே
சீறிய பரர்வை சிவந்தன நீரும்பின் சிந்தினவே. (௪௬௩)

விருந்துகண் டொளித்த லூடல் வெளிப்பட னோக்கிச் சீறே

லென்றவள் சீறடி வணங்கல்.

(இ-ள்.) வெளி.

நல்லார் விருந்தின் மறந்தீந் திரும்பவு நான்முன்செய்த
பொல்லா மையைநினைந் திரென்செய் வேன்புதி தூப்பகலை
யல்லாக்கு மாழிக் குலோத்துங்க சோழ னளகையின்னீ
மெல்லாக் குறையும் பொறும்பணிந் தேனும் மிணையடியே. (௪௬௪)

இஃதேங்கையர் காணின்னன்றன் நென்றல்.

(இ-ள்.) எந்தங்கைமாராகிய பரத்தையர் கண்டால் நீர்செய்த,
பணிவு குற்றமாமென்று தலைவனுக்குத் தலைவி கூறுதல்.

கஉச குலோத்துங்க சோழன் கோவை.

கோளா மருவலர் கூற்றங் குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பிற்
 ரோளார வென்னன்பி னுற்பணிந் தீர்தொடு நீருலகை
 யாளாநிற் கின்ற வரசேகண் டாலும தாகமெங்கை
 தாளால் வருந்துமென் றஞ்சுகின் றேனெழுந் தாள்விடுத்தே. (1)

அங்கவர் யாரையு மறியே னென்றல்.

(இ-ள்.) அப்பரத்தையர் யாரையுந் தெரியேனென்று தலைவன்
 தலைவிக்குக் கூறுதல்.

வழுதியர் சேரர் திறைதர வேவன் சிறையைவிடுத்
 தழுதுயர் மாற்றுங் குலோத்துங்க சோழ னளகையனனீர்
 தொழுதிரு போது முமைநினைப் பேனன்றிச் சூழ்மனைவா
 யெழுதிய பாவையைப் பாவையென் னென்குற்ற மெய்துமென்றே.

இதுவுமது.

நான்கா தவினொன்று சொல்லுகின் றேனறுந் தேனுண்டவாய்
 திங்கான வேம்புண்ணு மோவணங் சேசேரர் பாண்டியர்தம்
 மாங்காரந் தீர்த்த குலோத்துங்க சோழ னளகைவெற்பி
 னீங்காது மாலுண்ட நெஞ்சே யிரும்புண்ட நீரொக்குமே. (சகௌ)

காமக்கிழத்தியைக் கண்டமை பகர்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி அப்பரத்தையரைப் பார்த்ததைத் தலைவனுக்கு
 கூறுதல்.

காமாரிக் கன்பன் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பிற்
 கோமானின் சேயை யொருத்திகண் டாள்குலச் சேய்வருகென்
 றேமா சலக்கொங்கை நீதனைத் தாளன்னை யானுமென்ற
 ளாமாமுன் மைந்தனைன் றேன்கவிழந் தாண்முக மாவவனே. (சகௌ)

தாமக் குழலியைப் பாங்கி தணித்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி கோபத்தைப் பாங்கிதணித்தல்.

நன்னேமி காக்குங் குமார குலோத்துங்க னுகைவெற்பின்
 மின்னே யிறைவ ரிறைஞ்சவு மேவிழி நீரொழியாய்
 தன்னைய நாயகன் மண்ணே புயத்துத் தழீஇயகுற்றம்
 பொன்னே பொறுத்தில ளோபொறுப் பாரகற்பின் பூவையரே. (1)

தலைவி யூட றணியா ளாதல்.

(இ-ள்.) பாங்கி அங்ஙனம் தணித்துந் தலைவியூடல் தணியாளாதல்.

சேரியர் கேள்வரை யாமார் பிளக்கத் திரும்பியின்னங்
காரியம் யாது நமக்குநெஞ் சேகங்கங் கோடிதொடர்
கூரிய வேற்கைக் குமார குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பி
லாருயிர் தாமு முடல்யாமு மென்கைமெய் யாப்விட்டதே. (ச௭0)

தலைமக னூடல்.

(இ-ள்.) தலைவியூடல் தணியாமையைக்கண்டு தலைவன் ஊடுதல்.

சேய்மானு மண்ண லுறந்தைக் குலோத்துங்க சென்னிவெற்பி
லாய்மார் துயிலு மறிந்திடை யீடு மகன்றுவெய்ய
பேய்மாறு கொள்ளு மிராக்குறி போந்தநம் பேரன்பினற
ரேய்மா திவனல்ல மற்றொரு மாதைத் தொழுதனமே. (ச௭௧)

அணிவளைப் பாங்கி யன்பிலை கோடியை யென் றிணர்த்தார்
மார்பனை யிகழ்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவனை அன்பில்லாய் நீ கோடியவனென்றிக
ழ்த்து கூறுதல்.

அம்பார் பெருங்கட் பரத்தையர் காதலை யாதரித்தி
ரெம்பா வியல்குற்ற மென்சொல்லு விரெழு நேமியெனுங்
கொம்பாற் றியபுயக் கிள்ளி குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பிற்
றம்பாற் குறையறி யாசறி வார்பிறர் தங்குறையே. (ச௭௨)

வெள்ளணி யணிந்துவிடுத்தல் முதல் அணிவளைப்பாங்கி யன்பி
லைகோடியையென் றிணர்த்தார் மார்பனை யிகழ்தலீராகிய இவ் இருப
த்கொன்பது துறைகளும் உணர்த்த வுணரா லூடற்றுகரியன.

ஆயிழை மைந்தனு மாற்றுமையும் வாயிலாக விரவேதிர் கோடல்.

(இ-ள்.) தலைவன் பரத்தையர் சேரிக்குத் தேரின்மேலேறிப்
போம்போது தெரிந்தெடுத்த ஆபரணங்களை யணிந்த புதல்வ னெதி
ரேறிந் அப்புதல்வனைத் தழுவி யெடுத்துக்கொண்டு தலைவனாற்றுமை
யுடன் வந்த இடத்துப் புதல்வனுந் தலைவனாற்றுமையுந்தாதாகத் தலைவி
தலைவனை யெதிர்கொள்ளல்.

க௨௬ குலோத்துங்க சோழன் கோவை.

வெள்ளைக் கவிகைக் குமார குலோத்துங்க வேந்தன்வெற்பிற்
கொள்ளைத் தமதலி யுட்டா மரையிற் குடிகொளவும்
பிள்ளைக் களிற் புயமலை யேறவும் பேரிசையின்
வள்ளற் தலைவர்வந் தாரெதிர் போதும் வழிநெஞ்சமே. (ச௭௩)

மணந்துழி மகிழ்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியைப் புணர்ந்த இடத்து மகிழ்தல்.

மணந்தான் மணந்த பொழுதறிந் தேன்பின் மனமயங்கக்
குணந்தான் செயுங்குறி யாதறி யேன்மலர்க் கோகனகை
புணர்ந்தா னபயன் குலோத்துங்க சோழன் புகாரனையா
டணந்தா டணந்தபின் யானறிந் தேன்மெய்த் தழும்பினையே. ()

மணந்தவன் போயபின் வந்த பாங்கியோ டிணங்கிய
மைந்தனை யினிதிற் புகழ்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

ஏரோடு நூலிசை வண்டார்ப்பச் செல்வ மெனுமதத்திற்
குரோடு தெவ்வென்று வாழியின் னேகை தொழாதமன்னர்
போரோட *வோட்டுங் குலோத்துங்க சோழன் புகாரிறைவர்
தேரோடு மாவைத் திருப்புமென் காத்தற் சிறுகளிறே. (ச௭௪)

தலைவி தலைவனைப் புகழ்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

இன்பமுங் கண்மணி யும்மணி காயமும் யாவுயின்னார்க்
கன்பரை விட்டிலை யென்கைபொய் யோவகன் பாரையொரு
நன்பதம் வைத்த வுறந்தைக் குலோத்துங்க னாட்டெனது
துன்ப மொழித்தவர் யாரோ வவந்ந் தொழுந்தெய்வமே. (ச௭௫)

சிலைநுதற் பாங்கி தலைவியைப் புகழ்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

தேன்மீ தெழுங்குழற் சேரியர் ஹீதியிற் செல்லுஞ்செல்வர்
கான்மீ திறைஞ்சுநின் கற்பினை நோக்கிற் கடலடங்கக்
கோன்மீதொன் றேவுங் குலோத்துங்கன் கோழியிற் கொம்பனையாய்
வான்மீ தருந்ததி மண்மீது நீயன்றி மற்றிலையே. (ச௭௬)

* வெட்டுமென்றும் பாடம்.

ஆயிழை மைந்தனு மாற்றாமையும் வாயில்களாக வரவெதிர் கோ
டல்முதல் சிலைதுதற்பாங்கி தலைவனைப் புகழ்தலீராகிய இவ்வைந்து
துறைகளும் மேற்கூறிய விருவகை யூடல்களோடு சேர்ந்து பரத்தை
யிற் பிரிவின் விரியாமென்க; எனவே யிழுப்பத்து நான்கு துறைக
ளும் வாயில் வேண்டல் வாயின்மறுத்தல் வாயினேர்வித்தல் வாயி
னேர்தல் என்னும் நான்கு வகைக்குமேற்ற பெற்றியறிந்து முடித்துக்
கொள்க.

28 - பரத்தையிற் பிரிவு முற்றிற்று.

இருபத்தொன்பதாவது. — ஓதற்பிரிவு.

அஃதாவது - தலைவன் கல்வி காரணமாகப் பிரிதல். தலைவன் தலை
வியையெய்தியிருந்தும் ஓதற்குப் பிரிவுகுறைபா டாகாதோவெனின் ?
ஆகாது. என்னே? புலமைநிரம்பாமலக்குறைநீர்ப்பான் ஓதற்குப் பிரித
லன்று. பண்டேருவவராக் கற்பிக்கப்பட்டு, அறம்பொருள் இன்பம் வீடு
நுதலிய தூல்களெல்லாங் கற்றான் பாதேயத்து அவை வல்லாருள
ரெனிற்சென்று தன்னறிவை மேற்படுத்திக் காட்டற் கென்க. இவ்
வோதற்பிரிவு முதலிய எல்லாப் பிரிவுகளும் - பிரிவறிவுறுத்தல் பிரி
வுடன்படாமை பிரிவுடன்படுத்தல் பிரிவுடன்படுதல் பிரிவுழிக்கலங்
கல் வன்புறை வன்பொறை வருவழிக்கலங்கல் வந்துழிமகிழ்ச்சி என
வொன்பது வகைப்படும். ஆங்காங்குக்கான்க.

தலைவன் பாங்கிக் கோதற் பிரிவுரைத்தல்.

.(இ-ள்.) வெளி.

பின்போ யினன் கண்ணன் நள்ளிருட் போதெரு பெண்மனைக்கே
யன்போடு தூதுசென் றானெம் பிரானு மலர்க்கமலப்
பொன்போது மார்பன் குலோத்துங்க சோழன் புகார்வரைவாய்
மின்போ னுடங்கிடை யாயோதி னார்க்கன்றி வேறெவர்க்கே. (1)

பாங்கி யோதற்பிரிவு மறுத்தல்.

.(இ-ள்.) வெளி.

ஓது வதற்கண்ண லேபிரிந் தாலொண் மயிலையென்பு
மாது படுத்தினர் போலோதி வாரும் வருந்தமிழைக்
கோது பிரித்தெறி கோமான் குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பிற
ந்து படக்கொடி யாவிசென் றுலுந் திருப்புகைக்கே. (சஎ௯)

கஉஅ குலோத்துங்க சோழன் கோவை.

ஓதற்குப் பிரிந்தமை பாங்கி தலைவிக் குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் ஓதற்குப் பிரிந்து சென்றதைப் பாங்கி தலை
விக்குக் கூறுதல்.

எரியோ குளிர்த்தது நீரோ வெதிர்த்ததன் தேடிடநூல்
விரியோது மோர்பிள்ளை யாணைக்கென் றோவெகுண் டேமதுரைக்
கரியோட வென்ற குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பில்
வரியோ டரிக்கண்ணி யோதச்சென் றுருன் மவுணருமே. (சஅ௦)

ஓதற்குப் பிரிந்துழித் தலைவி கார்ப்பருவங் கண்டிரங்கல்.

(இ-ள்.) தலைவன் ஓதற்குப் பிரிந்தவிடத்துக் கார்காலம் வர அது
கண்டு தலைவி வருந்துதல்.

அங்கே யறிந்துள பாவையன் பாக வணைந்தமன்ன
ரிங்கே யெமைமறந் தோவந்தி லாரெறி யாழியைமுன்
கங்கே வகுத்த குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பிற்
கொங்கே கமழ்குழ லாய்மழை நாளுங் குளிருங்கண்டே. (சஅ௧)

ஓதற்குப் பிரிந்துழித் தலைவி பனிப்பருவங்கண் டிரங்கல்.

(இ-ள்.) வெளி.

தனிக்கா லமுமென் னுறக்காத கண்ணுந் தளர்வுமிந்தப்
பனிக்கா லமும்வந்தும் வந்தில ரேபர வேந்தர்க்கெல்லாந்
துனிக்கால னன்ன வுறந்தைக் குலோத்துங்க சோழன்வெற்பி
னினிக்கால மெவ்வண்ண மேதெண்ண மோதவங் கேகின்றதே. ()

ஓதற்குப் பிரிந்த தலைவன் மீண்டமை தலைவிக் குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) ஓதற்குப்பிரிந்த தலைவன் வந்தமையைப் பாங்கி தலைவி
க்குக் கூறுதல்.

மாலாழி யுண்டு வருமேகங் கண்டுநின் மன்னர்பின்னை
நூலாழி யுண்டின்று மீண்டனர் காண்படி நூற்படிசெங்
கோலா லளிக்குங் குமார குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பி
லோலா ரணமுணர் தார்பூண்ப ரோபெண் ணுயிர்ப்பழியே. (சஅ௩)

முப்பநாவது.—காவற் பிரிவு.

அஃதாவது நோடுகாத்தற்குப் பிரியும் பிரிவு. அங்ஙனமாயின் தலைவன் நாட்டை நலிதலுங் கைக்கொள்வதும் உளராக, அவைதிர்க்கச் செல்வாளுயின் வலியிலனாதல்வேண்டுமெனின்? அற்றன்று. நாட்டகத் தினின்று நகரகத்துவந்து குறைசொல்லமாட்டாத மூத்தோரும்பெண்டிரும் கூனரும் குருடரும் பிணியுடையாருமாகிய இத்தொடக்கார் முறைப்பாடு கேட்டுத் திருத்துதல் சாரணமாகவும் வளனில்வழி வளந்தோற்றவித்தற்கும் ஆவயம் அறச்சாலை முதலியவற்றை யாராய்தற்கும் உயிர்கள் தாயைக்கண் மின்புறத்தல்போல் தன்னாற் காக்கப்பட்ட அங்வுயிர்கள் தன்னைக்கண் மின்புறத்தன்னுருவு காட்டுதற்கு மென்க.

தலைவன் காவற்பிரிவு தோழிக் குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தன்னாடு காத்தற்குப் பிரிதலைப் பாக்கிக்குக் கூறுதல்.

மண்ணுயிர் காத்து வருவேன் வருமத் துணையுமுங்கள்
பெண்ணுயிர் காத்திங்க நுகிருப் பாய்ப்பெரும் பேய்முலையின்
கண்ணுயிர் வாங்குங் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்றி
லெண்ணுயிர் காப்பவற் குண்ணுயிர் வேறல்ல வென்றணங்கே. (சஅச)

தோழி காவற்பிரிவுடன்படாமை.

(இ-ள்.) வெளி.

சைவா னபிமன் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்றின்
மொய்யா ளரிபன்ன மன்னவ மேழுழங் காதிநிலத்
நெய்வானிக் கள்ள குருதறங் காக்கவென் றேகுசின்
சைவானிக் கள்ள ரிணையுந் குழப்பச லாற்சொல்லுமே. (சஅடு)

தோழியைக் காவற் பிரிவுடன்படுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் காவற் பிரிவுக்குப் பாங்கியைச் சம்மதிக்கச் செய்தல்.

எண்மா திரந்தோழுங் கோழிக் குலோத்துங்க னெண்ணலப்போ
ஹண்மாதா வைவது தேற்ற நெற் கையுங்கண் மாநீரண்டு
கண்மா மழையொழி யுந்திறம் யானாங் காத்துடனே
விண்மா மழையொழி யுங்கால மீளுவன் மெல்லியலே. (சஅசு)

தலைவிக்குத் தோழி காவற் பிரிவுணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் காவற் பிரிவு தோழி தலைவிக்குக் கூறுதல்.

விண்காப்பு வாசவ னேழ்கடற் காப்பந்த மெய்வருணன்
மண்காப்பு நம்மண்ண லாதலி னுல்வரும் பாவலவர்
கண்காப் பனைய குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பிற் [கே.
பெண்காப்புந் தான்செய்யுங் காப்பென்று போயினர் பெண்ணணங்

காவற்குப் பிரிந்துழித் தலைவி கார்காலங் கண்டிரங்கல்.

(இ-ள்.) தலைவன் நாகொவலுக்குப் பிரிந்த இடத்துக் கார்காலங்
கண்டு தலைவி வருந்துதல்.

மைவா னிறம்வெண் ணிறமாய்க் குளிர்பனி வாரிபெய்யு
மில்வாடை யங்கிலை யோதெய்வ மேமழை யேழுமெட்டுங்
கைவா ரணநங் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பி
னுய்வாளெவ் வாறு பிரிந்தபெண் பாவியென் றோர்ந்திலரே. (சஅஅ)

தலைவன் மீண்டமை பாங்கி தலைவிக் குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

நையா தொழியணங் கேயறங் காக்க நயந்துசென்றார்
மெய்யாநின் னுறியுங் காக்கவர் தார்வெங் கடாமழைபாய்
கையாணை மன்னன் குலோத்துங்க சோழன்கல் யாணிவெற்பிற்
பொய்யார் பெரிய ருலகமு மூழியும் பொய்க்கினுமே. (சஅக)

30 - காவற் பிரிவு முற்றிற்று.

முப்பத்தொன்றாவது.— தூதிற்பிரிவு.

அஃதாவது - இரண்டரசர் தம்மிற் பொருகின்றவிடத்து அவரை
ச் சமாதானஞ் செய்வித்தற்குப் பிரியும் பிரிவு. அரசரைச் சமாதானஞ்
செய்வித்தற்குப் பிரியும் பிரிவெனின், தூதுவராவார் பிறர்க்குப் பணி
செய்து வாழ்வார்; அவரொப்பில்லா ராவா ரென்பதென்னையெனின்?
இரண்டரசரும் ஞானிப் பொருவோமென்று முரண்கொண்டிருந்த நிலை
மைக்கண் தா ன்ருளரசளுதலின் மக்களும் விலங்குகளும் பலபடல்சகி
யாது இப்போரை யொழிப்பேனென்று, இருவரையு மிரந்து சமாதான
ஞ்செய்வித்தலாலென்க. அன்றி, தேவரு மசுரரும் பொருதகாலத்துத்
தேவரையு மசுரரையு மிகைசெய்தாரை யானொறுப்பென்று பாண்டி
யன் மாகீர்த்தி சமாதானஞ் செய்வித்ததுபோல இவரையு மிகைசெ
ய்தாரை யொறுப்பென்று தூதாகச் செல்லுதலென்றலுமொன்று.

தலைவன் பாங்கியுடன் தூதிற் பிரிவுணர்த்தல்.

(இ-ள்.) இரண்டரசர்பொருட்டுத் தூதுக்குச் செல்லுதல் தலைவன் பாங்கிக்குக் கூறுதல்.

அரிதூது சென்றனன் பாரதப் போர்க்கது போலவியான்
புரிதூ தினிற்பிரி வேநணங் கேபுனல் சூழிலங்கைக்
கெரிதூது விட்ட குலோத்துங்கன் கோழி யிடத்திலவண்டு
பெரிதூதும் பூங்குழ லாற்புய லாருதும் பெண்கொடிக்கே. (௪௯௦)

தூதிற் பிரிவு பாங்கி மறுத்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவியைப் பிரிந்து தூதுக்குச் செல்லுத் தலைவனைத்தடுத்தல்.

கோடிய வார்சிலை கையான் குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பி
லாடிய போர்ப்பகை தீரச்செல் வீரன்ப ரேயிவட்குச்
சூடிய பூவல ருந்தாயர் வாய்தொறுந் தூற்றலரு
நீடிய வேளல ரும்பகை யாக நினைத்திலிரே. (௪௯௧)

தலைவன் பாங்கியைத் தூதிற் பிரிவுடன்படுத்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

யானே யிருமன்னர் போரும் பொராம விடைவிலக்கச்
கானே நடப்பன்மின் னேயியம் பாங்குடற் காசினிக்குக்
கோனே யெனவந்த கிள்ளி குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பின்
மானையுங் கண்ணிக்கு முன்பனிக் காலம் வருவனென்றே. (௪௯௨)

தலைவிக்குத் தூதிற்பிரிவு தோழியுணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தூதிற்பொருட்டுப் பிரிதலைப் பாங்கி தலைவிக்குக் கூறுதல்.

மாலோடு மோது மிருமன்னர் போரை மறிப்பமன்னர்
காலோடு தேரோடுந் தூதுசென் றார்களி றேவமென்ன
வாலோபந் தீர்த்த குலோத்துங்க சோழ னளகைவெற்பின்
மேலோ ரிருவர் பொரப்போருந் தூது விலக்குவரே. (௪௯௩)

தூதிற் பிரிந்துழித் தலைவி முன்பனிப்பருவங்கண் டிரங்கல்.

(இ-ள்.) வெளி.

கநஉ. குலோத்துங்க சோழன் கோவை.

மலர்வாய கஞ்சம் பிரிந்தேன் மலர்முகக் கஞ்சமொப்பாப்
புலர்வா யுணங்கிய முன்பனி நாளும் புகழெடுத்துப்
புலர்வாயு மேத்துங் குலோத்துங்கன் கோழியின் பால்வினைப்
புலர்வா யினைவதென் னாரின்னர் தூதுக் ககன்றவரே. (சகூச)

தூதிற்பிரிந்த தலைவன் மீண்டமை நோழி தலைவிக் குணர்த்தல்.
(இ-ள்.) வெளி,

எழுந்ததை முன்பனித் தூவலை வீச விளைத்தினைத்துன்
னழுந்தா துயிர்ப்பை யடக்குவ தாயன்று பாண்டவர்க்குத்
தொழுந்தா துரைத்த குமார குலோத்துங்க சோழன்வெற்பிற்
செழுந்தாது முற்றி யணங்கே யிறைவர் திரும்பினரே. (சகூரு)

31-தூதிற்பிரிவு முற்றிற்று.

முப்பத்திரண்டாவது.— துணைவயிற் பிரிவு.

அஃதாவது - நட்பாகிய அரசனுக்குப் பகையரசு நிடையூற்றற்
வழி, அது தீர்த்தற்குத் தலைவன் றுணையாகப் பிரிதல், தன்னுழையரி
ஒவருவனைப் படைகூட்டிச் செல்லவிடாது தான் போதல்வேண்டு
மென்பதென்னையெனின்? நட்பு மிகையால் தானே யவுறையிருத்தலின்
அவன் கருமந் தன் கருமமாக வெண்ணி விரைவினெழுந்து அப்பகை
தீர்க்கத் தானே போனெனக்கொள்க.

தலைவன் பாசறைப் பிரிவு பாங்கிக் குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் அரசர்க்குத் துணையாகப் படைவீட்டிக்குப்
பிரிந்துபோதலைப் பாங்கிக்குக் கூறுதல்.

நார்த்துணை வேந்தர்தம் மேற்படை கூட்டினன் னார்மலைக்கும்
போர்த்துணை யாகவி யான்செலு மாறு புயமிரண்டுந்
தார்த்துணை மேரு வுணையான் குலோத்துங்கன் நஞ்சைவெற்பில்
வார்த்துணை மாமுலை யாட்குரை யாயின்று வாணுதலை. (சகூசு)

தலைவன் பாசறைப் பிரிவு பாங்கி யுடன்படாமை.

(இ-ள்.) வெளி,

மன்னார் துணைக்குத் வச்செலு வீர்மதன் போர்க்கஞ்சமெம்
மின்னார் துணைக்குற விப்பனி யோவிரைத் தாமரையிற்
பொன்னார் துணைவன் குலோத்துங்க சோழன் புகார்வரைவா
பென்னார் துணைவர் பழிகாப்பு நீதி யியற்கையுமே. (சகூன)

உதவியிற் பிரிவு பாங்கியை யுடன்படுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவனுதவியாகப் பாசறைக்குப் பிரியும் பிரிவுக்குப் பாங்கியைச் சம்மதிக்கச் செய்தல்.

அழியாத நன்மைப் புகழ்வேண்டி நண்பினர்க் காகச்செல்வன்
பழியா வதுகொள்வ னோவணங் கேபசந் தேனருவி
பொழியா மாலைக் குலோத்துங்க சோழன் புகார்வணவாய்
மொழியாய் திரும்புவர் பின்பனி நாளென்று மொய்குழற்கே. ()

உதவிக்குப் பிரிந்தமை பாங்கி தலைவிக் குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

கண்பான லன்னமின் னேமதன் போர்வருங் காலத்திற்கும்
பண்பா லுதவ வருவமென் றார்பணிந் தேத்தினர்க்கு
மண்பா லளிக்கு முறந்தைக் குலோத்துங்க மன்னன்வெற்பி
னண்பாளர் போர்க்கு முதவச்சென் றரின்று நாயகரே. (௪௧௬)

உதவிக்குப் பிரிந்துழித் தலைவி பின்பனிப் பருவங்கண் டிரங்கல்.

(இ-ள்.) வெளி.

தேர்வாய் பரிதியை யுள்ளே விழுங்கிச்செந் தீப்புழுக்கும்
வேர்வா யழிக்குமிப் பின்பனி க்காலம் வெகுண்டபுள்ளின் [பிற
கூர்வாய் பிளந்தன்று வென்றோன் குலோத்துங்கன் கோழிவெற்
போர்வா யுதவச்சென் றர்வந்தி வாரின்னம் பூவையரே. (௫௦௦)

தலைவன் பாசறைப் புலம்பல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்த வருத்தஞ் சகியாமற்படை
வீட்டிலிருந்து துன்புறுதல்.

முன்னே தவழிள் வாடையி னுன்முன் முயங்குபுய
மென்னையிப் பாசறை வெம்பின வேவெழு பார்க்குமொரு
மன்னையெ னுஞ்சென்னிகோழிக்குலோத்துங்கன் மால்வணவாய்
மின்னேநின் றென்படும் பின்பனி க் காலந்தன் மெய்குயிர்த்தே. ()

மிருந் தலைவன் மின்பதி சேய்த்தேன மெலிதல்.

(இ-ள்.) பாசறையை விட்டுவருந் தலைவன் தலைவியிருந்த ககரங்
கூரமாயிருக்கிறதென்று பாசறொடு வருந்திச் சொல்லுதல்.

ககசு குலோத்துங்க சோழன் கோவை.

மருந்தூருஞ் சொல்லி தனியைகு மூர்க்கிறை வைகல்செல்லத்
திருந்தூருந் தேர்ப்பரி செல்லரி தோதிருந் தாவரசர்
பொருந்தூர் கவர்ந்த குலோத்துங்க சோழன் புகார்வரைவா
யருந்தூர மாய்விட்ட தாவல வாவிய் வழற்சுரமே. (௫௦௨)

மீளந் தலைவனைப் பாங்க னற்றல்.

(இ-ள்.) திரும்பிவருந் தலைவனைப் பாங்கன் சீக்கிரந் தேர்செலு
த்துவேனென்று கூறிக் கவலை தணித்தல்.

மஞ்சேதெற் கோடு நெடுவானிற் பின்பனி வாரல்கண்டு
பஞ்சே ரமனிதுஞ் சாதின் பாவைமுன் பற்றலர்க்கு
நஞ்சே யனைய வுறந்தைக் குலோத்துங்க னாட்டினது
நெஞ்சேகு முன்னரித் தேரேகக் காண்டி. நெடுந்தகையே. (௫௦௩)

உருவெளிக் காண்டல்.

(இ-ள்.) தலைவ னிடைவழியில் தலைவி வடிவம்போலத் தோன்
றுமவற்றைக் காணுதல்.

காரும் பிறையுஞ் சிலையுங் குமிழும் கமலமுமுந்
நீருஞ் சுறவுங் குமுதமுங் கோங்குமு நேரரசு
ராரும் பணியுங் குலோத்துங்க சோழ னனாகையின்னுந்
தேருங் கதலியுந் தேமாந் தனிநுந் திசையெங்குமே. (௫௦௪)

உதவியிற் பிரிந்த தலைவன் மீண்டமை பாங்கி தலைவிக்குணர்த்தல்.
(இ-ள்.) வெளி.

நீடு மவுணர் வரவெண்ணி வாடலை நேரிழையா
யாடு மமர்முற்றி மீண்டனர் காணம ரார்க்கமரர்
நாடு கொடுத்த குமார குலோத்துங்க னாட்டினினைக்
போடும் வளைக்குழுகவளை தேர்முன் பொலிவளையே. (௫௦௫)

32-துணைவயிற் பிரிவு முற்றிற்று.

முப்பத்து மூன்றாவது.—பொருள்வயிற் பிரிவு.

அஃதாவது - பொருளீட்டுதல் காரணமாகப் பிரியும் பிரிவு. ஆயின், முன் பொருளிலனாம். ஆகவே, “என்றோந் பணித்தலு மிரந்தோ
ர்க் தேன, நன்றோந் நாட்டலு நயவா ரொறுத்தலும்” என்னு மிவையெ

ல்லாம் பொருட் குறைபாடுடையார்க்கு நிகழாடையின், இக்குறைபா
டெல்லா முடையனும்; அவையுடையான தொப்பின்மை யென்னை
யோவெனின்? பொருளில்லாதவனாய்ப் பிரியுமென்பதன்று. தன்முது
குரவராத் படைக்கப்பட்ட பல வேறு வகைப்பட்ட பொருள்களெல்
லாவற்றையுங் கொண்டு பயன்றுய்ப்பது ஆண்மைத்தன்மை யன்றெ
னத் தனது தாளாற்றலாற் படைத்த பொருள்கொண்டு வழக்கி வாழ்
தற்பொருட்டென்க; இஃதன்றித்தனது முயற்சியாற் கிடைத்த பொ
ருள்கொண்டு செய்த கருமங்கள் தனக்கே பயன்படுமொருட்டுமாம்.

* தலைவன் பொருள்வயிற் பிரிவு பாங்கிக் குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

காவார் தடக்கைக் குலோத்துங்க சோழம்கல் யாணிவெற்பி
லீவா ரறனின்பம் யாவஞ்செய் வாரெவ ரோடுநென்ப
ராவார் கலைவளர்ப் பார்துரப் பார்பகை யத்தனையு
மாவார் விழிமொழி கைப்பொரு ளாலென்று வாணுதற்கே. (௫௦௬)

தலைவன் பொருள்வயிற் பிரிவு பாங்கி தலைவிக் குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

கற்றார் மறைஞர் புரத்தர னாவர் கலந்துபுக
லுற்றார் கிளைஞ ரளகேச னாவர்தன் னெண்புயத்தி
னற்றா ரணியுங் குமார குலோத்துங்க னாகைவெற்பிற்
பொற்றா ரணிமன்னர் சென்றார் பொருட்கின்று பூங்கொடியே. ()

பொருள்வயிற் பிரிந்துழித்தலைவி யிளவேனிற் பருவங்கண் டிரங்கல்.

(இ-ள்.) வெளி.

அருளாழி யானன் குலோத்துங்க சோழ னளகைவெற்பின்
வெருளாமிங் வேனிற் சிறுகா லழலும்வெவ் வாய்க்குயிலு
மிருளாகு நஞ்சினும் வெய்தா மெனக்கென்ப தெண்ணிவரார்
பொருளாணை யுள்ளவர்க் காரா சையுமில்லை பூங்கொடியே. (௫௦௭)

பொருள்வயிற் பிரிந்துவந்த தலைவன் பாகனை வியத்தல்.

(இ-ள்.) பொருள் காரணமாகப் பிரிந்து மீண்ட தலைவன் விரை
ந்து தேர்ச்செலுத்திய சாரதியை மகிழ்தல்.

கொந்தே கமழ்தொங்கற் சென்னி குலோத்துங்கன் கோழிவெற்பில்
வந்தேன் சுரத்தின் விரைந்துநம் மூரில் வயப்புரவி

கநக குலோத்துங்க சோழன் கோவை.

நந்தேதர் வலவநின் கைக்கோலுக் கந்த நகைப்படுலோன்
செந்தேதர் வலவன்கைக் கோலுமொவ் வாடுதன்கொல் செப்புவுதே.

தலைவன் மீண்டமை பாங்கி தலைவிக் குணர்த்தல்.

(இ.ள்.) தலைவன் திரும்பிவந்ததைப் பாங்கி தலைவிக் குச்சொல்லி
மகிழ்ச் செய்தல்.

விரியுங் குழன்முடி செஞ்சார் தணிமணி மேகலையுஞ்
சரியு மணியுந் தரியணங் கேதரி யார்சிரத்தை
யரியும் படைக்கைக் குலோத்துங்க சோழ னளகைவெற்பிற்
புரியும் பொருண்முற்றி மீண்டார்தின் னன்பர் பொலன்கொடியே.()

33-பொருள் வயிற்பிரிவு முற்றிற்று.

குலோத்துங்க சோழன் கோவை முற்றுப்பெற்றது.

உ

குலோத்துங்கசோழன்கோவை

அரும்பதவுரை.

காப்பு.

கணை - பாணம். கோவை - வரி
கைய்கோயித்தின்ற. அரவின-
ஆதிசேடனிடத்தில். இணை - பொ
ருந்துதலையுடைய. கோவை - விஷ்
ணுவை. ஈந்த-(துதிக்கைவழியாகக்)
கொடுத்த. கடாக்களிறே - மதத்தை
யுடைய யானையாகிய விநாயகக்கடவு
ளே. ஐந்திணைக்கோவை - அன்புடை
க் காமத்தைக் கூறுங் கோவைப்பிர

பந்தம் [துதிக்கை வழியாகத்தந்ததா
வது - விரயகர்திருவிளையாடல்செ
ய்யும்போது திருப்பாற்கடலைத் துதி
க்கைவழியாக வுறிஞ்சுதலும் அப்பா
லோடு தம்வயிற்றினுட்புகுந்த விஷ்
ணுவைக் கடல் வறுமைகண்டு பா
லோடு மீளத் துதிக்கை வழியாகத்
தந்தனரென்பது; இச்சரிதம் - காஞ்
சிப்புராணம் வலம்புரி விநாயகப்பட
லத்துட் காண்க.]

நூல்.

1. பூத்தது - மலர்வித்தது. கொ
ன்பூத்த - அச்சம் உண்டாகிய. இன்-
இனிமை.

2. துங்கன்வழிமுதலோனிடம்-
உயர்ந்தோனாகிய சோழனுடையவமி
சத்துக்குத் தலைவனாகிய குரியனிட
ம், தெய்வலோகம். அவன் குழிடம்-
மகாமேரு. இருணீங்கிடம் - பூமி.
நண்பிடம் - தாமரை. [இந்நாண்கிட
த்தையுஞ் குரியனுக்குச் சம்பந்தமாக்
கிக்கூறியதொருவியப்பு.] கொங்கு-
வாசனை. அலிபூம் - விரியும்.

3. முன்அம்பு அலர்-முதலாவது
பாணமாகிய தாமரை மலர்போலும்
பாதம். உலாவரும் - சுற்றிவரும்.
மூரி - வலிமை. பின்னம்பு அலர் -
கடைசிப்பாணமாகியநீலோற்பலமல
ர்போலுங் கண். பெயரும் - புடை
பெயர்ந்துசெல்லும். (ஆதலின்) பூ
இடம் - பூமியினிடம்.

4. ஓதம் - கடல். வெங்கோன்
மை - கொடுங்கோலின்றண்மை, நீதி
வழு. இருநோக்கு - இரண்டுபார்வை;
அவை: துன்புறப்பார்த்தலும், இன்
புறப்பார்த்தலுமாம்.

5. ஆ - ஆக. இதழ்க்கு - இதழி
னிடத்தில். தலை-தலையிலுமாகும்-
முடிக்கப்பெறும். பொற்சரணை -
பொன்போலும் பாசத்தை யுடையா
ன், அலை - சமுத்திரத்தை. ஆக்கும்-

போலும். [அமுதமுள்ளார்ப்போ
ர்க்கு அளிப்பென்னும் பொருண்மு
டிபு சிறந்தது].

6. தடம் - தடாகம். வியன்-பெ
ருமை. தெள்ளத்தெளிந்த - மிகத்
தெளிந்த. சலம் - கோபம், (நீர்).
பால்-இடம், (பால்). [தலைவியை யன்
னமென்றதற்கேற்ப மன்மதன் கோ
பத்தையும் தன்னிடத்தையும் சிலே
டைவகையாற் சலமாகவும் பாலாகவு
ங் கூறியது சாலப் பொருத்தமுடை
த்து.]

7. வியர்வு - வேர்வை. சையாச
லம் - சையமலை; அது: காவிரிநதியுற்
பத்தியாகுமலை. பொன்னி - காவிரி
நதி. உய்யானம் - சோலை.

8. கோடாத-கோணாத. பீடார்-
பெருமை நிறைந்த. பொற்றாமரைச்
சங்கம் - பொன்போலுங் தாமரைமல
ரின் கூட்டம், (மதுரைப் பொற்றாம
ரைக்கணுள்ள தமிழ்ச்சங்கப்பலகை).
காவியங்க ஞாடாடியும் - நீலோற்பல
மலரின் நேனாடி விளையாடியும், (கா
ப்பியங்களி னிடையே பழகியும்).
நூல் - இடை, (சாஸ்திரம்). ஐயம் -
சந்தேகம். ஏதும் - சிறிதும்.

9. வளம் - மாட்சிமை. இரந்தி
ரந்து - யாசித்துயாசித்தா.

10. சிலைவித்தம்-வித்தமலை. கொ
ங்கையால் - முலைகளுக்குச் (சமான

மாகாமல்), மானித்தது - வெட்கப் பட்டதனால்.

11. தாரு - கற்பகம். எத்தால் - (விகாரம்) ஏதால். கொத்து - பூங் கொத்துக்கள். ஆர்வன - நிறைவன (ஆகிய). முலை - மூல்லைநிலம். கண் - இடம்.

12. கூரும் - மிகும். வை - கூர்மை. மாதவி - குருக்கத்திமரம். உய்ய - பிழைக்க. அசோகம் - முன்னது, அசோகமரம். பின்னது, சோகமின்மை.

13. புண்டரீகத்திறம் - தாமரை போன்றகைவன்மை, (புலிக்கொடியின்வன்மை). வெம்மையின் - விருப்பத்தால். செம்-செய்ய. சுயல்மீனம் - சுயலாகிய மீன்போன்றகண், (சுயலாகிப் மீனக்கொடி). வடமேரு - முத்துவடமணிந்த மேருமலை போன்ற முலை, (வடக்கின்க ணுள்ள மேருமலை).

14. முகமெடுப்பீர் - நிமிர்ந்து நிற்கிறீர். இதழலர்ந்து - வாய்திறந்து. நிரை - பசுக்கூட்டம்.

15. களிது - யானை. உப்பு - சமுத்திரத்தை. ஆர் - பொருந்திய. புணையின் - தெப்பத்தால். ஆய் - ஆக. குப்பாவை - பூமிதேவி. தப்பா - தவருத. நிறை - மனவலி. பொறுக்க - தாங்க; உவமானமுகத்தாற் கடக்க வென்பது தாற்பரியம்.

16. அள்ளல் - சேறு. ஒருகல் - வள்ள - வேறுபாடு. மாலாவனர் - ஆசையுடைய தலைவர்.

17. நோயிருள் - காமவியாதியாகிய இருட்டு. இளநிலவு - இளஞ்சந்திரனொளி. பொன் - இலக்குமி; அல்லது பொன், புன்கை - சிறியசிரிப்பு.

18. மகத் - மேன்மை. அலர்வித்தது - மலரச்செய்தது. வெய்யவர் - சூரியர். உக - கெட. புதுமை - ஆச்சரியம்.

19. உழைக்குலம் - மான்கூட்டம். சாய - கெட. வேங்கை - புலிக்கொடி. கண் - கண்ணினருள். (ஆகுபெயர்) ஆர - நிறைய. பெண்ணார் அமுது -

பெண்ணாகிய அரிய அமுதம். முயன்று - முயற்சி செய்து. எய்தும் ஆறு - அடையும்வழி. பெற - கிடைக்க. புகுந்தேம் - வந்தேம். மேதினிக்கு - பூமியின்கண்.

20. மேல் - பண்டைக்காலம். விதிக்கோன் - பிரமனாகிய தலைவன். வளைத்த - வளைவாகச் செய்யப்பட்ட. பறிப்புண்டது - கெட்டது. கடநாகம் - மத்தையுடைய யானை. [தலைவியைக் கரும்பென்றமைக் கேற்பத் தலைவனை யானையென்றார்.]

21. கான் - காடு. வாசம் - வசித்தல்.

22. விரித்து - விரிந்து. இருகாலும் - (இராப்பகலாகிய) இரண்டுகாலமும். அருகு - பக்கம்.

23. நையும் - வருத்தம். பெய்யும் - அணியும். அணிகலன் - ஆபரணம். (இருபெயரொட்டு) இருளை - தோழி. அணி - அலங்காரஞ்செய்தல்.

24. கண்ணை - கள் நாடி, தேனைத்தேடி. கதிர் - ஒளி. உள் - உள்ளம். அம்மதி - அந்தச் சந்திரன். கஞ்சம் - தாமரை. தடம் - வாவி. பெண்ணார் முகக் கஞ்சம்போல் வெள்ளிருங் கஞ்சமெனக்கூட்டுக.

25. விதியார் - ஊழாயினர். பிணைப்ப - கூட்ட. ஆதி - முதல்வன். கதி - ணடை. என்ன - (என்னென்பதன்மருஉ) யாது. மேனி - சரீரம். கருகுவது - பொலிவுகூர்வது.

26. விளவு - விளாமரம். கன்று - பசுவின்கன்று.

27. மின்னே - பெண்ணே. தாங்கேன் - தரித்திரேன். பூங்கேயத்தன் - தாமரை; பூவிலுள்ள மயில் போன்ற இலக்குமியை யுடையான். நிலாமுகி - சகோரப்பறவை. நிலா - சந்திரகிரணம். ஆரிடம் - உண்ணுமிடம்.

28. சூழ்ந்தென - சூழ்ந்தாற்போல. வள்ளை - வள்ளைக்கொடி. புலம்புவது - வருந்துவது.

29. மிள - திரும்ப. மறுப்பு - மறுபாடு. பொய்த்தம் - பொய்த்தா

ஹம். ஆரம் - ஆத்தி.

30. காந்தன் - காந்தன் மலர்போலங்கை. பெய்-அணியப்பட்ட. கலை-சலை. தாமரை - தாமரை மலர்போலங்கை. ஆ - ஆறு; விதம். [காந்த ட்பூ கூந்தலைத் தாங்கவும், கலையாகிய ஆண்மாவை, தாமரை - தாவுகின்ற மரையாகிய பெண்மான் தாங்கவும் என்னும் ஒருபொருளுட்கிடையிய்ப்புக்காண்க.]

31. அச்சம் - பயம். சோர்வு - (புணர்ச்சியி) னினைப்பு. உயிர்ப்பு - பெருமூச்சு. வெயர்ப்பு - வேர்வை. நோக்கு - பார்வை. வலவா - தேர்ச்சாரதியே.

32. விம்மாய - கலங்கமாகிய. துன்பத்து - துன்பத்தை யுடைய. கண் - கண்ணிலுள்ள. மாயவெள்ளத்தை-வஞ்சக வெள்ளத்தினின்றும். மீட்க - திருப்ப. தசம் - பத்து. கம்-தலை. மாயம்-தோன்றிமறையும் ஒருவித்தை. எய்தியது - கிடைத்தது.

33. அமான் - அந்தமான் போன்றபாங்கி. முகமரைக்கும் - முகமாகிய தாமரையி னிடத்திலும். மதிமீதுக்கும் - (அம்முகமாகிய) சந்திரன்மேலிடத்திலும். இமான் - இந்தமான் போன்ற தலைவி. விழிவண்டு மானும் - கண்ணாகியவண்டும், மானும். உய் - பிழைக்கின்ற. மா - பெரிய.

34. புலரும் - வாடும். கரக்கும் - ஒளிக்கும். தேன் - தேன்கூடு. அழிதரும் - உடைபடும். நேயம் - அன்பு.

35. ஆய் - ஆகவென்பதன்றிரிபு. வாழியர் - வாழ்க்கடவர். கா-கற்பகம்.

36. வாணர்-வாழ்கின்றவர். அனகம் - கூந்தல். கங்குல்-இருளே. [அண்மைவரி] சொற்ற - சொல்லிய.

37. இட்டார்-கொடுத்தவர்; பட்டாங்கு - மெய்ந்துள். இராவணனை - இராவணனது. கட்டாண்மை - பேராண்மை. [ஆண்மை-வீரம்.] தீர்த்த-நீக்கிய. தட்டாது - தடையல்லாது.

38. ஞாயிறு - சூரியன். சேய் - சிவப்பு. மந்தாகினி - கங்கையிலுள்ள. ரத்நமலை - முத்துமலை. கந்து

ஆடு - கட்டுத்தறியைப்பிடுங்கிவிடையாடுகின்ற. தந்தி-யானை. கொந்து - பூங்கொத்து. ஆடு - அசைகின்ற. நின்றது - நின்றதாகிய உருவம். ஈது - இன்னது.

39. காறும் - அரோசிக்கும். கூனும் - வளையும். இதழ் - உதடு.

40. துதல் - நெற்றி. ஒவ்வாய் - சமானமாகமாட்டாய். நிறை - நிறைதல். ஆதி - தலைவன். மறையாநிற்பாய் - மறைந்துநிற்பாய்.

41. தன் - குளிர்ச்சி. தாரகை - நகத்திரம். கணம் - கூட்டம். நல்கண்டம் - ஒன்பதுகண்டம். [கண்டம் - பூமியின்லலை.] மண்டு - நெருங்குகின்ற. ஆயவெள்ளம் - மாதர் கூட்டம்.

42. வினை - தீவினை. வாரி-அள்ளி. தயிர்க்கு - தயிரின் பொருட்டு. ஏதம் - துன்பம். பாங்கன்-தோழன்.

43. தீதோர் - பகைவர். காத்ததோ - காத்ததனாலே. இசையில - இசைதூற்கழகத்துள். போதோடுபட்ட - அதிகாலையிற் சென்ற. புலர்ச்சி - வாட்டம். பூகச்சென்னி - கருகினுச்சி. மீது - மேல். ஒதம்-வெள்ளம். பொன்னிவெள்ளமெண்கூட்டுக.

44. காண் - வாசனை. நண்பன் - தோழன். கலை - கல்வி. (ஆண்மான்); மானாகம் - பெண்ணினது சரீரம், (மயக்கமாகிய பாம்பு); மதி - அறிவு, (சந்திரன்).

45. அல் - இரா. வெயில் - பகல். பொரும் - மோதும். அழுவோன் - சூரியன். ஒதம் - கடல். செல் - மேகம். ஒதி - கூந்தலையுடையாளே. நிற்கும் - நிற்பன். தேர் - தெளிந்த.

46. பண் - இசை. முனிபென்கொடி - கௌதமருஷி. பத்தினியாகிய அகலிகை.

47. மநாகநாண் - பெரிய (வாசுகியாகிய) பாம்புக்கயிறு. குழைந்து - வளைந்து. பூநாகம்-பூவி லுள்ள (சிறிய) பாம்பு. அன்னே - (போலும்) அவ்வவா. பேய் - (பூதனையாகிய) பேய்.

ஊனாகும் - மாமிசத்தையும் உடலையும், காண் - மணம், கட்டுண்டது - கட்டுப்பட்டது.

48. வழி - வழிந்தோடும், வேலையன்ன - கடல்போன்ற, சிலை-கல்வி. ஆற்ற-சகிக்க, முடிவதன்று-கூடாது.

49. பொன் - இலக்குமி. தொன்னாள் - பண்டைக்காலம். மரபின்-வமிசத்திலுள்ளோரால். (ஆகுபெயர்) தொடும் -தோண்டப்படும், வாணதி-ஆகாயகங்கை, அவிக்கரிது - கெடுத்தற்கு முடியாது.

50. சான்றவர் - அறிஞர். வெய்யோன் - சூரியன். போலாம் - ஒப்பாகும், பூகண்டம் - பூமியினெல்லை, அளிக்கும் - காக்கும். மால்ஆழி - விஷ்ணுவின் சக்கரம், (மயக்கமாகிய சமுத்திரம்).

51. தடம்- விசாலம். விசம்பு - ஆகாயம். மதி-சந்திரன். மதி-அறிவு. இடம் - விரிவு, மா- பெரிய, கடம்-மதம். மடமான் - அறியாமையுடைய பெண், (இளமையுடைய மான்). மறு-குற்றம், (தழுப்பு).

52. படரும்-நடக்கும். பூகம்பம்-பூமியகைவு. புந்திகொண்டு - அறிவால்.

53. வாமச - தாவுகின்றதுதிரை. கோமான்கொடி-சோழராசனுடைய கொடி; அஃதாவது: புலி. இருக்குங்குடி - (அப்புலி) தங்கும்வீடு (காடு). பூமான் - இலக்குமி. கடை - கதவு. இல் - (தாமரையாகிய) வீடு.

54. பண் - இசை. கண்டம்-சமுத்து. பயோதரம்- முலை. கோடு-கெடும்பு. தண் - குளிரச்சி. குளம் - நெற்றி. எண் - எண்ணுதல். மா-மாவடு. தோள் - புயம். வரை-மூங்கில்.

55. கேகயம் - மயில். கிளர் - விளங்குகின்ற. சாயல் - ஒருவகையழகு. அளி - வண்டு. விழிகற்ப - விழியினிடத்துப்படிக்க. போதகம்-பாணை. ஒளிபோதும் - பொலிவுநிற்கும். காண்பனவும் - பார்க்கும்வரை.

56. வான் -பெரிய. குழை-காது. அளகம் - கூந்தல். உயிர் - உயிர்போ

ன்றதலைவி.

57. முலை -முல்லையரும்பு. முறுவல் - பல். நளினமுகிழ் - தாமரையரும்பு. மருங்குல் - இடை. இலை - இன்மை. வடத்திலை -ஆவிலை. எண்ணிலாத - மதிக்கமுடியாத.

58. வெருவ-பயப்பட. கூற்று - யமன். அலைப்புண்ட - அலைக்கப்பட்ட. கூற்றின் - சொல்லால். அலைத்து - வருத்தி. முன்பின் பார்த்திலன் - ஆலோசித்தேனில்லை. *

59. சாயாதசொற்கம் - தளராத கொங்கை, (கெடாத தேவலோகம்). அரிவைகுந்தம் - இரேகைகளுங்கூர்மையுமுடையகைவேல்போன்றகண், (விஷ்ணுவின்வைகுந்தலோகம்). மேகபதம் - மேகம்போன்றகூந்தலினிழகு, (மேகமண்டலத்தினிடம்). சேயான் - இளமைப்பருவமுள்ள தலைவன். அற - மிக.

60. கடுந்தேறல் - மிகுதியாகிய தேன். சாதகம் - ஒரு பறவை, இது: சந்திரகிரணத்தையே யுண்பது.

61. நீள் - நீண்ட. நிலவாய்-பூமியினிடத்து, (சந்திரனிடத்து). கதிரா-சூரியனாக. உள்-மனமாகிய. நான்முளரி- அன்றலர்ந்த தாமரை, (வெட்கத்தையுடைய தாமரை). ஆரம் - ஆத்தி. பொழிற்கு - சோலையினிடத்து.

62. பதம் - கால். ஆ-ஆக. புள்-பறவை. கூட - சேரும்பொருட்டு. கடுகுதற்கு-விரைந்து செல்லுதற்கு.

63. நித்திலம்-முத்து. நந்து-சங்கு. ஒழுகும் - செல்லும். கன்னி-பெண்ணாகிய. களி - மகிழ்ச்சி. ஆவி - உயிர்.

64. திரை-அலை. அகிலாண்டம்-மண்ணுலகும் விண்ணுலகும். மணந்த - கலந்த.

65. மட்டி - தேன். வாந்- முலைக்கச்சு. திரும்ப - மறுபடி. பொற்கொட்டாரம் - பொன்குவித்திருக்கும் அறை. எட்டாரினை-திக்குயாரினைகள். மூதண்டம் - பழைய அண்டங்கள். என்படுமே - யாதாமோ.

அரும்பு தவுகா.

66. முகிழ் - அரும்பு. உரை - சொல். இராவணனை-இராவண்ணது. ஆங்காரம் - இறுமாப்பு. தீர்த்த - நீக்கிய. காதலி - பாங்கி.

67. அணி-ஆபரணம். நடுமணி-நடுநாயகமணி. துணி - துண்டம். பணி-எவற்றொழில். போந்து-போய்.

68. கையா - வெறுத. மணம் - விவாகம். மெய்யால் - சீர்தத்தில். மணம் - வாசனை. செய் - வயல். ஆர்க்கும் - நிறைக்கும். சிலைக்கொல்லி - கொல்லிமலை. உய்யா - பிழைக்கக் கூடாத. குறி - அடையாளம்.

69. பொன் - பொன்போன்ற தேமல். மின் - பிரகாசம். கொண் - அசகம். என் - யாது.

70. வெந் - புறம். முதுகு. கல் - (அகலிகையாகிய) கல். நாரி - பெண். நாண் - (மங்கலக்) கயிறு. நரண்-வெட்கம். உறுப்பு - அவயவம்.

71. நிறையுண்ட - நிறைந்த. வான் - வானம். ஓரூதிக்கறை - சிவந்த இரத்தம். உண்ட - தோய்ந்த. அறையுண்ட - ஒலிக்கின்ற. கடை - கடையப்பட்ட. நஞ்சாய் - வீடம் போன்று. குறையுண்டி - குறைந்த வுணவு. குறையுண்டது - மெலிவுற்றது. ஏது - யாது.

72. சேனாடர் - வாணவர். சென்னியாகிய குலோத்துங்கசோழனைனக்கூட்டுக. நாணுளும் - தினந்தோறும். வினை - தொழில். ஒடுகை - ஒடுதல். காணுது-காணாமல். போந்தது - வந்தது.

73. கொந்து-பூங்கொத்து. ஆடு-அசைகின்ற. தாததி - ஆத்தி. சந்தாடுங்கால் - சந்தனச்சோலையில் விளையாடும்போது. நடந்து - (தனியே) சென்று. உலாவரும் - (புறம்) சுற்றிவரும்.

74. திரு - செல்வம். தென்-அழகு. மனைக்கு - மனையிடத்தில். தொன்னாள் - பண்டைக்காலம். பயின்று - பழகி. இடமென அதற்கே நிற்பதாயிது இது என்னோ எனக்கூட்டுக. அதற்கே - அந்த இடத்திலே

75. போதே-(உரி). (தாமரைப்பூவிலே). இராவணன் - இந்த ஆகாயம், (மலையகன்). இராவணன் - பொருத்திய அந்தத் தன்புரிய. சிலை, (அறிவைபுடைய கல்ல). வியன் - பெருமை. முத்தேயர் - இலக்குமி, பாவதி, சரகவ.

76. குடைத்தனையோ-மூழ்கினையோ. குன்றெதிர்கூஉய்-மலையெதிர்கூப்பிட்டு. [மலையெதிர் கூவுதலுமொருவினையாட்டு] வண்டல் - சான்றிர் வினையாட்டு. மனைக்கொல்லி - வீடுபோன்ற நகொல்லிமலை, தயங்கும்-வினங்கும்.

77. இயிர் - ஒலிக்கின்ற. கடகாகம்-மதயானை. பரிவு-அன்பு. அண்டு-நெருங்குகின்ற. சரிவண்டு - சரியாகியவனையல். (இருபெயரோட்டு) வரி - கீற்று.

78. கிஞ்சகம்-முருக்கம்பூப்போன்ற இதழ். மல்லிகைப்பூ - மல்லிகைமலர்போல் வெளுப்ப. கொடிய-கொடுமையுள்ள. அததி-சமுத்திரம் போன்ற கண். தாமரைமலர்-தாழரை போலச்சிவப்ப. அலம்பும்-முழங்கும். புத்து-புதிது. சித்தாவதம் - மாயவிததைசெய்வதம். வருமோ-கடுமோ.

79. திரு-முன்னது, இலக்குமி. பின்னது, சிறப்பு தருமெல்-கொடுக்குமானால். குடைவன்-மூழ்குவன்.

80. அம்புராசி - கடல். நேர - ஒப்ப. சாந்து - சந்தனம். அகிவ் - அகிந்சந்தனம். அம்புசாதப்பதம் - தாமரைபோன்ற பாதம். பஞ்சு - செம்பஞ்சுக்குழம்பு. தொய்யில்-சந்தனக்கோலம். சிந்துரம் - பொட்டு.

81. காதலி-விரும்பப்பட்டவன். பொன் - பொன்போன்ற பசுலை. முத்து - முத்துப்போன்ற வெண்மை. மின் - பிரகாசம்.

82. கொங்கு - கொங்குதேசத்தரசன்; சேரன். வேங்கை - புலி. கோடு - சங்கு. யானைமுகன் - கய முகாரன். மூத்தமைந்தன் கோட்டுருவாஞ் செங்கோட்டியான பெண்கூட்டுக; விநாயகருடைய கொம்

புவடிவாகிய சிவந்த அழகிய முலை யென்பது பொருள். சிலம்பில்-முலையில்.

83. கோடு - பூங்கொம்பு, வரைக்கோடு - மலையினுச்சி. நீடு- நீண்ட. ஏடு - பூவீதம்.

84. ஆதரிக்கின்ற - விரும்புகின்ற. மேனோ - பண்வடைக்காலத்தில். ஏறி - அலவீசுகின்ற. ஆரும் - நிறையும்.

85. சசி - இத்திராணி. தெய்வமோகினி - தெய்வத்தன்மையுள்ள விஷ்ணுவாகிய மோகினி. மரு - வாசனை. ஒதி - கூந்தல்.

86. முலை - முவ்லேநிலம், ஒன்று - பொருந்துகின்ற. நிலை - நிலைமை. சோரி - இரத்தம். நிழற்கொடி - நிழலைச்செய்கின்ற காக்கை. கலை - ஆண்மான்.

87. எதிரும்-எதிர்ப்படும். னைவுவருத்தம். கலையின் - ஆண்மானின் பின். மஞ்ச - மேகம். ஓட தோற்றுப் போக.

88. புகுந்து - புகுந்தால். ஏது - யாது. வழியென்று - வழி (ஏது) என்று கேட்டு. மொழியின் - வார்த்தையால். பழுது - குற்றம். அலால் - இவ்லாமல்.

89. விழீர் - விழமாட்டீர். கல்லே கவணுக்கரிதென்பதோ - (கிளி முதலியவை யோட்டுதற்கு). கவணுகுக்கல் கிடையாதென்பதனாலோ; அஃதாவது; வார்த்தையினாலே கற்க ளெல்லா முருகிவிடுமென்பது. களம் - போர்செய்யுமிடம்.

90. தரும்போது - கொடுக்குங்கால். சுரும்பு- வண்டுபோன்ற. போதகம் - யானைக்கன்று. கலை - ஆண்மான். கடிது - கீக்கிரம். மருங்கு - இடை.

91. ஆயும் - ஆராய்ந்துசொல்லும். நடு - நடுநிலைமை, (இடை). கலைக்குறி - ஆண்மானிணடையானம். கரி - சான்று. பிறியா - பிரிவில்லாத. செறியா - நெருங்கி.

92. வானோர் விழுகும். - தேவர்.

களமுதமுண்ணுதற்கிடமாகும். மதிக்கலையோ - (இவர்கேட்டுவந்தகலை) சந்திரனிடத்துள்ளகலையோ. இடைக்கலை - இடையிலேதரிக்குஞ் சேலையாகியதழை. இலையாக - (இப்புனத்திலு) இன்மையாக; அஃதாவது: தழைகளெல்லாம் பறித்துவிட்டா ரென்றபடி. ஒருங்கால் - ஆராயுமிடத்து. வேட்டம் - வேட்டை, (ஆசை).

93. கோடரம் - மரக்கொம்பு. இதன் - பரண். முருகு - வாசனை. ஓடும்வண்ணம் - (நாற்றியையும்) பரவுவீதம். குருகு - நாரைப்பறவை. அருகு-பக்கம். ஆற்றுகைக்கு - தணித்தற்கு. செவ்வி - சமையம்.

94. தமர் - சுற்றத்தார். கமகன் - நால்வகைப்பலவரினொருவன். இதன் - பரண். மீது - மேல். இருக்க - இருக்கும்பொருட்டி. பிணை - மான். எம்மில் - எம்மிடத்து.

95. தோகையில் - இறகில்லாத. போதப்பின்பு - பின்வர. பிடி - பெண்யானை. பிணை - பெண்மான்.

96. சுருதிகறங்கும் - வேதங்கள்முழங்கும். கடுந்தி - மிக்கொடிய. நிமித்தம் - சகுனமாக. பருதி - சூரியனை. சோரி - இரத்தம். பெய்ததன் - பெய்தாற்போல. குருதி - இரத்தம். சோர - ஒழுக.

97. தரிக்கும் - தங்கும். விரிக்கும்-(நீ)விரித்துக்கூறும். பிணைகரி - மான், யானை. பொய்யே - பொய்யாக. வே. இரிக்கும்-ஒட்டும். பிணைக்கும் - மானுக்கும். பிணை - உத்தரவாதி. எய்யும் - எய்யப்படும். கரி - யானை. கரி - சான்று. ஏனல் - தினைப்புனம்

98. அலை - கடல். மறுமாற்றம் - எதிர்பொழி. கலை - மான். கரி - யானை. கொல் - கொல்லன். கயம் களிறு - கயமாகிய யானை, (மேன்மையுடைய ஆண்குறமீன்). ஓடை - தடாகம். என்றென்னு. மொருசொல் வருவித்து முடிக்க.

99. வம்பு - வாசனை. ஓடு - (எங்கு) செல்கின்ற. தாதகி - ஆத்தி. கம்பு - சங்கு. நேர் - ஒக்கின்ற. கந்.

தரம் - கழுத்து. மன்கொம்பு - பெண்மான், சுவடு - தழும்பு.

100. ஆரம் - ஆத்தி. நந்தாது - கெடாது. கரந்து - ஒளித்து. சந்து - சந்தனமரங்கள். தாமரை - தாமரை போன்ற கண்கள். நீலம் - நீலோற் பலம்போன்றகண்கள். சால - மிக.

101. வள்ளல் - கொடையாளிகள். அள்ளல் - சேறு. அம்பு - நீர். சராலுக்கு - மலைப்பக்கத்தில். இவர் - இவ்விருவர்.

102. திங்கட்கண்ணாடி - சந்திரனாகியகண்ணாடி. அங்கண் - அழகிய இடம். என - (வேண்டுமெனினும். [எனவென்பது-விகாரமொழி.] உம் - உம்முடைய. கடைப்பார்வை கொண்டு - கடைக்கண்பார்வையால். ஏவுவது - ஏவல்கொள்வது.

103. மீன் - நஞ்சுத்திரம். கழி - களர்நிலம். வான் - ஆகாயம். அலகை தேர் - பேய்த்தேர். அம் - சாரியை. காமிப்பது - இச்சிப்பது.

104. மீன்கந்தி - மச்சகந்தி. குரு வேந்தன் - குருகுலத்தரசன், சந்தது. மழை - மேகம். காண் - காடு.

105. எச்சுற்ற - இளைத்த. கண்டாலென - கண்டாற்போல. ஏற்று - எதிர்த்து. எதிர் - நேரில். வைச்சு - (இறைப்பொருள்) வைத்து. உற்ற - (தன்னுள்) பொருந்திய. நச்சுத்தரு - நஞ்சுமரம். நவை - குற்றம்.

106. ஆடுநர் - ஆடுகின்றவர். கழங்கு - நழற்கிக்காய். சந்தாடும் - கட்டுத்தறியைப்பிடுங்கி விளையாடும். சந்தாடும் - சந்தனந்தோயும். கண்ணதோ - இடத்ததோ. கண் - பார்வை.

107. ஒதிபீம் மருங்கும் - மங்குல் நூலாமெனக் கூட்டுக. ஒதி - கூந்தல். மருங்கு - இடை. வேழங்கள் - முறையே, யானை, கரும்பு, மூங்கில். காதிய - மோதிய. ஏதி - வான். இன்னுயிர் - இனிய உயிர்போன்ற தலைவி.

108. மலையாசலச் சந்து - பொதிமைமலைச் சந்தனம். கோ - தலைவன். மேதை - இறைச்சி. அரிது -

(சமையங்கிடைப்பது) அருமை; இல்லை.

109. தாராதரம் - மேகம். (விகாரம்) சாதகம் - வானம்பாடிப்பற்றவை. ஒழியின் - நீங்கினால். எங்ஙன் - எவ்விதம்.

110. தளம் - சேனை. தானை - ஆயுதம். களம் - யுத்தஞ்செய்யுமிடம். துரக்கும் - ஒட்டும். தேமொழி - தேன்போன்ற சொல்லுடைய பாங்கி. உங்கள் - (வேடர்குலத்தாராகிய) உங்களுடைய.

111. ஆர்க்கும் - முடிங்கும். சந்து - தூது. கோடு - கரை. நந்து - சங்கு.

112. நாற்றராணி - நான்கு பக்கத்துமுள்ளவுலகம். தேற்றுவன் - தெளியாதவன். அழல்வேல் - அக்கினியின்காய்ச்சியவேல். ஆய்விட்டது - போன்றது.

113. வெய்து - சூடு. கதிர் ஆயிரம் - (சந்திர) கிரணமனந்தம். தோய் - (தன்னுள்ளே) படிக்கின்ற. சாலி - நெல். கதிர்,--

114. மீன்-மீனக்கொடி. போது - ஒடிப்போக. வெந் - முதுகு. போது - வருகின்ற. உகுத்தான் - சொரிந்தான். அயல் - பக்கம். தானை - சேலை.

115. திரு - செல்வம். ஒருவர் - பிற ரொருவர். இரப்பர்கொலோ - யாசிப்பாரோ. பொன் - இலக்குமி. மின் - தலைவி.

116. தேனுக்கு - வண்டுக்கு. செவ்வி - சமையம் (நோக்கி). மொய்த்து - கூடி. ஆயிரங்கதிர் - சூரியன். புத்து ஆர் அமுதம் - புதிதாக உண்ணப்பட்ட அமுதம்தோல்பவனாகிய. ஒத்தாலும் - சும்மதித்தாலும். புணர்ப்பவர் - சேர்ப்பவர்.

117. அணி - அணிதல்; சேர்தல் (ஆபரணம்). அம்புசாதம் - தாமரை. கொடி. கொடிபோன்ற இலக்குமி. தி - ஒழுந்தி, (வெறுந்தி). கரி - சான்று, (கரி). இணக்காது - பொருந்தாது. பொன் - இலக்குமிபோன்ற தலைவி, (பொன்).

118. மேல் - இடம், மணம் - விவாகம், உள்மேல் - உள்ளிடம், ஊடாட - கலக்க, வாடும் - வாட்டம் ஊடும்.

119. ஓடம் - தோணி, தூறு - பற்றைக்காடு, செறி - நெருங்கிய, வணம் - மரக்கூட்டம், மாநே-விரோதமே, கூடென்கை - சேரென்று சொல்லுதல்.

120. போது - (இராக்) காலம், ஐயர் - தந்தையராகிய வேடர், செவ்வி - சமையம், யாரும் ஏருவமென்றதனால், நீயும் போவென்றது சொல்லாதே யமைந்தது.

121. பாம்பாடி - விஷ்ணு, கைக்குடை - கோவர்த்தனகிரி, தழலாடி - சிவபிரான், பழமனை - திருக்கயிலாசம், தேம்பாயும் - இனிமைபரவும், நிரை - பசுக்கூட்டம், காம்பு - மூங்கிற்குழலோசை, உடைக்கு - உடைத்தற்கு, இடைக்கு - இடைக்கண்.

122. கமலம்-தாமரை, பணிலம்-சங்கு, வேழம்-கரும்பு, வெண்குடை - வெள்ளியகுடையாகிய சந்திரன், பேரகிலம்- பெரியபூமி, மா-பெரிய.

123. வாய்தரும் - பொருந்தும், அவர் - பழிமொழி, (பூ) கிளைநீள்வடு-சுற்றத்தாரிடம் நீண்டகுற்றம், (மரக்கிளைகளில்நீண்டஇளம்பிஞ்சு), காய்தரும் - கோபிக்கும், (காயைக்கொடுக்கும்), பல்காலம்-பலதரமும், கனி - பெண், (பழம்).

124. வேய்முத்தம் - (திருநெல்வேலியில்) மூங்கிலடியில் முத்தத்தன்மையடைந்திருக்குஞ் சிவம், தாங்கப்பொறுது-(கயிலாசமலையைத் தூக்கும்போது) சுமக்கமுடியாமல், ஒருவாத - நீங்காத, மின் - தலைவி, வேய்முத்தம் - மூங்கில்முத்து.

125. நொய்தா-இலேசாக, உய்பிழைக்கப்பட்ட, தாயரன் - ஆதாரமாயள்ளவன், வெய்தா -கொடிதாக, உயிர்ப்பை - பெருமூச்சுவிடவாய்.

126. கையுறை - காட்சிப்பொருள்கள்; மாந்தளிர், முத்து முதலியவைகள், உய்யோம் - பிழைக்கமாட்

டோம்.

127. அலை - கடல், சிலைமேல் - வில்லுக்குமேலாகிய, மலைமேல் -(உதய) கிரியினுச்சியில், கதிர் - சூரியன், முலைமேல் மலைமேற்கதிராய்ப் பொலிய எனக்கூட்டுக.

128. ஸழி - இடம், பெண்ணை மடப்பரி - பனைமட்டையினாலாகிய குதிரை, விற்படை - வில்லாகியஆயுதம், மீட்பேம் - திருப்புவோம்.

129. புயலாகும்வெள்ளம் - மேகத்தாலாய ஆற்றுவெள்ளம், புணை - தெப்பம், ஆணை - உண்டாவனவாகிய, புறத்தாருவினம் - பக்கத்திலுள்ள மரக்கூட்டம், பெண்ணையே - பனைபொன்றே.

130. அண்டகோளகை - வானுலகவட்டம், நாலாமலர் - கோட்டுப் பூமுதலிய நான்குபூ, அப்பால் - அன்மேல், மால் - மயக்கம், (விஷ்ணு), சிவனாகச்செய்தல் - என்று, எருக்கம் பூமாலையணிதல்; அவை: மடலேறுதலின் சின்னங்கள்.

131. மலரகத்தான் - இலக்குமி, உரு - நிறம், கோதை - தலைவி, மேனிக்கு - உருவத்துக்கு, அந்தாதி - பாதமுதல் தலைவரை, (அந்தாதியென்னுதல்), தீட்டில் - எழுதினால், உலா - நடை, (ஓர்நூல்), திருக்கோவை-சிறந்த கோவைப் பழம்போன்ற இதழ், (ஓர்நூல்), கிளவி - சொல், (துறை).

132. கிழி-கையெழுத்துப்பட்டம், பூவை - சாரிகைபோன்றதலைவியை, (பூமியை), வினையேன் - தீவினையுடையேன், (தொழில் வல்லேன்), அமைப்பு - படைப்பு, ஏறும் - உயர்ந்திருக்கும்.

133. கருப்பனையார்-கரும்புபோன்ற மாதர், ஏய்த்திடுமாறு - பொருந்தும்விதம், கரும்பனையாரை - கரியபனையாயுள்ளாரை, அங்கம், ஈழம், வங்கம், கொங்கு - இத்தேயங்களிலுள்ளார், ஓட - தோற்றோட.

134. உழலும் - சுழலும், நிலை - (அவன்) நிலைமை, கிழி - (அவளை

யெழுதிய) படம். கொத்து - கூட்டம். வரம் - அழகு. சிலை - வில்.

135. குந்தப்படை - கைவேல். கொடி - காக்கை. இருண்ட - கறுத்த. அரும்பிய - தோன்றிய. ஆறு - விதம். தந்தத்தினமுலை - பல்லாகியசிறிய முல்லையரும்பு. (யானைத்தந்தம் போன்ற சிறிய கொங்கை).

136. குன்றி - குன்றிச்செடி. காஞ்சிரம் - எட்டிமரம். கரவீரம் - அலரிச்செடி. இளமை கொம்பு - சிறகிலை. கொம்பிளமையும் - பெண்ணின் இனம்பருவமும். அத்தொழில் - அந்த உயிருண்ணுத்தொழில்.

137. கத்துகம் - பந்து. கழங்கு - கழற்சிக்காய். பாவை - வண்டலம் பாவை. அடாள் - சமையல் செய்யாள். ஆயம் - மாதார்கூட்டம்.

138. முகை - அரும்பு. தாண்டவம் - நடனம். தாமரையன் - தாமரைமலர்போலும் பாத்தையுடையவன். சோழன்பரதநூல்பயின்முகடித்தவனென்பது, [திருவிளையாடல் கான்மறியாடிய படலத்தில், 5ஆம் செய்யுளிற்காண்க.] இனம் - கூட்டம். தாமரையின்மயில் - இலக்குமி.

139. வெற்பா - குறிஞ்சிநிலத்தலைவனே. சுபர் - சூரியன். பொருத்தம் - பொருத்துதல், கூடுதல். தண் - குளர்ச்சி. கவிகை - குடை.

140. ஒண் - அறிவு. வண் - அழகு. பால் - பால்போன்ற வெண்ணிறம். புராரி - சிலபிரான். பேதம் - வேறுபாடு. வெண்பால் - வெண்ணிறம். (இருபெரோட்டு). ஒழுகு - வெளிப்படுகின்ற நகை - சிரிப்பு.

141. அழல் - சூடு. துண்புறல் - துன்பப்படுதே. ஆதரவின் - அன்பினின்றும். கழலாது - நீங்காது. காண் - காட்டில். நிரை - பசுக்கூட்டம். குழல் - வேய்க்குழலோசை. நிழலாடிப்பாவையும் - குளிர்ச்சியுடைய கண்ணாடியிலுள்ள பிரதி விம்பமும். பார்க்கின்ற பார்வையும் - (அதை) நோக்குகின்ற நோக்கமும். நேரென - ஒப்பாக.

142. தாரேல் - தராதே. வெண்

ணிலா - வெள்ளிய சந்திரன்போன்ற. பணிலம் - சங்கு. உழியேய் - இடத்திற்பொருந்திய.

143. படை - சேனைமேல். ஆவி - வாசனை. அட் - அழகு. கண்ணி - தழை. புலராது. வாடாது.

144. மாட்டு - பக்கத்து. திரு - சிறப்பு. அணங்கு - தெய்வப்பெண்.

145. மரைமான் - மரையாகிய மான். கவையம் - காட்டுப்பசு. மணித்தரளம் - அழகிய முத்து. நிரை - வரிசை. மாண் - மாட்சிமை. பசுந்தொங்கல் - பசிய துளசிமலை. மால் - விஷ்ணு. ஆய் - இரண்டில். முன்னையது - ஆகவேன்பதின்நிரிப்பு.

146. தலைநாள் - முன்னாள். வண்டல் - மகளிர் விளையாட்டு. கண்டார் - பார்த்தவர். தலைவர்.

147. ஆதரித்தோ - விருப்பியோ. சொல்லி - சொல்லையுடைய தோழியே.

148. தொன்னாள் - பண்டைக்காலம். தொல்லேநாள் - பண்டைக்காலம். அத்தந்தி - அத்தயானை. நாண் - வெட்கம்.

149. தாரை - கண். சோரா - சோர்ந்து. துடி - உடுக்குப்போன்ற இடை.

150. காலக்கு - உதயத்தில். நேமி - சக்கரவாகம். புன் - பறவை. கவரும் - ஓர்ச்சிக்கும். குழை - காது. உயிர்ப்பர் - பெருமூச்சுவிடுவர்.

151. பா - நூற்பா. வயக்கும் - விளங்கும். வெற்பர் - குறிஞ்சி நிலத்தலைவர். உருகாய் - உருகமாட்டாய். என் - யாது. போக்கரிது - (அவரை) நீக்குதற்கு முடியாது.

152. நீலாம்பரன் - பலராமன். குடநாடர்வேந்தன் - சேரன். புனைதொங்கல் - அணியப்பட்ட பனம்பூமலை. கொய்வனென்றார் - பறிப்பேனென்றார்; [மடலேறுவேனென்றபடி.]

153. மழையீந்த - மேகம் (போலக்)கொடுத்த. உழை - இடம்.

154. பயத்தார் - பெற்றோர். விய

ந்த ஆவி-வியக்கப்பட்ட உயிர். (வி
காரம்.) கரா - முதலை பொர-மோ
சு. கயம் - யானை. நயந்தாயிலை-மதி
த்தாயில்லை.

155. தண்டா - நீங்காத. புறவ
லர்-பக்கத்து நிந்தை. தசம்பு-குடம்.
ஆற்றும் - (பசியைப்) போக்கும். ஆ
ற்றிய - செய்த. வினையோ - வினைப்
பயனோ. கொளப்பட்டது - வாங்கப்
படுதல்.

156. கைக்காந்தளந்தழை-கையா
கிய காந்தளிட்டுத்துச் சேர்க்கப்படுத
லால் காந்தளந்தழை. கோங்கு, கொ
ன்றை, கருவினா, கிருசுகம் - இவை
போன்ற முலை, கூந்தல், கண், அத
ரங்களிற் சேர்க்கப்படுதலால் அவ்வ
த்தழைகள். தலைவி வஞ்சிக்கொடி
போல்வா ளாதலின் வஞ்சித்தழை
(ஆயிற்று).

157. ஒத்து - சம்மதித்து. கொ
த்து - பூங்கொத்து. கோத்த - கோக்
கப்பட்ட. அத்தேனு - அந்தக்காம
தேனு. மாணிக்கம், ஆரம், - இவற்
றோடுமாந்தழை புனைந்தவுடன், இம்
மூன்றினிற்முழுமையே சிவப்பு, வெ
ண்மை, பசுமைஆதலால், முத்தேவி
யர் - அம்மூன்று நிறமுடைய இலக்
குமி, சரசுவதி, பார்வதியாகியமூவர்.

158. கத்தும் - (பலவாத்தையக
ளு) முழங்கப்படும். கவிகையிற் சிந
திடம் - குடையினின் றுதிருமிடம்.
சுறங்கு - முழங்குகின்ற. ராசி - கூட்
டம். ஆடிடம் - வினையாடுமிடம்.

159. கட்டுரை - உறுதிச்சொல்.
சிலம்புகுறையச் செய்தலாவது, மலை
யைத் தோற்கச்செய்தல்.

160. மூரல்-பல். பிண்டி-அசோ
கு. பிண்டியென்பதைக் குஞ்சத்து
டன் சேர்க்க. சோமக்கொய்து என
க்கூட்டுக. கோரம் - சோழன் குதி
ரையின் பெயர்.

161. பாங்கினன் - பக்கத்திலுள்
ளவன். பொன்மாங்கன் - இலக்குமி
க்குத் தோழனாகிய விஷ்ணு. பேதை
யம் - அறிவில்லாத யாங்கள்.

162. புனகாசலம் - மயிர் சிலிர்த்

தலையுடைய மலை. ஆற்ற - போக்க.
அமுதம் - அமுதம்போன்றவரே.

163. இயல் - சாயல். கிளவித்
தொடை - கொற்கூட்டம். படை -
ஆயுதம். சகோரம் - நிளமுதிப்பறவை.
[எல்லாம் வந்தது - ஒருமைபன்மை
மயக்கம்.]

164. செய்த-நான்கில், 1-இறுதி
கெட்ட ஒருமைவினை முற்று. 2-ம்
4-ம் பன்மைவினைமுற்று. 3-பெயரெ
ச்சம்.

165. அரி - விஷ்ணு. ஆழி-பாற்
கடல். வெய்யோன்-சூரியன்.

166. போது - காலம். ஐ - சாரி
யை. தகை-குணம். அண்டாத-நெரு
ங்காத. ஆல் - ஆதலால். விண்டுஆர்-
மேகம்போன்ற.

167. நந்தா - கெடாத.

168. முல்லையாழ்ப்பண் எனக்
கூட்டுக. ஆய்ச்சியர் - இடைச்சியர்.
புறமுல்லை எனக்கூட்டுக. முல்லைவா
ணகை - முல்லையரும்புபோலும்ஒளி
யுள்ள பற்கள். முல்லை-முல்லைமலை.

169. மை - மேகம். நெடிது-நீண்
டநேரம், வைகியதற்கு-தங்கியதற்கு.
எய் - எய்தல்.

170. அடி - பாதத்தில். கின்ற -
தங்கிய. மீனம் - மீனக்கொடி. சாப
ம்-விடுகொடி. ஆளி-சிங்கம். அடவி-
காடு. வேங்கை - புலி. சடு - விடம்.
பாலிக்கும் - பாலியாகிய எனக்கும்.

171. உண்ணீர் - நீருண்ட. எண்
ணீர் - எண்ணும். நீர்மை - குணம்.
தெய்வம் - முருகக்கடவுள்.

172. நனை-தேன். ஆரம்-ஆத்தி.
செயனையார் - முருகக்கடவுளது தா
யார். பிறந்தகம் - பிறந்த இடமாகிய
இமயமலை. வினை - தீவினை. என்ப
டும் - யாதாகுமோ. பிடிப்பநஞ்சமு
தாயது - சிவபிரான் ஆலகால விடத்
தையுண்டபோது கழுத்தைப் பார்வ
திதேவியார் கையாற் பிடிப்ப அவ்வி
டம் அமுதாயினது பிரசித்திபெற்ற
சரிதம்.

173. நாண்மதியம்-நள்ளிறைந்த
சந்திரன். பொன்னான் - இலக்குமி.

அருட்பதவுரை:

உண்டாய - தோன்றிய. மாலை-விஷ்ணுவாகிய இராமனை. மாலை - மாலைக்காலம்.

174. கூடும் - கூர்மையடையும். பொருவது - சண்டைசெய்வது. எளிமை - இலேசு. வேந்தன் - சூரியன். ஊருங்கரி - செலுத்து மன்மதன்யானையாகியிருள். கரும்பு-கரும்புபோன்ற தலைவி. உருநின்றது - பொருந்துகின்றது.

175. கயல் - கயல்மீன். புள்வீர்பறவைகளே. ஆனாத - நீங்காத. செவ்வநதி - செவ்வாணம். அலரி - சூரியன்.

176. தேள்வர் - தலைவர். பழங்கண் - துன்பத்தால். உழப்பது - வருந்துவது. புரிந்த - செய்த. புணர்ப்பு - சேர்க்கை. விதி - முறை.

177. புண்கண் - துன்பம். சிதைகாவல். ஆயின் - ஆனால். அறிவாரன்றி மற்று ரறிவாரெனக் கூட்டுக. கூர் - மிகுதி.

178. சேராது - பொருந்தாது. கூர் - கூர்மை.

179: கோ - அரசன். கோ-தலைவன். பூவாய் - பூவைபோன்றபெண்ணை. இதண் - பரண். புள் - பறவைகள். புகாது-(தினைப்புனத்துள்) வரவோட்டாமல். ஏறியாய் - (கவண்கல்லை) வீசாய். பரவாய் - பஞ்சுதாற்பாவிடத்து. உழலும் - சுழலும். குழல் - கெய்குழல். புறம் - வெளியில். மா - மாவடு. அனை - தாய். மாற்றும் - நீக்கிவிடுவன்.

180. அன்னாய் - சமானமானவளே. படி - விதம். அரிது - முடியாது. கு - சாரியை. தேங்குங்கலை-நிறையும் சேலையாகிய கடல். பிறந்தகம் - பிறந்த இடமாகிய திருப்பாற்கடல்.

181. பொருப்பர் - மலைநாட்டிலுள்ள தலைவர். தேர் - (அவரது) இரதம். மறைவேம் - ஒளித்துக்கொள்வோம். புதைப்ப - பொத்த. கருந்தாரை - கரியகண். வஞ்சி - வஞ்சிக்கொடிபோல்பவளே.

182. பனைமூங்கில்: கணியார் - வேங்கைமரங்கள், (சோதிடர்). கண்ணிம்பத்தே - தலைவி குடம்போன்றதழலையிலே, (கண்ணி கும்பாசிகளிலே). பொன் - தேமல், (வினாவிடல்). குழை - காது. போம் - செல்லும். மீனம் - மீன்போன்றதன், (மீனரசி). மழைக்கோள் - மழைபோலும். நீர்கொள்ளுதல், (சுக்கிரன்). கணியார் பகர்தலாவது - தினைக்கதிர்கொய்யுங் காலத்தையறிவித்தல்; வேங்கைபூக்குங்காலமும் திணையறுக்குங் காலமு மொன்றாதலால்.

183: நறவு - தேன். மஞ்ஞையியில். நல்வி - பெண்மான். கலை - ஆண்மான். ஆளி - சிங்கம். ஏதும் - யாதும்.

184. இருவீரம் - (தலைவன்நிலவியாகிய நீங்க) ளிருவரும். எம்மையர் - எங்கள் பிதாக்களாகிய வேடர். வில்லி - வில்லையுடைய சிவபிரான். உகிர் - நகம். யாம் - நாங்கள். போதுகின்றேம் - (தினையறுத்தவுடனிய்விடத்தைவிட்டுப்)போகின்றோம். நகர்க்கு - ஊரினிடத்துக்கு.

185. பூவை - சாயாமரம். வண்பூ - வளந்தங்கிய பூமி. தண்பூ-குளிரந்த தாமரைப்பூ. பேரோளி - பெரியசூரியன். பெண்பூவை - பெண்ணாகிய பூவை. உளம்-மனமாகிய. அளி - வண்டு.

186. மௌலி - கிரீடம். நிலைமேல் - நிற்குமிடத்தில். நெடிது - நீண்டகாலம். அலை - கடல். கதிர்கள் - சூரிய கிரணங்கள். தினைக்கதிர்கள் எனக்கூட்டுக.

187. படி - பூமி. போதவும் - (தண்ணுள்) அடகவும். அடி - பாதம். போதனையி - தாமரைப்பூவை யொத்த ஆய்-ஆக. (எச்சத்திரிபு) கொடி-கொடிபோன்ற தலைவி. போனது அதன்பின்என்பது - போனதன்பின்னொன் மருவலிற்று.

188. ஆய் - தாய். காண் - முன்னையது, பார்ப்பாய். பின்னையது ஆகை.

189. மெய்யாகிய வாய்மையெனக் கூட்டுக. மேனி - வடிவம். கட்டமுகு - பேரமுகு. பொய் - பொய்மை. தூடங்கும் - அசைவும். புகையுயிர்த்தான் - பெருமூச்சுவிட்டான். சாரவ் - மலைப்பக்கம்.

190. பின் - முதுகு. பொராத - போர்செய்யாத. குன்று - மலை.

191. அனை - தயிர். கினை - மரக்கொம்பு. அவிலும் - விரியும். முனை - மூங்கில். தோளிக்கொடி - தோளையுடையாளாகிய தலைவி. வளை - வளையல். ஒழுகும் - சிந்தும்.

192. நெறிக்கு - வழிஇடும். குறிக்கு - அடையாளமிட்டிடும். குடம் - பசு. பாடி - இடையரூர். பொறி - புள்ளி. கேகயம் - மயில். மீள்வர் - திரும்புவர்.

193. ஆவிக்கமலம் - உயிராகிய தாமரை. வாலி - தடாகம். வேங்கை - புலி. தூவி - இறகு.

194. மின் - மின்னல்போன்ற. நாரி - தலைவி. ஆவி - உயிர். அடி - சுவடு. இபம் - யானை. ஒலம் - அடைக்கலம். முற்றியது - காய்த்தது.

195. வெந் - முதுகு. விழு - சிறப்பு. வாஞ்சிப்பது - இச்சிப்பது. கானவர் - வேடர். காமிப்பது - ஆசைப்படுவது.

196. அபயன் - பயமில்லாதவன். ஆற்றுகிலேன் - சகியேன். பகல் - பகற்காலம். பேரந்தகல - நீங்க. வாங்கு - வளைகின்ற. மருங்கு - இடையாகிய சிங்கம். மதன், நெஞ்சம், சிங்கமாகிய மூன்றும் - திணைவிரவிச்சிறப்பினால் வருவாரென வுயர்திணைமுடிபாதவறிக. கங்குல் - இருளில்.

197. பணி - பாம்பு. ஆற்றால் - நதியால். அணி - வரிசை. பயிரவி - காளி. ஆம் - ஆகின்ற. நெறிக்கு - மார்க்கத்தில். தணியா - நீங்கா. கங்குல் - இருள்.

198. நடை - ஒழுக்கம். போதம் - ஞானம். கடை - இடம். போதம் - வரும். புடை - இடம்.

199. ஆடம் - மூழ்கும். மணம் -

வாசனைப்பண்டம். தெரியல் - மாலை. கோடும் - வளையும். நாடும் - ஆராயும். யாதுவன்பதனை, புனல் முதலியவற்றோடு தனித்தனி கூட்டுக.

200. இயல் - ஒழுக்கம். அமரார் - பகைவர். தழை - இலை. ஆடை - சேலை. கழை - மூங்கில். நனை - தேன்.

201. புனை - பொலிவு. கணையாழி - ஒலிக்கின்ற கடலுக்கப்பறம். அணி - அணிகலன் முதலியவைகளாக.

202. இறைவர் குறிப்புவுதாம் - தலைவர்கினைப்புயாதாமோ. ஒதாதுணர்ந்த - (ஒருவரிடம்) படியாமல் தானேதெரிந்த. கதிர் - சூரியன். தாது - மகரந்தம். திங்கள் - சந்திரன். விடுத்தல் - பகற்குறியை விட்டிவிடல். ஆதல் - இரவுக்குறியைவிரும்பல்.

203. வீரவும் - கலக்கும். பஞ்சு - செம்பஞ்சுக்குழம்பு. இருட்டே - இருளிடத்தே. புரவு - காவல். புரிந்த - செய்த. வன்கண்மை - கொடுமை.

204. எற்று - எத்தன்மைத்து. அல் - இரவு. தாவு - தாவுகின்ற. அல்லவாம் - பொருந்தாததாம். சொற்றால் - சொன்னால். இருவகைக்கும் - (நீயுந்தலைவருமாகிய) இரண்டு பகுப்பாருக்கும்.

205. மா - மிருகங்கள். கை - கோபிக்கின்ற. மகிழ்ச்சி - இன்பமாகிய, அளி - வண்டு. ஓகை - உவகை. உடுத்த - சூழ்ந்த. சூழ்ந்தபின் - சுற்றிப்பிடித்தபின்னர். [மகிழ்ச்சி - அறிவழிந்தது. உவகை - அறிவோடு கூடியது.]

206. மாதவி - குருக்கத்திமரம். மௌவல் - முல்லை. அத்தி - யானை. சாய்க்கின்றது - பிடுங்கி எறிகின்றது. அனமே - அன்னப்பறவைபோன்ற தலைவியே. கடிது - மிகுதியின் மேனின்றது.

207. இறங்கிய - தாழ்ந்த. கறங்கிய - ஒலித்த. முன்றில் - முற்றம். பிறங்கிய - விளங்கிய. தண்டலை - சோலை. வாய் - பொருந்திய. குடம் - பை - கூட்டில். [எல்லாம் உறங்காது -

ஒருமைபன்மை மயக்கம்.]

208. கடி - மணம், மேல்-மேன்மை. பொதும்பர் - சோலை. முடி - கிரீடம். ஒளிப்பு - (ஒளி) வீசுதல். [எல்லாமிருணீக்கியது - ஒருமைபன்மைமயக்கம்.]

209. மஞ்சு - மேகம், ஏயும்-போலும், வாளும் - வாளாயுதமும். மின்னும் - மின்னலும், பஞ்சு - (ஆகுபெயர்) திரி. ஏய் - ஒத்த. போத - செல்ல. போதுகம் - போவோம்.

210. சிலம்பு - பாதசரம், பூண்-ஆபரணம், விளக்கா - தீபமாக, நிற்றி - நிற்பாய். கோ - மலை, தேம் - தேன்.

211. சுற்றுஆழி - சுற்றுகின்ற கடல். என்னும் - என்றுசொல்லப்படும். துஞ்சாது - நித்திரைசெய்யாமல். அலர்வீடு - தாமரையாகியவீடு. ஆயிரங்கடை - (இதழாகிய) ஆயிரங்கடவு. திறவாது - திறவாமல்; எனவே விடியாமலென்பது பொருள். முலை - கொங்கையை யுடையான். ஆறு - விதம்.

212. தோயவாரி-நீரையுடையகடல், உருட்டு-தேருருள். பொருட்டு-நிமித்தம். சால-மிக, புலரவும்-வாடவும்.

213. தாமரைநண்பர் - சூரியன். புரி - விரும்புகின்ற. தாழைநண்பர்-தாழம்பூவுக்குச் சிநேகராகிய சந்திரன். திறக்க - திறந்துவிட. கரி - யானை. சுரி - நெறிப்பையுடைய.

214. தமியேற்கு - தனியாகிய எனக்கு. நாடிய-விரும்பிய. உந்தி - கொப்பூழ். முளரிக்கண் - தாமரையினிடம். வகுத்தான்-சிருட்டித்தான்.

215. நந்தி - சிவபிரான். பந்தி - வரிசை. பனி - குளிர்ச்சி. முந்தி - முதலாவது. ஒழுக்கோ-துளிகளோ.

216. அரி - சிங்கம், பிடி-பெண்யானை. அரத்தும் - முழங்கும். இரா-இராத்திரி. துத்தி - பாம்பின் படப்பொறி. வாள் - ஒளி. உரகநன்பாய்-பாம்பாகிய நல்ல பாயல். வளரும் - நித்திரைசெய்யும்.

217. தாழ் - தங்குகின்ற. சென்று- வளைந்து. (தாற்பரியம்.) வான்-ஆகாயம். தாழ்-வணங்குகின்ற, உழக்கும்-பழகும். (தாற்பரியம்)சான்றான்மை-ஞானம், அல்லதுநீதி. எழாது-எழுந்திராமல். கிலம்பு - தூபுரம். அதிராது - ஒலியாமல்.

218. நகை - பல். தளவம் - முல்லையரும்பு. மெய் - வடிவம். கல்லாரம் - செங்குவளை. புக்கு - புருந்து. இக்கேமொழி - கரும்பினினிமையுற்ற வார்த்தையுடையவளே. திறை-கப்பம். மலை - மலையிடங்கள்.

219. குணி - வளைதல். ஆர் இரவு-அரியஇராத்திரிகாவம். ஒழிவாய்-நீங்குவாய். வரில் - வந்தால். ஈண்டு-இவ்விடம். பனியாழியிறக்குச்சமோ-குளிர்ந்த கடலிறோன்றிய (பதமநிதியாகிய)தாமரையோ. பாரம்-கனம். தின் - வலிமை. தனி-ஒப்பற்ற. ஆழியிறக்குச்சமே - சக்கரம் போலுந்தாமரையே. இது - வடிவுவமை. மாளிகை - வீடு. ஒருகாலமுங் குவியாதாதலால் பதமநிதியாகிய தாமரையோ வென்றார்; இதனுடைய நாட்பந்தேர்க. வீடு கதவடைத்தேயிருத்தலாற் கஞ்சமே எனத்தேற்றேகாரங்கொடுத்தார்.

220. மன்னும்-நிலைக்கும். நிலா-சந்திரகிரணம். தோன்றும்- (தடையாக) வெளிப்படும். சுடர் - சூரியன். உன்னும்- (உண்ண) நினைக்கும். பறவை - வானம்பாடிப்பகலி. உறும் - (தடையாகப்) பொருந்தும். கோடை-கோடைக்காலம். என்ன-போல. மின் - தலைவி.

221. காதம் - மோதும். யாதும் - எந்தப்பொருளும். கருகும் - கருநிறமடையும். வாய் இடை-வாய்ந்த இடம். ஈண்டு - இவ்விடம். போதும் - காலத்தும். கொம்பு - பூங்கொம்புபோன்ற தலைவி. புருந்தளவே - புருந்தமாத் திறத்திலே. ஊதுக்கொம்பு - ஊதுகுழலோசை. உண்டு - (உதவிசெய்தல்) உள்ளது. ஊது கொம்புக்கினமாக்கத் தலைவியைக்

கொம்பாக வருவகித்த நயங்காண்க.

222. பூங்கேகயம் - தாமரைப்பூ விலுள்ள மயில்போலு மிலக்குமி. எதம் - துன்பம். எதுவரினும் - எது வந்தாலும். அனகமுகில்மின் - கூர் தலாகிய மேகத்தையுடைய தலைவி. துணை - (நீ) துணை. அனகமுகின்மின் - நீருண்டமேகத்திற் றோன்று மின்னல்.

223. தூய் - புனிதம். ஒதம் - கடல். கூடுகை - மகுடம். அராப்பாய் - பாம்புப்பாயல். மூன்னவன் - தமையனாகிய பலராமன். மாலை - மாலையை யுடைய பனையின்மட்டை. குடம்பை - கூடு. சேயோன் - முருகக்கடவுள். பரியினம் - வாகனத்துக்கினமாகிய மயில்கள். தெளிச்சின் றது - ஒலிக்கின்றது.

224. பிழைத்தார் - தவறிப்போ னார். தவியாநின்றேன் - வாடுகின் றேன். தெய்வக்கவி - தெய்வத்தன்மைப்பாடல். குவியாது - மூடாது. புள் - புறவை. கோமளமே - அழகாகிய தோழியே.

225. குளி - வளைவு. குருகு - பறவை. கைதகாள் - தாழைகளே. அயர்ந்தது - சோர்ந்தது.

226. தொல் - பழமை. கல்லா ரம் - செங்குவளை. குறித்தார் - கருதினார். குறி - அடையாளம்.

227. நண்ணுர் - பகைவர். கடை - (இதழாகிய) கதவு. கமலம் - தாமரை. நீலம் - நீலோற்பலம். வீடு கதவடைக்கப்பட்டிருத்தவாஸ்தாமரை, வீட்டுக்கும், தாய்விழி யுறங்காமை யால்நீலம், விழிக்குமுலமையாயிற்று; நீலம் - இரவின்மலரும்பூ.

228. பூ - பூமி. மா - குதிரை. குறியின் - அடையாளத்தால். மருண்டு - மயங்கி.

229. பின்னிரண்டடிக்கும்பொருள் விளக்கவில்லை.

230. மட்டு - தேன். கள் - தேன். தோடு - பூவிதழ். அவிரும் - விரியும். பிறிது - வேறு. கொட்டு - வாத்தியம். அதிர் - முற்றைவாத்தியங்களு

ம்) முழங்குகின்ற. முன்றில் - முந் திற். இயைந்தவர் - சம்மதித்தவர்.

231. கங்கு - எல்லை. கேழ் - சிறம். இதழி - அதரத்தையுடைய தலைவி. செய் - வயல். தரளம் - முத்து.

232. வரி - இராகம். அவிழ்க்கும் - விரிக்கும். மா - மாமரம். கோகிலம் - குயில். வன்கட்கோ - அஞ்சாமையுடைய அரசர். மறம் - வீரத்தை.

233. கோடா - கோணை. பாடா - பச்சுமாக. கிளி - கிளிபோலுந்தலைவி. ஓடா - ஓடி. புகையெழ - புகையாக எழ.

234. தடி - தசை. குருதி - இரத்தம். படியும் - மூழ்கும். கயத்து - தடாகத்தில். உக்கும் - உதிர்க்கும். கொடி - கொடிபோலுந்தலைவியே. அற - மிக.

235. கூனும் - வளையும். காண் - காடு. உந்து - செலுத்துகின்ற. குற்றம் - குற்றத்தால். துணைவி - தலைவி.

236. களை - களைத்து. [வரிப் புனை பந்தென்றதுயோல] அயர்ந்தது - சோர்ந்தது. உனையேவிட்டல் - உன்னைநீங்கியில்லை. [உனக்குத் தெரியுமென்றபடி]

237. தோழி - பாங்கியே, என்சொல்லினும் - எதைச் சொன்னாலும். ஆழி - கடல். நீலம் - நீலோற்பலம்; இவ்விரண்டும் உறங்கா திருத்தலாலுலமையாயின.

238. காரி - ஐயனார். பொற்பரி - அழகிய வாகனம்; நாய். ஆரியர் - தலைவர். சோரி - இரத்தம். வை - கூர்மை. யார் - ஆராய்வாயாக. இயல் - தன்மை. வெம்பரி - விருப்பத்தரும் வாகனம்; அன்னம்.

239. பண்ணார் - கல்லணைபொருந்திய. பரி - குதிரை. ஊரவர்கண்ணெனக்கூட்டுக. கலைநான் - கலைகளும் நன்குத்திரங்களுஞ்ஞாயிரம்பிய. மதியம் - சந்திரன்போன்ற. தன் - குளிர்ச்சி. தரளக்கவிகை - முத்துக்குடை. இது - இந்தவூர். வைகலும் - நாளும்.

240. கரத்து - ஒளித்திருந்து

ஆயிர் - சுருமணல், செறி - நெருங்கிய. அகில் - அகிற்புகை யூட்டிய. ஒதி - கூந்தல். செயிர்போம் - குற்ற நீங்கும், உயிர்போம்பறை - சாப்பறை.

241. பெறுவேம் - அடைவோம். நிலவால் - கிரணத்தால், மதி - சந்திரன். வேதனை - துன்பம். உழுது - கிண்டி, ஆறடி - ஆறுகால், வண்டு. நறு - நல்ல. வேரி - தேன். மறு - களங்கம், (அச்சந்திரனை). உற-மிக, [முழுதுமென்றபடி]

242. பேறு - பயன், மாறு - தலறுத. கவ்வரி - ககரவரிசை. ஆறு - மெழுத்து - கூ. ஒன்பதாமெழுத்து - கை; கூகை. வீறும் - வெறுப்பாகிய, பதினொரெழுத்தாம்பெயரை - கௌவை, பழிச்சொல்; அஃதாவது: கூகை குழறுதிருக்கில் தலைவனுந்தலைவியுங் கூட நேருங்கால் பிறறறிந்து துற்றும் நிந்தை.

243. இறைவர்வரவொட்டாதென்று கூட்டுக. மூகண் - ஊமையன், கட்டு - வலி. ஆண்மை - வீரம், குகன் - முருகக்கடவுள். கொடிக்கும் - (அவன்) கொடியாகிய கோழிக்கும்.

244. முத்து - முத்துப்போன்ற கண்ணீர்த்துளி. அவங்கல் - பூமலை. அன்னேர் - இருளையொத்த. பழங்கண் - துன்பம். எண்ணம் - நினைப்பு.

245. மந்தானிலம் - தென்றல். குழலி - கூந்தலையுடைய பாங்கியே. சிவந்தான் - சிவப்படைந்தான். [கோபித்தாளென்றபடி]

246. ருமலி - நாய், கறங்கும் - ஒலிக்கும். துடி - பறை. குடினா - கூகை. இறங்கும் - தாழும், வணங்கும். பிறங்கும் - விளங்கும். பெய்வளையே - அணியப்பட்ட வளையலையுடைய பாங்கியே.

247. பொன்னி - ளவிரி. இரங்காது - இரக்கஞ் செய்யாமல், பதியளவு - ஊர்வரை. ஆய் - தாய், பழி - பழிச்சொல். என்ன - என்கேட்க.

248. வாணன் - வாணசுரன். கொய் - அறுத்த. தையால் - பெண்ணே,

249. உதிக்க - உண்டாக. காலம்செய்தவன் - காலத்தைச் செய்த பிரமன். இரிய - ஓட, காலவேல் - யமன்போன்றவேல். குருகு - வளையல், வல்லி - வல்லிக்கொடிபோன்ற ஊங்கியே.

250. கொழித்து - குற்றநீக்கி. வழத்தி - பேசி. வாருகைக்கு - அன்றாடம்.

251. ஒதம் சிந்து வாடை - ஒலியையுடைய கடலிலுள்ள வாடைக்காற்று. நிலமான் - பூமிதேவி. முத்து - முற்படுகின்ற. வேந்தரிருவர் - சூரிய சந்திரராகிய இருவர், உமிழ்ந்து - ஈன்று. ஆய் - ஆகி. அழிக்கின்றது - வருத்துகின்றது.

252. அற்றவர் - இல்லாதவர். மால் - ஆகை. நவகோடி - ஒன்பது கோடி; இது: பெருந்தொகையுள்ளான்று. ஆரும் - போலும். வேவார் - தாதாயினர், (வேதனையுடையவர்). அவியார் - (துன்பத்தைக்) கெடாதவர், (அவிக்கப்படாதவர்).

253. சுடர் - சூரியன். மதி - சந்திரன். படர் - துன்பம். குடராசன் - மேற்றிசையரசனாகியசேன். இடர் - துன்பம்.

254. இருநிலம் - பெரியபூமி. கோடு - மாக்கொம்பு. வாரா - நேர்மையாக. ஊரார் - ஊரிலுள்ளார். பவளம் - பவளம்போன்ற வாய். அவர் - பழிமொழி.

255. பிறந்த பெண்ணீர்மையே னுய்வனெவனைக் கூட்டுக. ஐ - சாரியை. மா - யானையை. எறிந்து - கொன்று. புண்ணீர் - இரத்தம். பூங்கொடி - தோழியே.

256. பரசு - முழுவாயுதம். முனி - கோபிக்கப்பட்ட. பைங்கொடியே - பசிய கொடியாகிய மீனே. முரசே - முரசுவாத்தியமாகிய கடலே. பெருந்தந்தை - பெரிய பிதாவாகிய பலராமன். மர்லிகையே - மாலையாகிய பனம்பூவே.

257. ஒதக்கயலை - கடலிலுள்ள கயன்மீனே. நிமிர்க்கும் - நிமிர்ந்து

செல்லும், பணில (நிதி) - சங்கநிதி. பங்கசாதநிதி-பத்மநிதி. காதற்சிறை - ஆசையாகிய சிறையிடம். குறை - வருத்தம்.

258. சுழித்தனை - சுழியச் செய்த தனை. (சுழித்தல் - விரலால் மணலிற் கோடிட்டுக் குறிபார்த்தல்) வளை - சங்கு, (வளையல்). அலரின்குலம் - மலர்க்குவியல், (புறிமொழிக் கூட்டம்). உள்-உள்ளிடம், (மணம்), கலம் - கழிபல். சலமே-நீரே, சஞ்சலம்-துன்பம்.

259. பாணு - சூரியன். சோமன் - சந்திரன். காணினும் - கண்டாலும். சேண் - தூரம். மாற்று - நீக்கு.

260. கனம் - மேகம்போலும். சங்குல்மாலைக்கு-இருளையுடைய மாலைக்காலத்தில், காக்கும் - காவல்செய்வான். குறி - இரவுக்குறிக்கண். போதுக - வருவீராக. என்று ஒதணங்கே யெனக்கூட்டுக.

261. வித்தை - வீரலட்சுமி. கேள்வன் - நாயகன். வெறிகொண்டு - அசுப்பலிகொண்டு, (மயக்கங்கொண்ட). ஆடும்-விளையாடும். ஐயை-வெறியாட்டி. கோவு - வருத்தம், பேதைமை - அறியாமை. அசம் - ஆடி.

262. உறை - துளி, ஒதை-ஒலி வேழம் - யானைய. அட்டாரை - (தினப்புனத்தில் நாம் பயந்தகாலத்தில் வந்து) கொன்றவரை. மணத்தின் - விவாகத்துக்காக. அறை-அடிக்கின்ற, வாரி-கடல். அசுண நன்மா - அசுணமாகிய நல்ஸ்பதையை. பறை - சாப்பறை. அசுணத்தை நச்சினுக்கினிப் பிறிதாயறிவதோர்விவக்கென்றார். சீவகசித்தாமணிபதுமையாரிலும் பகம் 237-ம்செய்யுளுரையிந்தாண்க.

263. முதிர் - முதிர்ச்சி. இகலை-பகையை. கதிர்-பிரகாசம். வெதிர்-மூங்கில். நந்தமர் - நமதுசுற்றத்தார்.

264. அளி - அன்பு. சிற்றில் - சிறுவீட்டில். கிளிமொழி - கிளிபோலுஞ் சொல்லையுடைய தலைவி.

265. சோலை-சோலையில். இசைக்கும் - இசைபாடும். கால - திருவ

டிகளை. இசைக்கும் - தோத்திரஞ் செய்யும். வேலையிசைக்கும் - கடல்முதங்கும். துறைவா - ஸெய்தனிலத்தலைவனே. மால - ஆசையை. இசைக்கும் - சொல்லும். அவர்-பழி, (பூ)

266. இரவு - இராத்திரி. நடு - பாதிச்சாமம். செவ்வந்தி - செவ்வந்திப்பூ, (சிவந்த அந்திக்காலம்). மணக்கும் - வாசனைசெய்யும், (கலக்கும்). வரவு - தோற்றம். கரவு - கள்ளம். அரவு - பாம்பின்படம். அல்குல் - நிதம்பத்தையுடைய தலைவி.

267. உருப்பில் - கோபத்தால். புவி-புவிக்கொடியை. பொருப்பில் - (மகாமேரு) மலையில். பொறித்த - எழுதிய. பெரும - தலைவனே. நெருப்புக்கடவுள் - அக்கினி. கானடையாக்க நினைதலாவது - அவனுடைய வாகனமாக ஆட்டைவெட்டிப் பலியிடுதல்.

268. வல் - சூதாடுகருவி. கொங்கையை - முலையையுடைய தலைவியை. மணப்பான் - விவாகஞ் செய்யும்பொருட்டு. விட - அனுப்ப. செல்லும் - வருக. பொன்னின் - பொன்னால். போம் - (ஒப்பாகாமல்) பின்னிதம். கல்லும் - தோண்டும். அல்லும்பகலும் ஒன்றாய்விடும் - (அப்பொன்னெளியால்) இராப்பக வில்லையாய்விடும். என் - (அப்படியாலால்) யாது. அயல் - வேறு.

269. அரி - வண்டுகள். தேரும் - ஆராயும். வரைதல் - மணஞ்செய்தல். வரை - மலை. தமர் - சுற்றத்தார். எதிர்வர் - எதிர்கொள்வர். எரி - தீ. தேவெது - தேடிதல், (போலும்). வரையாது - மணஞ்செய்யாமல்.

270. பிறிதுமரணதீ - (தன்பெயரிலுள்ளசாவைத்தவிர)வேறுசாவு. இலாத - இல்லாத; இதனியுதி அகரத் தொகுக்கப்பட்டது. சாவகம் - ஒருதீவு. கொங்கு - ஒருநாடு. அளி-வண்டு, மணத்து - மலர்வாசனையில். வேங்கைகள் - வேங்கைமரங்கள். அளி - அன்பு. மணத்து - விவாகத்தில். தினையறுத்தபின் வேடர்

விவாகஞ்செய்யுங் காலமாதலாலிங்ங
னங் கூறப்பட்டது. வேங்கைமரங்
கள் பூக்குங்காலமுந் தினையறுக்குங்
காலமு மொன்று.

271. திறல் - வலி. உறல் - பொ
ருந்தல். கேதம் - குற்றம். அறல் - கரு
மணல். கேசம் - கூந்தல். ஒளிப்பது -
மறைப்பது.

272. மெய் - சரீரம். உம்பர் -
தேவர். எடுத்தென - எடுத்தாற்போ
ல. நிரை - பசுக்கூட்டம். வேய-மூங்கு
கிற்றமுலோசை. ஆயிழை - தலைவி.
நீமுலுக்கு - சிறுவிடத்தில்.

273. தடுத்து - தடைசெய்து.
ஆயிழைக்கு - தலைவிபொருட்டு. வடு-
குற்றம். அன்றே - அந்தக்காலத்தி
லே. பகல் - சூரியன். விலங்கு - வழி
-விவகிச்செல்ல. மலைக்கயிலை - கயி
லாசமலை. புரி - இலங்கைநகரம். நை
யும் - வாடுவன்.

274. நேமி - பூமி. கைக்கேமி -
கையிலுள்ள சக்கராயுதம். தன்-தன்
ஊடைய. நேமியம்புன் - சக்கரவாக
-ம்புள்ளாகிய தனம்.

275. அடிவாளி - முதற்பாணமா
கிய தாமரை. விள்ளும் - விரியும்.
முடிவாளி - கடைசிப் பாணமாகிய
நீலோற்பலம். இருகாலும் - (அம்ம
லர்கள் விரியும் பகலிராவாகிய) இர
ண்டொலத்திலும்.

276. தவிர்வாய் - வருதலொழி
வாய். சேயோன் - சிவந்தநிறமுள்ள
சிவபிரான். இருகண் - சூரிய சந்தி
ரராகிய இரண்டுகண்கள். தஞ்சில-
ந்தித்திரைசெய்வதில்லை; ஒன்றன்பின்
னொன்றுவந்து துன்புறுத்துமென்ற
படி. தேம்பும் - வாடுவன்.

277. உரு - தேகம். பெருமாள் -
தலைவனே. மற்றேதும் - பிறவெல்
லாம். திருமான் - தலைவி. திரிகின்
றது - திரிகின்றதனால்.

278. ஏய் - பொருந்திய. மை -
மேகம். குழங்காய் - கூந்தலையுடைய
தலைவி பொருட்டாய். கான் - காடு.
புக்கு - புருந்து. இருட்டு - இருளி
டத்தில். செவ்செல்லுதல் - காதலி

வையுய்த்துக்கேட்டல். மா - மிருகம்.

279. பேய் - தாயாகிய பூதனை
யென்னும்பேய். காயா - காயாமலர்.
தோயாது - தழுவாது.

280. மேருவில் - மேருமலையில்
புலி - புலிக்கொடியை. தீட்டும் - எழு
தும். பொன்னின - இலக்குமியையு
டைய. பொன்னை - பொன் போன்
றதலைவியை. புறம் - பக்கம். ஆறு -
விதம். இரந்தோர் - யாசித்தவர். தேர் -
தெளிவாயாக.

281. கதிக்கும் - மேலோக்கும்.
பதிக்கும் - (சரீரத்தில்) அழுத்தும்.
நிறெழும் - சாம்பராய்விடும். தீயும் -
கரிந்தபோம். நாம் - யாங்கள்.

282. கூரும் - கூர்மையுறும். த
லைவர் - தலைவரே. அணைக்கு - மெத்
தையினிடத்து. கன - செய்பனத்
தில். தாரும் - கொடும்.

283. காவியவாரி - காப்பியக்க
டல். தீவிய - கள்ள. மாகண்ட - குத்
தமடைத்த. கோலம் - தோற்றம்.
வெயிற்கு - வெயினால். ஒயியம் - சித்
திரம். ஆம் - (ஒப்பு) ஆவன்.

284. பதி - ஊர். கருமம் - வேலை.
புலரிக்கு - விடிதற்கு. கொன் - அச்
சம். மொழிபாய் - சொல்லுவாய்.

285. ஒருக்கு - ஒத்தமைப்பட்ட.
ஆவி - உயிர். ஆவியின் உள்வனத்த
ன் - உயிருள்ளிருப்பவனுடைய மனம்
தன். [சித்தசென்றபடி] க்ஷயி -
(கொல்லுதலையுடைய அனாத) நீ
லோற்பலமாகிய பாணம். போன் -
கெடும்.

286. மின் - தலைவி. பொன் -
இலக்குமி. ஆதரிக்கும் - விரும்பும்.
உன்னமுன் - நினைப்பதற்கு முன்
னர்.

287. கோவியர் - இடைச்சிவன்.
கறை - சேலை. வாலி - தடாகம்.
கடையம்பு - கடைசிப் பாணமாகிய
நீலோற்பலமலர். ஆவியை - உயிர்
போன்ற தலைவியை. ஒயியம் - சித்
திரம்.

288. மேற்காலம் - பண்டைக்கா
லம். காலகேமி - யமன்போன்ற சக்

கரம். வருமோ - எழுமோ. தேர் - கால்கொடு - தேர்க்காலால். தேர் - தெளிவாயாக.

289. உண்டென்கை - உண்டென்று சொல்லுதல். அருநாள்மதி - அரியபுதியசுந்திரன். அறி - (பின் அவர்வருதலைத்) தெரிவாய்.

290. சிவனாந்திரண்டேர் - சிவபிரானுடைய வலிய தேராகிய பூமி. துகில் - (அதன்) சேலையாகியகடல். தூணியே - (அவரது) அம்பரத்தூணியே. செம்மல் - (அவரது) பிள்ளையாகிய முருகக்கடவுள். போர்க்களம் - (அவர்குரபன்மனைச்செயித்த) யுத்தகளம். நவனாம் - கேண்மையுடையவனாம். மாநகரே - பெரியபட்டினமே. நாககுழிகையில் - ஆதிசேடன் பணமருடத்திலுள்ள. புவனாதி - உலகத்துக்குத் தலைவனாகிய. மலையத்தவன் - அகத்திய முனிவர். புனற்கடம் - (பாணம்பண்ணு) நீர்வைத்திருக்குங் குடம்; இவைவெல்லாம் கடலென்றபடி. தனி - தனித்திருத்தல்.

291. புழுங்கும் - வாடும். சிந்திக்க - நினைக்க. தாதகித்தார் - ஆத்திமாலை. கந்தித்த - மணத்த. ஆற்றுகைக்கு - சகித்தற்கு.

292. ஓடை - நெற்றிப்பட்டம். மண்ணோடு - மண்ணின்கண். கூடல்வளைத்து - விரலால் வளைவுகீறி; குறிபார்த்து. அயர்வேன் - வருந்துவேனுடைய. காய்வை - கோபிப்பாய். பெண் - இலக்குமி.

293. காலவேல் - யமன்போன்ற வேலாயுதம். துறை - நீர்த்துறை. காலவை - வாய்க்காற்கூட்டம். குருகீர் - நாரைப்பறவைகளே. குறித்தெமது - கருதியிருக்கின்ற எம்முடைய. குறித்த என்பதில் அகரத்தொக்கது. குறித்து - நினைத்து.

294. போகாத - நீங்காத. போய் - நீங்கி. மா - மேன்மை. எய்துவமோ - அடைவோமோ. அம்மட்டும் - (அங்குனம் அடைவது) அந்தக்காலமவரையும்.

295. செவ் - ஒழுங்கு. கொல்லிச்சிலை - கொல்லிமலை. ஆவ்வேந்தர் - அந்தச்சூரியர். அஞ்சல்விடுதி - பயமடதலை விட்டுவிடு.

296. ஓயும் - தளரும். ஒருமிப்பரோ - சம்மதிப்பரோ. நென்னல் - நேற்றைத்தினம். போயோர் - போனதலைவர். வருந்தேல் - வருத்தப்பட்டாதே.

297. விள்ளாது - விடுபடாது. மெய் - சரீரம். துளங்கி - அசைந்து. கள்ளாமுருந்தன் - களவு செய்யாத விஷ்ணு. [கள் - களவு.] விஷ்ணுவின் சிறத்தவனென்றபடி. வள்ளால் - வள்ளலே.

298. ஆனாது - நீங்காது. அடும் நிலவு - வருத்துகின்ற நகந்திரகிரணம். பின் - பின்புறம். புறங்காட்டிய பக்கம். கூனாத - வளையாத. உயிர்க்கு - உயிர்நிற்கும்பொருட்டு.

299. பொறி - தீப்பொறி; புள்ளி. வெறி - வாசனை. குழலி - கூந்தலையுடைய தலைவி. மீட்டவாறு - திருப்பியவிதம். குறி - அடையாளமாத. எறி - அலைவீசுகின்ற. ஆழி வெள்ளத்தின் - ஆழியாகியகடலுள். கண்டது - கண்டெடுத்தல் (போலும்).

300. குரம் - குளம்பால். மலைக்கும் - யுத்தஞ்செய்யும். சுரம் - பாணத்தை. அலைக்கும் - வருத்தும். சந்து - சந்தனம். மான்மதம் - கஸ்தூரி. உரமலைக்கு - மார்பிலுள்ள மலைபோலு முலைக்கு. உரம் - வலிமை. இடுந்திறை - கொடுக்கப்பட்ட கப்பம். தர - (கொண்டெவந்து) கொடுக்க. வரைய - மணஞ்செய்ய.

301. பொறுக்கில் - தாங்கினால். பா - பரப்பு. விரிவு. கோ - அரசன். ஏ - பாணம். உரை - சொல்வாயாக.

302. மணக்கில் - கலக்குமிடத்து. ஈடு - (இருவருக்கும்) இடையில். ஆனாத - நீங்காத. காற்று - தென்றல். எய்தில் - வந்தாலும். ஆகின்றிலேன் - சம்மதிக்கமாட்டேன். அமராடு - யுத்தஞ்செய்கின்ற. மீன்-

மீனக்கொடியை. நெடிது - நெடுங் காலம். கொணர்ந்து-கொண்டு. எய்திலென்பதில் - உம்மைதொக்கது.

303. தரு - கற்பகத்துக்கு, (கொடையால்). மாறு-விரோதமாக. எதிரும் - எதிர்தோன்றும். வருமாறு - வரும்விதம். பிழைத்தால் - தவறினால். சிலை-மேருவாகியவில். தேர் - பூமியாகிய இரதம். அடிபேரும் - கால்சாயும். கணை - பாணம். செரு - யுத்தம். மானத்தாணி - வீரத்தையுடைய அம்பரத்தாணியாகிய கடல். வறக்கும் - வற்றும். பரி - குதிரையாகிய வேதம்.

304. வில்லோ-வில்லாகிய மகாமேருவோ. நிதி - சங்கநிதி, பதுமநிதி. வடவேந்து-குபேரன். இடைந்து - தோற்று. வல்-சூதாடுகருவி. முலைவில் - பரியம். [மேற்கூறிய மேருநிதிகள் போலுமிக்க திரவியங்களைக் கொண்டு வருவரென்பது குறிப்பு.]

305. புகப்புக - வரவர. விண் - மேகம். இறைவர் - தலைவர். நமர் - நம்மவர்.

306. குரை - ஒலி. அலை-கடல். வரையாது - மணஞ்செய்யாமல். பல்பல. அலர் - பழிமொழி. ந்ரையாய்வரிசையாய்.

307. தாரு - கற்பகம். பரிந்தார் - அன்போடுபேசுந் தலைவர். வரைந்திலர் - மணஞ்செய்திலர். நெஞ்சுபொருதெனக்கூட்டுக. நெஞ்சு - மனம்.

308. கூற்று - யமன். கொடி - காக்கை. ஏற்றும் - அதிகப்படும். பூண் - அணிகின்ற. பூண் - ஆபரணம். மாற்றும் - நீக்கும். பரிவு - அன்பு.

309. தழை - தழைக்கின்ற. தளவு - முல்லை. குழை - நெழிக்கின்ற, மலர்கின்ற. இந்திரகோபம் - ஒருசெந்து; பட்டுப்பூச்சி. குருகினம் - பறவைக்கூட்டம். இழை - கலக்கின்ற. இழைகாலமாகிய மழைகாலமெனக்கூட்டுக.

310. மின் - மின்னல். வான் -

ஒளி, (வாளாயுதம்). உறைவீசி - நீர்த்துளியைச்சிதறி, (உறைகழித்து). வில் - இந்திரததுசு. அம்பு - நீர், (பாணம்). கோபம் - இந்திரகோபப்பூச்சி, (சிணம்). பதத்தில் - காலால். கல் - கல்லை. நாரி - பெண்.

311. தெளிக்கும் - தெளியப்படும். திறம் - உறுதி. ஆர்த்தது - முழங்கியதாகிய ஒலியை. செல் இதென்று - இவ்வொலி மேகவொலியென்று. சோரி - இரத்தம். குளிக்கும் - மூழ்கும். அளிக்கும் - கொடுக்கும். ஆர்ப்பும் - ஒலியும். பெற்றோர் - பரிசுமெற்றயாசகர். இதேதெளிக்குந் திறமெனக்கூட்டுக.

312. முல்லை-முல்லைநிலம். கோநிரை - பசுக்கூட்டம். முல்லைத்தூநகை - முல்லையரும்புபோன்ற புனித முள்ள பற்களையுடையவளே. கார் - மேகம். புறவு - முல்லைநிலம். மூச - மொய்க்கு. போதும் - பூவும்.

313. ஓயாது - இடைவிடாது; எப்போதுமென்றபடி. அமுதம்-நீர். தானம் - இடமாகியகடல். தூயார் - பரிசுத்தமுள்ளதலைவர். தாதென - தூதாக. போந்தது - வந்தது.

314. போர்க்கும் - பொதியப்படும். ஆழிக்கேள்வன் - சமுத்திரமாகிய நாயகன். ஆர்க்கும் - முழங்கும். கலிப்பு - முழக்கம். ஆலிக்கும் - களிக்கும். அஞ்சல் - பயப்படாதே.

315. சிலை - மலை. மீது - மேல். வாங்கும் - வளையும். தலைமீது - இடத்தின்மேல். மைக்கடல் - கரியகடல்போற்கண். மின்னார் - இலக்குமி! போன்றதலைவி. மலைக்கு - முலையாகிய மலைக்கண். ஆறு - நதி.

316. ஏடு - பூவிதழ். தெவ் - பகைவர். இபம் - யானை. அமராட்டு - யுத்தவிளையாடல். சீயம் - சிங்கம். கதிர்த்து - மேலோங்கி. கொடி - கொடிபோலுந்தலைவி.

317. மைந்நகம் - ஒருமலை. வல்வா. - தேர்ச்சாரதியே. ஓராழி - ஏகசக்கரம். தேராழி - தேர்ச்சக்கரம்.

318. திருமால்மகன் - மண்மதன்.

தேரில் - தென்றலாகிய தேரினும்.
கடிது - விரைந்து. சாந்தமுலை - சந்தனத்தோய்ந்த கொங்கைகளையுடைய தலைவி. ஆவி - உயிர்.

319. ஊர்மேல் - ஊரிடத்தில்.
அணுக - கிட்ட. முகில் - மேகம்.
வெறுங்கூடு - உயிர்நீங்கிய சரீரம்.

320. சங்கம்-கூட்டம். தூற்றல்-நிந்தைகூறுதல். கூடல் - கூடல்வழைத்தல், குறிப்பாற்ற்தல். மண் - பூமியில். சங்கம் - வளையல். ஒண்சங்கம் - அறிவுடையோர் கூட்டம். தமரித்தது - முழங்கியது.

321. சரி-சரியப்பட்ட. சங்கம்-வளையல். நைய - வருந்த. புரி-முறுக்கிய. திரிசங்கு - அரிச்சந்திரனுடையபிதா. காத்தவன் - காவல்செய்த விசுவாமித்திரன்.

322. நடைப்பால் - நடைப்பகுப்பில். தோற்றம் - வடிவம். இடைப்பாடி - இடையாரர். விடைப்பாகு - சிவபிரான். இடத்தார் - (அவ)ரிடப்பக்கத்திலுள்ள விஷ்ணு. இடத்தார்-(அவ)ரிடத்துள்ளாராகிய சங்கம். உவப்பினுற்சங்கத்தையுயர்நினைவாகக் கூறினார். பகர்ந்துசெய்த மெய்நன்றிமறவேனைக்கூட்டுக.

323. அனம் - அன்னம்போன்ற தலைவி. திருவென - இலக்குமியாக. செய்ததுண்டோ - நினைத்ததுண்டோ. (தாற்பரியம்)கொணர்-கொண்டவர. வனமே-தலைவியினழகையே. கொணர்ந்து - கொண்டு. எய்தும் - அடையும். தண்ணடைக்கு - மருதஞ்சார்ந்த ஊரினிடத்து. [தலைவன் பிரிதவாழ்கழிந்திருந்தா ளென்ற படி.]

324. குன்றாத-குறையாத. அணங்கே - தெய்வப்பெண்போன்றதோழியே.

325. தனி-ஒப்பற்ற. கேள்-உறவினர்க்கு. கேதம் - துன்பம். தீர - நீங்க. விரிச்சி - சகுனம். நனிக்கு - மிகுதியின்பொருட்டு. கனிக்கு-பழத்துக்கு, (பெண்ணுக்கு). இரதம் -

இனிமை, (புணர்ச்சி).

326. கடம் - குடம். கடைத் தலை - தலைவாயில். வடமேரு - மகாமேருமலை. வணங்குகை - தாழ்த்தல். காளிந்தி-ஓர்நதி. குடம்-பசு. தடம்-விசாலம். நம்பர் - தலைவர்.

327. செற்றார் - பகைவர். பற்றார் - பிடியார். குழவி-பிள்ளை. நம்பதம் - நம்பதவி. அணிந்தால் - பொருந்தினால். நற்றாய் - பெற்றதாய். திருத்தாய் - சிறப்புத்தங்கிய சேவிலித்தாய்.

328. அறம் - தருமம். எய்தும் - அடையும். நன்னயகற்கு - நல்லபுருடனுக்கு. தமர் - சுற்றத்தார்.

329. வல்வார் - வலிமையுள்ளார். துணை - சகாயமாக. என்னை - என்றுசொல்லுதல். காலிங்கம் - ஒருநகர். கொல்லாபுரம் - விந்தகிரிச்சாரலிலுள்ள ஒருநகரம். மணம் - விவாகம். [கலிங்கம்-காலிங்கமெனநீண்டது].

330. ஆர் - ஆத்திமலை. மலையு - புணையும். பார் - உலகு. அலர் - பழிமொழி, (மலர்). ஐ-சாரியை. ஒழிவாக - கெட. கூறும் - சொல்லீராக.

331. உயிர்ப்பு - பெருமூச்சு. உயிர்த்த - செலுத்திய. அம்பு - புட்பபாணம். ஆவிப்பூ - வாவியின்கணுள்ளமலர். புள் - வண்டு. ஆரம்-ஆத்தி.

332. யாதேனும் - ஏதாயிருந்தாலும். அணங்கை - தெய்வத்தை. மதுரித்த - இனித்த. வண்டுமென - (தான்) வண்டுமாக. கூடல் - புணர்ச்சி. நேயம் - அன்பு.

333. மைத்தாரைக்கண்ணியருகைத்தாமரையுங் குவிவாக எனக்கூட்டுக. அணங்கினை - தெய்வத்தை. நோக்கி - (அதைப்) பார்த்து. காத்தல் - ஆசை. உள்ளம் - மனமாகிய.

334. நிலம் - நிலோற்பலம் போன்றகண்ணில். முத்தாகவும் - முத்துப்போன்ற கண்ணீர்த்துளியுண்டாகவும். கோலம் - (வெள்ளிய) அழகு. மைநிலம் - கரியநிலநிறம். சாலமிக. மை - மேகம். காத்த - தடுத்த.

(தாற்பரியம்) கால் - யமன். அமை - (கொடுமை) அமைந்த.

335. கனவே - சொப்பனத்தி டத்தே. விழித்தனவே - விழித்தவ ற்றையே. கலுழ்கின்றனன் - அழுநி ன்றேன். தருக்காடு - மரக்கூட்டங் கன். உருக - இளக. புனவேய்-காட் டிலுள்ள மூங்கிற்குழவில். இசைத் த - இராகம்வாசித்த. வனவேய் - அ முகிய மூங்கில்.

336. அரி - வண்டு. சரி - வளை யல். தோன் -கை. வரி -பண். கரிகா ட்டுமென்றவர், (முன்னுளிற் கொல் லவந்த) யானையைக் காண்பியுமென் றுகேட்ட தலைவர். கரி - சான்று.

337. ஒடி - நீண்டு. ஒதி - கூந்த ல். செய்யோன்-செய்யாதவன். பொ ய்யார் - பொய்யாகமாட்டார், (பொ ய்யுடையார்). தேறுகை - தெளிதல். அறிவிண்மை - அறிவின் றன்மை, (அறிவில்லாமை).

338. புரக்கும் -சாக்கும், கொய்- கொய்யப்படல். கொம்பனையாய் - பூங்கொம்பு (இலக்குமி)போலுந்தலை வியே. போற்றுவம் - பேணுவோம்.

339. அலைக்கும் -வருத்தும். நெ ள்சு - மணம். துஞ்சல் - நித்திரை. அயர்த்த - மறந்த. நிலை - நிலைமை. அகலார் - நீங்கார். நிகரார் - ஒப்பில் லாராகிய பகைவர். குலைக்கும் - கெ ட்க்கும், முலைக்கும், - கொடுங்கைக் கும்-வளைத்தனைக்குங்கைக்கும். எய் தார்-கிடையார்; எனவேதழுவுதற் ககப்படுகிறுரில்லை யென்றபடி. முத ல்வினை - பழவினை.

340. நறு - நல்ல. அடிசில்-சோ று. பிறிப்பு - பிரித்தல். உறுப்பு - அவயவம். பொறுப்பாய் - பொறுத் துக்கொள்வாய். துவவிவேண்டுவமெ னக்கூட்டுக.

341. தே -தெய்வம். சிறுகால்- தென்றல். ஆவி - மூச்சம். மேவும்- பொருந்தும். பிறவும் - மற்றையது டப்ப்பொருள்களும். புகாது - புகா மல். வாவும் - தாவும். துயரத்து - துன்பத்திலாவத்து. மனை யென்ப

து - வீடென்றுசொல்லுமிடத்தில்.

342. தாமரை - பத்மரேகை. க யல் - மச்சரேகை. சங்கு - சங்கரே கை (இவைமூன்றும்ஆகுபெயர்கள்) - தாட்குறி - அடிச்சுவட்டில். காய்ந் து - கோபித்து. கொண்டு - (கைப் பற்றிக்) கொண்டு. ஆளும் - ஆட்சி செய்யும். விண்டு - மூங்கிலை. ஆளு ம் - அடிமைகொள்ளும். தோளி - தோளையுடையவளே. வெற்புக்கு - மலையிடத்தில்.

343. மலராததாமரை - அரும். புபோலுமுலை. பொன் -பொன்போ லுந்தேமல். மலராங்குவளை - விரிந். த நிலோற்பலம்போலுங் கண். புல ராத - வாடாத. முத்தினம். - முத் துப்போலும் நீர்த்துளிகள். ஆல்-அ சை. அலர் - தாமரைப்பூ. அணங்கு- இலக்குமிபோன்றதலைவி.

344. நடை - நடையால். தலை - முதன்மையாகிய, அன்னீர் - ஒத்த வரே. பரவேந்தர் - அன்னியஅரசர்.. சங்கம் - வெற்றிச்சங்கம். கடைத்த லை - தலைவாயில். ஆர்க்கும் - முழங் கும். அடைத்தகரையுடைத்தால் - (உணவாகிய) இலையையுடைய ஆட் டைவெட்டினால், (உடைந்துஅடை க்கப்பட்ட நீர்க்கரை மறுபடியும் உ டைந்து அடைக்கப்பட்டால்).

345. ஆடும்வழி - வெறியாடல். செய்யுமிடத்து. வெறியை-ஆட்டை. தோகை - மயில்போன்றதோழியே. தேர் - இரத்ததின் பிரகாசம். பகலி ன்போது - பகற்காலத்தை. அல்லா ட்கும் - இருணாகச்செய்யும். [மிருந்த பிரகாசமுடைய தேரென்றபடி.]

346. குளித்து - படிந்து. ஆகம்- மார்பில். தெளித்த - தெளிவித்து. ஆதரவு - அன்பு. காட்டுகை - காண் பித்தல். அளித்தான்-கொடுத்தான். கஞ்சம் - தாமரை. நிலமுமென்ற வுண்மை விகாரத்தாற் றுக்கது.

347. காள் - மேகம். எம்மான் - எங்கள் மான்.பொன்றதலைவி. இழுத் தமை - இழுத்தல். வார் - நீண்ட.

348. பொன்-இலக்குமி. ஆரம்-

ஆத்தி. நாரி-பெண். ஆ-ஆக. தோன்
றல் - தலைவன். கொன்ஆர - அச்ச
ம் நிறைய. மாரிக்கண்ணை - மழைபோ
ன்றபாணம். கோடு - கொம்பு. ஆர
மாரி - முத்தாகியமழை. முதுகிரி
க்கு - பழைய மலையிடத்தில்.

349. மீது - சரீரத்தின்மேல்.
புணலை - நீரை.

350. கூறும் - மிகும். சோரும் -
தளரும். திரு - இலக்குமிபோன்ற
தலைவி. தார் - மாலை. ஈர்ப்ப - இழு
க்க. தாங்கினன் - தாங்கியெடுத்த
னன். சேருங்களிறு - (கொல்ல) வ
ரும்யானை.

351. எமர் - எம்மவர். மாநகர்
க்கு - (உன்னுடைய) பெரியஆரு
க்கு. புள் - வண்டு. நள்ளாது - உற
வாகாது.

352. காண் - மணம். வவ்விய -
(எல்லாப்பொருளையும்) உட்கொள்
ளப்படுகின்ற. அவித்தாலும் - (வெப்
பம்) தணித்தாலும். நவ்வி - மாரீச
னாகியமான். வெவ்விய - கொடிய.
போவது - போதல். என் - எவ்வி
தம்.

353. கயல் - ஒருவகைமீன்.
உயல் - பிழைத்தல்.

354. தீமை - அயலார் தூற்றும்
பழிமொழி. எங்கும் - வருந்தும்.
மென்மை-மிருதுத்தன்மை. விரை-
வாசனை. சொன்னால் - சொல்லப்ப
குந்தால். இரண்டினும் - (மேற்கூ
றிய) இருவகை யேக்கத்தோடும்.

355. பூவை - நாகணவாய்ப்பற
வை. அளிக்கும்பெயர் - கொடுப்ப
வர். ஒளி - பிரகாசம்.

356. ஏர்க்கும் - அழகுறும். சீர்
க்கும் - சிறப்புறும். தகைமை-தகு
தியின்றன்மை. பெண்மை - பெண்
தன்மை. போர்க்கும் - மூடும். கவி
கை - குடை. தனு - உடல். (வில்).
படம் - உண்டாகின்ற. நாண்-வெட்
கம், (கயிறு). குணமாவது - குணமெ
ன்பது. (குணமென்னும்பெயருடை
யது).

357. காதையின் - கதையினை.

அது - அப்போதல். கோதை - இல
க்குமி. பொன் - அழகு. கேள்வன் -
நாயகன். ஓதையில் - சொல்லுமிட
த்து. பாரவர் - பூமியிலுள்ளார்.

358. நேயம் - அன்பு. கையடை -
அடைக்கலம். மணக்கும் - கலக்கும்.
கொன்னே - வீணே. பூசை - பூனை.
காத்தருள் - இடையூறுவராமற்பாது
காத்துக்கொள்க. குவ்வுருபிரண்டுக்
கும் மூன்றாம். வேற்றுமைப்பொருள்
கொள்க.

359. பாதானம்-கீழலகம். யதை
ப்பது - நடுக்கம். படம் - உண்டாசு
ம். கமர் - நிலப்பிளவு. தி-அக்கினி.

360. கொடிது - கொடுமையு
டையதாக. தொலையா - கெடாத.
அலர் - புட்பபாணம், பழிமொழி.
ஆதரன் - ஆசையுடையவன். மலை
யாநிலம் - தென்றல். காயுங்கொல்-
சுடுமோ.

361. தேவேசன் - சிவபிரான்.
வில் - வில்லாகிய மகாமேரு. குனி
ந்தாவென்ன - வளைந்தாற்போல,
நாகச்செழும்படம் - பாம்பின்செழித்
தபடம். போலும் அல்குலை, கைமா-
யானை. எயும் - ஒத்த. மனை - மனை
யிலுள்ளபெண்கள் (ஆகுபெயர்). தெ
ய்வக்கா-கற்பகச்சோலை. பெயர்த்த-
தோண்டியெடுத்துக் கொணர்ந்த.

362. மலர் - விரிந்த. வாய்க்குமு
தம் - வாயையுடையகுமுதம். காலை-
விடியற்காலம். வாய் - இடத்தில்.
அலர்-பழிமொழியுடைய. வாய்க்கு
முதம்-வாயாகிய குமுதமலரை. குவி
வித்து-குவியச்செய்து. அலர்தூற்று
வார் வாயடைத்தென்றபடி. கலர் -
கீழோர். புலர்வீரம் - சோர்வாய்.

363. கண்ட - (ஆதியிலுள்ளைப்)
பார்த்த. தண்டலை - சோலை. ஆடும்-
விளையாடும். உவை - இவை. குடை
யும் - மூழ்கும். உரைவாணந் - வித்
துவான்கள். நவை - குற்றம். சுரம்-
பாலைநிலம்.

364. கனை - கனைத்து முழங்கி.
தழல் - அக்கினி. மூன்றுகமலம்
முகம், கண், காலாகிய தாமரைகள்.

முத்தினையே-முத்துப்போலும் நீர்த்
துளிகளையே, அரும்பின - துளிக்க
ச்செய்தன, புனையேய் - அணிதல்
பொருந்திய, அருமந்த - அருமருந்
தன்ன.

365. நாவாய் - நாக்கையுடைய
வாய், கனல் - அக்கினி, காவாய் -
சோலையிற்பொருந்திய, அவர் - பூ,
பாவாய் - பாவையுடையவனே, பா
க்கியம் - தவம்.

366. சேல் - சேல்மீன், சேரலர் -
பகைவர், அப்புரவலன் - அந்தத்தலை
வன், மாலோன் - விஷ்ணு, உவண்
த்து - கருடனிடத்து, அல்லால் -
அல்லாமல்.

367. செவ் - சிவப்பு, வாயும் -
பொருந்தும், நிரம்பிவன் - பூரணமா
யினொளில்லை, வெவ் - கொடுமை, போ
ந்தனன் - போயினான், முந்தைவேந்
தர் - பண்டைக்காலத்துச் சகரமே
ன்னுமரசர், அவ்வாறு - அந்தக் கங்
கைநதி, உய்த்தார் - பிழைத்தார்.

368. வெயில் - பொழுது, (ஆகு
பெயர்) விழுந்தது - அடைந்தது, ம
யிலோ - மயில்போன்ற தலைவியோ,
வெருவ - பயப்பட, அயில் - வேல்,
எயில் - கோட்டை, வைகி - தங்கி.

369. காளம் - விடம், அண்ண
ல் - தலைவனே, பெரிது - மிகுதி,
தான் - தாமரைத்தண்டு, மடு - தடா
கம், கடி - வாசனை.

370. தூவி - சிறகு, தோகை -
மயில், னையேல் - வருந்தாதே, போ
யது - சென்றது, கானும் - மணமும்,
தீவிய - இனிய, (திவ்வியமென்பத
ன்மருஉ) சாவி - நெல், ஆவி - தடா
கம்.

371. மாணும் - போலும், நெரு
நல் - நேற்று, வேட்டனம் - விரும்
பினும், முன்றில் - முற்றத்தில்,
துஞ்சினிரே - உறங்கினீர்களே, வி
ழி - கண்களையுடையதலைவி.

372. என்னே - யாதுகாரணத்
தாலோ, முன்னே - முந்தியநாளில்,
கரி - யானை, முதுசுரத்து - பழைய
பாலிலித்தில்.

373. பொய்யாத - பொய்த்தலி
ல்லாத; நீரிடையரூத, வருசிக்குத்
துன்பஞ் செய்யாதொழியென்பீர் எ
னக்கூட்டுக, தொய்யா - வளையாத,
மருங்கு - இடை, மழையுழம் - மேக
மும், (உம்மைதொக்கது).

374. நோக்கு - பார்ப்பாய், தெ
ள்ளும் - தெளியும், நவ்வி - மான்க
ன்று, தெவ்வரசை - பகையரசரிட
த்தில், திறையன் - கப்பமுடையவன்,
உள்ளும் - நினைக்கும், பேதையேன் -
அறியாமையுடைய யான்.

375. ஏகாமை - போகாதிருத்த
ல், வேகாமை - சுடாமல், இங்குவை -
இவ்விடத்தில் வைப்பாய், மீன் - திரு
ம்பச்செய், வியன் - பெருமை, கவி -
தரித்திரம்.

376. பொற்றோகை - இலக்குமி
யாகிய மயில், எற்றோ - யாதோ, (எ
ன்னென்பதன் விகாரம்) மற்றோர் -
அன்னியர், கை - கையாற்கொடுக்க
ப்பட்ட, மா - மேன்மையாகிய, தங்
கங்கண்டு - சுவணத்தைப்பார்த்து,
நய - (அத்தலைவருக்குக்) கொடுத்த
ற்காக, மறுத்தோம் - (தான்னருதிய
தலைவனுக்குக் கொடுக்க) மறுத்துவி
ட்டோம், கைம்மாதங்கம் - கையை
யுடைய யானையை.

377. ஆற்றுவர் - சிரமசாந்திசெ
ய்பவர், வண்டல் - மகளிர் விளையா
ட்டு, ஆடுதற்கு - விளையாடுதற்கு.

378. பற்று - பிடிக்கின்ற, இலை -
தகட்டுவடிவாகிய, பெருமை - அடை
யாமை, மற்று - வேறு, சொற்றிலை
யே - சொன்னாயிலையே, தோகை -
மயில்போன்ற மகள்.

379. தாரகை - நகைத்திரம், கஞ்
சம் - தாமரை, பதி - ஊர், கொடி -
கொடிபோலுந்தலைவி.

380. காதலி - காதலையுடைய
பெண், ஓகை - சந்தோஷம், வாரி -
கடல், காய் - சுடுகின்ற, சோகாண்
ம் - சோகாக்கினி, தீர்த்தது - கெடு
த்தது.

381. ஆரவெண்ணகை - முத்து
ப்போன்ற வெள்ளிய தந்தங்களையு

டைவ தலைவி. ஆடு இடங்காள், சுரம் - பாலைநிலத்தில், காதல் - ஆசை, உம் - உங்கள், ஏதிலன் - அயலான்.

382. கூர்க்கும் - மிருக்கும், பவி-பூசை. கொடியே - காக்கையே, கொடி - கொடிபோன்றபெண், திரும்ப-திரும்பிவர, ஏற்கும்படி - பொருந்தமாறு, கரைந்து - ஒலித்து, இருங்கூற்று - பெரிய யமனை, ஆர்க்கும் - முழங்கும், (எல்லாருக்கும்), அங்காக்கை - அழகியகாகம், (அழகியகாவல்).

383. பெம்மான் - சிவபிரான். தூதர்கண் - அக்கினி, வலக்கண் - சூரியன். பின் - இனி, இடக்கண் - சந்திரன், எம்மான் - எங்கள் மான் போன்றதலைவி. மானதுங்கண் - வீரத்தையுடைய பெரியோன், செம் - சிவந்த, மால் - பெருமை, நறும் - நல்ல, சீறடிக்குச் சீதளமாம்படியெனக்கூட்டுக, சீதளம் - சூளிர்ச்சி.

384. சாளரம் - சன்னல், நிலவு - சந்திரகிரணம், நிகரார் - பகைவர், செஞ்சாயல் - செவ்வையாகிய மேன்மையுடைய, வல்லி - வல்லிக்கொடி போல்பவளே.

385. பார் - பூமியில், ஆலிடம் - அசைந்துதிரியும், கிளி - கிளியை, பாறு - பருந்து, அடம் - கொல்லும், பஞ்சரம் - கூடு, வாராய் - வருவாய், ஓராது - (பின்வருவதை) உணராமல்.

386. வெதிர - மூங்கில், ஏயும் - ஒக்கும், தோள் - புயம், கதிர் - கிரணம், ஏயும் - பொருந்தும், அம்புவி - சந்திரன், (அழகியபுவி), அருமந்த - அருமருந்தன்ன, என்படுமே - என்பாடுபடுமோ.

387. தோயம் - நீர், தே - தெய்வம்; வருணன், வைபும் - தங்கும், ஆயமும் - மாதர்கூட்டமும், இரங்க - வருந்த, வைப்பது - வைக்கத்தக்க இடம்.

388. ஆகுலம் - வருத்தம், வைப்பு - இடம், ஒன்றிய - பொருந்திய, ஒதியை - கூந்தலையுடையானே, பன்றியின்கோடு - விஷ்ணுவாகியபன்

நிக்கொம்பு.

389. பெய்யல் - பெய்யாதே, இடம் - இந்தப்பூமியாகிய இடம், இளங்குழுவியன் - சிறுபிள்ளையாகிய விஷ்ணுவின், வாய்ப்பட்டது - வாயிலுட்கொள்ளப்பட்டது; இச்சரிதம் பாகவதத்திற்காண்க.

390. தண்டு - படை, கண்டன் - சோழன், கழு - கழுவானது, நீரின் - சலத்தில், முனம் - முற்காலத்தில், குறி - அடையாளம், ஐவர் - பாண்டவர், வண்டு - விஷ்ணுவாகியவண்டு, உமிழ்ந்தது - கக்கப்பட்டது, இச்சரிதம்பாரதத்திற்காண்க.

391. மை - கரிய, கோல் - பாணம், மெய்க்கோலம் - உண்மைச்சிவவேடம், போந்தனரே - வந்தார்கள், கோல் - செங்கோல், முக்கோல் - திரிதண்டம், ஐந்துகோல் - அஞ்சுபுட்பபாணம், முன்னவரே - முதன்மையுடையவரே.

392. மீனார் - மீன்போன்ற, விழியை - கண்ணையுடையானே, வைவாய் - வருந்துவாய் - கரும்பு ஆகு - கரும்பிலுண்டாகின்ற, இன் - இனிய, தேம் - மணம், தான் ஆக - (ஒருவர்கொடாமல்) தாங்களாக, தாமாகவென்பது எதுகைநோக்கித் தாளுகவெனவந்தது, வேய்பவர் - சூடுவார்.

393. கலி - தரித்திரம், தெழும் - அழிக்கும், ஒதி - கூந்தலில், வார் குரவம் - நீண்டகுரவம்பூ, குன்றியம்பூண் - குன்றிமணியாகிய அழகிய ஆபரணம், உடைப்பூந்தழை - சேலையாகிய பொலிவினையுடைய இலை, திலதம் - பொட்டு, தரித்து - அணிந்து, ஆரம் - சந்தனம், ஒதி - [ஒதியென்பதன் விகாரம்.]

394. தீநெறிக்கே - கொடியமாரர்க்கத்தில், பாவை - பெண், குரவே - குராமரமே, இடை - நடுவில், நீக்கிலை - தடுத்தாயில்லை, பாவை - பாவை போலுங்காய், உண்டாயும் - இருந்தும், தறுகண்மை - குருமர், கொடுமை, மன் - அரசன்.

395. போரின் ஆண்மை - யுத்த

த்தின் வீரத்திக்கு, இடைந்து -
தோற்ற. ஒடினாடி - ஒடியபகை
வர்பாதம். மாவடியே - பெரியபாத
ங்களே. [எனவேவிரைந்து சென்ற
மையைக் குறித்தபடி.]

396. நந்தாத - கெடாத. நகம் -
மலை. கந்து - கட்டுத்தறியொடு.
ஆடும் - விளையாடும். வேழம்-யானை.
ஆயத்தவரும் - மாதர்கூட்டத் தா
ரும்.

397. கண்ணி - கண்ணையுடைய
வளே. பொருதா - ஒவ்வாத. ஆங்கா
ரம் - கோபம். தீர்க்கும் - போக்கும்.
தெரிசிப்பார் - காண்பார்கள்.

398. மன் ஏய் - அரசன்பொருந்
திய. நகைக்கும் - சிரிக்கும். என் -
எவ்விதம்.

399. சேண் - தூரம். சேந்தன் -
முருக்கடவுளை யொத்த தலைவன்.
ஆறு - வழி. போர்விடுத்துக்காணாத
வர் - யுத்தஞ்செலுத்திப் பாராதப
கைவர். சோனாடி - சோழதேசம்.
கோ - கண். மாணும் - மாணையும்.
மாணும் - போலும்.

400. கைம்மா-யானை. தோயம்-
நீர். கரத்தே - கையினிடத்தே. கண்
டநாள் - (உண்ணைப்) பார்த்த முதற்
றினம். குரை - ஒலி. தேன்புனல் -
தேன்போலுமினியநீர்.

401. தென்பால் - தென்பக்கம்,
தெக்கிணதேசம். கேள்வர் - தலை
வர். வன்பால் - வலியபகுப்புடைய.
ஆயத்தரிவையர் - மாதர்கூட்டத்தி
லுள்ளபாங்கிமார்.

402. ஆறுமின் - நீங்குங்கள். ஆ
குலம் - வருத்தம். நித்திலம் - முத்
து. உள் - (மணந்தி)னுள். ஒகை ஏ
றுமின் - மிகச் சந்தோஷமடையுங்
கள். வீறு - பெருமை. மின் - இலக்
குமி. கூறும் - சொல்லப்படும். மின்-
தலைவி. கோ - தலைவன்.

403. இரங்கேல் - வருந்தாதே.
வழி எண்ண - வழியின்கண் (உன்
னை) நினைத்து. இடராழி - துன்ப
சாகரத்தை. அயில் - வேல். கண்ணு
மயிலில் - கண்ணாகியவேலால்.

404. சுரும்புநாலும் - நால்வகை
வண்டும். இயீர் - ஒலிக்கின்ற. முரு
கீர் - வெறியாட்டாளரே. கோலும்-
வளையும். கோ - தலைவன். சாலும் -
மிகும். மணப்பார் - விவாகஞ்செய்
வார். மன் - தலைவன்.

405. மனை - வீட்டின்கண். இ
ந்து - சந்திரன். விடாத - நீங்காத.
துதற்கு - நெற்றியையுடைய தலைவி
க்கு. இட - குட்ட. நிதியீந்த - திர
வியங்களைக்கொடுத்த. கஞ்சம்நந்து-
பத்மநிதி, சங்கநிதி. நாம் சந்து என
க்கூட்டுக. சந்து - தூது.

406. மன் - தலைவர். மனைக்கு -
வீட்டில். ஆ - ஆக.

407. புரி - முறுக்கு. குழலை -
கூந்தலையுடைய தலைவியை. தரியா-
(உடன்போக்கில்) தங்காமல். மண்
ந்தனர் - (தன் மனைக்கட் கூட்டிப்
போய்) விவாகஞ்செய்தனர். முளரி
கரியா - அக்கினிசாட்சியாக. முன்-
நேரில். கைமுளரி - கையாகிய தா
மரைகளே. வரி - இரேகை. முளரி-
தாமரையால்.

408. மாலை - ஆசையை. அரிசு
ரியா - அக்கினி சாட்சியாக. ஆள் -
அடிமை. மின் - மின்னலை. ஆளும்-
அடிமைகொள்ளும். துமர் - தும்மவர்.
409. விதிமுறை - கிரமப்படி.
வரைகெனறு - மணஞ்செய்யென்று.

410. கயராசி - யானைக்கூட்டம்.
வெயர் - வெயர்வை. ஆகம் - சீராத்
தில். அயராது சோராது. தேறச்
சொலுந் துணைவியர்க்கே எனக்கூட்
டுக. துயராது - துன்பப்பட்டாமல்.
அந்தனர் - பிராமணரே.

411. ஊறு - ஊறுகின்ற. ஆழி-
கடல். தேருதேனதன்னை ஆறுவயர்
வன் எனக்கூட்டுக. ஆறு-சகியாமல்.
அயர்வன் - சோர்வன். எனும் - என்
றுசொல்லுங்கள்.

412. துணைவி - பாங்கி. கிளிக்
கு - கிளியின்பொருட்டு. இரந்தும் -
(பாதுகாப்புக்காக) யாசித்தும். செ
ல்லும் - போவன். சஞ்சீகம் - வண்ண
டு. மண்டும் - நெருங்கும். மீளி -

விடலைப்பருவமுள்ளதலைவன்.

413. சேய்கான் - பிள்ளைகளே, மறியும் - தடுக்கன். தமர்கான் - சுற்றத்தவர்களே. சேய் - சிறுவன். வேய் - மூங்கில். காணும் - ஒக்கும். காள்மேகம் - நீலமேகம்போன்ற விஷ்ணு. வாய்காணும் - வாயின்கட்டோன்றும். வழி - வயிசம்.

414. வாயிடிப்பு - வைவு. நீரும் - மிகும். கிளை - சுற்றத்தார். கார் - மேகம். தலைவரெனும் - தலைவரென்று சொல்லும் (நீராகிய). பானு - சூரியன். [தலைவனுக்குச் சுற்றத்தார் தோல்வியடைவரென்றிங்ஙனங் கூறினான்.]

தேவி - மனைவி. தாதை - தக்கனாகிய பிதா. வேள்வி - யாகசாலையில். அட்டான் - கொன்றான். தும்மையர் - உமது பிதாக்களே. ஆவியும் - உயிரும். மின்னேநீயும், —

416. உடையா - தோலாத. படை - சேனை. ஆடல் - வெற்றி. வெய்து - கொடிது. விட்டு - (என்னை) விட்டு. அருள் - கருணையால்.

417. சான்னோர் - பெரியோர். தமனியப்பூன் ஈந்து - பொன்னொபரணங்கள் (தான்) கொடுத்து. ஈன்றோர்கொடுப்ப - பெற்றோர் (தலைவியைக்) கொடுக்க. தாதகிவாய் - ஆத்திமலரின்வாயில். அலங்கல் - மாலை. முன்னீரின் - பண்டைவிதிப்படி.

418. ஒல்லார் - பகைவர். செய்த - படைத்த.

419. பணம் - பாம்பின் படம். பாங்கிருணமேனக்கூட்டிக. மேய் - மேய்கின்ற. மணம் - கல்யாணம், (வாசனை). தான், — அலரே - பழிமொழியே, (மலரே). முன்வரப்பெற்றது - முன்னிடைக்கப்பெற்றுக்கொண்டது (ஆதலால்).

420. புன் - கருடன். ஒதிமம் - அன்னம். முப்புங்கவர் - மூன்றுதேவர்; விஷ்ணு, முருகக்கடவுள், பிரமன். ஆதரவின் - ஆசையினையுடைய. மும்மாதர் - இலக்குமி, வள்ளி, சரசுவதி. கள்ளா - களவுசெய்

யாத. வள்ளால் - தலைவனே.

421. வாய் - பொருத்திய. ஊர் - ஊரிலுள்ளார். ஆறு - விதம். உருவில் - மனமதன். தார் - மாலை. வாய்தரும் எல்லை - பொருத்தும்வரை. ஆற்றினே - சகித்திருந்தாய்.

422. பொறி - இலக்குமி. ஓவரிய - நீங்குதலில்லாத. வெறி - மணம். நெறியோர் - மார்க்கமுடையதலைவர். பிரிவுக்கு - பிரிவின்பொருட்டு. அலரெழ - பழிமொழியெழுதலால். குறி - எழுதப்பட்ட. ஒவியம் - சித்திரம். நெறி - கற்பு.

423. மானும் - போலும். சலராசி - சமுத்திரம். அம்மால் - அந்தவிஷ்ணு. அமைந்த - அடங்கியிருந்த. செயலென - செயல்போல. எம்பெருமான் - எங்கள் தலைவனே. இம்மான் - இப்பெண்ணின். மால் - ஆசையால். (நீ) அமைந்ததென் - அடங்கியிருந்ததெவ்விதம்.

424. அவ்வேந்தர் - அந்தச்சூரியர். போமுன் - போதற்குமுன், [மாலேக்காலமென்றபடி.] முன்றில் - முற்றம். தெவ்வேந்தர் - பகையரசர். என்று - எந்தக்காலம். எகினும் - சென்றாலும். நன்று - நன்மையுடைய.

425. மீட்டலும் - திருப்புதலும். எதிர்ந்தோர் - எதிர்ப்பட்டவர். புறங்காத்தல் - பக்கத்திலுள்ளார் குறைகூறாமற் காத்தலும். தாம ஒதி - மாலை யணிந்த கூந்தலையுடையவளே. அறத்தெய்வம் - தருமதேவதை.

426. பழி மானம் மனையறம் - சிந்தை, வெட்கம், இல்லறம் ஆகிய மூன்றையும். காத்தல் - பழியைவராமற் றடுத்தல். மானம், இல்லறங்களைப்புறம்போகாமற் பாதுகாத்தல். பார்த்திபரை - நாயகரை. ஆதரவும் - அன்பும். மானம் - பெருமை. துங்கன் - உயர்வுடையவன். பிறந்தாளிவனெனக்கூட்டிக. எழுமாதர் - சத்தகன்னியர்.

427. அன்னே - தாயே. ஆறு அனைத்தும் - நதிகள்முழுதும். பொருள் எய்தும் ஆறு - பொருள் வரும்வி

தம். முகந்து அளித்தும் - அள்ளிக் கொடுத்தும். தாழாத - குறையாத. வாரிலிரிவு - கடற்பெருக்கம்.

428. பொரு - ஒத்த. துதலாள் - புருவமும், நெற்றியுமுடையதலைவி. புல்லம் - பொருந்தும். ஆயது - ஆனது. பொன்னுவரு - தேவலோகம். ஆய்விடம் - ஆகும். எனவே, யிடை விடாமற் சேர்ந்திருப்பார் என்பதாயிற்று.

429. பாவை - தலைவி. மும்முரம் - உக்கிரம். சேரியார் - பரத்தையர். இபம் - யானை. ஓலம் - அடைக்கலம். சிவவாது - சிவப்பனையாது, கோபங்கொள்ளாமல்.

430. பாசு - சாரதித்தொழில், (ஆகுபெயர்). காம்பு-மூங்கில். பொன்னுளும் - பொன்போலத் தேமல் படரும். முத்தாரும் - முத்துப்போன்ற நீர்த்துளிகள் பொருந்தும்.

431. மலையாசலம் - பொதுகைமலை. தொல்லை - முற்காலம். வேலை - கடல். சிவம்பு - மலை. இலை - தகட்டுவடிவம். மணந்தும் - விவாகஞ் செய்தும்.

432. நடுநடு இடம். உழன்றார் - சுழன்று திரிந்தார். கடை - வாயில். அதிர - நடுங்க. கனைக்கும் - முழங்கும். நெருப்பு - (காமத்) தீ. எழும் - பற்றிகொரியும்.

433. கொங்கு - வாசனை. சேரி - பரத்தைய ரிருப்பிடம். சொல்வதோ - (அது) பேசக்கூடியதோ. பாணி - கை. பன்னாதி - பல ஆறு. காய்ந்திலன் - கோபித்தாளில்லை. [நீயும்ங்ஙனமாகுக வெண்பது தாற்பரியம்.]

434. வேய் - மூலகில். மடவீர் - இளம்பருவப் பாங்கியரே. எறிப்ப - ஒளிவீச. செம்பூ அலர் - செந்நிறத்தங்கியபூவாகியமலர், ருதுவாகியபுழி; அஃதாவது: ருதுவாகிக் காமத்தால் பரத்தையர் சேரியிலிருக்குந் தலைவனுக்குத் தூதனுப்பினுள்ளென்னுதை. ஆம் - உண்டாகும்.

435. உருவும் - நிறமும். ஒழி

தவை - மற்றவை. சேடியார் - பாங்கியர். செவ்வணி - செந்நிறத்தங்கிய ஆபரண முதலியவைகள். காணின் - கண்டால். மழை - மேகம். பொருவும் - ஒக்கும். வெள்ளணி - வெள்ளிய அலங்காரம். நகைக்கு - சிரிப்பால். [சிரிப்பின் நிறம் வெண்மை.]

436. நொடி - நொடிச்சொல்; இகழ்ச்சிச்சொல். வடியையும் - கூர்மைபொருந்தும். கொடி - தலைவி. ளன்பட்டது - என்னபாடுபட்டான். கொடிது - கொடியது. குலம் - சாதி.

437. பூண் - ஆபரணம். ஆரம் - ஆத்திமாலை. கோளுதகோல் - செங்கோல்; நீதி. கூரிய - கூர்மையுடையன. வாள் - வானாயுதங்கன். காணுது - பாராத. கற்பகப்பூ - கற்பகமலர், (கற்புடைய மனைவியிடத்துள்ளருது). காணுததாகிய கற்பகமல்ல. ரெனக்கட்டுக. காணுது - விகாரம். தலைக்கடைக்கு - தலைவாசலில்.

438. பூவை - பெண்ணின். இச்சேடியார் - இந்தத் தோழியாயினார். மெய்க்கு - சரீரத்தின்கண். ஏறம் - தோன்றும். (தாற்பரியம்) பூ - (செம்) மலரை. மிக்க - உயர்ந்த. பைக்கு - படம்போலும் அல்குவிடத்து. பூ - பூப்பாகியமலரை. அறியாதமுன் - (குறிப்பா)வறிதற்குமுன். சேடனென்பான் பைக்கேறும்பூனப்பதற்கு. ஆதிசேடன் தலையிற்றாகும் பூமிபெண்ணுமொருபொருளும் புலப்படும்.

439. சேரியினும் - சேரியினின் றும். கொம்பே - பூக்கொம்புபோலும் பாங்கியே.

440. சிறை - சிறைச்சாலை. கொண்கை - கொள்ளுதல்.

441. பொதுமாதர் பொற்பாடும் பஞ்சம், - பாணி - கை. வன் உகிர்க்கிற்று - கூரியநகரேகை. காணவும் - (தலைவன்மார்புமுதலியவற்றிற்) பார்க்கவும். கொடிதால் - கொடியது. தலால். பொதுவன் - வருவன். தாலி - தலைவி.

442. அணங்கும் - வருத்தஞ்செய்யும். முன்றில் (தன்) முத்திரில்

(வந்து). உணங்கும் - வாழ்நிற்கும், பிணங்கும் - ஊடும். கரை - அளவு. இணங்கும் - பொருந்தும்.

443. நதி - ஆறுகிய, தாரை - நேரோடுகின்ற. பொன்னி - காவிரி. மதித்தாரை - சந்திரனுடையகிரணத்திரள். மௌவல்-முல்லைப்பூ, சாதி-மல்லிகைப்பூ, மாலைபெய்து - மாலைகட்டி. சாத்தி - (சேடிக்கு) அணிவித்து. சிறுவன் - புத்திரன், ஊரன் - மருதநிலத்தலைவன்.

444. இளந்தனம் - இளம்பருவமலை. மனை - வீடு. அனமே - அன்னம்போலுஞ்சேடியே. திங்கள் - சந்திரன். செங்கிளி - சூரியன். [மனைக்குச் சந்திரனுக்காது சூரியனுக்குத் தல் - இரவில்வந்தால் கதவடையாது திறந்திருக்கச் செய்வித்தல்.]

445. விரை - மணம். மெய்யை - சரீரத்தை. பொருணிரை - பொருள்வரிசை. நெஞ்சினர் - மனத்தையுடைய பரத்தையர். குரை - கனைப்பு. வாசி - குதிரை.

446. போர்க்கும் - மூடும். பூசல் - பூசுதல். குழலி - பிள்ளை. ஆர்க்கும் - நிறைக்கும். வண்ணத்து - நிறம்போன்ற. ஐயவி - கடுகுப்புணையும். பாலி - பாலியாகியபிரமன்.

447. கண்ணி - கண்ணையுடைய தலைவியே. கால் - பாதம். சிவக்குமுன் - (நெடுநேரகின்ற) சிவந்தநிற மடைத்தற்குமுன்னர். கண்சிவப்பு - கோபம். ஆறுகை - தணிதல்.

448. அணங்கு - அழகு. காணும் - தோன்றும். சேய்மைந்தன். கோள் - வலி. மின்னீர் - மின்னல்போன்ற பெண்களே. அடையீர் - அடையுங்கள். அங்குன் - (சூகரியரிருக்கும்) அல்லிடத்து. எங்கைகால் - எந்தங்கையுடைய பரத்தையாதத்தை.

449. அகரம் - வீடு. விடுத்தான் - விட்டான். அடுத்தான் - அடுக்கப்பட்டவனுடைய. இயம் - வாத்தியம். பாணர் - இசைப்பாடுவோர். ஆர்ப்பு - குழக்க.

450. கோயில் - வீடு. புறம் - பக்கம்.

நிற்பதோ - நித்தத்தக்கதோ. தாயின் - தாய்போல. ஆயின் - தாய்போல. இரந்தேன் - யாசித்தேன்.

451. கண்ணஞ்செயும் வாயிற்கு - கண்ணமிட்டார்வாசலில். முன்-முதலில் (வீட்டினுள்ளார் நித்திரைசோதிக்கும் பொருட்டு). கரிக்கும்பம் - கரியகுடத்தை. கோணுது - நேரே. நீட்டினர் - (ஒருகழியிலேகோத்து) நீட்டிவிட்டவர். குடகாவிரி - மேற்றிசைக்காவிரி. சோணுடன் - சோழநாட்டையுடையவன். பாண - பாணனே.

452. தென்பால்முனிவன் - தெற்குப்பக்கமுள்ள அகத்தியமுனிவன். இசை - இராகம். சிலை - பொதிகை மலைப்பக்கத்திலுள்ள பளியுருமலை. கரைத்தான் - உருகச்செய்தான். இக்கரிதம் திருவையாற்றுப் புராணம் ஐப்பியேசுர மான்மியம் புராணவதலாற்றுட் காண்க. சோதிப்போமோ - சோதித்துப் பார்ப்போமோ. பாணற்கும் - பாணனிடத்தும். வீணைக்கும் - வீணையிடத்தும். [இவ்விரண்டிடத்தும் இசை தோன்றுதலால் இவ்வுணங்குநிறுள்.]

453. விரை - வாசனை. வந்து - தாங்குகின்ற. வரை - கோவர்த்தனகிரி. பேர் - உரை - பேராகியசொல். ஏந்த - சொல்ல. (தாற்பரியும்) பொழிந்த - ஏறிந்த. மாரி - மழை. ஓர் - உணர்வரயாக.

454. வாழ் - வாழ்கின்ற. தாழாது - தாமதியாமல். எடுத்தனவே - எடுத்துச்சொல்லிய அப்பொழுதே.

455. பூ - அழகிய. மாலை - விஷ்ணுவை. பாடினார் - பாடும்பெண். ஆலையம் - வீடு. முல்லை மாலை, - எய்தினர் - அடைந்தவர். [முல்லைமலை கற்புடைப்பெண்களணிவது]. விழி - கண்ணில். முத்துமலை - முத்துப்போன்ற நீர்த்துவர்களின் வரிசை.

456. பாடினி - பாடும்பெண்ணே. இனிப்போய்யுபாரு ணைக்கூட்டுக. உண்ணும் அமுதமும் ஒண்கரும்பு, மெனக்கூட்டுக. கடுவீடம். காணல் -

ஒருவிதத்தடை.

457. துதி - துதிக்கின்ற. கோடியர் - பாடிப்பாணர். முனிவு - கோபம். விட - விடுப்படி. இரந்தேம் - யாசித்தேம். ஆற்றிலனோ - பொறுத்திலனோ. ராதை - கிருஷ்ணனுடைய அத்தையை. மாதவன் - அக்கிருஷ்ணன். சேர்ந்ததற்கு - புணர்ந்ததற்கு.

458. தோடு - பூவிதழ். ஆறும - தணியும். ஆடல் - நடத்தல். அகன்றார் - பிரிந்தார்.

459. முன் - எதிரே. போத - மிக. அன்போர் - அன்புடைய தலைவர். ஆறும - சகிக்கும். எளியையோ - எளியையுடையோ. கொல் - அசை. கண்ணிவப்பு - கோபித்தல்.

466. சாந்தம் - சந்தனமரம். மண் ஆலை - மண்ணாற்செய்ததரும்பு. போந்தது - வந்ததாகிய. வேழம் - யானை. மறி - ஆடு. ஏனம் - பன்றி. ஏந்தல் - தலைவன். எங்கை - எந்தக்கையாகிய பரத்தை. மின்னே - பாங்கியே. வேழமும் மறியுமென்னு முழைமகள் தொக்கன.

461. கலுழந்தாள் - அழுதாள். தாதல் - நெற்றி முத்தரும்பி - முத்துப்போலும் வேர்வைத்துளி யுண்டாகப்பட்டு, நந்து - சங்குநிதி. என - என்று.

462. பொருந்தாமுனிவும் - நியாயமில்லாத கோபத்தாலும். தணியா - குறையாத. புலர்ந்த - வாடிய. துன்ப மருந்தாகி - துன்பத்துக்கு ஓளாதமாகி. அருந்தா - உண்ணப்படாத. இன்ப மறுமை யுண்டெனக் கூட்டுக.

463. ஏறியது - மிகுத்ததாகிய. காய்ந்தசுரம் - சுட்டபாலையில். நிலவால் - சந்திரகிரணத்தால். ஆறிய - தணிந்த. கீறிய - கோபித்த. பார்வை - கண்கள்.

464. பொல்லாமை - குற்றம். பகலை - பகற்காலத்தை. அவ் - இருள். ஆழி - சக்கரம்.

465. கோள் - குற்றம். ஆம் - உண்டாம். தோள் - கை. தொடுநீர் -

கடல். ஆளாநிற்கின்ற - ஆள்கின்ற. ஆகம் - மார்பு. எகை - எந்தக்கையாகிய பரத்தை. தான் - காலே. விடுத்த - விட்டு.

466. திறை - சப்பம். மனைவாய் - வீட்டின்கண். பாவையை - சித்திரத்தை. பாவை - பெண். எய்தும் - வரும்.

467. காதலின் - ஆசையினால். தீர்த்த - கீக்கிய. மாலுண்ட - மயக்கமடைந்த. நெஞ்சு - என்மனம். (உன்னிடத்தில்) இரும்பு உண்டநீர் - (காய்ந்த) இரும்பினுள்ளடங்கியநீர்.

468. காமாசி - சிவபிரான். கோமான் - அரசனே. சேயை - மைந்தனை. ஏமாசலம் - இன்பமுடையமலை.

469. நேமி - உலகம். மின்னே - தலைவியே. நேயம் - அன்பு. மண் - பூமிதேவி. பொன் - இலக்குமி.

470. சேரியர் - பரத்தையரது. கேள்வரை - நாயகரை. யரம் - எம்முடைய. இளக்க - இளந்திருக்க. கங்கம் - கழுகு. என்னை - என்று சொல்லுதல்.

471. சேய் - குமாரக்கடவுள். மாணும் - போலும். ஆய் - தாய். இடையீடு (காவல்முதலிய) தடை. மாறுகொள்ளும் - விரோதிக்கும். இராக் குறி - இரவிற்குறித்த இடத்தில். போந்து - வந்து. தோய் - (நம்மை. த்) தழுவுகின்ற.

472. அம்பு - பாணம். இயல் - பொருந்திய. நேமி - உலகம். கொம்பு - பெண்ணை. (உருவகம்) ஆற்றிய - தாங்கிய.

473. கவிகை - குடை. கொள்ளை - மிகுதியாகிய. அளி - அன்பு. (வண்டு). உள் - மனம். களிது - யானை. இசை - புதழ். வழி - மார்க்கத்தில். போதும் - போவோம்.

474. மணந்தாள் - கலந்தாள். மயங்க - அழுந்த. தான்செய்குறி குணமெனக்கூட்டுக. யாது - எதுவும். புணர்ந்தான் - சேரப்பட்டவனாகிய. தணந்தான் - நீங்கினான். மெய்த்தழுப்பு - சீர்த்திலுள்ள பற்

குறி நகக்குறியாகிய வடுக்கன். யாது மென்பதில், உம்மை விகாரத்தாற் றொக்கது.

475. ஏர் - அழகு. தூவிசை - தூவிற்சொல்லிய இவக்கண் மமைந்த. வண்டு - வலம்புரிச்சங்கம். ஆர்ப்ப - முழங்க. குரோடு - அஞ்சாமையோடு. தெவ் - பகை. வாழி - வாழக்கடவது. மாவை - குதிரையை. காதல் - ஆசை. சிறுகளிறு - மகனாகியசிறிய யானை.

476. ஆவி - உயிரும். காயமும் - உடலும். அகன் - விரிந்த. பதம்வைத்த - காவ்வைத்தளந்த. ஆவியென்பதில் உம்மைதொக்கது.

477. தேன் - வண்டு. மீது - மேல். கோல் - பாணம். வான்மீது - ஆகாயத்தின்மேல்.

478. பின் (செந்நாப் புலவருக்குப்) பின். கண்ணன் - கிருஷ்ணன். நன் இருட்போது - நெரொத்திரிக்காலம். எம்பிரான் - சிவபெருமான. போதும் - வரும். துடங்கு - அசைகின்ற.

479. ஒண் - வாய்மையுடைய. மயிலை - திருமயிலாப்பூரில். எண்பு - எலும்பை. மாதுபடுத்தினர் - பெண்ணுக்கிய திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள். கோது - குற்றம். பட - உண்டாக. கொடி - தலைவி.

480. எரி - அக்கினி. நீரோ - நீரினிடத்தோ. எதிர்த்து - எதிரேறியது. விரி - விரிவு. பிள்ளையானைக்கு - சம்பந்தப்பிள்ளையாரெண்ணியானைக்கு. என்றே - என்னுகினைத்தோ. வெருண்டுகோபித்து. மதுரைக்கரி - பாண்டியனையானை. வரி - இரேகை. ஒடு - நீண்ட. அரி - பிறகாசம். கண்ணி - கண்களையுடையதலைவியே. மவுணர் - நாயகர்.

481. பாணை - பாடலை, (பெண்ணை). அணைந்த - பொருந்திய, (தொலந்த). ஏறி - அலைவீசுகின்ற. கங்கு - அணை. வருத்த - கட்டிய. கொங்கு - மணம்.

482. தனிக்காலம் - தனித்திரு

க்குக்காலம். பாவேந்தர் - வேற்றரசர். துனி - துன்பம். காலன் - யமன். இனி - இனிமேல். ஓத - படிக்க. வகின்றது - செல்கின்றதனாலு.

483. மால் - பெரிய. ஆழி - கடல். படி - படித்த. அளிக்கும் - (உலகத்தைக்) காக்கும். ஒல் - முழக்கம். பூண்பரோ - பொருந்துவரோ.

484. மண் - உலகம். அத்துணையும் - அதுவரையும். அருகு - பக்கம். கண் - இடம். எண் - எண்ணப்பட்ட. காப்பவற்கு - காப்பவனாகியவெனக்கு. உன்னுயிர் - உன்னுயிர்போன்ற தலைவி. என்று - என்னுகினைத்து. அணங்கே வருவேனெனக்கூட்டுக. உங்கன் பெண்ணென்றது - உன்போன்ற தோழிகள் பலருடைய தலைவியென்றபடி. இங்கனம் வருமிடந்தோறுங் கொள்க.

485. மொய் - வவி. வாள் - ஒளி. அரி - சிங்கம். எய் - எய்யப்பட்ட. வாளி - பாணம். அறம் - தருமம். ஐவாளிக்கள்ளர் - பஞ்சபாணதையுடைய மதனார். புகல் - புகலிடமா. வார்.

486. எண்மாதிரம் - எட்டுத்திசை. எண்ணலார் - பகைவர். தேற்றுக. தெள்ளிவிப்பாய். உத்தமுக என்பதில் அகரந்தொக்கது எற்காய் - எனக்காக. ஒழியும் - நீங்கும். திறம் - விதம். மீளுவன் - திரும்புவன்.

487. வாசவன் காப்புலின், வருணன் காப்பு வழ்கடல், நம் அண்ணல்காப்பு மண் எனக்கூட்டுக. பாவலவர் - வித்துவான்களோடு (காப்பதில்). கண்காப்பு அனைய - கண்ணைக்காத் துப்போன்ற. பெண்காப்பும் - பெண்காவலும்.

488. பணிவாரி - பணிமழை. ஏழுமழையும் - சத்த மேகங்களையும். எட்டும் - எட்டிப்பிடிக்கும்; நீண்டதையென்றபடி. ஓர்ந்திவர் - அறிந்தாரில்லை.

489. நையாது - வருந்தாது. ஒழி - (ஐயத்தை) நீக்கு. நயந்து - விரும்பி. மெய்யா - உண்மையாக. வெம் -

விரும்பம். கடாம் - மதம். பொய்யார் - பொய்க்கமாட்டார்.

490. அரி - கண்ணன். புரி - விரும்பப்பட்ட. எரி - அக்கினிபோன்ற அதுமன். பெரிது - மிகவும். ஊதம் - முழங்கும். புயல் - மேகம். ஆருறும் - பொருந்தும்.

491. கோடிய - வளைந்த, வார் - நீண்ட. ஆடிய - அசைவுற்ற. தூற்று அலர் - தூற்றுக்கின்றபழிமொழி. வேளந்மன்மதன் புட்ப்பாணம். பகையாதல் - விரகத்தை யுண்டிபண்ணுதல்.

492. கான்-காட்டில். ஏ-அசை. இயம்பாய் - சொல்லுவாய். எயும் - போலும்.

493. மால் - ஆசை. மோதும் - தாக்கும். மறிப்ப - தடுப்ப. காலோடு - காற்றுப்போலோடுகின்ற. ஒலம் - அடைக்கலம். ஆலோபம் - இன்மை, குறை. [ஆலோபமென்பதில், ஆ - உபசர்க்கம்.] பொரப்பாரும் - பொருகின்ற அப்போரையும். தூது - தூதால்.

494. மலர்வாய்-விரிந்தவாயினை யுடைய. காஞ்சும் - தாமரை. பிரிந்தேன்-பிரிந்த என்னுடைய. ஒப்பாங்கராக. புலர்வாய்-சோர்வாகி. உணங்கிய - வாடப்பட்ட. பால் - இடத்தில். அவர்வாய் - பழிமொழியிடத்து. இளைவது-வருந்துவது.

495. ஊதை - குளிக்காற்று. தூவல் - துளி. அழுந்து - பதிகின்ற. ஊதுஉயிர்ப்பை - சிறிதுசிறிதாகவெளிப்படுமூச்சை. அடக்குவதாய்-தடுப்பதாக. முற்றி- முடித்து. சிறிதுசிறிதாகவெளிப்படுமூச்சாவதுவருத்த மிகையா லேங்கும் போதெழுமூச்சு.

496. நார் - அன்பு. கூட்டி-சேர்த்து. நண்ணர்-பகைவர். மலைக்கும் - பொருள். துணை - இரண்டு. உரையாய் - சொல்லுவாய்.

497. மண் - நிலை. துணைக்கு - துணைவர்பொருட்டு. உதவ - உதவி செய்ய. மின்துணைக்கு ஆம் உறவு. எனக்கூட்டிக. துணைவர் - தலைவரே.

பழிகாப்பு - பழிவநாமற்றத்தல். என்ஆம் - யாதாகும்.

498. செல்வன் - போவேன். பழி - கிந்தை. மொழியாய் - சொல்லுவாய்.

499. பாணல் - நீலோற்பலம். உதவ - உதவிசெய்ய. பால்-பகுப்பு. உதவச்சென்றார்-உதவிசெய்யப்போனார்.

500. தேர்வாய்-தேரின்கட்பொருந்திய. பரிதி - சூரியன். விழுங்கி-அடக்கி. தீ - தீயைப்போல. புழுங்கும் - உட்டணிக்கும். வேர்வாய் - வேர்வையாகி. அழிக்கும் - வருத்தும். புள் -(அசுரனாகிய) பறவையின். முன்னே - நேரே.

501. முன்முயங்குபுயலினவாடையினுள்வெம்பின்வேவெலனக்கூட்டுக. இளவாடை-சிறிதுகுளிர்த காற்று. பாசறை-படைவீடு. வெம்பின்வேல்-வாடினவாறல். மின் -தலைவி. நின்னு- (அங்கிருந்து. (தாற்பரியம்) என்படும-என்னபாடுபடுவன். என்னே-ஐயோவென்னுமிரக்கக் குறிப்பு.

502. மருந்து-அமிர்தம். ஊரும்-நடக்கும். பரி - குதிரை. செல்லரிதோ-போதல்முடியாதோ. ஆ-ஐயோவென்னுமிரக்கக் குறிப்பு. வலவா-தேர்ச்சாரதியே. அழந்சுரம் - அக்கினியுடைய பாலைநிலம்.

503. மஞ்ச - மேகம். வாரல் - வருதல். ஏர் - அழகு. அமளி - மெத்தையில். துஞ்சாத - உறங்காத. பாவை - தலைவர்க்கு. முன் - எதிரே. பற்றவர் - பகைவர். காண்டி - காண்பாய். நெடுந்தகையே - நீண்டதகுதி. யுடைய தலைவனே.

504. காற்றூதல் தேவாந்தளிர் இறுதியாகிய பதின்மூன்றுஉவமனைப்பொருள்களும் தலைவியின் கூந்தல். நெற்றி புருவம் மூக்கு முகம் கண் காவாய் மூலை இடை அங்குல் தொடை நிறம் ஆகிய பதின்மூன்று உவமேயப்பொருள்களைக்குறித்தன; இவற்றுட் சுறவு - மகரக்குழை, அஃது-ஆகுபெயராய்க்காதையுணர்ந்திறம்.

நேர் - ஒழுங்கு.

505. நீடும் - காலநீட்டிக்கும். மவுணர் - நாயகர். வாடலை - வாடாதே. ஆடும் - செய்யும். அமர்-போ. முற்றி - முடித்து. அமரார் - பகைவர். கையோடும் - கையினின்று கழலும். வளைக்கு - வளையலுக்கு. முகவளை - கழலாதிடப்படுங் தடையாகிய முகப்பு வளைய (மாகும்). முன்பு - முன்னர். ஒலிவளை - ஒலக்கின்ற சங்கம்.

506. காவு ஆர் - கற்பகம்போலும். கலை - கல்வி. துரப்பார் - ஒட்டுவார். மாவார்விழி - வண்டுபோலுங்கண்மையுடையபாங்கியே. மொழி-சொல்லுவாய். எகப்பொருளால் ஈதல் முதலியவற்றைச் செயலாரென்று கூட்டுக.

507. கற்றார் - படித்தவரும். மறைஞர் - வேதியரும். புரந்தரனாவர் - (தலைவர் ஈட்டிவரப்பட்டபொருளைக் கொடுத்தலா லதுகொண்டு தூறுயாகஞ்செய்து) இத்திரபதவியடைவார்கள். புகலுற்றார் - அடைக்கலமாக வந்தடைந்தவரும். கிளைஞர் - சுற்றத்தாரும். அளகேசனாவர் - (தலைவர் கொடுக்கும் பொருளால் வறுமை நீங்கிக்) குபேரபதவியடை

வார்கள். இனி, கற்றார்மறைஞரென்பதைப் படித்தவராகிய வேதியரென்றும், புகலுற்றார் கிளைஞரென்பதை, அடைக்கலம் வந்தடைந்தவராகிய சுற்றத்தாரெனவ கூறினும் பொருந்தும். பொருட்டு - பொருளீட்டும் பொருட்டு.

508. அருளாழி-கருணைக்கடல். ஆளன் - ஆள்கின்றவன். வெருள் - மயக்கம். சிறுகால் - தென்றற்காற்று. அழலும் - சுடும். இருள் - கருநிறம். (ஆகுபெயர்)வெய்து-கொடிது.

509. கொந்து - பூங்கொத்து. சுரத்தின் - பாலை நிலத்தினின்றும். வயப்புரவி - வெற்றியையுடையகுதிரை. வலவ-சாரதியே. கோல்- (குதிரையோட்டுஞ் சாட்டைக்) கழி. நகை - ஒளி. பகலோஷ் - சூரியன். என் - யாது.

510. மேகலை - மேகலாபரணம். சரி - வளையல். மணி - இரத்தாபரணம். தரி - அணிவாய். தரியார் - பகைவர். அரியும் - நறுக்கும். புரியும் - விரும்பும். பொருள்முற்றி-பொருளீட்டுதல் முடித்து. மீண்டார்-திரும்பிவந்தார்.

குலோத்துங்கசோழன்கோவை அரும்பதவுரை முற்றுப்பெற்றது.

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.
அ		ஆதேயமுக்க	83	எவியதன்பணி	39
அங்கேயறிந்து	128	இ		எறியதோர்	123
அடிநின்றமீன	45	இங்கோர்கரு	36	ஓ	
அடிவாளிவி	72	இட்டாரெப்	12	ஒட்டாதிதை	64
அணங்காரும்	120	இந்நாட்பதி	75	ஒண்பாவள	38
அணங்குஞ்சுட	118	இந்நாளொரு	15	ஒண்பூவை	49
அணியேபசும்	19	இரவானதற்	70	ஒத்தேநின்	42
அணையாழிக	49	இருவீருஞ்சு	49	ஒருகாலத்துன்	66
அத்தாருநேரு	4	இறங்கியமன்	55	ஒருகால்வீரி	7
அந்நாளின்மா	107	இன்பமுங்க	126	ஒருகோடர	27
அந்தாமரைக்க	123	உ		ஒருநாட்பிரி	76
அம்பார்பெரு	125	உண்ணீர்முகிற்	46	ஒருமானன்	113
அம்பொன்னின்	73	உருப்பிற்கொ	70	ஒல்லார்புலி	111
அம்மான்றமுக	11	உருமாரனன்	73	ஒன்றாரைலெந்	20
அரிகாட்டிமா	89	உருவுமென்	117	ஒன்றார்தஞ்சி	108
அரிதுது	131	உள்ளக்கம	8	ஓ	
அரிதேருமார்	71	உள்ளாடைத்	87	ஒங்குங்கவி	48
அருட்டோய	56	உறங்குந்தொ	65	ஒதக்கயலை	67
அருளாழியா	135	உறையோதை	69	ஒதியுநான்	30
அலைக்குந்தய	90	உன்னாவியு	40	ஒதுவதற்க	127
அலையேபண்	28	உண்ணைத்தொ	109	ஓயாதமுத	82
அலைமேன்முனி	34	ஊ		க	
அல்லோலெயி	14	ஊறுழிவண்	109	கங்கேதெரி	61
அவைகாணினை	96	எ		கடமேநிக	86
அவ்வேந்தர்	113	எச்சுற்ற	29	கணைக்கோ	1
அழகியுகாம	102	எண்மாதிரந்	129	கண்டார்துதி	4
அழலாய்துன்	33	எத்தாமரை	32	கண்ணஞ்சு	18
அழியாதகன்	133	எரியோரு	128	கண்ணாற்குவ	43
அளர்யைத்தரு	70	எவ்வேந்தரும்	77	கண்ணும்டொ	38
அனாபோயயிலு	51	எழுந்தூதை	182	கண்ணைய	80
அள்ளற்கட	5	என்பாங்கின	43	கண்பானல	133
அன்பான்முகு	114	என்பெருந்	83	கதிக்குங்கன	74
அன்னேமுலை	93	என்றேறு	8	கயராசிவே	108
அன்னேயின்னை	94	என்றேருமுக	5	கயலார்வ	93
ஆ		என்னாட்டணி	54	கரணைமை	91
ஆடாள்சுனை	87	என்னோதிரு	6	கருமபேயிவன	18
ஆடும்புனலுங்	53	ஏ		கருமேகவ	23
ஆராயுநீதி	68	ஏகாமைசெய்	99	கரையாரும்	80
ஆரேமலையும்	87	எட்டினந்	83	கலியின்பய	103
ஆலேதுயிலுங்	120	ஏதாமிறைவ	54	கற்றூர்க்கு	86
ஆவிக்கமலங்க	52	ஏரோடுதூவி	126	கற்றூர்புக	55
ஆறுமின்றோரு	106	ஏர்க்குந்த	94	கற்றூர்மறை	135

செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.
கனநகார்கு	68	கூற்றுங்கோ	81	சிந்தாமணி	12
கனடெயெனு	119	கூனுஞ்சிலைக்	62	சிந்தோத	66
கனலெய்யா	89	கை		சிலைத்துவா	82
கனையெழுத்து	62	கைக்காந்த	42	சிவனாத்திணை	76.
கனையெழுந்த	96	கைக்கேசெங்	57	சீ	
கன்றியவா	102	கைக்கேயந்தி	73	சீதையைச்ச	94
கா		கைதான்வில்	110	சு	
காணாதுகன்ன	120	கையாப்பெரு	20	சுடரான்மகி	67
காதுங்களிற்	58	கையோடி	89	சுரத்தேயெதி	105
காமாமிக்கன்	124	கையோமெலி	34	சுரிவண்டி	22
காராருங்	92	கைவாளபி	129	சுருதிகற	27
காராழிமுழ்	83	கோ		சுழிகாட்டு	65
காரிதன்	63	கொங்கார்	116	சுழிகொண்ட	35
காரும்பிறை	134	கொகுகோட்	23	சுழிவேலக	15
கார்வாயெ	113	கொடிமேற்	55	சுற்றாழியென்	56
காலேக்குளே	41	கொடுத்தான்	120	சுனையாடல்	54
காவார்தட	135	கொண்டாற்	42	செ	
காவியவா	74	கொத்தாரமா	88	செம்பேர	118
காளந்தருக	97	கொத்தாரும்	22	செம்மையிற்	5
காளாகத்தார்	14	கொந்தார	28	செய்யுந்த	7
கானீன்றமா	103	கொந்துவி	107	செவ்வாயு	97
கி		கொந்தேக	135	செவ்விய	93
கிளக்குஞ்சி	94	கொலைபார்த்	37	செ	
கிளிபோய்	16	கொலையார்ம	95	சேனாடர்கா	21
கு		கொழித்துத்த	66	சேனார்கா	105
குடநாணுங்	6	கொழுமுல்லைக்	82	சேய்காண்	109
குடையாற்பு	27	கோ		சேய்மானு	125
குடைந்தனை	22	கோங்கார்	19	சேரியர்கே	125
குத்துங்களிற்	43	கோடாதநீதி	4	சேலோடும்	96
குந்தப்படை	37	கோடாத்தனி	62	சேனாசமுத்	47
குராமலைக்கு	79	கோடியவா	131	கோ	
குளித்தாக	91	கோடேப்பிடி	24	சொல்லேசி	25
குனியார்சி	58	கோவாய்கோ	48	சோ	
குனிவந்த	60	கோவியர்கூ	75	சோலையிசை	70
குன்றியின்	37	கோழிமன்ச	63	ஞா	
குன்றாதவன்	85	கோளாமரு	124	ஞானகர	103
கூ		க		ஃ	
கூரம்புரா	23	சங்கமராச	2	தங்குமரண	71
கூராருந்தா	40	சங்காழியை	100	தடமார்வி	15
கூருந்தமிழ்	92	சரிசங்க	84	தடியுங்குரு	62
கூருந்திகிரி...வாரு	47	சா		தடுத்தாழி	72
கூருந்திகிரி...வாரு	74	சாந்தமுமா	122	தண்டாமரைகய	90
கூருமவை	4	சாயாத	17	தண்டாமரையெ	44
கூரேழவேற்	36	சான்றோரு	110	தண்டாரகை	13
கூர்க்கும்பலி	101	சி		தண்டுஞ்சி	108

செய்யுளகராதி.

களக

செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.
தண்டேன்	51	தே		நாலுஞ்சுரு	166
தண்ணூர்நிதம்	57	தெண்ணீர்	67	நாவாயலரை	96
தண்ணூர்மதி	40	தெளிக்குந்	81	நாற்றாரணி	31
தண்டேனாடை	77	தென்டாற்ற	105	நான்காதலி	124
தயிர்போய்	63	தென்பான்மு	121	நீ	
தரிக்கும்புவ	27	தே		நிலமேசுழித்	68
தருக்கோடி	36	தேர்வாய்பரி	133	நிறையுண்ட	21
தருங்காவ	75	தேவிதனா	109	நீ	
தருந்தாரு	81	தேவுப்பகை	90	நீக்கேனுலோ	8
தருமாறெதி	80	தேவேசன்	95	நீடுமவுணர்	134
தரும்போது	25	தேனார்கட	18	நீராலிரு	67
தலைமேன்மென	50	தேனுந்துவர்	12	நீலமுத்தாக	88
தழைகாலங்	81	தேனென்றும்	6	நீலாம்பர	41
தளத்தேகொடி	31	தேனேயன்	9	நே	
தள்ளாப்பத	18	தேன்மீதெழு	126	நெறிக்கே	51
தனிக்கால	128	தேன்றாழ்குழ	57	நெறியாயு	26
தனிக்கோ	85	தோ		நை	
தா		தொல்லாழி	60	நையாதொழி	130
தாங்காவி	104	தோ		நோ	
தாயாய்ப்பு	11	தோடலர்	122	நொடியெபல	117
தாயுந்தம	27	தோயந்த	102	நோ	
தாயேயென	73	ந		நோயால்வரு	72
தாயேயெனுநில	117	நஞ்சோடெதி	25	ப	
தாயேயெனுந்த	50	நடைத்தலைய	91	பஞ்சானது	101
தாராதாமந்	30	நடைபோத	53	படிபோத	50
தார்மென்ம	83	நடைப்பால	84	பண்டமேய	112
தி		நடையாற்க	14	பணியாலுரு	53
திக்கானை	4	நண்ணுருழை	6	பண்ணுகங்க	16
திக்கேபுர	118	நண்ணூர்முடி	60	பண்ணுசை	14
திங்கட்கீண்	29	நண்ணூர்வெரு	17	பண்ணூரிதை	68
திண்டேரு	118	நண்ணுங்கரு	122	பண்ணுலையா	45
திருமானு	98	நதித்தாரை	119	பந்தாடலுந்	21
திருமான்	33	நந்தாமல	45	பந்தாடுந்	30
திருவும்பு	47	நந்திதன்பா	57	பயந்தார்	42
திருவோலி	24	நல்லார்விரு	123	பரசேநரி	67
திருக்கேபுலி	71	நறவார்புண	49	பழிமானமு	114
தினைக்குஞ்சு	16	நறுப்பாலடி	90	பற்றிலவே	100
தி		நற்பாவை	41	பண்ணட்டர	21
திதோரை	14	நனையார	46	பண்ணுளினும்	94
திம்பாகுந்	115	நண்ணுண்மதி	46	பா	
திராதபுன்க	47	நன்னித்தி	18	பாதாள	95
தூ		நன்னேமி	124	பாம்பாடி	33
தூயோதமு	59	நா		பாரால்வங்	101
தூயோர்ப	78	நாகாபரண	100	பு	
தூவியத்தோ	97	நார்த்துணை	132	பிறையாயு	12

செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.
பின்போயின	127	போதேயுதி	22	மாணனாவே	40
பின்னேசரி	10	போர்க்கும்பசு	119	மீ	
பு		போர்க்கும்பல	82	மின்னாகும்வா	81
புந்திக்குள	76	போவாரென	79	மின்னுரிசெ	52
புயலாகும்வெ	86	போவாரை	66	மின்னுவியிங்	75
புரியார்குழ	107	ம		மீ	
புலியாளுமன்	60	மகத்தான	6	மீதோபச	92
புளகாசல	44	மஞ்சேதெற்	134	மீனவர்சே	52
புள்ளானே	112	மஞ்சேயும்	56	மீனழியே	78
புள்ளும்பெடை	99	மட்டார்கு	19	மீனீன்ற	29
பு		மட்டோடவி	61	மீன்குழ்ம	29
பூஞ்சேகய	58	மணந்தான்	126	மீன்போத	32
பூணரமார்	117	மண்ணுடு... ..குமா	8	மு	
பூமறந்தா	62	மண்ணுடு... ..ருலோ	106	முதிர்கொள்	69
பூமாலையொ	121	மண்ணுயிர்கா	129	முப்போதும்	115
பூமேன்முரு	61	மண்ணேன்முரு	32	முலையேமுறு	17
பே		மதிநீங்கு	100	முலையொன்று	25
பெண்சங்கந்	83	மதுரேசர்	102	முலைவான்ப	17
பெம்மானுத	101	மந்தாநில	65	முன்பாய்கரி	57
பெறுவேமெனு	64	மருந்துருஞ்	134	முன்பார்த்த	10
பே		மரைமான்	39	முன்போத	122
பேயாவி	73	மலராததா	91	முன்போன	104
பேய்தரும்	84	மலர்வாயக	132	முன்னம்ப	4
பேறுமுறந்	64	மலர்வாய்க்கு	95	முன்னாளின	86
போ		மலையாக்குவி	3	முன்னேதவ	133
பொங்கோத	2	மலையாசல	116	முன்னேதிரு	32
பொய்யாகு	65	மழையீந்த	41	முன்னேமியு	72
பொய்யாத	99	மனத்தாம	38	முன்னொருவே	34
பொருங்கால	77	மனமேபைந்	84	மு	
பொருந்தாமு	123	மன்னாகவந்	23	முரல்கரங்க	43
பொருந்தானே	48	மன்னாந்துணை	132	மே	
பொருவான	53	மன்னும்புக	58	மெய்ச்சாரும்	51
பொறியார்	78	மன்னேதம	107	மெய்யானது	3
பொறியோவ	113	மன்னேயுற	104	மே	
பொற்பாத	118	மா		மேகம்பணி	16
பொற்றேகை	99	மாகையிரு	55	மேலடக்கும்	86
பொன்பூத்த	2	மாதேயுணை	122	மேலாயசக	15
பொன்னூர	92	மாதோவருந்	91	மேற்காலம்	76
பொன்னுற்ற	20	மாநாகநா	14	மை	
பொன்னேமு	64	மாமேகலை	56	மைக்கோலெ	108
பொன்னேய	11	மாமேருப்பொன்ன	11	மையுறுகா	45
போ		மாமேருப்பொன்னு	30	மையோடரி	44
போகாதக	77	மாலாழி	128	மையோதி	100
போகாவழி	25	மாலோடு	131	மைவானிற	130
போதேயுரு	33	மாணர்கண்	79	மோ	

பிழைதிருத்தம்.

களங்

செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.
மொழியேய	39	வள்ளாலிவ	93	விரிதாமனர	56
யா		வண்டேயச	55	விரியுக்குழ	136
யாதேனுந்தெ	87	வா		விரைசாரும்	119
யானாதரிக்கி	24	வாமாநருவ	16	விரையேந்து	121
யானேயிரு	181	வாயிற்பல	32	வில்லும்பிறை	114
வ		வாயிற்புறம்	120	வில்லோபிரா	80
வந்தாரிருவ	104	வாராதிருக்	48	விள்ளாதனை	78
வந்தாருக்கீ	114	வாழாதிபன	121	வே	
வந்தார்க்கு	31	வாளுஞ்சிலை	109	வெஞ்சாவு	81
வம்மோடுதா	28	வானோர்விழு	26	வெப்பயார்வெ	5
வருந்தத்த	44	வி		வெயிலோவி	97
வருவாரொரு	39	விண்காப்பு	130	வெயிற்கேரி	13
வல்லாரொரு	87	விதியார்பி	8	வெள்ளைக்கவி	126
வல்லும்பொரு	71	விந்தைதன்	68	வை	
வழுதியர்சே	124	விம்மாயது	10	வையம்புர	89
வள்ளலுந்தா	28	விரவுஞ்சிறு	54	வையார்நமை	9

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
கசு	கசு	யிரக்க	யிரங்க
கஅ	கக	கடடி	கூட
உ௦	உச	வோவறி	தோவறி
உஎ	உக	கலை	களிறு
உஅ	எ	னழகை	னனகை
உக	கஅ	தோபுகு	தேர்புகு
நஎ	உடு	ளிக்கு	ளிகு
சஅ	உஎ	பறுஷறு	பறிஷறு
டுக	கஎ	பொருத	பொராத
கச	உஅ	விழிககு	விழிக்கு
கசு	கக	ளிக்கு	ளிகு
எஅ	க	னெய்க்	னெய்
அந	அ	இது.....ச்சி	
அடு	நக	வற்புறை	வன்புறை
அஎ	கக		(இ-ள்.) வெளி.
கரிஉ	கக	மனமரு	மனைமரு
ககஅ	உஅ	வேவார்	வேலாற்
கஉ௦	ந௦	கன்ன	கன்ன
கசடு	நடு	இருபெ	இருபெய
கசுச	கக	பாரு	பாடு
கசுடு	க௦	ஆறும	ஆறும்

**அகப்பொருட்செய்தி நாள்வரைபறைச்
செய்யுள் விளக்கம்.**

செய்யுள்	க-	முதல்	நாள் வரையும்	முதல் நாள்
„	நௌ	„	சுக	2 „
„	சௌ	„	அௌ	3 „
„	அௌ	„	கௌ	4 „
„	கௌ	„	கௌ	5 „
„	கௌ	„	கௌ	6 „
„	கௌ	„	கௌ	7 „
„	கௌ	„	கௌ	8 „
„	கௌ	„	கௌ	9 „
„	கௌ	„	கௌ	10 „
„	கௌ	„	கௌ	11 „
„	கௌ	„	கௌ	12 „
„	கௌ	„	கௌ	13 „
„	கௌ	„	கௌ	14 „
„	கௌ	„	கௌ	15 „
„	கௌ	„	கௌ	16 „
„	கௌ	„	கௌ	17 „
„	கௌ	„	கௌ	51 „
„	கௌ	„	கௌ	52 „
„	கௌ	„	கௌ	53 „
„	கௌ	„	கௌ	54 „
„	கௌ	„	கௌ	55 „
„	கௌ	„	—	56 „

குலோத்துங்கசோழன் கோவை.

அபிதான விளக்கம்.

ந க ர ங் க ள் .

அளகை—அளகாபுரி.

உறந்தை } உறையூர்.
கோழி }

தஞ்சை — தஞ்சாவூர்.

நாகை — நாகபட்டினம்.

புகார் — காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

இவ்வைத்து நகரங்களும் சோழராசாக்களின் பிரதான ராஜதானிகளாம்.

பாட்டுடைத்தலைவன் முழுப்பெயர்கள்.

1 குமாரகுலோத்துங்கன்.

2. சங்கமராசகுலோத்துங்கன்.

மலைகள்.

கல்பாணி—ஒருமலை.

கொல்லி—ஷெ

சையாரலம்—சையகிரி.

இம்மலையில் வந்திருந்த அகத்தியமுனிவர் கமண்டலத்தை விராயகக்கடவுள் நாகவடிவமாய்ச் சென்று கனித்க அங்கமண்டலநீர் சாவிநிதியாகப் பொருகியது.

சோழராசாக்களின் பொதுப்பெயர்கள்.

அபயன்.

கிள்ளி.

சென்னி.

